

نادىر ھېكايەلەر توپلىمى

(1)

ئېلكتىپ ئىشلىگۈچى: تۇران 2014-يىلى 12-ئاي

مەنبە: ئوكيان تورى، شىنجاڭ يازغۇچىلار مۇنبىرى قاتارلىقلار

مۇندەرىجە

1. يەرلىك تۇخۇم ..... ئەسئەت ئەمەت 3
2. جېنى تۆمۈر ..... ئەسەت ئەمەت 23
3. بوش ئۇرۇن ..... پەرھات تۇرسۇن 35
4. قۇياش تۇتۇلغان كەچ ..... ئابباس مۇنىياز تۈركىيىقان 48
5. قارا سېزىك ..... ئابباس مۇنىياز تۈركىيىقان 60
6. مازار بالسى ..... ئابباس مۇنىياز تۈركىيىقان 85
7. يەتتە قىزلىرىم ..... ئابباس مۇنىياز تۈركىيىقان 100
8. قارچىغا بالسى ..... ئەختەم ئۆمەر 117
9. تەكلىماكاندىكى ياۋا ئادەم ..... ئەختەم ئۆمەر 130
10. سىرلىق ساندۇق ..... تۇردى سامساق 142

يەرلىك تۇخۇم

(ھىكايە)

ئەسلىت ئەمەت

بالا باققۇچىنىڭ دادىسى قىزىنى ئەكىتىشتىن بىر ئاي بۇرۇن ئۇلارغا تېلېفون قىلىپ: -بىرەۋىڭلۇ بالىڭىزنى قانداقراق بېقىۋاتىدۇ؟- دەپ سورىغان ئىدى. ئۇ بۇنىڭدىن بۇرۇن بىرەر كۆڭۈلسىز گەپ ئاڭلاپ قېلىشتىن ھەزەر ئەيلىگەندەك ئۆزىنى قاچۇرۇپ كەلگەن ئىدى. ئۇ بۇ ھەقتە تۆت ئايدىن كىيىن ئېغىز ئاچقان بولسىمۇ، ئايال ئۇ ئادەمگە مىننەتدارلىقنى ئىپادىلەش پۇرسىتىنىڭ كەلگىنىدىن يەنىلا خوش بولدى.

-ياخشى بېقىۋاتىدۇ. بەك چىچەنكەن، بىز بەك رازى بولدۇق- دىدى ئۇ.

بۇنى ئاڭلاپ ئۇ ئادەم گەپ ئەگىتىپ ئولتۇرمايلا:

-قىزىم كىچىك تۇرۇپ بالاڭلارنى سىلەر رازى بولغىدەك بېقىپ بىرىۋېتىپتۇ. بۇنىڭدىن سىلەرمۇ خوش بولۇپسىلەر. شۇڭا ئىش ھەققىنى ئازراق كۆتۈرۈپ بەرسەڭلار بىزمۇ خوش بولاتتۇق- دىدى.

ئۇنىڭ بىز دىگىنى ئەمەلىيەتتە ئۆزى ئىدى. قىزى بۇ يەردىكى تۇرمۇشىدىن ناھايىتى رازى ئىدى. ئۇنىڭ ئايلى بولسا قېچىپ كەتكەن.

ئايال دەرھال بىر نەرسە دىيەلمەي:

-يولدىشىم بىلەن مەسلىھەتلىشىپ جاۋاب بىرەي. مۇشۇ تېلېفوننىڭ يېنىدا بەش مىنوت تۇرۇپ تۇرالامسىز؟- دىدى.

-ھەئە- دىدى قارشى تەرەپ.

ئايال تېلېفوننى قويۇپ ئەھۋالنى ئىرىگە دىدى.

-خەققە تاقابىل تۇرۇشنى قاچان ئۈگىنەرسەن. قىزىنى ماختىساڭ ئۇ ئىش ھەققىنى

ئۆستۈرۈپ بەر دىمەمتى. كىيىنچە بىر گەپ بولار دەپ گەپنى ئۈزۈۋەت- دىدى ئۇ تىرىكچى.

ئايال تېلېفوننى ئۇرغاندا ئۇ تۇرۇپكىنى ئايلىنىڭ قولىدىن ئېلىۋېلىپ قارشى تەرەپ بىلەن

ئۆزى سۆزلەشتى. ئۇ ئازراق تەكەللۇپ قىلىشقاندىن كىيىن:

-سۈرۈشتۈرۈپ باقساڭلا بولىدۇ، ھىچكىم بالا باققۇچىغا بىزدىن جىق ھەق بەرمەيدۇ،

كىيىنچە قاراپ باقارمىز- دىدى.

ئۇلار ئىش شۇنىڭ بىلەن تۈگىدى دەپ ئويلىغان ئىدى. ئەمدى ئۇ ئادەم ئۇلارغا:

- قىزىمنى بۇندىن كىيىن بالا بېقىشقا سالمايمەن. ئەتە چۈشكۈچە بېرىپ قىزىمنى

ئەكىتىمەن. دەپ تېلېفون قىلغان ئىدى.

بۇ گەپ ئايالنى پاراكەندە قىلىۋەتتى. ئۇ قىزنى ئەكىتىشكە ئۆزلىرىنىڭ ھەقىنى ئۆستۈرۈپ

بىرىشكە ئۈنمىغانلىقى سەۋەپ بولغانىدۇ دەپ، ئىش ھەقىقىي توغرىسىدا ئىرى بىلەن قايتا

مەسلىھەتلىشىشكە تىرىشتى.

- ئۇنىڭغا ماقۇل دەپ قويساڭ ئۇ بىر ئايىنى ئۆتكۈزۈپ يەنە ئۆستۈرۈپ بىرىڭلار دەپ قويدۇ.

شۇڭا قىزنى نەگە ئاپارسا ئاپارسۇن. دىدى ئىرى. ئۇنىڭغا يول قويۇپ ئاخىرىغا چىقالامتىڭ.

ئۇ ئۇنداق دىگىنى بىلەن يەنە بىر بالا باققۇچى تېپىشقا توغرا كەلسە بۇنىڭ غېمىنى

قىلىشىپ بەرمەيتتى. بۇ ئىشنىڭ ئۆزىگە قالىدىغانلىقى ئايالغا ئايان بولغاچقا، ئايال يەك ئىچىدە

بولسىمۇ قوشۇپ بىرىش نىيىتىگە كەلدى. يەنە بىر بالا باققۇچى تېپىشنىڭ تەسلىكى ئايالغا ئايان

ئىدى. ئوقۇش يېشىدىكى بالىلارغا مەجبۇرى مائارىپ تۈزۈمى بولغاچقا تۇرمۇشى قانچە نامرات

بولسىمۇ، بالىلىرىنى بالا بېقىشقا بىرىش ھەممىلا ئاتا. ئانىنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى. لىكىن بۇ

ئادەمنىڭ بۇ تۈزۈمگە تاقابىل تۇرالايدىغان بىرەر تەدبىرى باردەك 11 ياشلىق ئوغلىنى ئىچكىرىدە

ئاشخانا ئاچىدىغان، لىكىن قىلىدىغان ئىشى گۇمانلىق بىر تونۇشقا بىر يىللىق ئىجارە بەرگەن.

ئاندىن 10 ياشقا كىرمىگەن قىزىنى ناھىيە ئىچىدىكى بىر ئائىلىگە بالا بېقىشقا بەرگەن ئىدى.

ئۇلارنىڭ بىلىشىچە ئۇ ئادەم ئوتۇن يېرىۋاتقاندا بىر كۆزىگە ئوتۇن چاچراپ كىتىپ

يارىلانغان. داۋالنىشقا ئىقتىسادى يار بەرمەي يارىلانغان كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان. نەچچە

ئايدىن كىيىن ئايىلى مەلىدىكى بىر ياش بالا بىلەن قېچىپ كەتكەن. ئۇ ئادەم ئايىلى قېچىپ

كەتكەندىن كىيىن خۇددى ئۆيدە ھىچكىم قالمىسۇن دىگەندەك بالىلىرىنىمۇ كەينى. كەينىدىن

يولغا سالغان. ئۇنىڭچە بالىلىرىنىڭ تەقدىرىنى مۇشۇنداق بىر تەرەپ قىلىشقا ئۇنىڭ كۆزى

سەۋەپچى ئىكەن. ئۇنىڭغا كۆزى خۇددى ماراپ ياتقان شۇملۇقتەك ئۇنىڭ تۇرمۇشىنى،

خاتىرجەملىكىنى، تاپقان. تەرگىنىنى، ئىشقىلىپ ئۇنىڭ بارلىقىنى ۋەيران قىلىپ تۈگەتمىگىچە

ئارام تاپمايدىغاندەك تۇبۇلىدىكەن. چۈنكى يارىلانغان كۆزى قارىغۇ بولۇپلا توختاپ قالماي يەنە

بىر كۆزىنىمۇ كاردىن چىقىرىشقا تىرىشىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ دىيىشىچە بۇ كۆز زىيانكەشلىكىنى

توختاتمايدىكەن بۇ ئۆيدىكى ھىچكىمگە خاتىرجەملىك يوق ئىكەن.

ئۇلار بالا باققۇچى ئىزدەپ يۈرگەندە بۇ ئادەمنىڭ بۇ قىزى نەچچە ئاي بالا باققان ئائىلىدىن

تېخى نەچچە كۈن بۇرۇن ياندۇرۇپ كىلىنگەن ئىكەن. ئۇ ئائىلىدىكى ئايال ئۇ قىزنى كىچىك

دىمەي ئائىلە خىزمەتكارىدەك قاتتىق. يىرىك ئىشنىڭ ھەممىسىگە سېلىشقا تىرىشقان ئىكەن.

دادىسى بۇنىڭغىمۇ سەۋرى قىلىپ ئولتۇرسا ئۆي ئىگىسى ئەر ئۆيدە خوتۇنى بولمىسىلا قىزنى

مەھكەم قۇچاقلاپ يۈزنى قىزنىڭ يۈزىگە توختىماي سۈركەيدىغان ئادەتنى چىقىرىۋالغان. شۇ قېتىم ئۇ بەلكىم ئالدىراپ كەتمەي ساقلىنى ئېلىۋېتىپ سۈركىگەن بولسا قىزنىڭ يۈزى ئۇنچە قىزىرىپ كەتمىگەن، دادىسى قىزىللىقنىڭ سەۋەبىنى سورىمىغان، قىزىمۇ دىمىگەن، قىزنىڭ دادىسى ئۇنى "ئادەم قېلىپىدىن چىققان ھايۋان" دەپ تىللىمىغان، ھەم قىزنى ياندۇرۇپ كەتمىگەن بولاتتىمىكىن. ئۇ:

-قىزنىڭ يالغان سۆزلەشنى خېلى ئۈگىنىپتۇ. چوڭ بولسا قويىمىچى بولۇپ ساڭا بالا باققۇچىلىقتىن جىقراق كىرىم قىلىپ بەرگىدەك. دەپ ئۆزىنى ئاقلاشقا تىرىشقان. ئاندىن بۇ غەزىپىنىڭ ھەقىقىتى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ يىگىرمە نەچچە كۈنلۈك بالا بېقىش ھەققىنى بەرمىگەن ئىدى. قىزنىڭ دادىسى بولسا ئۇنىڭ يوقلىقى ئۇنىڭغا ئاللىقاچان ئايان بولۇپ كەتكەن:

-ئۇ پۇلنىڭ ساڭا سىڭگىنىنى بىر كۆرۈپ باقاي. دىگەن گېپىنى ئۇنىڭغىمۇ بىر تەكرارلىغان.

ئۇ ئەر بولسا:

-مۇشتۇمچىلىك بالاڭنى بالا بېقىشقا سالغىنىڭغا لەنەت. سەنمۇ بىر ئەركىشى بولۇپ قاپسەن. دەپ تىللىغان.

ئۇ ئۇنىڭ دىگىنىگە پىچاق بىلەن ئۇنىڭ قارىنى يېرىۋېتىشتىن باشقا ئۇسۇلدا جاۋاپ قايتۇرالىشىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھىس قىلىپ، ئارقىسىغا قارىمايلا كەتكەن.

ئۇ قىزنى ياندۇرۇپ كەلگەندىن كىيىن ئىشلىرىنىڭ نىمىشقا تەتۈر كىلىۋېرىدىغانلىقىنى تولا ئويلاپ مىڭسىدىن ئۆتمەي بىر كېچە بولۇشىغا ھاراق ئىچكەن ئىدى. نەچچە كۈندىن كىيىن قىزنىڭ ئىش ھەققىنى بۇرۇنقىلاردىن 100 سوم جىق بىرىشكە، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەش ئايلىقنى ئالدىن بىرىشكە ئۇنايدىغان شەھەردىن كەلگەن بۇ ئايالغا يولۇققان. بۇ ئايال ئىشەنچلىك تۇيۇلغاچقا، ئاندىن ئۇنىڭ داۋالىنىشى ۋە تۇرمۇشى يەنە يار لىۋىگە كىلىپ قالغاچقا قىزنى شۇ ئىش بولغان تۇرۇپمۇ ئامالسىز يەنە بالا بېقىشقا بەرگەن.

ئەمدى ئۇلار دىلىغۇل ھالدا ئۇنىڭ دادىسىنى كۈتۈپ ئولتۇراتتى. ئايال ئۇنىڭ تىلفوندىكى كەسكىنلىكىگە باھانى ئۆستۈرۈش ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇشنىڭ تەسلىكىنى سەزگەن، شۇنداقتىمۇ ئۈمىتىنى ئۈزۈمگەن ئىدى. ئۇلار قىزنىڭ تەييارلىقىنى قىلدى. بەش ئاي ئىچىدە قىزنىڭ ياغاق تۇرقى، يىرىك تىرىسى خېلى ئەسلىگە كەلگەن. ھازىر ئۇلار ئۇ قىزنى تونۇمايدىغانلارغا:

-بۇ بىزنىڭ قىزىمىز. دىسە ئۇلار گۇمانلانمىغىدەك قىياپەتكە كەلگەن ئىدى. ئۇ ئايال قىزنى تاپقاندا قىز ئادەمنىڭ ئىچى ئاغرىغىدەكلا زەئىپ، خۇنۇك ئىدى. ئۇ ئايال ئۇنى بىرەر ۋاق

تويغىدەك تاماق يەپ باقمىغاندەك سەزگەن. ئاندىن قىزنىڭ دادىسىنىڭ ئەھۋالىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ بالا باقالىشىغا كۆزى يەتمىسىمۇ ئىچ ئاغرىقىدىلا بەش ئايلىق پۇلنى ئالدىن بېرىپ ئۇنى ئېلىپ كەتكەن. نىيىتى ئۇنى ئۆيىدە بىر مەزگىل تۇرغۇزۇش، ئۇلارغا شۇ باھاندا ئازراق ياردەم قىلىشلا ئىدى. ئۇ قىزنى ئېلىپ ماڭغاندا ئۇنىڭ دادىسى ناھايىتى بىپەرۋا قاراپ تۇرغان ئىدى. قىز دادىسى بىلەن ھېچ ئىش بولمىغاندەك خوشلاشقان، گەپ ئاڭلايدىغان بالىلاردەك دادىسىنىڭ تاپىلىشى بويىچە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭغان، ئاپتوۋۇزدا بولسا ئۈنسىز يىغلاپ يۈزى ياشتىن بويۇلۇپ كەتكەن ئىدى.

ئۆيگە كەلگەندە ئىرى قىزنى كۆرۈپ:

- بۇ قانداق بالا باقالايدۇ؟- دەپ ھەيران قالغان. ئۇ ئىرىگە نىيىتىنى دىگەن. ئىرى:
- بۇنداقلا كۆپ تۇرسا قايسى بىرىنى قۇتۇلدۇرسەن؟. ھاماقەتمۇ نىمە سەن؟- دىگەندە ئۇ:
- مەن ھاماقەت بولۇپ قالساممۇ مەيلى، ئۇنى كەتكۈزمەيمەن. ئىككىمىزنىڭ مۇئاشىغىمۇ بىرمۇنچە زاكات كىلىدۇ. بۇنى چوقۇم جايىغا تەككۈزۈش بىزگە پەرز- دىگەن.

ئۇ تەقۋادار قىياپىتىدە يۈرىدىغان ئېرىنىڭ ئېغىزىنى تۇتۇقلاشنىڭ بۇنىڭدىن ئەپلىك يولى بارلىقىنى بىلمەي شۇنداق دىگەن. ئىرى بولسا ئايالى ئۇنىڭ ئاجىزلىقىنى تۇتۇۋالغاندەك كەيپىسىزلىككەن، بۇ ئىش توغرىسىدا ئېغىزىنى قايتا ئاچالمىغان ئىدى.

قىز بىر ئاز خىجىلچان بولغاچقا، ئاندىن ئۆي ئىگىلىرىدىن بىر ئاز قورققاچقا دەسلەپتە ئىشنىڭ ئېيىگە تازا كىرىشەلمىدى. ئەمما بۇ ئەھۋال ئايالنىڭ ئەنسىرىگىنىدەك ئۇزۇن داۋام قىلمىدى. بىر ھەپتىدىلا قىز ئىشنى ئۇنىڭ ئارزۇسىدەك يۇرۇشتۇرۇپ كەتتى. قىز خېلى تەجىربىسى بار بالا باققۇچى چىقىپ قالدى. قىز ئۇلارنىڭ ئىككى ياشلىق ئوغلىنى گوللاپ تەڭ ئوينايىتى. بالىنىڭ غەلۋىسىمۇ ئاساسەن يوقالغان. قىز يېشىغا نىسبەتەن خېلىلا جېنى چىڭ، تەدبىرلىك ئىدى. ئايال ئۇنىڭغا بەك مېھرىۋان بولغاچقا قىزمۇ ئۇنى ئۆز كۆرىدىغان بولدى. ئۇ ئايالنىڭ تاماق ئىتىشىگە ياردەملىشەتتى. بالا ئۇخلاپ قالغاندا ئوينىمۇ ئۆزى يالغۇز پاكىز تازىلاپ چىقالايتتى. ئۇلار ئىشتىن كەلگىچە كۆكتات ئادالاپ تاماققا تەييارلىق قىلىپ قويايتتى. سەھەردە سۈت ئەكىرىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ بۇ ئىشلارنى ئىشتىياق بىلەن قىلغاچقا ئايالمۇ ئۇنى جىق ئىشقا سېلىۋەتكەندەك ھىس قىلمايتتى. ئايال قىزدىن گەپ ئىگىلەپ باقسا ئۇنىڭ ئانىسى شۇنداق ئىشچان بولۇپ، ئۇنى كىچىكىدىن باشلاپلا ئانىسى ئۆزى بىلەن تەڭ ئىش قىلىشقا يېتەكلىگەن ئىكەن. كىيىن ئۇ بالا بېقىشقا بارغان ئائىلىمۇ ئۇنى بولۇشىغا ئىشقا سېلىپ، ئىشقا خېلى پىشۇرغان بولۇشى مۇمكىن. ئايال بۇنداق بىر بالا باققۇچىغا ئىرىشىشنى ئۆزىنىڭ ياخشى كۆڭلىگە خۇدانىڭ قىلغان ئىلتىپاتى دەپ قاراش دەرىجىگە يەتكەن. ئېرىنىڭ نارازى تۇرقىمۇ خېلى ئۆزگەرگەن ئىدى. ئايال بوش ۋاقىتلىرىدا ئۇنىڭ مەكتەپتە چالا قالغان دەرسلىرىنى

داۋاملىق ئۆگەتتى. ئۇنىڭ زېھنىنىڭ ياخشىلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ مەكتەپتىن توختاپ قالغىنىغا ئىچى ئېچىشقان ئىدى. ئۇ ئۇنى بالىسى بىلەن قويۇپ ئىشقا كەتسە ئازراقمۇ ئەنسىرىمەتتى. بۇنداق خاتىرجەملىك ئۇنىڭ بالا باققۇچى تەكلىپ قىلىش تارىخىدا بولۇپ باقمىغان ئىدى. ئۇ بۇرۇنقى بالا باققۇچىلىرىنى ئويلىسا بۇ قىزغا بەرگەن ھەقىقەت بەكمۇ ئەرزىمەسلىكىنى ھىس قىلاتتى. ئۇلارنىڭ تۇنجى بالا باققۇچىسى 50 ياشلاردىكى چوڭ ئايال ئىدى. ئۇ بالىنىڭ يىغلىشى بىلەن ئانچە كارى يوق يۈرەتتى. بالا دىگەننىڭ كۆزىگە بەك قارىسا بالا چوڭ بولغاندا داۋخوئادىم بولۇپ قالىدۇ دەيتتى. ئالۋاڭغا ئىش قىلاتتى. ئىككىنچىسى 11 ياشلىق قىز ئىدى. ئۇ بالا باققان مەزگىلدە بالىسى تولا ئۇخلايدىغان بولۇپ قالغان. بۇ جىم تۇرمايدىغان بالىغا نىمە بولۇۋاتقاندۇ دەپ ئۇلار دوختۇرغىمۇ نەچچە كۆرسەتكەن. ئۇلار ئىشتىن كىلىپ بالا ئۇخلاۋاتقان، ئۇ قىز تىلىۋىزور ئالدىدا ئولتۇرغان ئەھۋالنى دائىم دىگۈدەكلا ئۇچراتقان. بىر كۈنى ئۆي ئىگىسى ئەر ئىشقا مېڭىپ بولۇپ، ئۇنتۇپ قالغان نەرسىسىنى ئالغىنى ئۆيگە قايتا كىرگەن. قىزنىڭ كىچىك بىر قەغەز بولاقىنى سالىدىغان يەر تاپالمىي ئالاقزادە بولۇپ كەتكىنىنى كۆرۈپ ئۇنى ئۇنىڭ قولىدىن تارتىپ ئالغان ۋە ئېچىپ ئۇششاق پارچىلانغان دورا تاپلىتىكىلىرىنى كۆرگەن. قىزغا قاتتىق پوپوزا قىلسا قىز قورقۇپ كىتىپ، بۇنىڭ ئۇيقۇ دورىسىلىقىنى ئىقرار قىلغان. قىزنىڭ ئانىسى 'بالا بەك غەلۋە قىلسا بۇنى ئىچكۈزۈپ قوي' دەپ بۇ دورىلارنى بەرگەن ئىكەن. ئۇلار ئىشقا كەتكەن ھامان ئۇ بالىغا بۇنىڭ تۆتتىن بىرىنى ئىچكۈزۈپ بەرگەن. ئۇلارنىڭ ئۈچىنچى بالا باققۇچىسى 16 ياشلىق قىز بالا بولۇپ ئۇ قىز يېرىم يىل تۇرغان مەزگىلدە مۇشۇ ئەتراپتىكى بىر بالا مۇھەببەتلىشىپ يۈرگەن. ئۇلارنىڭ تىلفون ھەققىنىمۇ كۆپەيتىۋەتكەن. يانچۇقىدىكى پۇللىرى كەملىپ قالدىغان ئىشلار بولۇپ تۇرغاچقا ئۇلار پۇلنى ياكى پۇلغا ئەرزىگۈدەك نەرسىلىرىنى قويۇشتىن قورقىدىغان بولۇپ قالغان. ئاخىر چاتاق چىقىپ قالمىسۇن دەپ ماڭغۇزۇۋەتكەن ئىدى. كىيىن ئۇلار بالىسىنى ئۆزلىرىنىڭ ئانىلىرىغا، تۇققانلىرىغا قارىتىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇنىڭغا بۇ بالىسىنى چوڭ قىلىش بەك مۇشكۈل تۇيۇلۇپ كەتكەن ئىدى.

بۇ بالا باققۇچى قىز بەش ئاي ئىچىدە بۇ ئۆيىنىڭ بىر ئەزاسىغا ئايلىنىپ كەتتى. ئۇ ئايال ۋاقىت چىقىسىلا بالىسىنى ھارۋىغا سېلىپ ھەيدەپ، قىزنى ئەگەشتۈرۈپ باغچىغا باراتتى. كەچلىرى مەيداننى ئايلىناتتى. قىزنىڭ ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلىرىنى ئېلىپ بىرەتتى. دائىم يېڭى كىيىم ئېلىپ بىرىپ ئۇنى چىرايلىق ياساپ قوياتتى. قىزنى مۇنچىدا ئۆزى يۇيۇپ، ئۇنىڭ چاچلىرىنى ئۆزى تاراپ قوياتتى.

ئوزۇقلىنىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بىرىدىغان بۇ ئائىلىدە قىز تىز ئەسلىگە كەلدى. جېنى ئاز قالغان جانۋارنى قۇتقۇزۇۋالغۇچى، جانۋارنىڭ بەدىنىدە جۇش ئۇرغان ھاياتىي كۈچنى ئۆزىنىڭ جېنىنىڭ بىر قىسمى دەپ قارىغاندەك ئايالمۇ شۇخىل ھىسسىياتقا كىلىپ قالدى.

ئەمدى بولسا بۇ قىز كىتىش ئالدىدا تۇراتتى. ئايال قىزنىڭ تەقدىرىگە ئارىلىشالمايدىغانلىقىنى ئويلاپ ناھايىتى ئازاپلاندى. قىزنىڭ تۇرقىدىن يۇۋاشلىق چىقىپ تۇراتتى. ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ قىزىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇ قىزنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئۇنىڭ سۇس ساغۇچ چېچىنى سىلاپ ئولتۇراتتى. بەلكىم بۇ ئۇلارنىڭ ئاخىرقى جەم بولۇشى مۇمكىن. دادىسىنى ساقلاپ ئولتۇرغان شۇ پەيتتە قىز تويۇقسىز:

-ئاجا ئەمدى قانداق قىلارمەن. دادام مېنى ئەكىتىپ يەنە كېچىچە ئۇسسۇلغا سالىدىغان بولدى.. دىگەن ئىدى، خۇددى دادىسىنىڭ كىلىشى ئۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بىر كۆڭۈلسىزلىكتەك. بۇ نىمە دىگىنىڭىز؟- دەپ سورىغان ئايال.

-دادام ئۆيگە مەس كەلسىلا قولغا دۇتتارنى ئېلىپ چالىدۇ. مەن يېرىم كىچىدە ئۇخلاۋاتساممۇ ”ھەي بىرەۋى، قوپە. ماڭا ئۇسۇل ئويىناپ بەر“ دەپ ۋاقتايدۇ. ئۇنىمىسام تىللاپ، سىلكىپ قويۇرىدۇ، ھېرىپ كەتسەممۇ ئويىنغۇزۇۋېرىدۇ. مەنلىرىڭمۇ كەچكىچە ئويىناتقۇزىدۇ. ئۇسۇلچىلىقىڭىزنى ھەجەپ بىزگە دىمەيسىزغۇ؟

-دادامدەك ئۇسۇل ئويىناتارمىكىن دەپ قورقتۇم.. قىز خىجىل بولۇپ يەرگە قارىدى. بىزگە بىر پەدە ئويىناپ بىرەمسىز؟

-مۇزىكا قويۇپ بىرىڭ ئەمسە.

ئۇلار مۇزىكا قويدى. قىز بېشىنى گىلدىڭلىتىپ، پىرقىراپ، ئۇسۇلنىڭ رىتىمىنى ياخشى كەلتۈرۈپ بىر مۇزىكا تۈگىگىچە ئوينىدى. ئوينىغان ئۇسۇلى يېشىغا نىسبەتەن كۆپ پىششىق ئىدى. ئۇ قىزنىڭ بۇ ئالاھىدىلىكىنى ئۆزلىرىدىن يوشۇرۇپ كىلەلگىنىگە ھەيران قالدى. ھەجەپ چىرايلىق ئوينىيالايدىكەنسىز. دادىڭىزنىڭ ئۇسۇلىڭىزنى ياخشى كۆرىشى بىكار ئەمەسكەن. بۇ چىرايلىق ئۇسۇلىڭىزنى كىمدىن ئۈگەنگەنتىڭىز؟

-ئانام ئۈگىتىپ قويغان. دادام ”سەن ئاناڭغا بەك ئوخشايسەن. مەن ئاناڭغا بەك ئامراقتىم“ دەيدۇ. دادام مەس چاغدا مېجەزى بەك ئەسكى. بىر كۈنى ”ئاناڭنى بەك كۆرگۈم كەلدى“ دەپ يىغلىدى. مېنىڭمۇ ئانامنى بەك كۆرگۈم كەلگەن. لىكىن مەن دادامنىڭ يىغلىغىنىدىن قورقۇپ كىتىپ يىغلىدىم. ”سەن ئاناڭدەك چىرايلىق ئۇسۇل ئوينىايسەن. شۇڭا مەن ئۇسۇلىڭغا بەك ئامراق“ دەيدۇ. دادام كەلسە قانداق قىلارمەن. بېشىم بەك قاتتى. ئۇسۇل ئوينىتىپ مېنى ساراڭ قىلىپ قويدىغان بولدى.

ئۇ راستلا غەمگە پېتىپ قالغاندەك جىمىپ كەتكەن. لىكىن دادىسى كەلگەندە ئۇ دادىسىغا ئۆزىنى ئاتتى:

-دادا سېنى بەك كۆرگۈم كەلدى. دەپ يىغلىدى ئۇ، ئاندىن دادىسىنىڭ ئاغرىق ئۆڭ كۆزىنىڭ ئالماشتۇرمىغىنى ئۇزۇن بولغاچقا قارىداپ كەتكەن تېڭىقىنى سىلىدى. كۆزەڭ تېخى

ساقايمىدىمۇ. ئۇ يۈزىنى دادىسىنىڭ بويىغا چاپلاپ تېخىمۇ يىغلىدى. ئۇ ئادەمنىڭمۇ كۆزىدىن ياش ئەگدى. شۇ تاپتا تۇرقىغا قاراپ ھىچكىم ئۇلارنى دادا-بالا دىمەيتتى.

ئۇ ساقلىنى ئالدۇرمىغىنى بىر ھەپتىدىن ئاشقان، كىيىملىرى كونا ھەم كىر، بەدىنى بۇراپ كەتكەن، كۆزىنىڭ كىرىلىشىپ كەتكەن تېڭىقى يۈزىنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئىگىلىگەن بۇ خۇنۇك ھالىتىدە بۇ كىشىلەرنىڭ دىققەت مەركىزىدە تۇرۇپ قالغىنىغا ئىچى سىقىلىۋاتقاندا تىزىرەك ئۆيىدىن چىقىپ كىتىشكە ئالدىرىدى.

-بىز ماڭىلى، بولمىسا بەك كەچ قالىمىز.. ئۇ كونا بىر يالتىراق خالتىنى بۇلۇڭىدىكى ئىشكاپنىڭ ئۈستىگە قويدى. ئازراق يەرلىك تۇخۇم ئالغاچ كەلگەنتىم.
ئايال خالتىنى ئالدى.

-نېمىشقا ئاۋارە بولغانسىز، سىزگە كۆپ رەخمەت
ئايالنىڭ ئىرى ئۇنى كىرىسلوغا تەكلىپ قىلغاندا ئۇ ئەيمەنگەندەك ئولتۇرغىنى ئۈنىمىدى.
ئايال ئامالسىز ئورۇندۇق قويۇپ بەردى.

-نېمىگە ئالدىرايسىلەر، ئەمدى تاماق يەپ ماڭىسىلەر.. دىدى ئايالنىڭ ئېرى.

-رەخمەت، تاماققا ئولتۇرالمىمىز. دىدى ئۇ ئادەم.

ئۇنىڭ ئېنىق يېشىنى چىرايىدىن بىلمەك تەس ئىدى. ئايال ئۇنىڭ يېشىنى 30 بىلەن 40 ئارىسىدا بولۇشى مۇمكىن دەپ پەرەز قىلغان ئىدى. ئۇ بۇ ئادەمنى ئۇچراتقاندىن بۇيان ئۇنىڭ كىشىلەر بىلەن ئامال بار ئاز بىللە تۇرۇشقا تىرىشىدىغانلىقىنى سەزگەن.

-بىز ھەقىقىي ئۆستۈرۈپ بىرەيلى دىگەن. دىدى ئايال، ئۇ بىرەۋىڭۇلنى تۇتۇپ قېلىشقا ئاخىرقى تىرىشچانلىقىنى كۆرسىتىۋاتاتتى. بۇ گەپنى يالغۇز دىيىشكە پۇرسەت چىقىدىغانلىقىغا كۆزى يەتمەي ئامالسىز ئېرىنىڭ ئالدىدا دەۋەردى. ئامالنىڭ بېرىچە ئىرىگە قارىماسلىققا تىرىشتى.

-قىزىمنى بۇندىن كىيىن بالا بېقىشقا سالمايمەن. دىدى ئۇ تىلغوندا دىگىنىگە ئوخشاشلا.

-قۇرۇق گەپنى ئاز قىلىپ تامىقىڭنى ئەكىلە ماڭە. دىدى ئەر ئايالغا مېھمانلارنىڭ ئالدىدا

يۈز خاتىرە قىلماي. ئۇ ئايالنىڭ ئۆزلىرىگە پايدىسىز يەنە بىرەر گەپ قىلىپ سېلىشىنىڭ ئالدىنى ئالماقچى ئىدى. ئايال ئىرىنىڭ مەجەزىنى چۈشىنەتتى. ئايال بولسا ئەمدى ئامال قالمىدى دەپ ئويلىغاچقا ئورنىدىن تۇردى. ئۇ پولو ئەتكەن ئىدى.

-تاماققا ساقلاپ قالمايسىلەر، تاماق پىشىپ بولغان. دىدى ئايال تاماقخانغا مېڭىپ.

-سىلەر ئاياللىقلارغا ئازار بەرگەنمۇ يا، نېمىشقا قېچىپ كىتىدۇ. دىدى ئۆي ئىگىسى ئەر.

ئايال ئېرىنىڭ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئايىمىغانلىقىدىن چۆچۈپ، ئاشخانىدىن چىقتى. ئىرىگە بۇنداق گەپ قىلماسلىققا ئىشارەت قىلدى. ئىرى ئىشىڭنى قىل دىگەن مەنىدە قولىنى سىلكىدى.

-كۆزىنىڭ دەردى بار ئادەمنىڭ خوتۇنىنى باشقۇرۇش ھوقوقى بولمايدىغانلىقىنى بىلمەپتىمەن، مەن ساق چاغدا خېلى ئېغىرىمنى كۆتۈرىدىغان خوتۇن مەن بۇنداق بولۇپلا تاۋى نازۇك بولۇپ كەتتى. ئاران تۇرغان ئادەمگە بانا تېپىپ بېرىپتىمەن،- دىدى ئۇ.

-ھازىر كۆزۈڭلەرنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟- سورىدى ئەر ئۇنىڭ تۇرقىدىن بىئارام بولۇۋاتقاندا چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ. ئايال ئىرنى ئەمدىلا چۈشىنىۋاتقاندا ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قاراپ تۇرۇپ قالدى.

-ئاللا خالسا- دىدى ئەر. ئۇلار ئۇنىڭ گىپىنىڭ ئاخىرى بارمىكىن دەپ ئويلىغان ئىدى. ئەمما بۇ ئۇنىڭ جاۋابى ئىكەن. ئۇلار بۇنىڭدىن ھېچنىمىنى بىلمەمدى.

ئايال ئۇ ئادەمنىڭ تاماق يىگەندە قورۇنۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئايرىم راسلىغان ئىدى. ئۇ تاماقنى ناھايىتى تىزلا يېۋەتتى. قىزچاق بولسا يىتىشىشكە تىرىشتى. دادا بىلەن قىز تامىقىنى ئۇلاردىن بۇرۇن يەپ بولدى. ئۇ ئادەم يەنە ئۇسۇپ بىرىشكە ئۈنىمىدى. ئۇ ئۇلار بىلەن بىر جوزىدا بولۇپ قالغىنى ئۈچۈن ناھايىتى جىددىلىشىپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى. ئاندىن ئۇنىڭ ئېرىمۇ سۆرۈن ئولتۇرۇپ ئۇنى تېخىمۇ قورۇندۇرۇۋەتكەندەك قىلاتتى. ئايال ئۆزلىرى يەپ بولماستىلا ئۇ ئادەمنى ئازاپتىن خالاس قىلماقچى بولدى.

-بىز سىزنى تۇتۇپ قالالمىدۇق. بىر- ئىككى كۈن تۇرسىڭىزمۇ بولاتتى.

-رەخمەت- دىدى قىزنىڭ دادىسى. ئۇ ئورنىدىن تۇردى.

قىز مېڭىشتىن بۇرۇن بالىنى چىڭ قۇچاقلاپ سۆيىدى. بالىنىڭ يۈزىنى، چېچىنى سىلدى. -ياقۇبجان، مېنى ئۇنتۇپ قالماڭ جۇمۇڭ.

بالا ئۇنىڭ گىپىنى بىلگەندەك ئۇششاق چىشلىرىنى چىقىرىپ كۈلدى. بېشىنى ئۇنىڭغا سۈركىدى. قىزنىڭ دادىسى بىتاقەت ساقلاپ تۇراتتى. قىز بوۋاقنى ئانىسىغا بىرىشكە ئۇ قىزغا قولىنى ئۇزاتتى. ئۇ بىر قولى بىلەن قىزنى يىتىلەپ، بىر قولىدا قىزنىڭ كىيىملىرى قاپچىلانغان سومكىنى كۆتۈرۈپ ئىشىكتىن چىقتى. ئۇلار پەلەمپەينىڭ ئوتتۇرا باسقۇچىغا كەلگەندە ئۆي ئىگىلىرىگە تەڭ قارىدى. ئەر خوش دىگەندەك بېشىنى لىڭشىتتى. قىز:

-خوش ئاچا، خوش ئوكام- دەپ ئوڭ قولىنى كۆتەردى. ئاۋازى يىغلامسىرىغاندا چىقتى.

ئۇنىڭدىن كىيىن ئۇنى دادىسى يىتىلەپ چۈشۈپ كەتتى.

ئايال ئۆزىنىڭ قىزىنى باشقا ئادەم ئېلىپ كەتكەندەك ئۆيگە كىرىپلا كۆزىدىن ياش قۇيۇلۇشقا باشلىدى.

-بولدى قىل، ئۇ بالاڭمىتى؟- دىدى ئىرى ئۇنىڭغا سوغۇقلا.

ئۇ قىزنىڭ كىيىمىنى قاپچىلانغان سومكىغا ئىككى يۈز كوي سېلىپ قويغان ئىدى. ئۇلارنىڭ مۇئاشى ئۆزلىرىگە ئاران يەتكەچكە، ئىرىگە تۇيدۇرماي قىلغان بۇ ياردەمنىڭ ئورنىنى تولۇقلاش

ئۈچۈن ئۇنىڭ بىرەر ئاي تىجەشلىك ياشاشىغا توغرا كىلەتتى. ئۇ ئىرىگە سانغان بۇ قارىسى ئۈچۈن بولسىمۇ ئىرىنىڭ بۈگۈنكى يولسىزلىقىنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋەتتى.

ئۇلار كىتىپ خېلى ۋاقىت ئۆتكەندىن كىيىنمۇ ئۇنىڭ ئايرىلىش ئازاۋى يىنىكلىمىدى. قىز ئېسىگە كەلسىلا ئازاپلىنىپ كىتەتتى. ئۇنىڭدىن كىيىن ئوغلىنى ئىجارىگە بەرگەن بۇ ئادەمنىڭ قىزىنىڭ تەقدىرىنى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرالىشىدىن ئەنسىرەپ قالدى. باشقا بالا باققۇچىمۇ تاپتى. لىكىن ئۇ قىز خىيالىدىن كەتمىدى. ئۆيدە كىچىك بالىسى بار، خىزمىتىمۇ ئالدىراش، ئارىلىقىمۇ يۈز يىگىرمە كىلومىتىردىن ئاشىدىغان، ئارىدا ئىككى ماشىنا ئالمىشىدىغان، يېزىغا قاتنايدىغان ماشىنا بەك قىستاك بولغاچقا، ئاندىن دادىسى نىمە دەپ قالار، ئىرىم توغرا چۈشىنەرمۇ دىگەن دىلغۇللىقىمۇ بولغاچقا ئۇ قىزنى يوقلاپ بېرىشقا پۇرسەت چىقىرالماي نەچچە ئاينى ئۆتكۈزۈۋەتتى. بۈگۈن ئۇ سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ تۇيۇقسىز 'بۇنداق كىتىۋەرسەم يىل ئاتلاپ كىتىدىغۇ' دەپ، قەتئىي نىيەتكە كەلدى. ئۇ ئادەم قىزنى ئېلىپ كىتىشكە كەلگەندە يىگىرمە ئالتە تال تۇخۇم ئالغاچ كەلگەن ئىدى. ئۆز ۋاقتىدا ئۇ يەرلىك تۇخۇملارنى ئىرى بىر ماختاپ سالغان ئىدى: يەرلىك تۇخۇم دىگەن مۇنداق بولىدۇ. تەممۇ باشقىچە. بىزنىڭ بۇ يەردە يەرلىك تۇخۇم دىگەننىڭ ھەممىسى يالغان.

ئەمدى ئايال قىزنى كۆرۈپ كىلىشكە يەرلىك تۇخۇم ئىزدەشنى باھانا قىلماقچى بولدى. مەن بىرەۋىڭۇلنىڭ مەلىسىدىن يەرلىك تۇخۇم تېپىپ كىلەي دەيمەن، بۇ يەرنىڭ تۇخۇمى ئېغىزىمغا تېتىماي قالدى. دىدى ئايال. ئەمەلىيەتتە ئۇ تۇخۇملار بىلەن بۇ يەردىكى تۇخۇملارنىڭ بىرەر پەرقى بارلىقىنى بىلمىگەن ئىدى. ئويلىمىغان يەردىن ئىرى ئۇنىڭغا سوغۇق سۇ سەپمىدى. - جاپاسىدىن قورقۇمساڭ مەيلى بېرىپ كەل، كەچكىچە قايتىپ كىلەرسەن. ئايال ئوڭۇشلۇق يولغا چىقالدى.

ئۇ قىزنى كۆرۈشنى ئويلاپ ھاياجانلىنىپ تۇرغاچقا يول ئۇزىراپ كەتكەندەك تۈگىمەسكە قالدى. ئۆزى تۇرۇشلۇق شەھەردىن ۋىلايەت مەركىزىگىچە بولغان قىرىق بەش كىلومىتىر، ۋىلايەت مەركىزىدىن ناھىيىگىچە ئاتمىش يەتتە كىلومىتىر مۇساپىنى ئانچە جاپا تارتماي تۈگەتتى. لىكىن ناھىيىدىن يېزىغىچە 18 كىلومىتىر ئارىلىقتا بىر ئاز جاپا تارتىپ قالدى. شەھەرلەردىن بىراق قىلىۋېتىلگەن ماشىنىلار مۇشۇنداق جايلارغا يىغىلغاندەك قىلاتتى. ئۇ بىر ئەسكى جىپقا چىقتى. ئۇ ئەسلى يەتتە كىشىلىك بولۇپ، كىراكەش ئۇنىڭغا كوپ ئادەم سىغدۇرۇش ئۈچۈن ئەسلىدىكى ئورۇندۇقلىرىنى ئىككى ئۇزۇن ئورۇندۇققا ئالماشتۇرغان. بۇ ماشىنىدا ئولتۇرۇپ باقمىغان ئادەم ئۇنىڭغا 18 يولۇچى سالغىنى بولىدىغانلىقىنى ھەرگىز تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى. شوپۇر 18 - يولۇچىنى سىغدۇرالماي بۇ يولۇچىلارنىڭ سەۋەنلىكىدەك

ئۇلارغا توختىماي ھۆرپەيدى. يېزىلىق بۇ كىشىلەر راستىن سەۋەنلىك ئۆزلىرىدەك بىر- بىرىنى قىستايىتى. ماشىنا يولغا چىقاندە يولۇچىلار بىر گەۋدە بولۇپ كەتكەندەك ماشىنا سىلكىنىسە تەڭ سىلكىنەتتى. بۇ مۇساپە ئاخىرى يوقتەك بىلىنىپ كەتتى. ئۇ چۈشكە ئاز قالغاندا يېزىغا كىلىپ بولدى. گەرچە 9- ئاي كىرىپ قالغان بولسىمۇ ھاۋا يەنىلا شۇنداق ئىسسىق بولۇپ، چۈشكە يېقىنلاشقانسىمۇ ئىسسىق تېخىمۇ كۈچىيىۋاتاتتى. ئۇ تونۇمىسىمۇ ئۆزىگە سەممى سالام قىلغان كىشىلەرگە سالام قايتۇرۇپ، ئەسكى تاملىق پاكىز ئۆيلەرنى ياقىلاپ كەتكەن يېزا يولىدا ئون نەچچە مىنوت ماڭدى. ئۇ مۇشۇ يۈنۈلۈشتە ماڭسام تاپالايىمەن دەپ ئويلىغان ئىدى. كىتىۋېتىپ ئۆزىنى نىشاندىن ئېزىپ قالغاندەك ھىس قىلدى. ئۇ بۇ مەلگە بىرلا قېتىم كەلگەن ئىدى. ئۇ بىر يول ئاچىلىغا كىلىپ توختىدى.

-بىرەرسىنى ئىزدەمسىز.

ئانچە قېرى ئەمەس بىر ئايال 20 نەچچە مىتىر نېرىدا ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. ئۇ ئەتراپقا قاراپ ئۇنىڭدىن باشقا ئادەم يوقلىقىنى كۆرۈپ شۇ ئايالنىڭ گەپ قىلغانلىقىنى پەرەز قىلدى.

-ئۆمەر دىگەن ئادەمنى ئىزدەيتتىم.

ئايال ئۇنىڭغا قاراپ كىلىۋېتىپ سورىدى:

-ئۆمەر قاسساپنىمۇ؟

-قاسساپلىق قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيدىكەنمەن. بىر كۆزى ئاجىز ئادەم.

-ھە، ھە ئۆمەر قارىغۇنى دەڭ- دىدى ئۇ ئايال. ئۇ بۇ ئايالنىڭ ئۇنى ئىزدىشىنى ئەقلىگە

سىغدۇرالمىغاندەك ئۇنىڭ ئۈستى- بېشىغا بىر قارىۋەتتى.

-ئۇنى نىمىشقا قارىغۇ دەيسىلەر؟

-بۇ مەلىدە تۆت ئۆمەر بار، لەقىمىنى دىمىسە كىملىكىنى ئايرىغىنى بولمايدۇ. يۇرسىلەر، مەن

كۆرسىتىپ قوياي. ئۆزلىرىمۇ خېلى يېقىن تېپىپ كەپلا.

ئۇ قارىغۇ دىگەن سۆزنى ھىچقانداق يامان نىيىتى يوقتەكلا ئاتايتتى. ئۇ ئايالغا ياندېشىپ

ماڭدى.

-سىزنى ئاۋارە قىلماي، دەپ بەرسىڭىز ئۆزۈم تېپىپ بارالايىمەن.- دىدى شەھەرلىك ئايال.

ئۇ ئايالدىن ئىنكاس بولمىغاندىن كىيىن ئۇ ئامالسىز كىتىۋەردى.

-ئۇنىڭ تۇققىنى بولامسىز؟- دىدى ئايال تۇيۇقسىزلا.

-قىزى مىنىڭ بالامنى بېقىپ بەرگەن. شۇڭا كىلىشىم.

-بىرەۋى جىنتەك پاكىز بىر ئائىلىدە بالا بېقىپتىكەن. نەچچە ئاي بۇرۇن شۇنداق چىرايلىق

بولۇپ كەپتىكەن. ھە سىلنىڭ ئۆيدە تۇرۇپتىكەندە.

ئايال ئۇنىڭغا ئەمدى خېلى ھۆرمەت بىلەن قارىدى.

-ئۆمەر ئۆزى ئوبدان بالا، شۇ خوتۇنى ئوسال چىقىپ قالدى. ئۇنىڭ كۆزىگە جىددى پۇل لازىم بولۇپ قېلىپ بالىسىنى بىر كۈلچىغا ئىجارىگە بەرگەن. ۋاقتى توشۇپمۇ بالىسىنى تاپالماي يۈرىدۇ.

-بالىسى يوقاپ كىتىپتىمۇ؟

-ياق، ئەكىرىپ كەتكەنلەر يەنە بىر يىل تۇرسۇن دەپ تۇققانلىرىدىن بىر يېرىم مىڭ كوي ئەۋەتىپتىكەن. ئۇ پۇلنى ئالغىنى ئۇنىماي بالامنى ئەۋەتىپ بەرسۇن دەپتۇ. لىكىن نەچچە ئاي بولدى، بالىسى تېخىچە يوق. تېراي دىسە يەر ئاز، تىجارەتكە پۇل يوق كۈنى تەس بولدى. ئەنە ئاۋۇ ئىشك شۇ.

ئايال توختىدى. ئۇ ئەمدى بىر نەرسە دەپ بىرىدىغاندەك قىلمايتتى. شەھەرلىك ئايال: -ئاچا سىزگە كۆپ رەخمەت- دەپ ئايال بىلەن خوشلاشتى. ئۇ ئىشككە قاراپ كىتىۋېتىپ ئايالنى جايدىن مەدەرىلمىغاندەك ھىس قىلدى. ئۇ ئىشك ئالدىغا بېرىپ ئارقىسىغا قارىدى. ئايال راستىنلا جايدا تۇراتتى. ئۇ ئۇنىڭ قارىغىنىدىن ئوڭايىسىزلا نىغاندەك ئارقىسىغا ئورۇلدى. ئۇ ئۇلارنىڭ ئىشكىنى شېلى تۆكۈلۈپ كەتمسۇن دىگەندەك ئېھتىيات بىلەن چەكتى. -چىما؟- دىگەن قوپال بىر ئاۋازدىن كىيىن ئىشك ئېچىلدى. ئىشكىنى قىزنىڭ دادىسى ئاچقان ئىدى. ئۇ ئادەم ئۇنى كۆرۈپ نىمە ئىشىگىز بار دىگەندەك قاراپ تۇرۇپ قالدى. ئاندىن ئېسىنى تېپىپ ئىشكىنىڭ يېنىغا ئۆتۈپ تۇردى. -كىرسىلە.

ئايال:

-قانداق ئەھۋالنىڭ؟ ياخشى تۇردىڭىزمۇ، بىرەۋىڭلۇ ياخشى تۇرغاندۇ؟- دەپ ئەھۋال سورىغاچ ھويلىغا كىردى. بۇ كىچىكلا ھويلا بولۇپ قوتانىنىڭ قىغى بۇراپ تۇراتتى. ئۇ ئادەم ئۆيگە ئالدى بىلەن كىرىپ كەتتى. بىر نەرسىلەرنى ئالدىراش ئۇيان- بۇيان يۆتكىگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئۇ ئۆيدىن چىقىپلا:

-ئۆيگە كىرسىلە- دىدى.

كىيىمى رەتلىك، تۇرقىدىن خاتىرجەملىك چىقىپ تۇرغان بۇ ئايالنى ئەسكى ئۆيىگە باشلاش ئۇنىڭغا ئۆزىنى ئوسال قىلىش بولۇپ تۇيۇلغاندەك ئۇلار ئۆيگە كىرگەندە ئۇنىڭ چىرايى تۇتۇلۇپ كەتتى.

-بىرەۋىڭلۇ، كۆرۈنمەيدىغۇ؟- دىدى ئۇ ئۆيىگە كىرىپ. ئۇ ئۇ ئادەمنىڭ كەيپىسىز تۇرقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ قىزىمنى بالا بېقىشقا سوراپ كەلگەن ئوخشايدۇ دەپ گۇمانلىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن تىزلا ئېغىز ئاچتى. مەن يەرلىك تۇغۇم سېتىۋالغاچ كۆرۈشۈپ كىلەي دەپ كەلگەنتىم.- دىدى ئۇ.

گەپنى ئېغىزىدىن چىقىرىپ بولۇپ، كىلىش سەۋەبى ھەققىدە باشقىچىراق بىر باھانانى ئالدىن ئويلاپ قويىمىغانلىقىغا پۇشايىمان قىلدى. ئۇ بىرەۋىنگۈلنى كۆرگۈم كىلىپ كەلدىم دىسە ئۇنىڭ ئىشەنمەسلىكىدىن ئەنسىرەپ توقۇغان بۇ باھانىسى ئۇنى ئىشەندۈرەلەشتىن تېخىمۇ يىراقلاپ كەتتى.

-قويغا غازاڭ سىرىگىنى چىقىپ كەتكەن - دىدى ئۇ. ئاندىن ھويلىغا چىقىپ ئۈنلۈك ئاۋازدا - ھەي بىرەۋى، ئەمدى يېنىپ كەل - دەپ ۋارقىردى.

ئۇ قايتىپ كىرىپ ئايالغا سۇپىدىكى كۆرىپنى كۆرسەتتى.

-ئولتۇرسىلا، ھازىر كىرىپ قالارمىكىن.

ئايال ئولتۇرۇپ قاندا بويىچە ئەھۋاللاشتى.

-تىنچ ئامان تۇردىڭىزمۇ؟ كۆزىڭىز خېلى ياخشى بولۇپ قالدىمۇ؟

-ئاللا خالىسا - دىدى ئۇ چۈشىنىكسىز گىپىنى يەنە تەكرارلاپ.

ئۇ كۆزىنى ئالدىراپلا چوڭ بىر لاتا بىلەن تېڭىۋالغاندەك قىلاتتى، لاتا ناھايىتى كىلەڭسىز كۆرۈنەتتى.

بىرەۋىگۈلنىڭ ئاياق تېۋىشى يېقىنلىغاندا قويلار ئۇنىڭ يەم ئېلىپ كىلىۋاتقانلىقىنى بىلگەندەك مەرەشكە باشلىدى. ئۆي ئىچىدىن ھويلا ئىشىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. سۆۋەت كۆتۈرگەن، ئۈستى - بېشى شۇنچە كونا، ۋىجىك بىر قىز ئىشىكتە پەيدا بولغاندا ئۇ ئايال ئۇنىڭ ئارقىسىدا بىرەۋىگۈل باردەك بىتاقەت ساقلىغىنى تۇردى. قىز كىرىپلا: دادا سۆۋەت تېخى توشمىغانتى - دىدى.

ئۇ ئايال خۇددى بىرەۋىگۈلنىڭ بۇنداق تۇرقىنى كۆرۈپ باقمىغاندەك ھەيران قالدى. ئۇ قىزنى تۇنجى قېتىم ئەكەلگەندە ئۇنىڭ تۇرقى ھازىرقىدەك ئىدى. ئەمما كەتكەندە بۇنداق ئەمەستىغۇ؟ ئۇنىڭ بۇنچە تىز ئەسلىگە قايتىپ قالىدىغانلىقىنى ئۇ ئەقلىگە سىغدۇرالمىدى. ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ بىرەۋىگۈلنىڭ ئالدىغا كەلدى.

-مىنى تونۇدىڭىزمۇ؟ - دىدى ئۇ قىزغا ئېڭىشىپ قاراپ. قىزنىڭ مەينەت بولۇپ كەتكەن چېچىنى تۈزەۋاتقاندا يۈرىكىنىڭ ئېچىشىۋاتقانلىقىنى ھىس قىلدى. ئۇ قىزغا ھىچ ئىش بولمىغانلىقىنى، ئۇنى دادىسى سېتىۋەتمىگەنلىكىنى كۆرۈپ كۆڭلى ئازراق بولسىمۇ جايىغا چۈشتى. بۇمۇ ئۇنىڭغا خېلى تەسەللى ئىدى.

قىز ئۇنى كۆرۈپ ھىچقانچە ئىپادە بىلدۈرمىدى. ئۇ ئايالغا بىردەم كۆز ئۈزمەي قاراپ تۇردى. بۇ چاغدا قويلارنىڭ مەرىشى كۈچىيىپ كەتتى. ئۇ سەۋرى قىلالمىغاندەك غازاڭنى ئېلىپ بېرىپ ئوقۇردىن بېشىنى چىقىرىپ تۇرغان ئىككى قوينىڭ ئالدىغا تۆكتى. ھەركىتى ناھايىتى پىششىق ئىدى. ئۇ سۆۋەتنى ئوقۇرنىڭ يېنىغا قويۇپ قايتىپ كەلدى.

-مىنى ئۇنتۇپ قالدىڭىزمۇ؟- دىدى ئۇ يەنە.

ياق- دىدى قىز بېشىنى چايقاپ. ئاندىن نىمە قىلىشنى بىلمىگەندەك قورۇنۇپ تۇرۇپ قالدى.

ئايال بايا قىزنىڭ تۇرقىدىكى ئۆزگىرىشتىن ھەيران قالغان بولسا ئەمدى ئۇنىڭ مەجەزىدىكى ئۆزگۈرۈشنى كۆرۈپ، ئۇ قىزغا سىڭدۈرگەن بارلىق ئەجرى بىكار كەتكەندەك تۇيغۇغا كىلىپ قالدى.

ئايال يىمەكلىك قاچىلانغان يالتىراق خالتىنى قىزغا ئۇزۇتۇپ:

-قاراڭ! سىز ياخشى كۆرىدىغان ھىچنىمىنى ئۇنتۇپ قالمىدىم.- دىدى.

قىز خالتىنى ئېلىپ ئىچىگە ئورۇق، مەينەت قولىنى سېلىپ، ئازراقلا خوشاللىق ئىپادىلىدى. قىزنىڭ بالىلارغا خاس مەجەزىنى ئۇ ئازراق بولسىمۇ كۆردى. قىز شاكىلاتنىڭ يالتىرىقىنى سويۇپتېپلا دادىسىنىڭ ئۇنىمىغىنىغا قويماي ئۇنىڭغا بىرنى چىشلەتتى. ئاندىن ئۆزىنىڭ ئېغىزىغا سالدى. ئايال نەچچە ئاي بۇرۇن قىزغا ئاتاپ سۇس يېشىل رەڭلىك بىر قۇر كۈزلۈك كىيىم سېتىۋالغان ئىدى. ئۇنىڭغا دەل كىلىشىدىن دىلىغۇل بولۇپ تۇراتتى. ئۆيگە كىرىپلا:

-قاراڭ بۇ كىيىمنى ياخشى كۆرەمسىز؟، كىيىپ بېقىڭە- دىدى.

قىز كىيىمنى ئېلىپ قازناقئەك بىر ئۆيگە كىرىپ كەتتى. ئۇ چىققاندا ئايال ئۇنى كىيىمى خۇنۈكلەشتۈرۈپ قويۇپتىكەن دەپ ئويلاپ قالدى. قىز خېلى ئىسكەتكە كىلىپ قالغان ئىدى. لىكىن قىز يېقىن كەلگەندە يېڭى كىيىم ئىچىدە قىزنىڭ كىر باسقان تۇرقى تېخىمۇ گەۋدىلىنىپ كەتتى. ئايال كىيىمنى، ئاندىن قىزنىڭ ئۈستى- بېشىنى تۈزەشتۈرۈپ ئۇلارنى ماسلاشتۇرۇشقا تىرىشتى.

-ھەجەپ ياراشتى، شۇنداق چىرايلىق بولۇپ كەتتىڭىز، ياخشى كۆردىڭىزمۇ؟- دىدى ئايال. قىز ھەئە دىگەندەك بېشىنى لىڭشىتتى، ئاندىن زوقى كەلگەندەك چاپىنىنىڭ پېشىنى، ئىشتىنىنىڭ تىزىنى سىلىدى. قىز يېڭى كىيىمنىڭ ئىچىدە بىر ئاز جانلىنىپ قالدى. كىيىم ئازراق ئۇزۇن كىلىپ قالغان ئىدى.

-كىچىك كەلگەندىن چوڭ كەلگەن ياخشى، ئۆسۈۋاتىسىز ئەمەسمۇ؟- دىدى ئايال قىزغا تەسەللى بەرگەندەك. ئۇ كىيىمنىڭ ئاساسەن ماس كەلگىنىدىن خوش بولدى.

قىزنىڭ دادىسى بولسا تاق كۆزى بىلەن قىزغا زوقى كەلگەندەك بىردەم قاراپ تۇردى. ئاغرىق كۆزىنى تېڭىۋالغان لاتا ئۈستىگە سۈرۈلۈپ كىتىپ كۆزىنىڭ ئاستى قىسمى ئازراق كۆرۈنۈپ قالغان ئىدى. بۇنى كۆرۈپ ئايالنىڭ كۆڭلى غەش بولۇپ كەتتى. ئۇ كۆزىنى دەرھال ئېلىپ قاچتى.

ئۇ ئادەم ئۆزىنى ئۆيدە جىق تۇرۇپ كەتكەندەك ھىس قىلدىمۇ تۇيۇقسىز سىرتقا ماڭدى.

قىز يېڭى كىيىمنىڭ خوشلىقىدا بايقى ياتىراشنى ئۇنتۇپ قالغاندەك بىر ئەسكى يىشكىنىڭ ئىچىدىن بىر دەپتەرنى تارتىپ چىقتى. بۇ ئۇنىڭ مەكتەپتىكى چېغدا رەسىم دەرسىگە تۇتقان دەپتىرى بولۇپ، ئۇ ئۇنىڭ بوش قالغان بەتلەرگە يېڭىدىن نۇرغۇن رەسىم سىزغان ئىدى. ئۇ ئۇ رەسىملەرنى ئايالغا ئەكىلىپ كۆرسەتتى. ئايال ئۈچۈن بۇ ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتىدىكى چوڭ ئىلگىرلەش ئىدى. ئايال كىچىك بالىنىڭ قالايمىقان جىجىشىغا تولغان بۇ دەپتەرنى ۋارقىلاپ ئۇنى يالغاندىن بىرمۇ بىر ماختاپ چىقتى. قىز بەك خوش بولغاندەك قىلاتتى. ئۇلار بىللە تۇرغان ۋاقىت ئۇزارغانسېرى يىراقلىشىپ كەتكەن ئارىلىق يېقىنلاۋاتقاندا ئايالنىڭ بىئاراملىقىمۇ خېلى يىنىكلەپ قالدى. ئۇ رەسىملەردىن قىزنىڭ خىياللىرىنى بىلمەكچى بولغاندەك خېلى سىنچىلاپ قارىدى. قىزچاق يېڭى كىيىمنى باشقىلارغا داملاتقىسى كەلگەندەك تالاغا چىقىپ كىتىپ بەش مىنوتلاردا كىردى. ئۇ ئايالنىڭ ئالدىدا نىمە قىلىشىنى بىلمىگەندەك بىردەم ئولتۇردى.

-دوستلىرىڭىز جىقمۇ؟- سورىدى ئايال.

قىز بارماقلىرىنى بىرمۇ بىر چىقىرىپ قىز بالىنىڭ ئىسمىدىن تۆتتى ساندى.

-دادىڭىزنىڭ كۆزى ياخشى بولۇپ قالدىمۇ؟

قىز ياق دىگەندەك بېشىنى چايقىدى:

-مەن كۈندە كۆزىگە دورا تىمىتىپ قويىمەن - دىدى ئۇ.

قىز ئورنىدىن تۇرۇپ قازناققا كىرىپ كەتتى. قازناقتىن چىققاندا ئۈستىدە كونا كىيىمى پەيدا بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇ بالىلىقىنىمۇ يېڭى كىيىمى بىلەن سېلىۋەتكەندەك تەمكىن بىر قىياپەتتە ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. كۈچىنىڭ يىتىشىچە رەتلىك قاتلىغان يېڭى كىيىم ئۇنىڭ قولىدا تۇراتتى. ئۇ ئۇنى ئايالنىڭ ئالدىغا قويدى.

-نىمە بولدىڭىز؟- سورىدى ئايال.

-خاپا بولمىسىلا ئاچا. مەن سىلە بىلەن كىتەلمەيمەن. دادامنى يالغۇز قويۇپ كەتسەم بولمايدۇ. شۇڭا بۇ كىيىملەرنى قايتۇرۇپ بىرەي.

-مەن سىزنى ئەكەتكىنى كەلمىدىم. سىزنى كۆرگۈم كىلىپ يوقلاپ كەلدىم - دىدى ئايال

ئۇنى قۇچىقىغا تارتىپ.

قىزنىڭ خوشلىقى يەنە سەل ئەسلىگە كەلدى. ئۇ ئايالغا ئىشىنەلمىگەندەك قارىدى.

-سىز چوڭ بولغاندا نىمە بولۇشنى ئويلايسىز؟- دىدى ئۇ قىزنىڭ بىرەر قىزىقىشى بارمىكىن

دەپ.

-مەن چوڭ بولغانسېرى ئانامغا ئوخشاپ قېلىۋېتىپتىمەن. ئۆيدە ئانامنىڭ ئورنىنى باساي

دەيمەن - دىدى قىز.

-دادىڭىز يەنە سىزنى كىچىسى ئۇسۇل ئوينىتامدۇ؟

قىز جاۋاپ بەرمەي كالىپۇكىنى يىمىرىپ تۇردى. ئۇنى يات كۆرۈپ دىگۈسى كەلمەيۋاتقاندا قىلاتتى. ئۇمۇ كولاپ سورىمدى. ئۇ ھويلىدا قىزنىڭ ئىككى قولىدىن تۇتۇپ كۆتۈرۈپ، ئۆزى جايىدا ئايلىنىپ قىزنى پىرقىراتتى. قىز ئۇلارنىڭ ئۆيىدىكى چاغدا مۇشۇنداق ئويناشنى ياخشى كۆرەتتى. خوشلىقىدىن چىرقىراتتى. لىكىن بۇ قېتىم بۇ ئويۇندىن قىز ئانچە خوش بولۇپ كەتمىدى.

چۈش ئۆتۈپ كىتەي دەپ قالغان ئىدى.
-سىز مەن بىلەن كىتىپ نەچچە كۈن ئويناپ كىلەمسىز.
-ياق - دەپ بېشىنى چايقىدى قىز - دادام يالغۇز قالدۇ.
ئايال قىزنى قۇچاقلدى. كۆزىگە ياش كەلدى.
-مەن قايتاي، بىرەۋىڭلۇ. مېنى سېغىنىشىڭىز ماڭا تىلغون ئۇرۇڭ. تىلغون نومۇرىم ھازىرمۇ ئېسىڭىزدىمۇ؟

-ئېسىمدە - دىدى قىز - مەن سىزگە لەغمەن ئىتىپ بىرەي. مەن ھەممە تاماقنى ئىتەلەيمەن.
قىز بۇ گەپلەرنى قىلغاندا ئۇ ئايالغا ھەقىقەتەن بۇ ئىشنى قىلالايدىغاندا كۆرۈندى.
- تامىقىڭىزنى بەك يىگىم بار ئىدى، ئالدىراپ قالدۇم. رەخمەت. بودو كىلىپ چوقۇم يەيمەن - دىدى ئايال.

بۇ چاغدا ئايال قىزنىڭ بالىلىقىنىڭ ئازلاپ كەتكىنىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنگەندەك بولدى.
ئۇ بالا مەجەزى بىلەن بۇ ئۆيدە ئانىسىنىڭ ئورنىنى باسالمايتتى. ئۇ مۇددەتتىن بۇرۇن چوڭ بولۇشقا تىرىشقان، ھەم بۇنى خېلى ئەمەلگە ئاشۇرغان ئىدى.
-ئەمەسە چاي بولسىمۇ قاينىتاي - دىدى قىز.

ئۇ قىزنىڭ كۆڭلىنى قايتۇرماي دەپ ماقۇل بولدى. ئۇ قىزغا ئوت قالىشىپ بەرمەكچى بولۇۋىدى قىز ئۇنىمىدى. ئۇ ئىشقا كىرىشكەندە يېشىغا يات تەمكىن، چاققان بولۇپ قالغان ئىدى.
قىزنىڭ دادىسى يەرلىك تۇخۇم ئىزدەپ چىقىپ كەتكەن ئىكەن. ئۇ كىرىپ:

-ئۆتكەن يىلى توخۇم فېرمىسى ئاچقان بىرى زىيان تارتىپ كىتىپتەكەن. يېزا باشلىقلىرى بىر چۆچىنى بىر كويىدىن ئالسىن دەپ ھەممە ئۆيگە ئون - ئون بەشتىن زورلاپ ساتقان. ھەممىسى توك چۆچىسى. بۇ يېزىدىكى توخۇملارنىڭ كوپىنى شۇلار كاكىلايدۇ. يەرلىك توخۇم بەك ئاز قالدى. خوشنىمىزنىڭ بالىسىنى ئەۋەتتىم. يەرلىك توخۇمى بارلارنىڭكىدىن يىغىپ كەلگىنى كەتتى - دىدى ئۇ. قولىدا يېڭى يېقىلغان ئىككى توقاچ، بىر قوغۇن تۇراتتى. ئۇ ئۇلارنى كونا كات ئۈستىگە قويدى.

-سىزنى بىر مۇنچە ئاۋارە قىلدىم، رەخمەت - دىدى ئايال.

ئىككى ئېغىزلىق، ئىستىن قارىداپ كەتكەن، ئۈستى چەللە باراڭدەكلا يېپىلغان ئۆيدە ئۇ ئۇن - تىنسىز بىرەۋىڭگۈلنىڭ ئوت قالىشىغا قاراپ ئولتۇراتتى. ئوچاقتا يۆل ئوتۇن كۆيەلمەي پىسىلداپ ئاۋاز چىقراتتى. بىرەۋىڭگۈل چاينىڭ قاينىماي كەتكىنىگە جىلى بولۇپ ئوتنى توختىماي پۈۋلەيتتى. ئىستىن يوتۇلەتتى. كۆزىنى ئوڭلايتتى. دادىسى ھويلىدا بىر ئەسكى يىشىكىنى تازىلاپ، ئوڭشاش بىلەن ئاۋازە ئىدى. خېلى ۋاقىتتا قازاننىڭ كىزىلىدىغان ئاۋازى، ئاندىن يەنە خېلى ۋاقىتتا قاينىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. قىزچاق ئورنىدىن تۇرۇپ ئايالنىڭ ئالدىغا داسقان سالدى. بۇ بىر كونا رەخ پارچىسى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە دادىسى ئەكىرگەن ئىككى توقاچنى قويدى. ئوچاق بېشىغا بېرىپ قازاننىڭ تۇۋىقىنى قوشۇقنىڭ سېپى بىلەن ئاچتى. چاي قاينىغان ئىدى. ئۇ تاكچىدىن ئۈچ چىنە ئېلىپ ئىچىگە ئازراقتىن چاي سالدى. كىرلىشىپ كەتكەن چۆمۈچ بىلەن قايناقسۇ ئېلىپ چىنىلەرگە قويدى. بۇ ئىشلارنى ئۇ ناھايىتى تەمكىنلىك بىلەن قىلدى.

بىرەۋىڭگۈلنىڭ بالىلىقىغا بۇ ئۆيدە ئورۇن يوقتەك قىلاتتى. ئۇنىڭ دادىسى ئازغىنە ۋاقىت ئىچىدە بىر كۆزىدىن، ئايالىدىن، ئاندىن (ۋاقىتلىق بولسىمۇ) بالىسىدىن ئايرىلىپ قالغان. بۇ كىلىشمەسلىكلەر ئۇنىڭ چىراي ئالامەتلىرىنى پۈتۈنلەي سۈپۈرۈپ تاشلىغاندەك، ئۇنىڭ چىرايىدا ھىس - تۇيغۇدىن ئەسەر قالمىغان، ھەر قانداق ئەھۋالدا ئۇنىڭ مىجەزى، گەپلىرى ناھايىتى قۇرغاق ئىدى. ئۇ ئادەم گەپ قىلىشىنىمۇ ئېغىر كۆرىدىغاندەك تەسىر بەرگەچكە ئايال ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ بېقىش نىيىتىدىن يالتايدى.

- دادا چاي ئىچىۋال - دىدى بىرەۋىڭگۈل. بۇ چاغدا دادىسىنىڭ ئىشىمۇ تۈگىگەن ئىدى. ئۇ قولىنى چالا - بۇلا يۇيۇپلا سۇپىدىكى ئەسكى كىگىزگە كىلىپ ئولتۇردى. - قوغۇننى ئەكەل - دىدى بىرەۋىڭگۈلغا.

بىرەۋىڭگۈل قوغۇن بىلەن پىچاقنى ئەكىلىپ دادىسىنىڭ ئالدىغا قويدى. دادىسى قوغۇننى پىچتى. قوغۇننىڭ مىزىلىك پۇرىقى دىمىقىغا كىرگەندە ئايال قاتتىق ئۇسسۇغىنىنى ئېسىگە ئالدى. بايا چىۋىن خېلى ئاز ئىدى. قوغۇننىڭ پىچىلىشى بىلەن چىۋىن ئولاشقىنى تۇردى. ئۇ ئادەم ئىرەك قىلمىدى. بىرەۋىڭگۈل باشتىن ئاخىر چىۋىنلەرنى قورۇغاچ مېھماننى قوغۇنغا تەكلىپ قىلىپ تۇردى. ئۇنىڭ دادىسى بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ قوغۇندىن بىر تىلىم يىدى. ئاندىن يېرىم ناننى ئىككى چىشلەپ دىگۈدەك يەپ تۈگەتتى. ئارقىدىن چاي ئىچتى. ئۆزىنىڭ ئالدىراپ كەتكەنلىكىدىن خىجىل بولغاندەك ئەتراپىغا قاراپ قويدى. قىزى خۇددى چوڭ ئايالدىكە ئۇ ئادەم يەنە كىملىرىنىڭ ئۆيىدىن يەرلىك تۇخۇم تاپقىلى بولىدىغانلىقىنى ئۇنىڭ مەسلىھەتتىگە سالدى.

- زەيتۇنخاچامنىڭكىگە چىقتىڭمۇ؟ -

ئۇلار يەنە قايسى ئۆيلەردىن يەرلىك تۇخۇم تاپقىنى بولىدىغانلىقىنى پەرەز قىلىشتى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ:

-سۈرۈشتۈرۈپ باقاي- دەپ چىقىپ كەتتى. بىرەۋىڭگۈل خۇددى چوڭ ئايالدىكى مېھماننى پات- پات چايغا تەكلىپ قىلاتتى. ئايال بىرەۋىڭگۈل قايناتقان، كىرۋە ئىس تېتىپ كەتكەن چايىنى ئوتلىغانسىمۇ ئۆيىنى قاپلىغان ئىس كۆزىگە تەپكەندەك كۆزىدىن ياش چىقىپ كەتتى. نان بەك تەملىك ئىدى. ئۇ بۇنداق تەملىك ناننى خېلى ئۇزۇندىن بۇيان يەپ باقمىغان ئىدى. قىز كەمسۆز، تەمكىن ئايال بولۇشنى نىيەت قىلغاندەك ئولتۇراتتى.

دادىسى بىر دەمدە بىر يېشىك كۆتۈرۈپ كىردى. يېشىككە بۇرۇن چۆجە قاقچىلىغان بولسا كېرەك، ئەتراپلىرىدا چۆجىنىڭ بېشى پاتقىدەك خېلى جىق تۆشۈك بار ئىدى، ھازىر ئۇ تۆشۈكلەردىن تۇخۇم كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

-نەچچە پۇل بولدى- سورىدى ئايال.

-يەرلىك تۇخۇم بولغاچ خەق باھاسىنى كۆتۈرۈۋالدىكەن.

ئۇنىڭ گىپىدىن تۇخۇمنىڭ بىر كۆيدىن توختىغانلىقىنى بىلدى.

ئۇ مەلۇم قىلغان پۇلنى پۈتۈن سانغا تولۇقلاپ، يەنە ئۈچ يۈز كوي قوشۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا قويدى. ئۇ ئۆيىنىڭ ئوچۇق ھىساباتىدىن بۇنچىلىك پۇل چىقىم قىلالمايتتى. ئۇ بۇ پۇلنى نەچچە ئايدىن بۇيان خۇپپىيانە تىجەپ يىغقان ئىدى. ئۇ بۇ پۇلنى جايىغا تەككۈزەلمىگىنى ئۈچۈن خېلى يېنىكلەپ قالدى.

-جىق بىرۋەتتىڭىز- دىدى بىرەۋىڭگۈلنىڭ دادىسى. ئۇ پۇلنى ياندۇرۇۋېتىشكە تىرىشتى. ئامال قىلالماي ئالاقىزادە بولۇپ كەتتى.

-خىراجەت قىلارسىلەر، بىرەۋىڭگۈل بىزنىڭكىدە تۇرغاندا جىق غېمىمىزنى يېنىكلەتكەن، شۇڭا بۇ پۇل ئوشۇق كەتمەيدۇ- دىدى ئايال ئۇنىڭ قوبۇل قىلىشىغا بانا تېپىپ بىرىشكە تىرىشىپ، ھەم ئەمەلىيەتمۇ دىگىنىدەك ئىدى.

قىزنىڭ دادىسى ئوڭايىسىزلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئايال مۇشۇ پۇرسەتتە تۇيۇقسىز قىزنى يەنە بىر سوراپ بېقىش نىيىتىگە كەلدى. ئۇ قىزنىڭ بۇ ئەھۋالغا قۇلۇقىنى يوپۇرۇپ، ھېچقانداق تىرىشچانلىق كۆرسەتمەي كىتىشىنى كوڭلى خالىمىدى. ئۇ قىزنىڭ ئۆزلىرىدىن ئايرىلغان چاغدىكى تۇرقىنىڭ ئەسلىگە كىلىشىنى ئۇ قانچىلىك ئارزۇ قىلاتتى- ھە. ئۇ بۇنى ئويلاپ كۆزىدىن ياش چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭغا قىز بۇ ھالىتىدە ئۆتسە ئۇنىڭ ئىستىقبالىدىن قىلچە ئۈمىد يوق ئىدى.

-بىرەۋىڭگۈلنى ئۆزۈمنىڭ قىزىدەك ياقتۇرۇپ قالغانىم. ئۆزۈم چوڭ قىلىپ ئۇنى مۇۋاپىق تۇرمۇش يولغا سېلىپ قويسام دەپ ئويلايتتىم. يولدىۋشۇمۇ مۇشۇ قاراشتا. ئۇنىڭ ئىش ھەققىنى

يېشى چوڭايغانسېرى يەنە ئۆستۈرۈپ بەرسەك، بىز بىلەن ئۆتسە، ھەممە ئىشنى ئۆز قىزىمىزدەك ئورۇنلاشتۇرساق، بۇنداق بولسا ئىستىقبالىغىمۇ پايدىسى بولارمىتىكىن دەپ ئويلاشقان ئىدۇق. ئەلۋەتتە بىلەرنىڭ ئاتا- بالىلىق مۇناسىۋىتىڭلارغا قىلچە تەسىر يەتكۈزمەيمىز. مىنىڭ دىگىنىم بىرەۋىڭلۇ بۇ يەردە داۋاملىق ياشىسا... ئۇ قىزنىڭ بۇ يەردىكىلەرنىڭ تۇرمۇشىدىن چوڭ پەرقلىنىشى ناتايىن بولغان، ھەتتا ئۇلاردىنمۇ ناچار بولۇشى مۇمكىن بولغان كىيىنكى تۇرمۇشىغا تەسەۋۋۇرىنى دەپ باقماقچى ئىدى. لىكىن شۇملۇق چىللىغان بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن گىپىنى شۇ يەردە يىغىشتۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلارنىڭ قىزغا بۇندىن كىيىن بىرىشى مۇمكىن بولغان ئىش ھەققىنىڭ ئۇنىڭ سالامەتلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشىگە ئازراق بولسىمۇ ياردىمى تىگىدىغانلىقىنى بولسا ئۇنىڭ غۇرۇرىغا تىگىپ قويماسلىق ئۈچۈن ئېغىزغا ئالالمىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى دىيەلگەن بولسا قانچە ياخشى بولاتتى.

ئۇ ئادەم بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا يالغۇز كۆزى بىلەن يالتىدە قارىدى. بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم تاق كۆزىدە ئۇنىڭغا تىك قارىشى ئىدى. ئۇ ئويلىمىغان يەردىن ئۇنىڭ بۇ كۆزىدىن ئۇنىڭ غۇرۇرىنىڭ زەربىگە ئۇچرىغانلىق ئىزىنى كۆرۈپ ئازاپلىنىپ كەتتى. ئۇ ئادەم قولىدىكى پۇل بىلەن ئايالنىڭ گىپىنىڭ ئالاقىسى باردەك پۇلنى تاشلاپ بىرىشكە تەييار بىر ھالەتتە:

-قىزىمنى ئۆزۈم چوڭ قىلىمەن. ئەتىنىڭ ئىشىنى بىر خۇدا بىلىدۇ. دىدى. ئۇ ئادەم باشقا ياققا قاراپ، ئىچىدىكى بىر ئاغرىقنى زورى بىلەن بېسىۋاتقاندەك ئاھاڭدا يەنە - قىزىمنى بۇندىن كىيىن بالا بېقىشقا سالمايمەن. بۇ بۇرۇن بالا باققان ئۆيدىكى ھېلىقى نامەرتنىڭ 'مۇشچىلىك بالىنى بالا باققۇزۇپ سەنمۇ بىر ئەركىشى بولۇپ قاپسەن' دىگەن گىپى ئېسىمگە كەلسىلا يۈرىكىم ئاغرىيدۇ. مەنمۇ بىر ئەركىشىدەك ياشاشقا تىرىشىپ باقاي دەيمەن.

ئايال ئۇنىڭ قولىدىكى ئۆزىگە ئۈزىتىشقا تەييار تۇرغان پۇلغا قاراپ، گىپىنىڭ ئۇنىڭغا ئەكس تەسىر قىلغىنىنى ھىس قىلدى. خىجىللىقتىن قىزىرىپ كەتتى. ئۆزىگە ئۈزىتىلغاندەك تۇرغان پۇلنى كۆرمەسكە سالدى. ئايال ئۇنى پۇلنى ئۆزىگە تاشلاپ بىرەر مىكىن دەپ قورقۇپ تۇراتتى. لىكىن بۇ مۇھتاج ئادەم ئۈنچە يۈزىسى ئەمەس ئىدى. ئۇلار بىر پەس جىمىپ كەتتى. ئۇ ئادەم ئېغىز ئاچقاندا بولسا ئۇنىڭ ئاۋازىدا نەچچە ۋاقىتتىن بۇيان كەم بولۇپ كەلگەن ھىس- تۇيغۇ تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قالغان ئىدى:

-سىزگە كۆپ رەخمەت، بۇنى ئۆزىڭىزنىڭ قىزىدەك ئەتىۋارلاپ ئىزدەپ كەپسىز. ھازىر كىمگە كىم كۆڭۈل بۆلىدۇ. بىز سىزنىڭ ياخشىلىقىڭىزنى كۆپ كۆرۈپ كەيتتۇق. بىزدىن يانمىسا خۇدايىمدىن يانا.

بۇ ئايالنىڭ ئۇ ئادەمنىڭ تىلىدىن بىر ئادەمگە كونكىرت كۆڭۈل ئىپادىلىگىنىنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىشى ئىدى. ئايال بۇرۇن ئۇ ھەرقانداق ئادەمدىن نەپەرەتلىنەمدۇ نەم؟ دەپ ئويلاپ

قالغان ئىدى. 'ئۇ ئايلىدىن، ئاندىن ئۇچراتقان ئادەملەردىن ئارقا- ئارقىدىن زەربە يىگەچكە شۇنداق بولۇپ قالسا كېرەك' دەپ ئويلىغان ئايال ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئاخىر ئۇنى ئۇ قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن ئوڭۇشلۇق چىقالغاندەك، ياكى ئۇنىڭ قەلبىگە ئازراق يورۇقلۇق چۈشكەندەك ھىس قىلىپ كۆزىگە ياش ئالدى. ھەم ئۇ ئادەمنىڭ كۆزىدىن غىل-پال ئەگىگەن ياشنى كۆردى. ئاندىن ئۆزىنىڭ خىيالىنىڭ توغرىلىقىنى جەزملەشتۈردى.

- بىرەۋىڭلۇنى مەكتەپتە ئوقۇتۇشنى ئويلاپ باقتىڭىزمۇ؟- دىدى ئۇ ئاخىرقى تىرىشچانلىقىنى كۆرسۈتۈپ.

- مەن بۇرۇن بۇنى ئويلاپ باقمىغان. - دىدى ئۇ.

ئايال ئۇنىڭ مەجەزىدىكى بىپەرۋالىقنىڭ يۇمشاۋانلىقىنى ھىس قىلدى.

- بىرەۋىڭلۇ بەك ئەقىللىق. ئوقۇماي ئۆتۈپ كەتسە بەك ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولىدۇ. - دىدى ئايال، ئاندىن ئۇ ئادەمنىڭ تەڭقىسلىقتا قالغاندەك تۇرقىغا قاراپ ئۆزىنىڭ بۇنىڭدىن جىق گەپ قىلىش ئىمكانىيىتى يوقلىقىنى ھىس قىلدى، ھىلىمۇ ئۇ ئاز بولمىغان نەتىجىگە ئىرىشكەن ئىدى.

- سىلەرنى بەك بىسەرەمجان قىلدىم. سىلەرگە كۆپ رەخمەت، داسقانغا دۇئا قىلىپ بەرسىڭىز بوپتىكەن. - دىدى ئايال. ئۇ بۇ جەم بولۇشتىن بەك رازى بولغان ئىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئۆزىنىڭ نىمىشقا بالدۇرراق يولغا چىقمىغىنىدىن بەك ئەپسۇسلاندى.

ئۇ ئادەم ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ بىر مىنۇتتىن ئارتۇق سۈرە ئوقۇپ دۇئا قىلدى. ئۇ ئەستايىدىللىق بىلەن يۈزىنى سىپىغاندا كۆزى يەنە پارقىرىغاندەك قىلدى.

- بىرەۋىڭلۇنى ئېلىپ بىز تەرەپلەرگىمۇ بېرىڭ. سىلەرنى كۆرسەك بىز بەك خوش بولىمىز. - ئايال شۇنداق دەپ ئورنىدىن تۇردى.

- ئاللا خالىسا بارىمىز. - دىدى ئۇ ئادەم. شۇ تاپتا ئۇنىڭ چىرايى ئۇ دەرىجىدە ئىپادىسىز ئەمەس ئىدى.

ئايال ھويلىغا چىقىپ قولىنى يىشىككە ئۇزاتقاندا يىشىكىنى ئۇ ئادەم چاققانلىق بىلەن ئالدىدا ئېلىۋالدى.

- ئۆزەم كۆتۈرەي. - دىدى ئايال.

ئۇ ئادەم يىشىكىنى بەرمەي:

- مەن بىكەتكىچە ئاپىرىپ بىرەي. - دەپلا ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى. بىرەۋىڭلۇ دادىسىنىڭ كەينىدىن:

- دادا مەنمۇ بارايمۇ؟- دەپ توۋلىدى.

- مەن ھازىر كىلىمەن. - دىدى دادىسى.

ئايال بىرەۋىنگۈلنىڭ ئالدىدا زوڭزۇيۇپ ئولتۇرۇپ، ئۇنى مەھكەم قۇچاقلدى. كۆڭلى بۇزۇلۇپ كۆزىگە يەنە ياش كەلدى. ئۇ ئالغىنى بىلەن قىزنىڭ ئورۇق دۇمبىسىنى، چىگىش چاپلىرىنى، ياغاق- يىرىك يۈزىنى سىلدى. قىز دادىسىدەك ئىپادىسىز مەجەز بىلەن (ھېچ بولمىغاندا دادىسىنىڭ بۇرۇنقى مەجەزىدە) قاراپ تۇراتتى. ئۇ بۇنى ئېغىر ئالمىدى.

-مەكتەپتە ئوقۇغىڭىز بارمۇ؟

قىز ھەئە دىگەندەك بېشىنى لىڭشىتتى.

-مەن دادىڭىزغا دەپ قوياي، سىزمۇ ئوقۇيمەن دەپ تۇرۇپلىڭ جىماڭ. دىدى ئۇ.

-ماقۇل. دىدى قىز. ئۇ بۇ قىزنىڭ يالغان گەپ قىلمايدىغان مەجەزىنى ياخشى كۆرەتتى.

يەنە ئۇنىڭ گەپ ئاڭلايدىغان مەجەزىمۇ بار. ئۇ ئۇنى مەھكەم قۇچاقلاپ ئۇنىڭ يۈزىگە سۆيىدى.

-ئۆكتىڭىز سىزگە سالام ئېيتتى.

قىزنىڭ يۈزىگە بالىلارچە كۈلكە يۈگۈردى. قىز ئۇنىڭ بالىسى ھەققىدە مۇشۇ چاققىچە ھېچ

نەمە دىمىگەن ئىدى. ئايال ئۇنىڭ يانچۇقىغا ئون نەچچە كوي پارچە پۇل سېلىپ قويدى.

-ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلىرىڭىزنى ئالارسىز. دىدى ئۇ.

-رەخمەت. دىدى قىز، ئۇنىڭ كۆزلىرىدە يەنە بىر ئاز خوشاللىق ئىزنالىرى ئەكس ئەتتى.

ئايال ئىشىكتىن چىققاندا بىرەۋىنگۈل ئۇنى يېزىلىقلارنىڭ ئادىتى بويىچە:

-ئۆيىگە يەنە كىلەلا. دەپ ئۈزىتىپ قويدى.

-چوقۇم كىلىمەن. دىدى ئايال.

(تۈگىدى)

(«تارىم» 2010- يىل 3- سان)

جېنى تۆمۈر...

(ھىكايە)

ئەسئەت ئەمەت

مەن قاسساپقا گوشنى پارچىلىتىپ بولۇپ پۇلنى تۆلىدىم، پۈتۈن قوي گوشى ئالسام ئۇلار ئۆيىگە يەتكۈزۈپ بەرەتتى. ئۇلارنىڭ خېرىدارى تويۇقسىز كۆپۈيۈپ كەتكەچكە ماڭا ۋاقىت چىقىرالمىدىغانلىقى ئېيتىپ، گوش ئاپىرىپ بىرىشكە باشقا ئادەم تېپىپ بەرمەكچى بولدى. – ھەي مەكلە- دىدى قاسساپ ياندىكى كانارا يېنىدا تۇرغان، ئون ياشلارچە كۆرۈنىدىغان، ئورۇق، مەينەت بىر بالغا- ما گوشنى ما ئاكاڭنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بەر. بالا چىرايى ئۆزىگە ئوخشايدىغان، يېشى ئۇنىڭدىن ئۈچ-تۆت ياش چوڭ، گوش پارچىلاۋاتقان بالغا قانداق قىلاي دىگەندەك قارىدى. ئۇ بارغىن دىگەن ئىشارىنى قىلدى. بالا يېنىمىزغا كەلدى. ئۇنىڭ ئاغزىنىڭ گىرۋىكىدە ئۈچ سانتىدىن كەم ئەمەس قېلىن بىر تارتۇق بار ئىدى.

– ئۆزىڭىز كۆتۈرەلمەمسىز؟- دىدى بالا ماڭا قاراپ.

– قۇرۇق گەپنى ئاز قىلىپ ماڭە- دىدى قاسساپ.

بالا ماڭا ھەيرانلىق بىلەن بىر قارىۋېتىپ، ئىككى يالتىراق خالتىغا قاچىلانغان گوشنىڭ يېنىغا كەلدى.

– ئون بەش كىلو يۈكنى بۇ بالغا كۆتەرتىپ خەقنىڭ لەنتىگە قالماي.- دىدىم مەن خەققە دۆڭگەپ، ئەمىلىيەتتە ئۆزۈم بىئارام بولغان ئىدىم – ئۆيىنى بىلگەندىكىن ئىشىڭلار بېسىققاندا ئاپىرىپ بەرسەڭلارمۇ بولىدۇ.

– بۇ ئۇنىڭغا قانچىلىك ئىشتى، ھە گۈي- دىدى قاسساپ، ئۇنىڭ گوشلۇق قولى بالىنىڭ دۇمبىسىگە چۈشۈپ پاقىدە ئاۋاز چىقتى- جېنى تۆمۈر بۇنىڭ. ئوغول بالىدەك “ھەئە” دەپ ۋاقىرىۋىتتە بىرنى.

بالا بۇرنىنى تارتتى:

– بۇنچىلىك گوش ماڭا نىمىتى- دىدى ئۇ. ئۇ كۈچ توپلاۋاتقاندا بىر ئاز تۇرۇۋېتىپ گوشنى كۆتەردى. گوش ئۇنىڭ جۇغىدىن چوڭ بولغاچقا دەلدەڭشىپ كەتتى. ئۆزىنى تەستە تەڭشىدى. بىز يولغا چۈشتۇق. مۇساپىمىز سەنشخاڭدىن دۆڭكۆۋرۈككىچە تۆت يۈز مېتىرچە كىلەتتى. مەن

بئارام بولۇپ تۇرساممۇ ھاڭۋاقتىلىق قىلىپ ئۇنىڭ كۈچىنىپ مېڭىشىغا ئىرەك قىلماپتىمەن. بەلكىم قاسساپنىڭ بالىنى ماختىشى منى بىخوتلاشتۇرۇپ قويغاندۇ. بىز يىگىرمە مىڭچە ماڭغاندا بالا:

- خالتىنىڭ بىرىگە گوش جىق قاچىلىپ كىتىپتۇم دەپ خالتىنى يەرگە قويدى.
- بۇنچىلىك گوشنى بۇرۇن كۆتۈرۈپ باققانمۇ؟
- بۇ قانچىلىك گوشتى، سىز كۆتۈرەلمىگەن بىلەن مەن كۆتۈرەلەيمەن.
- مەن كىسەل بولۇپ قالغان. بەك ھېرىپ كەتتىڭمۇ؟
- چىم ھېرىپتۇم دىدى بالا دىمىقنى تارتىپ. ئاندىن گوشنى يەنە كۆتۈردى.
- بولدى كوتۇرمە. مەن تاكىسى توسۇۋالاي. سەن ئاندىن قايتىپ كەتسەڭ بولىدۇ.
مەن بالغا قايتا كۆتۈرتكۈزمەسلىك نىيىتىگە كەلدىم. بالا بىلەن پاراڭلاشقىم بولغاچقا ئۇنى ماڭغۇزبۇتەتمىدىم. بۇ يۇك ئۇنىڭغا بەك ئېغىر كەلگەچكە ئۇنىڭ بېشىنى بەك قاتۇرغان ئىكەن.
گىپىمنى ئاڭلاپ گوشنى قويدى، چىرايى ئېچىلىپ خېلى يەڭگىللەپ قالغاندەك بولدى.
- مەكتەپتە ئوقۇمىدىڭمۇ؟
- بۇ يىل 4-سىنىپقا كۆچكەن، خانىم منى ئۇرغانتى، قېچىپ كىتىپ بارمىدىم.
- نەچچىگە كىردىڭ؟

- ئون بىرگە، مەلىملىرىم منى زۇتۇپ كەتتى دەپ ئويلايدۇ.
مەن بۇ بالا ئىشلەمچىنى كۆرۈپ ئانچە ئەجەپلەنمىگىنىم ئۆيۈمنىڭ ئەتراپىدىكى ئاشخانا، ناۋايخانا ۋە كۆكتات- ئاشلىق دۇكانلىرىدا، بۇنداق ياشتىكى بالىلارنى دائىم ئۇچرىتىپ تۇراتتىم. كۆچىدا ئاياق مايلاش ساندۇقلىرىنى كۆتۈرۈشۈۋېلىشقان بالىلار كىشىلەرنىڭ ئايىغىغا قاراپ بەسلىشىپ خېرىدار چاقىراتتى.

ئايىغىڭنى مايلاتماي ئۆتۈپ كەتسەڭ ئۇلار خېرىدارنى ئولتۇرغۇزالمىغان ئورۇندۇققا ئۇرۇپ، قاتتىق ئاۋاز چىقىرىپ نارازىلىقىنى ئىپادىلەيتتى. ئۇلار مايلاش ئۈسكىنە ساندۇقى بىلەن ئورۇندۇقنى كۆتۈرۈۋېلىپ لاغايلاپ يۈرىشەتتى. بىر كۈنى مەن ئاپتونوم رايۇنلۇق خەلق دوختۇرخانىسىنىڭ ئالدىدا مۇشۇنداق بىر بالىنىڭ بىر شار ساتقۇچىنى قانداق ئالدىغىنىنى كۆرگەن ئىدىم. 30 ياشلاردىكى تەمبەل بىر ئادەم بېشى ئۈستىدە لەيلەپ تۇرغان ئۆزىدەك دوغىلاق- دوغىلاق شارلارنىڭ يىپىدىن تۇتقان ھالدا، دوختۇرخانا ئىشىكىدىن ئاتا- ئانىلىرى بىلەن كىرىپ چىقىۋاتقان بالىلارنىڭ قىزىقىشىنى تارتالماي ئاۋارە ئىدى. ئۇ بالىلارغا قاراپ پات- پات ئورۇنسىز كۈلۈپ قويايتتى. ئۇنىڭ بۇ قىلىقى خېرىدار چاقىرىشقا ئەمەس، ئۆزى قىلىۋاتقان ئىشتىن ئوڭايىسىزلىنىۋاتقانغا بەكرەك ئوخشايتتى. بۇ چاغدا 8 ياشلار چامىسىدىكى بىر چاقىرىلمىغان مېھمان- مايلامچى بالا كىلىپ، شار ساتقۇچىنىڭ توپا بېسىپ كەتكەن ئايىقىنى لاتا

بىلەن سۇرتۇپ قويماي دەپ تۇرۇۋالدى. سۇرتۇپ بولۇپ، تۇيدۇرماي ئازراق ماي سۇرتۇپ قويدى. ئاندىن چوتكىلىۋىتتەي دەپ تۇرۇۋالدى. ئۇ بۇنداق ھۈنەرگە بەك پىششىق ئىدى. ئۇ ئاخىر شارچىنىڭ بىرتال شېرىغا ئىرىشىپ، نىيىتى شۇدەك قىلدى. قىنىغا پاتماي يۈگرەپ كەتتى. – ئا گۈپنى، مېنى ھەجەپ ئەخمەق قىلدى، ئۇراي دىسە كىچىك بولسەن. ئۇنىڭ ئايىقى ئۇنىڭ ئۈستىدىكى كىيىملىرىدىن پەرقلىقلا ۋاللىداپ تۇراتتى. ئۇ پايدا ئالغان ياكى زىيان تارتقانلىقىنى بىلەلمەي تەڭقىسلىقتا قالغاندەك بىر ئايىغىغا بىر ھېلىقى بالا ئېلىپ ماڭغان شارغا قارايتتى.

ناۋايخاندىكى بالا كۈندە سەھەر سائەت تۆتتە بىزنىڭ قورودا پىياز سوقاتتى. ئەتىگەندىكى جىم. جىتلىقتا ئۇ چىقارغان ئاۋاز ئىنتايىن ئېنىق ئاڭلىناتتى. ئۇنىڭغا سىلىق گەپ قىلىپ ئاڭلىتىش تەس ئىدى.

– پىيازنى نېرىراق سوق، ئۇيغۇمىزغا تەسىر يەتكۈزۈۋاتسەن. – دىسەم ئۇ تېخىمۇ يېقىن كېلىپ، تېخىمۇ قاتتىق ئاۋاز چىقىرىپ سوقاتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن ئەزەلدىن تۇز كۆڭۈللۈك بىلەن پاراڭلىشالمىغان ئىدىم. ئۇ دەسلەپ مېنى ئوقۇتقۇچىغا ئوخشۇتۇپ قالدۇم، مەندىن ئېھتىيات قىلىپ يۈرگەن ئىدى. كىيىن قورقماس بولدى. ھەر قېتىملىق سۆزلىشىپ بېقىش تىرىشچانلىقىم ئۇنىڭ قوپال، قىلىقسىز ھەرىكەتلىرى سەۋەپتىن ئەمەلگە ئاشمىدى. جاپادىن بويى ئۈستىگە ئۆسمەي، توغرىسىغا ئۆسۈپ پاپىلارغا ئوخشاپ قالغان، ئۇسقانلىرى پىشىپ كەتكەن، چىرايدىن يەنىلا ئۆسمۈرلۈك چىقىپ تۇراتتى. ناۋايخاننىڭ ئىگىسى ئۇنىڭ 50 سوم ئايلىق ئىش ھەققىنى بىكىتكەندە ئۇنىڭ بالىلىقىنى كۆزدە تۇتقانىنى دىمىگەندە ئۇنىڭدىن كىيىن ئۇنىڭ بالىلىقىنى ئاساسەن ئۇنتۇپ كەتتى.

كۆكتاتچىنىڭ بالىسى كۈندە مەكتەپكە باراتتى. ئاز ئۆتمەي تەتىل بولماي تۇرۇپ خۇددى تەتىلدەك ماڭا كۈندىلا ئۇچراپ تۇردى. – مەكتەپكە بارمىدىڭمۇ؟

– ئوقۇساممۇ سەيچى بولىدىكەنمەن، ئۇنىڭدىن ئوقۇمايلا سەيچى بولاي دەپ بارمىدىم. – دىدى جاھاننىڭ سىرىنى بىلىپ بولغاندەك ئىشەنچ بىلەن پىششىق تىلدا سۆزلەپ. ئۇلارنىڭ دۇكىنىدا ئاشلىق. مايمۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ ئاشخانلارغا، باشقىلارنىڭ ئۆيلىرىگە ئون كىلودىن قاقچىلانغان ئون. گۈرۈچلارنى يۇدۇپ، دۈمچەكتەك مېڭىپ توشۇغىنىنى نەچچە كۆرگەن ئىدىم.

– نەچچىگە كىردىڭ؟

– ئون بىرگە.

– ئۆزۈڭنىڭ يېشى بىلەن تەڭ نەرسە كۆتەرسەڭ پاكار بولۇپ قالسەن.

– بويى ئىگىز بولاپتۇ دەپ نېنىمنى خەق بەرەمدۇ؟.. ئۇنىڭ ئىنكاسى مىنىڭكىدىن تىز ئىدى.

بەلكىم مەندىن باشقىلارمۇ مەن دىگەندەك گەپلەرنى ئۇنىڭغا دىگەن بولسا، ئۆيىدىكىلەر نىمە دېيىشنى ئۈگىتىپ قويغاندۇ. ياكى ئۆيىدە مۇشۇ تۇردىكى گەپلەر دېيىلگەندە ئىسىدە تۇتۇۋالغاندۇ. ئۇ مەكتەپتىن ئايرىلغاندىن كىيىن ئۇنىڭ مەجەزىنىڭ توختىماي چىكىنىۋاتقىنىنى سېزىپ تۇراتتىم. بارغانسېرى جىدەلخور، ئۇششۇق، ئېغىزى بىزەپ، ئۈستى - بېشى مەينەت بولۇپ كىتىۋاتاتتى. ئورۇقلاپ، زىنئەت سۆڭەكلىرى بۆرتۈپ چىقىۋاتاتتى. مەن دائىم ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ، غەلىتە قىلىقلىرىنى كۆرسەم نەسەھەت قىلىپ تۇراتتىم.

بىر كۈنى ئۇ ئۆزىدىن كىچىك بىر بالىنى بوغۇۋالغان ئىكەن. مەن ئاجرىتىپ:

– كىچىك بالىنى بوزەك قىلساڭ بولامدۇ؟– دىدىم.

– چوڭغا كۈچۈم يەتمەسە.

– ساڭا كۈچى يېتىدىغان ئاكىسى كىلىپ قالمىسۇن يەنە؟

– ئاكىسى يوق.

– دادىسىچۇ؟

– دادىسى يوق.

– ئانىسىچۇ؟

– ئانىسى يوق.

– ھېچ نىمىسى يوقمۇ؟

– قېرى بىر چوڭ ئانىسى بار. ئۇ مىنى ئۇرالمىدۇ.

ئۇنىڭغا ئانىسىنىڭ ناماز ئايەتلىرىنى ئۈگىتىۋاتقىنىدىن ئازراق خەۋەردار ئىدىم. ئاخىر:

– ئەسكى ئادەمنى كۆرۈپ تۇرىدىغان خۇدايىمغۇ باردۇ؟– دىدىم.

ئۇنىڭ يەنە جاۋاب بەرگىسى بار ئىدى، يېنىمىزدا پارىژىمىزنى ئاڭلىمىغاندەك ئولتۇرغان

ئانىسى چاچراپ قويۇپ:

– ھە قېنى نىمە دەيسەنكى ئاڭلاپ باقاي، ھە دىيە.. دەپ ۋارقىرىدى. بالىنىڭ ئۇنى ئۆچتى.

ئانىسى– ماڭە بېرىپ ئۇكاڭغا قايلال– دىدى بۇيرۇق ئاھاڭدا. ئۇ ھېلىقى كىچىك بالىغا خەپ دەپ

قويۇپ، بۇلۇڭدىكى مەينەت نەرسىلەر ئارىسىدا ئويناۋاتقان ئۇكىسىغا قاراپ ماڭدى. ھېلىقى بالا

“ھەجەپ ئەدەپنىڭ يىدىڭ” دىگەندەك چىرايىنى ھەر خىل قىلىپ كۆرەڭلىدى. ئۇ چىدىماي

ئۇنىڭغا ئېتىلدى. بالا قېچىپ كەتتى. ئۇ قۇرۇق قول قايتىپ كىلىپ، بىر تال سېسىق شوخلىنى

ئېلىپ يەرگە ئاتتى:

– ھەجەپ تۇتالماي قالدىم. قولماغا چۈشۈپ قالغان بولسا بوغوزلىۋېتەتتىم.

بىر كۈنى ئۇنىڭ دادىسى ئارقىسىدا كوزۇپى بار ئۈچ چاقلىق موتسىكىلىتىغا مىنىۋېلىپ، ئوت ئالدۇرۇش تەپكىسىنى تىپىپ ئوت ئالدۇرماقچى بولۇۋاتاتتى. كىچىك كۆكتاتچى بويىنى ئىنچىكە، ئىككىگە كىرىمۇ تېخىچە ئۆرە تىرالمىدىغان، يىغلىسا ئۇنى تۈزۈك چىقمايدىغان، ئورۇق ئوكسىنى قولىتۇقغا قىستۇرۇۋېلىپ تەرخەمەك يەۋاتاتتى. بىر بالا ئۇنىڭ تەرخەمەكىنى ئېلىپ قاچتى. ئۇ ئوكسىنى موتسىكىلىت كوزۇپىدىكى كۆكتات ئۈستىگە ياتقۇزۇپ قويۇپلا بالىنى قوغلاپ كەتتى. موتسىكىلىت ئوت ئالدى. دادىسى بالىدىن بىخەۋەر بولغاچقا موتسىكىلىتنى تىز قوزغاپ يۇرۇپ كەتتى. ئۇ ئاچا يول ئېغىزىغا كەلگەندە بىر ماشىنىنىڭ ئۆتۈپ بولۇشىنى ساقلاپ توختىدى. مەن بالىنىڭ ئانىسىغا:

– بالىڭىز. دىدىم بالىسىنى كۆرسۈتۈپ.

– ئاپلا ئابدۇراخمان يىقىلىپ كىتىدىغان بولدى. دىدى ئوغلىغا ئەندىشلىك قاراپ، ئۇ ئابدۇنەزەر. دەپ چوڭ ئوغلىنى چاقىردى. كىچىك بالىسى موتسىكىلىت كوزۇپىدىكى كۆكتاتلار ئۈستىدە قىپ. يالىڭاچ ھالىتىدە زور بىر تال كاپۇستىدەك كۆرۈنەتتى. بۇ كاپۇستا ھەدەپ قويۇش ئۈچۈن تىركىشۋاتاتتى. ئۇ ئىشلاردىن بىخەۋەر بىر ئايال بىرتال چامغۇرنى تارازا ئۈستىگە قويدى:

– مانى جىڭلاپ بەرسىلە.

بۇ چاغدا كۆكتاتچىنىڭ چوڭ ئوغلى پەيدا بولدى.

– ئۇكاڭغا قارا، موتوغا چىقىۋاپتۇ. دىدى ئانىسى ئۇنىڭغا، ئۆزى تارازا يېنىغا ماڭدى.

بالا موتسىكىلىتنى ئىزدەپ ئۇياق - بۇياققا قارىدى. ئۇنى ئۈلگۈرەلمەي قالمىسۇن دەپ، مەن تىز بېرىپ، بالىنى موتسىكىلىت ئۈستىدىن ئېلىۋالدىم. ئەگەر موتسىكىلىت قاتتىقراق سىلكىنسە ياكى تورمۇز قىلسا بالا كوزۇپىتىن چاچراپ چىقىپ كىتىشى ياكى كوزۇپقا ئۈسۈۋېلىشى مۇمكىن ئىدى.

مەن يىنىك، يۇمشاق بالىنى كۆتۈرۈپ كىلىپ ئانىسىنىڭ يېنىغا كەلدىم:

– بارە ئاناڭغا ئىتبارى بىرتال چامغۇرچىلىك يوق ئابدۇراخمان، بولسا ئاناڭنى بىر تامىلىۋالە.

ئايال بالىنى ئىرەڭسىزلا ئالدى.

– بالىڭىزدىن زىركىپسىز. دە. دىدىم مەن، چىقىشىپ ياكى تەنە قىلىپ دىگىنىمنى ئۆزەممۇ بىلەلمەي قالدۇم.

– قايلىسىلا! مۇشۇندا ھەممىنى ئۇنتۇپ تىرىكچىلىك قىممىساق بالىنى قاندا باقىمىز؟.

بۇ ئۇ ئايالنىڭ گەپ قىلىش ئۇسۇلى ئىدى. يا تىرىكچى يا تۈزلۈك بىلەن دەۋاتقىنىنى بىلگىنى بولمايتتى. لىكىن ئۇنىڭ دىگىنى راست ئىدى. ئۇ ناھايىتى تىرىشچان ئىدى.

– ئانا، بۇ ئاكام نىمانداق بىز بىلەنلا قالدۇم. دىدى ئوغلى كىلىپ. ئانىسى:

-بالىسى بولمىغاچقا سىللىگە ئىچى كۆيدىغان ئوخشايدۇ. - دىدى.

ئۇلار شۇنىڭدىن كىيىن مەن بىلەن سالام- سائەت قىلماس بولدى. ئۇ بالا مەكتەپتىن ئايرىلغاندىن كىيىن خۇددى دالىدىكى ياۋا كۆچەتتەك، ئوغۇت- سۇ كۆرمەي، باغۋەننىڭ قايچىسىنى كۆرمەي، ئۆزى خالىغان يىرىگە شاخ- پۇتاق چىقىرىپ ئۆسۈۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئۇستازى ئانىسى ئىدى. ئۇنىڭ روھلۇق- تىتىكلىكىگە، ھازىر جاۋاپلىقغا سېلىشتۇرغاندا بۇ قاسساپ بازىرىدىكى ھاممال بالا كۆپ جىمغۇر، غەم- ئېندىشلىك كۆرۈنەتتى.

مەن يول ياقىسىدا تاكسى توسالماي ئۇزۇن تۇردۇم. بۇ ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ بالىنى گەپكە سالدۇم. ئۇ سورىغانلىرىمغا رەتلىك، ئەستايىدىل جاۋاپ بىرەتتى.

-مەكتەپتە نىمىشقا ئوقۇمىدىڭ؟ ياخشى ئوقۇيالمىسەن دە.

-نەدە؟ مەن تېخى ئۆگىنىش باشلىقى ئىدىم.

-مەكتەپتە ياخشى ئوقۇمىغىنىڭ بىلەن يالغانچىلىقنى خېلى ئوبدان ئۈگەنگەندەك تۇرسەن.

ئۇ ماڭا نارازى بولۇپ بىر قاراپ قويدى. كىتىشكە تەمىشلىپ يەنە يالتايدى. ئاندىن مىنىڭ ئۆزىنى خاتا چۈشىنىپ قېلىشىمدىن قورققانداك سۆزلەپ كەتتى.

-مەكتەپتىكى چېغىمدا ماڭا دايم تاپشۇرۇقنى ئىشلىتىدىغان بىر دوستۇم بار ئىدى. ئۇ تەتلىدە كۈلچىلىق ① قىلىدىغان ئاتا-ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ كەلدى. ئۇنىڭغا ئۆيىدىكىلەر بەك جىق كىيىم، ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇ ھەر كۈنى مەكتەپكە ئوخشىمايدىغان ئويۇنچۇق ئېلىپ كىلتى. بالىلارغا ئويۇنچۇقلىرىنى داملەتتىپ تۇتقۇزمىغىنى بىلەن ماڭا بېرىپ تۇرتتى. مەن كۈندە ئۇنىڭ ئويۇنچۇقلىرىنى ئويىناپ دەرس تە چىكىنىپ كەتتىم. سىنىپ مەسئۇلىمىز "ئىككى ھەپتىگىچە دەرسكە يېتىشىۋالمىساڭ ئۆگىنىش باشلىقلىقىدىن چۈشۈرۈۋېتىمەن" دىدى. مەن ئۇنداق ئويۇنچۇقلارنى ئۆمرۈمدە كۆرۈپ باقمىغان. شۇڭا ئويۇنچۇقتىن دىققىتىمنى تارتالمىدىم. دوستۇمىمۇ ئوقۇتقۇچى تىللاپتى ئۇ سىنىپتىن چىقىپ ماڭا 'بۇ نەرسىلەرگە بوزەك بولۇپ يۈرگەندىن ئوقۇماي دادامنىڭ يېنىغا كىتەيلى، ھازىر دىگەن ساراڭلارلا ئوقۇيدۇ' دىدى. ھەم ئاتا- ئانىسى تۇرىدىغان يەرنى بەكلا ماختاپ كەتتى، مەن بارسام پۇلمۇ تاپالايدىكەنمەن. مەنمۇ قىزىقىپ 'ئانام ئۇنىسا بارىتىم' دىدىم. كىيىملىرىم بەك كونا. كۈندە تۈزۈك قورسىقىمۇ توپمايدۇ. ئۆيدە كۈندىلا قىيىنچىلىقنىڭ گېپى.

-سىلەر بەك نامراتمۇ؟

-ھەئە.

-ھەممە خەقتىن نامراتمۇ؟

-جىق خەق بىزدەك، توپىغىدەك ناممۇ يوق.

-سلەر نەچچە جان؟

-تۆت جان.

-گىپىڭنى بۆلۈۋەتتىم. كەلگەن يەردىن سۆزلەۋەر.

-ئۇ يەرگە بارسام، پۇل تېپىپ نۇرغۇن ئويۇنچۇقلارنى ئالسام، يەنە ئۆيدىكىلەرگە پۇل ئەۋەتىپ بەرسەم ياخشى بولتى دەپ ئويلاپ كەتتىم. دادامغا دېسەم ئوقۇشۇڭنى ئوقۇ دەپ تىللىدى. دوستۇم ئوقۇشنى تاشلاپ ئاتا-ئانىسىنىڭ يېنىغا كەتتى. شۇ ئىش كالىمغا كىرىۋېلىپ دەرسكە يېتىشەلمىدىم. ئوقۇتقۇچى مېنى يەنە تىللىدى. 'مەن يېتىشەلمىگەن بىلەن سىنىڭ ئەڭ ئارقىدا قالدىم، نېمە مەن بىلەنلا ئېچىشلا' دېدىم. 'ئۇ مەن ساڭا كۆڭۈل بۆلۈۋاتمەن' دەپ ئىككى شاپىلاق سالدى. مەن قاچتىم. ئوقۇتقۇچىسى مۇتەسكىلىت بىلەن قوغلىدى. مەن دەرەخلىق ئارىسىغا قېچىپ ئوقۇتقۇچىنى ئازدۇرۇۋەتتىم. كەچتە ئۆيگە كىلىپ، بولغان ئىشنى ئانامغا دېدىم. دوستۇمنىڭ ئانىسى بىلەن ئانام تونۇشتى. ئۇنىڭ ئانىسى كەلگەندە ئانامغا 'مۇختەر جاننى بىزنىڭ بالغا قوشۇپ قويساڭلارمۇ بوپتىكەن، كادىر قىلىمىز دەپ ھېچ نېمە قىلالماي ئولتۇرغاندىن، ھۇنەرگە بەرسەڭلار جېنىڭلارغا ئەسقاتمامدۇ، بىزنىڭ ئاشخانىدا ئۇششاق ئىشلارغا قارىشىپ بەرسە، قورسىقىدىن غەم قىلماي ھۇنەرلىك بولۇپ قالاتتى، سىلەرگە پۇلمۇ ئەۋەتىپ بېرەلەيتتى' دەپتىكەن، ئاناممۇ ئويلۇنۇپ قاپتىكەن. شۇڭا مەن دەرسىتە چىكىنىپ كەتكەندىمۇ مەن بىلەن كارى بولماپتۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۇرغىنىنى ئاڭلاپ ئانام 'خەقنىڭ بالىسىنى نان بېرىپ قويغاندەك ئۇرغىنىنى، قولى ئېقىپ كىتەر ئىلايم. ئەمدى مەكتەپكە بارما' دېدى. دادامنىڭمۇ ئاچچىغى كەلگەچكە مېنى مەكتەپكە زورلىدى. ئانام مەكتەپكە بېرىپ 'بالام يوقاپ كەتتى، بالامنى تېپىپ بەر' دەپ ئەسكىلىك قىلىپ، مېنى دوستۇمنىڭ ئىچكىرىگە ماڭغان تۇققىنىغا قوشۇپ قويدى. پويىزدا ئولتۇرۇپ شۇنداق ئۇزۇندا باردۇق. مەن كۇلغا بىكاردىن-بىكار بېرىپتەمەن. بېرىپ بىرەر ئويۇنچۇقمۇ سېتىۋالالمىدىم. ئۆيگە بىر پۇڭمۇ ئەۋەتەلمىدىم. ئۇلار ئەسلى ئوغۇرلۇق قىلىدىكەن. ماڭا ئۈگىتىمىز دەپتى مەن كىتىمەن دەپ ئۇنىمىدىم. بەك جىق تاياق يىدىم. دۇمبەمگە تاسما بىلەن ئۇردى. دۇمبەمنى پىچاق بىلەن تىلدى. تاماكا ياقىتى. قېچىپ كەتسەم تۇتۇپ كىلىپ ئاغزىمنى يىرتىۋەتتى. ئۇ مېنى كۆرمەي قالمىسۇن دېگەندەك ئېغىز گىرۋىكىدىكى تارتۇقنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ سەبى ئۆسمۈر چىرايىدىكى نارسىدىلەرگە قىلىنغان چىكىدىن ئاشقان شەپقەتسىزلىكنىڭ بۇ تامغىسى ئۇنى كۆرۈپ قالغان كۆزۈڭدىن بىزار بولغىدەك كۆڭۈلنى قاتتىق غەش قىلاتتى.

-ئوغۇرلۇققا كۆندۈرەلەيدىمۇ؟

ئۇ گەپ قىلماي تۇرۇپ كەتتى.

– منى نەچچە قېتىم ئېلىپ چىقتى، مەن خەقنىڭ ياچۇقلىرىغا، سومكىلىرىغا قول تىقىدىم. ئۈگەتكەندە ئامال يوق ئۈگەندىم. لىكىن كوچىدا قىلىدىم. – دىدى ئۇ.

– ئۇلاردىن قانداق قۇتۇلدۇڭ؟

– لوبەن تېلغۇنىنى ئۇنتۇپ قاپتىكەن. ئۇدۇل خوشنىمىزنىڭ تېلغۇنىغا تېلغۇن قىلىپ ئانامنى تولغۇزۇپ بولغان ئىشنى دىدىم.

ئۇ كۈنلەرنى ئېسىگە ئالغۇسى كەلمەيۋاتقاندا ئۇنىڭ قىزغىنلىقلىرى سۇسلىشىپ كەتتى. چىرايى يەنە تۇتۇلدى.

– ئاناڭغا ھەممىنى دىدىڭمۇ؟

– دىدىم. ئانام ئۇلارنىڭ چوڭ ئۆيىدىكىلەرنى ئىزدەپ ئۇرۇشۇپتىكەن، لوبەن “يەنە بىر كىمگە دىسەڭ تىلىڭنى كىسىۋىتىمەن” دەپ يولغا سېپ قويدى.

– ساۋاقدىشىڭمۇ ياردەم قىلالىدىمۇ؟

– ئۇ دىگەن ئۆيىدىكىلەر نىمە دىسە شۇنى قىلىدىكەن. ئۇنىڭ تۇنجى دوستلىقى شۇنداق تۈگىگەن ئىدى. – مەكتەپكە باراي دىسەم مەلىمدىن قوقتۇم. ئاناممۇ زولىمدى. ئاكام مۇشەدە قاسساپلىغا ياردەملىشىپ كۈن ئالتى، ئانام ئاكاڭ بىلەن تۇرۇپ ھۇنە ئۈگەن دىدى. شۇڭا ئاكامنىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتىمەن.

– نىمە ھۇنەر ئۈگەندىڭ؟

– مېنىڭ پەقەت جېنىم يوق. گوش پاجىلاي دىسەم قولام ئۇيانغا. بۇيانغا كىتىپ لوبەننىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويىمەن. شۇڭا گوش توشۇيمەن.

– مەكتەپكە كىتىشنى ئويلاپ باقتىڭمۇ؟

– ئانامغا دىگەن ئۇنىمىدى. مەلىم چۇشۇمگە چىرىپ قالسىمۇ قورقۇپ كىتىمەن. بىر قېتىم تۇتۇۋېلىپ چۈش كۆرۈپ قاپتىكەنمەن ۋاقىراپ ھەممىسىنى ئويغىتىۋىتىپتىمەن. – ئۇنىڭ كەيپىياتى يەنە ئەسلىگە كەلدى.

– كىتاپ ئوقۇغۇڭ بارمۇ؟، ئۆيىدىن كىتاپ ئېپ چىقىپ بىرەي.

– كىتاپ ئوقاي دىسەملا ئۇخلاپ قالدىكەنمەن. ئەتىگەندە ئاكام مېنى سۆرەپ، سۇ چېچىپ ئوغۇتىدۇ. ئاكا، ئاشخاندىن تاماق يىمەڭ. ئاشپەزلەر بازاردىن ھاجايىپ بىر گوشلىنى ئالىدۇ. ئاچ قالسىڭىزمۇ، ئاشخاننىڭ تامىقىنى كوچىغا تىزىپ قويسىمۇ يىمىسىڭىز بولىدۇ. بىز ئامال يوق بەزىدە يەپ قالغاققا دىققىتىمنى يىغالماس بولۇپ قالىدىم. ئەتە – ئۈگۈن يولنىمۇ تېپىپ ماڭالمىدىمەنكىن دەيمەن. – ئۇ بۇ گەپلىرىنىڭ بەزىلىرىنى چوڭلاردىن ئۈگىنىۋالغاندەك قىلاتتى. سەن راستىنلا كۈچلۈككەنەن. – دىدىم ئۇنىڭ كۆسەيدەك قارا، مەينەت بىلىكىنى قولۇمغا

ئېلىپ. – كۈلچىلارغا بوزەك بولمىغىنىڭ بەك ئوبدان بوپتۇ.

– بىز بىر يەرلىك بولغاچ مېنى قوبۇپ بەردى – دېدى ئۇ كەمتەرلىك بىلەن – كۈلچىلاردىن ياخشى ئادەم چىقمايدىكەن. ھۇنەرنىڭ ئوبدانىنى ئۈگىنىپ چىققىنى تاس قالدىم. خۇدايىم بىر ساقلدى.

ئۇ ئىگىز بىنالار، كۆچىدىكى زىچ ئۆتۈشۈۋاتقان ماشىنا – پىكاپلار، سۇرلۇك ئادەملەر ئارىسىدا شۇ قەدەر كىچىك، ئەرزىمەس، خۇنۇك، پاناسز كۆرنەتتى. ئۇ ساددا، سەبى كۆزلىرى بىلەن ئەشۇ بىنالار، پىكاپلار ۋە ئادەملەرگە ئەيمىنىش، ياتىراش بىلەن قارايتتى. ئۇنىڭ كىيىمى ماي ھەم كونا، يۇز، بويۇنلىرىدىن ئېچىغان تەر ۋە كونا ياغ پۇرىقى كىلەتتى. ئۇ مەكتىپىدىكى چېغىدە كىلا ئۆزىنىڭ ئوسال ئۈستى – بېشىدىن نومۇس قىلىۋاتقاندا قورۇنۇپ تۇراتتى.

– خوش ئۇكام – دېدىم ئۇنىڭ بايا قاسساپنىڭ قاتتىق قولى تەككەن دۇمبىسىنى سىلاپ قوبۇپ. – بۇندىن كىيىن بۇنداق ئېغىر نەرسىنى كۆتۈرمە. كىسەل بولساڭ سىنى كىم داۋالىتىدۇ؟. مېنىڭ بۇ گەپلىرىم ئوشۇقچە ئىدى. شۇڭا ئېغىزىمنى يىغدىم. يانچۇقۇمدىن گوشتىن ئاشقان يىگىرمە نەچچە كۈپىنى ئالدىم.

– ئاكاڭ بىلەن بۇنىڭغا تاماق ئېلىپ يەڭلار. – دەپ ئۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇشىغا، ئۇ پۇلنى كۆرۈپ خۇددى ئۆزىنى موتسىكىلىت بىلەن قوغلىغان ئوقۇتقۇچىسىنى كۆرۈپ قالغاندەك: – ياق – دەپلا بەدەر قاچتى.

“بالا پۇلدىن نىمىشقا شۇنچە قانچىدۇ” دەپ كۆپ ئويلىنىدىم. “ساددىلىقتىن پۇلغا قىزىقىپ ئىستىقبالىنى تۈگەشتۈرگىنى ئۇچۇنمۇ؟”، ياكى “بىكارلا بىرىلگەن پۇلنىڭ كەينىدىكى قازاقولنى كۆرۈپ قالغىنى ئۇچۇنمۇ؟”، ۋە ياكى “ئۆز قەدر – قىممىتىنى تونۇپ يەتكىنى ئۇچۇنمۇ؟”. ئاز ئۆتمەي ئۇنى ئىككىنچى قېتىم يەنە شۇ گوشت بازىرىدا ئۇچراتتىم، ئۇ مەن بىلەن پىشىپ يىتىلگەن چوڭلاردەك كۆرۈشۈشكە تىرىشتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى يۇلقۇنۇپ چوڭ بولۇشقا تىرىشىۋاتقاندا، ئۆزىنىڭ كىچىكلىكىدىن بىزار بولۇۋاتقاندا تۇيۇلدى. ئۇ كانارىدىكى گوشلارغا قاچان توشۇپ بولارمەن دېگەندەك ئەنسىز قارايتتى. قىسقىغىنا ۋاقىتتا ئۇ قارىداپ، پەرقلەنگەندەك ئورۇقلاپ قالغان ئىدى.

– تاماق يىمەۋاتامسەن نىمە؟. قارا بۇ ئىچى سۇرۇپ كەتكەن قوزىنىڭ قوۋۇرغىسىغا... – دېدىم ئۇنىڭ كۈپىنىكىنى كۆتۈرۈپ، قورسىقىنىڭ ياغاق تاغاق سۆڭەكلىرىنى كۆرسۈتۈپ. ئۇ بالىلىقىغا تۇيۇقسىز قايتىپ قالغاندەك سەبىلىك بىلەن كۈلدى. ئەمما ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئىللىقلىقنى ئۇ ياقىتىكى بىر قاسساپنىڭ: – مەككە، ما گوشنى بۇ ئاچاڭغا ئاپىرىپ بىرىپ تىز كەل. ئاڭلىدىڭما؟. – دېگەن ئاۋازى ئۆچۈرۈۋەتتى.

خوش - دىدى بالا قولنى مەيدىسىگە قويۇپ سەل ئېگىشىپ. ئۇ ئەمدى بايا بىردەملىك ئېسىنى يوقۇتۇپ، بولمىغۇر ئىش قىلىپ قويغاندەك ئوڭايىسىز بىر ھالەتكە كىلىپ قالغان ئىدى. ئۇ خالتىغا قاچىلانغان گوشنىڭ ئالدىدا كۈچىنى يىغىۋاتقاندا بىردەم تۇردى، ئاندىن خالتىنى دەس كۆتۈرمەكچى بولۇۋىدى ئورۇق گەۋدىسى ئىغاڭلاپ كەتتى. ئۇ يەنە بىر سەپىرىنى باشلىدى.

سەنشخاڭزىدىكى گوشنى توپ سېتىش بازىرى شەھەر سىرتىغا يۆتكىۋېتىلگەندىن بىرەر يىلدەك گوشنى ئەتراپتىكى دۇكانلاردىن ئېلىپ ئۇ بالىنى ئۇچرىتىش پۇرسىتى بولمىدى. كىيىن ئۇچ تاش تەرەپتىكى گوشنى توپ سېتىش بازىرىغىمۇ بىر قانچە قېتىم باردىم. لىكىن ئۇنى ئۇچراتمىدىم. مەن بىر قېتىم ئۇكامنى ئىچكىرگە كاماندېروپكىغا يولغا سېلىش ئۇچۇن پويىز بىلىتى تاپالماي، ھايانكەشتىن ئېلىشقا توغرا كەلدى. ھايانكەش بىزنى پويىز ئىستانسىسىنىڭ يۇقىرى تەرىپىگە باشلاپ ماڭدى. ئۇ كىيىمى ئازراق رەتلىك ئادەم بولسىلا ساقچىمىكىن دەپ گۇمانلىناتتى. بىزگە ئىشەنچى بولمىسىمۇ جاھاندارچىلىقنىڭ ھەلەكچىلىكىدە تەۋەككۈل قىلىپ “بىرسىدىن تېپىپ بىرەي، سىلەرگە ياردەم قىلغىم كىلىپ قالدى” دىگەن بانا بىلەن بىزنى باشلاپ ماڭدى. تىقمۇ - تىقما، رەتسىز، مەينەت كوچا، كۆكتات بازىرى ۋە پىت بازارلىرىدىن كىسىپ ئۆتتۇق. ئاندىن پاسكىنا بىر تونىلىدىن ئۆتتۇق. يەنە بىر كىلومىتىردەك ماڭدۇق. ئۇ بىزگە “ساقلاپ تۇرۇڭلار” دەپ ئۆزى كەتكەن پېتى يوقالدى. بىز بىر سائەتتەك ساقلىدۇق. تىلفۇننىمۇ ئىتىۋالغان ئىدى. بىز ئامالسىز قايتىپ تونىلىدىن ئۆتۈپ ئازراق مېڭىشىمىزغا ھېلىقى بالا تۇيۇقسىز ئالدىمىدىن چىقىپ قالدى. مەن ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ توختاتتىم. ئۇ يۇلقۇنۇپلا قولۇمدىن چىقىپ كىتىشكە تاسلا قالدى. ئۇنىڭ يۈزىدە مەڭز سۆڭىكى ئۈستىدە نىمىنىڭ ئىزلىقنى بىلگىنى بولمايدىغان كۆرۈمىسىز، بۇرۇنقى تارتۇقتىنمۇ سەت، كەڭ، چوڭ بىر داغ پەيدا بولغان ئىدى. ئۇ تارتۇققىمۇ ئوخشاپ كىتەتتى. ئۇنىڭ بويى ئۆسمىگەندەكلا قىلاتتى.

– مېنى تونۇمىدىڭمۇ؟

ئۇ ماڭا ئەندىشلىك قاراپ قولۇمدىن قېچىشقا تىرىشاتتى. بۇ چاغدا يېنىمدا يىگىرمە بەش ياشلاردىكى بىر ياش پەيدا بولدى.

– بۇ يانچۇقنىڭغا قول ساممىسا نىمىشقا تۇتۇۋالسىلەر، نىمىش بولدى. – دىدى ئۇ. ئۇنىڭ تۇرقى كىشىگە تولىمۇ يات، يېقىمىسىز، يۈزىسىز كۆرىنەتتى. مەن بالىنى قويۇپ بەردىم. ئۇ مەندىن قېچىپ نېرى كەتتى. ئاندىن يىراقتا قاراپ تۇردى.

– ئۇنى قاسساپ بازىرىدىكى چېغدا تونۇيتىم. ئۇنىڭ يۈزىگە نىمە بولدى؟

ئۇنىڭ ئەلپازى سەل پەسەيدى.

– ھەي، بۇ گۈي ئىچكىرىدىن بىر ھۈنەر ئۈگىنىپ چىققان ئىكەن. بىرسىنىڭ پورتالىنى ئوغۇرلاپ تۇتۇلۇپ قېلىپ تاياق يىدى. – دىدى ئۇ – جېنى تۆمۈركەن. ئۇ كۈنى يىگەن تايىقىدا بۇنى ئۆلەمدىكىن دەپتىمەن.

– سىللە ئاكسىمۇ؟

– مەن نەۋرە ئاكسى. مەن مۇشۇ ئەتراپتا قاسساپلىق قىلىمەن. ياردەملىشەمىكىن دەپ ئېپ قالسام خەقنىڭ يانچۇقىغىلا قارايدۇ بۇ ھارامزادە. يولغا سېلىۋەتمەسم بولىدى.

– ئاكسىچۇ؟

– كۈنىنى ئالماي كەتكەن.

مەن ئۇ بالا بايا تۇرغان جايغا قارىدىم. ئۇ يەردە ئۇ يوق ئىدى.

– ئىچكىردە ئوغۇرلۇق قىلغىنى ئۇنىماي تاياق يەپتىكەنغۇ؟

– ئۇ دىگەن بۇرۇنقى ئىش، لىكىن ئۇ ئىچكىردە ھۈنەرنى ئۈگىنىپ قويۇپتىكەن. ھۈنەر بىكار كەتمسۇن دىگەن چېغى. دائىم يېنىدا پۇل پەيدا بولۇپ قالىتى. تېخى خېلى جىق. مەنمۇ گۇمانلانغان. ئاتا- ئانىسى ئوبدان ئادەملەرتى. ئۇلنىڭ شەنىگە چېچىپ بۇنىڭ قىلىپ يۈرگەن ئىشىغا قاراڭلار. شۇنداق قاتتىق تاياق يەپمۇ پۇرسەت چىقسىلا يەنە شۇ كويدا.

– سىزگە چوڭ باش ئاغرىقى بوپتۇ – دىدىم مەن.

– بۇنى بىر دىمەڭ. بۇ گۈي يەنە يوق تۇرىدىغۇ. بۇرۇن ئوغرىلارنىڭ ئەڭ ۋەھشى لوبىنى ئۇنى ئوغۇرلۇققا سالماي ئۇنىڭ ئېغىزىنى يىرتىۋەتكەن. ئەمدى بولسا ئۆلگىدەك تاياقمۇ ئۇنى بۇ يولدىن ياندۇرالمىدى. ئەمدى نىمە چارە باركىن تاڭ – دىدى ئۇ خوشلۇشۇپ.

خاتالاشمىسام ئۇ بۇ يىل 12 ياشقا كىرگەن. ئۇنىڭ يۈزىدە بۇرۇنقى پەزىلىتىدىن ۋە كىيىنكى يولدىن چىقىشتىن قالغان ئىككى تارتۇق بىر بىرىنى بېسىپ چۈشمەكچى بولغاندەك توختىماي ئۆزىنى بەكرەك گەۋدىلەندۈرۈشكە تىرىشاتتى. بەلكى كىيىنكىسى بۇرۇنقىسىنى ھەر جەھەتتىن بېسىپ كەتكەن. ئەگەر ئۇ ھازىرقى يولىنى داۋاملاشتۇرسا، چوڭ بولغاندا ئۇنىڭ يۈزىدىكى تارتۇقلىرى – مەيلى ئۇ قانداق سەۋەپتىن قالغان بولسۇن – باشقىلارنى قورقۇتۇشتا، جەمىيەتنىڭ داشقاللىرى ئارىسىدا يۈز تېپىشتا كۆپ كىرەككە كىلىدۇ. لۈكچەكلەر ئارىسىدا تارتۇق خۇددى جەڭدە ئىرىشكەن مىدال دەك شان- شەرەپ، ئابروي ئېلىپ كىلىدىغانلىقىنى، تارتۇقنىڭ زىيىنى بولمىغىنىنى ئۇ تىزلا بىلىپ قالىدۇ.

بۇ بىمەنە خىياللىرىم ماڭا ئازراقمۇ تەسەللى بىرەلمىدى، نەپرىتىمنىمۇ قوزغىيالمىدى.

مەن شۇنىڭدىن كىيىن ئۇنى ئۇچرىتىپ باقمىدىم. ھەم ئۇچرىتىپ قېلىشنى خالايدىغان- خالىمايدىغانلىقىمنى بىلەلمەس بولۇپ قالدۇم.

ئىزاھات:

ئەڭ ئىچكىرى ئۆلكىلەردە تىرىكچىلىك قىلىدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ئومۇملاشقان نامى.

(«تارىم» ژورنىلى 2008-يىلى 11-ساندا ئېلان قىلىنغان.)

بوش ئورۇن

پەرھات تۇرسۇن

ئۆيدە يالغۇز ئولتۇرساملا تۈگمەس قالايىمقان ۋە ۋەھمىلىك خياللار كاللامغا كىرىۋالىدۇ. ئۇنىڭدا قورقۇنۇچلۇق تەركىبلەر يوق، بەلكىم پەقەت قالايىمقانلىقى سەۋەبىدىنلا ۋەھمىلىك تۇيۇلسا كېرەك. بەزىدە ئۆزەمنى تۇيۇقسىزلا ئۆلۈپ كېتىشىم مۇمكىندەك ھېس قىلىمەن، گەرچە ئۆزەمنىڭ خۇددى يىرتقۇچ ھايۋاندىكىلا ئىنتايىن ساغلام ئىكەنلىكىمنى بىلسەممۇ. مەندە يۈرەك كېسىلى يوق. يوشۇرۇن يۈرەك كېسىلى بار بولۇپ قالمىسۇن دەپ بىر نەچچە قېتىم چوڭقۇرلاپ تەكشۈرتتىم، لېكىن يۈرىكىم ساپساق چىقتى. شۇنداقتىمۇ داۋاملىق تىنىقىم تۇيۇقسىز توختاپ قېلىشى مۇمكىندەك ھېس قىلىپلا تۇرىمەن. ئۆپكەممۇ بوۋاقنىڭكىدەك پاكىز. چۈنكى مەن تاماكا چەكمەيمەن. ھەتتا خورەكمۇ تارتمايمەن، شۇڭا سىرىتتا سىم سىم يامغۇر يېغىۋاتقان بىرەر كېچىسى خورىكىمنى ياندۇرالمىي تۇنجۇقۇپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. پەقەت بىرلا يېرى، پۇت قولۇم ھارغىن، يېنىم يەر تارتىپلا تۇرىدۇ. لېكىن كارىۋاتقا ئۆزۈمنى تاشلاپ يېتىشتىن قورقىمەن. چۈنكى ياتساملا تىنىقىم توختاپ قېلىپ قايتىلاپ ئورنۇمدىن تۇرالمىدىغاندەك ھېس قىلىمەن. بۇ يەردە ئۆلۈپ قالسام ھېچكىم بىلمەيدۇ. جەسىدىم سېسىپ، پۇرىقى بۇ بىنانى بىر ئالسىمۇ، كىشىلەر دورا يەپ ئۆلگەن چاشقان پولى ئاستىدا قېلىپ شۇنداق پۇراۋاتقان بولۇشى مۇمكىن دەپ، ئىشىكىم ئالدىدىن بۇرنىنى ئېتىۋېلىپ ئۆتۈپ كېتىۋېرىشى مۇمكىن. بەزىدە ئۆزۈمدىكى بۇ ۋەھمىلىك خياللارنى نېرى قىلىش ئۈچۈن ئاياللار ھەققىدە خيال قىلاي دەيمەن، لېكىن خىيالىم ئىنتايىن پاسكىنىلىشىپ كېتىدۇ. دە داۋاملىق خيال قىلىۋېرىشتىن نومۇس قىلىپ كېتىمەن.

ئاخىرى ئۆزۈمنى ئۆيدىن قوغلاپ چىقارغاندەكلا ئۆزۈمنى پۈتۈن كۈچۈم بىلەن زورلاپ سىرتقا ماڭدىم.

ئۆيدىن چىقىپ، پەلەمپەيلەردىن ئاستا مېڭىپ چۈشتۈم. ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى زادى ئەتتىممۇ ئەتتىممۇ؟ مەن بار كۈچۈم بىلەن تىرىشىپ، ئۆزۈمنى كەينىمگە يېنىپ ئىشىكىنى ئىتتىرىپ بېقىش ئۇرۇنىشىدىن ۋاز كەچتۈردۈم.

دەسلىپدە تىنىقىم توختاپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئىلاجىسىزلىق ۋە ئېرەڭسىزلىك بىلەن ئۆيدىن چىقتىم. لېكىن كوچىغا چىقىپلا روھىي كەيپىياتىم ئۆزگىرىپ قالدى. مېنىڭ روھىي ھالىتىمغا ھاۋارايىنىڭ تەسىرى باشقا كىشىلەرنىڭكى بىلەن تامامەن ئوخشىمايدۇ. باشقا كىشىلەرنىڭ تۇمانلىق ۋە خۇنۇك ھاۋادا كەيپىياتى تۆۋەنلەپ كېتىدىكەن، لېكىن مېنىڭ تامامەن

ئەكسىچە، يەنى تۇمانلىق ۋە خۇنۇك ھاۋادا كەيپىياتىم كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ. مەن ئۆزەمدىكى بۇ خىل ئەھۋالنىڭ باشقىلار بىلەن ئوخشىمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغاندىن كېيىن بار كۈچۈم بىلەن يوشۇرىدىغان بولۇپ قالدۇم. چۈنكى كىشىلەر سىزنىڭ ئۆزى بىلەن ئوخشىمايدىغانلىقىڭىزنى سېزىپ قالسا، بۇ سىز ئۈچۈن ئىنتايىن خەتەرلىك.

بۈگۈن بۇ تويدا كۆرۈشمىگىلى ئۇزاق بولغان ساۋاقداشلىرىم بىلەن ئۇچرىشىدىغانلىقىمنى ئويلاپ جىددىيلەشمەكتىدۇم. قىزغىن سۆھبەتلەر، رومانلىق ئەسلىمىلەر ۋە ئۇنتۇلغۇسىز خىجىللىقلارنى دارتىملاشلارنى تەسەۋۋۇر قىلاتتىم. مۇشۇنداق بىرەر سورۇندا تونۇش بىلىشلەر بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ قىزغىن سۆھبەتلەردە بولۇش مېنىڭ ئۇزاقلا غىچە يالغۇزلۇق ئېلىپ كېلىدىغان ۋەھىمىلەرنى يېڭىشىمغا پايدىسى بولاتتى. شۇڭا ئالدىراش ئىشىم بولمىسىمۇ يولنى تېز ماڭاتتىم. يولدا بىرەر سىنىڭ ئۇچراپ قېلىپ يا قېپقالماي يا ماڭا يېتىشىپ ماڭماي سۆزلىۋېلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئەتراپىمغا قارىماي ماڭدىم. چۈنكى سۆھبەتلىشىدىغان ۋە مېنى ئارىغا ئېلىپ، ئۆزەمگە مەلۇم سالاھىيىتىمنى ھېس قىلدۇرىدىغان كىشىلەر توي زالىدا ئېدى.

زالغا مۆلچەرلىگەن ۋاقتىمدا كىردىم.

رېستورانغا كىرىپ، ئىشىك تۈۋىدە قاتار تۇرغان ساھىبخانلار بىلەن ئىنتايىن تېزلىكتە بىر بىرلەپ كۆرۈشۈپ چىقتىم. مۇزدەك بىر قول مېنى ھەيران قالدۇردى. ئۇنىڭ قولى ئۆلۈكنىڭكىدەك سوغاق بولغىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئۇ بۇ يەردىكى ئەڭ ساغلام كىشى بولۇشى مۇمكىن. لېكىن مەن بۇ كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن بېشىمنى كۆتۈرۈپ قاراپ بېقىشقا ئېرىندىم. ئۇنىڭ كەينىدىن قولۇمنىڭ ئۇچىغا بارماقلىرىنىڭ ئۇچىنىلا تەككۈزۈپ قويغان ئادەمنىڭ بارماقلىرى مەندە ھېچقانداق تەسىرات قالدۇرمىدى. ئۇنىڭ كەينىدىكى ئادەمنىڭ مايلىشىپ كەتكەن ياكى تەرلەپ كەتكەن يوغان قوللىرىدىن ئۇنىڭ ئىنتايىن سېمىز بىر كىشى ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدىم. ئۇنىڭ ياغ تەپچىرەپ تۇرغان چىرايىنى تەسەۋۋۇر قىلىشتىن ساقلىنالمىدىم، لېكىن ئۇنىڭ يېنىدىكى ئادەمنىڭ دىنماق ۋە يىرىك كەلگەن قوللىرى قولۇمنى سىققاندا ئاشۇ سېمىز كىشىنىڭ كاللامدىكى ئوبرازى ئاللىقاچان غايىپ بولغانىدى. دىنماق ۋە يىرىك كەلگەن قول بىرەر جاپاكەش دېھقاننىڭ قولىدەك قىلمايتتى، بەلكى ئۇنىڭ تېرىسىنىڭ توقۇلمىلىرى قوپال بولغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق يىرىك ئۇرۇلغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ يېنىدىكى ئادەم مەن بىلەن ئىككى قولىنى جۈپلەپ تۇرۇپ قول ئېلىشقانىدى. مەن ئۇنىڭ يىراق جايدىن كەلگەن ئادەم ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدىم. ئۇلارنىڭ ئالدىدا ھېچكىممۇ مېنىڭ ئىسمىمنى چاقىرمىدى يا مېنى ئالاھىدە توختىتىپ بىرەر دەققە ئەھۋاللاشمىدى. بەلكىم ئۇلار ئىشىك تۈۋىدە ئۆرە تۇرۇۋېرىپ ھەم كىرگەنلەر بىلەن كۆرۈشۈۋېرىپ چارچىغاندۇ ياكى كىملىرىنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىشكە

بولغان سەزگۈرلىكى تۆۋەنلەپ كەتكەندۇ، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئىچىدە مېنى تونۇيدىغانلار بولسىمۇ زەن سالمىغاندۇ. مەن زالىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن كېسىپ ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئارقامغا ئورۇلۇپ بىر قارۋەتمەكچى بولدۇم، لېكىن ئۇنداق قىلىمىدىم.

زالنىڭ ئىچى تىنچىق ئىسسىق بىلىنىپ كەتتى. بەلكىم ئۇنچىۋالا ئىسسىقمۇ ئەمەستۇ. خۇددى مۇشۇ زالىدىكى تىنچىق ئىسسىق سەۋەبىدىن بېشىغا ئاق كىرىپ كەتكەندەكلا كۆرۈنىدىغان بىر كىشى يېنىمدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ ئىنتايىن ياش ئىدى. شۇنداق ياش تۇرۇپ چېچىنىڭ قاردەك ئاقىرىپ كېتىشى ئەقىلگە سىغمايتتى.

مەن ئۇدۇللا بېرىپ تېخى ھېچكىم ئولتۇرمىغان بىر شىرەدە ئولتۇردۇم. تېخى قىز كۆچۈرۈپ كېلىنىمگەن بولۇپ، بىرمۇنچە شىرە ۋە ئورۇندۇقلار ئۇلارنىڭ كېلىشىنى خۇددى توم ۋە قوپال بىر جۈپ پۈتتىڭ ئالچاڭلاپ كېلىپ كېيىشىنى كۈتۈپ تۇرغان ئاياقلاردەك ئېغىر بېسىقلىق بىلەن كۈتمەكتە ئىدى.

كىشىلەرنىڭ گەۋدىلىرى ئارىسىدىن بۇ سورۇنغا چوقۇم كېلىدۇ دەپ ئويلىغان ئايال ساۋاقدىشىمنى ئىزدىدىم. لېكىن ئۇ تېخى كەلمىگەندەك قىلاتتى. ئۇنى كۆرگەندە مەن دائىم ئاياللارنىڭ چەكسىز مىستىتىزىمى ئىچىگە غەرق بولۇپ، قورقۇنۇچلۇق ھەم تاتلىق تۇنجۇقۇش تۇيغۇسىغا چۆمۈلەتتىم. ئوقۇۋاتقان چاغلاردا ئۇ ئۆتىدىغان يوللاردا ئۇنى بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇرغاندەك بىر خىل ھېسسىياتتا ھەم ئۇنىڭ قېرىپ سەتلىشىپ كېتىشىنى ئۇزاق يىللار تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتكەندەك بىر خىل ھېسسىياتتا ئۇنىڭ كېلىشىنى كۈتتۈم.

زالنىڭ ئىشىكى يېنىدا ئولتۇرغانلارنىڭ دەم ئولتۇرۇپ دەم مېڭىپ يۈرۈشلىرىدىن بۇ تويىنىڭ ساھىبخانلىرى ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدىم. زالنىڭ ئەڭ ئىچكىرى بۇلغىدىكى بىرنەچچە شىرە ئۈچتىن تۆتتىن ئولتۇرۇشقانلارنىڭ ئىچىدە مېنىڭ ساۋاقداشلىرىمدىن بىر نەچچىسىنىڭ بارلىقىنى بايقىدىم. ئۇلار بىلەن كۆز ئىشارىسى ئارقىلىق سالاملاشتۇق. مېنى كۆرگەندىن كېيىن ئۇلار كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشۈشى كېرەكمۇ ياكى ئۇلارنى ئولتۇرغان ئورنىدىن قوپۇرۇپ ئاۋارە قىلماي مەن بېرىپ كۆرۈشۈشۈم كېرەكمۇ، دەپ بىر دەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدىم. كېيىن بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىنىڭ مۇۋاپىق ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدىم.

قىزنى كۆچۈرۈپ كېلىشى كېرەك بولغان ۋاقىتنىڭ ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى كىشىلەرنىڭ پات پات ئىشىك تەرەپكە سەۋرىسىزلىك بىلەن قاراشلىرىدىن پەرەز قىلدىم. بىردەمدىن كېيىنلا ئۇلار پەسكويغا چۈشۈپ قالدى، ئىشىك تەرەپكە پات پات قاراپ قويۇشلىرىمۇ ئازىيىپ كەتتى، شۇنىڭغا قارىغاندا، توي باشلىنىشقا خېلى ۋاقىت باردەك قىلاتتى. بەلكىم قىز يۆتكىگەن ماشىنا ئۆتىدىغان كوچىلاردا قاتناش قىستاڭ بولۇپ كەتكەندۇ. ياكى قىز تەرەپ بىلەن ئوغۇل تەرەپ ئوتتۇرىسىدا

ئاز تولا سۈرۈكىلىش بولۇپ، يارىشىپ بولالمىغان بولشىمۇ مۇمكىن. بۇنداق ئىشلار دائىم يۈز بېرىپ تۇرىدۇ.

ئۇدۇل تەرەپتىكى شىرەدە بىراۋ ماڭا ئوخشاشلا يالغۇز ئولتۇراتتى. مەن ئۇنىڭ نىمىشقا يالغۇز ئولتۇرغانلىقى توغرىسىدا خىلمۇ خىل پەرەزلەرنى قىلىشقا باشلىدىم. ئۇنىڭ مۇرىسىنىڭ شەكلى ۋە چېچىنىڭ پاسونىغا قاراپ ئۇنى گاھ ئىنتايىن يېقىن ئۆتكەن بىرىگە ئوخشاتسام گاھ ئۇنى ھېچكىمگە ئوخشىمايدىغان غەلىتە ۋە سىرلىق ھېس قىلىتاتتىم. ئۇنىڭ گەۋدىسىنىڭ ئارقا كۆرۈنىشى ماڭا نىمىلەردىندۇر بىشارەت بېرەتتى. مەن ئۇنىڭ ئارقىغا قارىشىنى ۋە كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشىشىنى كۈتتۈم. لېكىن ئۇ باشتىن ئاخىر بىرلا تەرەپكە قارىغىنىچە ئولتۇرۇۋەردى. مەن ئۇنىڭ باشقىلارغا قوشۇلماي نىمىشقا يالغۇز ئولتۇرغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىۋېتىپ، بىردىنلا ئۆزۈمنىڭمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاشلا يالغۇز ئولتۇرغانلىقىمنى ئېسىمگە ئالدىم شۇنداقلا نىمىشقا ئۆزۈمنىڭ يالغۇز ئولتۇرغانلىقىم ھەققىدە ئويلاشماستىن باشقىلارنىڭ يالغۇز ئولتۇرىشىنىڭ سەۋەبى ھەققىدە ئويلىنىپ كەتكىنىم بەك قىزىقارلىق بىلىنىپ كەتتى.

يەنىلا ئىشىك يادىمغا يىتىۋالدى. ئىشىكىنى ئەتتىمۇ ئەتمىدىمۇ؟

نىمىشقا ئىشىكىنى ئەتكەن ئەتمىگەنلىكىمنى جەزم قىلالماي بۇنچە ئىزتىراپ چېكىدىغانلىقىمنى ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن. مەن ئۈچۈن ئۇنىڭ قۇلۇپلانغىنى بىلەن ئوچۇق قالغىنىنىڭ ھېچ بىر پەرقى يوق. ئۆيۈمدە بىراۋ كىرسە قولىغا چىققۇدەك بىرەر نەرسىمۇ يوق. خالادىكى تازىلىق قەغىزىنى ھېسابقا ئالمىغاندا كىشىلەردىن يوشۇرىدىغان مەخپىيەتلىكىمۇ يوق. بىر پۇتى سۇنۇپ ئاجراپ كەتكەندىن كېيىن بىرنەچچە پارچە خىشىنى ئاستىغا تىزىپ تىرەپ قويغان كارىۋات ئېھتىيات بىلەن ئولتۇرمىسا ئۆرۈلۈپ چۈشىدۇ. ئەگەر مەن يوق چاغدا بىراۋ كىرىپ قالسا كارىۋاتنىڭ ئۆرۈلگەن ئۆرۈلمىگەنلىكىگە قاراپ بۇنى بىلىپ قېلىشىم تامامەن مۇمكىن. ئەلبەتتە ئاشۇ بىر تال كارىۋاتتىن باشقا ھېچنەرسە يوق ئۆيگە كىرگەن ئادەم بىرەر ئىش قىلمەن دېسە، ئۇنىڭ بىردىن بىر قىلالايدىغىنى ئاشۇ كارىۋاتتا ئولتۇرۇش، بەك ئېشىپ كەتسە كارىۋاتتا يېتىش. ئەلبەتتە، يېتىش ھەققىدە گەپ بولغاندىن كېيىنلا ئىشلارنىڭ مۇرەككەپلىشىپ، تەسەۋۋۇرنىڭ چەكسىز كېڭىيىشى تۇرغانلا گەپ، لېكىن مېنىڭ تەسەۋۋۇر كۈچۈم ئىنتايىن ئاجىز. مەن بىر ئادەمنى كارىۋات بىلەن باغلاشتۇرۇپ تەسەۋۋۇر قىلغىنىمدا پەقەتلا ئۇنىڭ جىمجىت ئۇيقۇغا كەتكەن ھالىتىنىلا تەسەۋۋۇر قىلالايمەن.

توي ئۆتكۈزۈلىدىغان زال ئىلگىرىكىدىن خېلىلا كىچىكلەپ كەتكەندەك قىلاتتى. مەن بىردەم كۈزىتىش ئارقىلىق بۇ يەردە قانداق ئۆزگىرىش بولغانلىقىنى بايقىيالمىدىم. بەلكىم بۇ رېستوران كىچىكلەپ كەتكەن ئەمەس بەلكى باشقا يەردىكى يېڭى ئېچىلغان رېستورانلار بىر

بىرىدىن چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ ئىلگىرى ئىنتايىن چوڭ كۆرۈنىدىغان رېستوران ئەمدى كىچىك بىلىنىدىغان بولۇپ قالغاندۇ.

زالغا ئىككى ساۋاقدىشىم كىرىپ كەلدى. بويى ئادەتتىن تاشقىرى ئېگىز كەلگەن ساۋاقدىشىم بويى پاكارراق ساۋاقدىشىمغا بويىنى خېلىلا ئېگىپ تۇرۇپ بىر نەرسىلەرنى دېگىنچە پاراڭلىشىپ كىرمەكتە ئېدى. ئۇلار مەن بىلەن ئوتتۇرا مەكتەپتە بىر سىنىپتا ئوقۇغانمۇ ياكى پاراللېل ئوقۇغانمۇ ئېسىمگە ئالامىدىم. مەن ئۇلارنى ئۇدۇللا كېلىپ يېنىمدا ئولتۇرىدۇ دەپ ئويلاپ، ئۇلارغا قاراپ تۇردۇم. لېكىن ئېگىزى قولىنى پۇلاڭلىتىپلا قويدى. بۇ بىر قاراشتا سالاملىشىشتەك يەنە بىر قاراشتا خوشلىشىشتەك مەنادىكى قول پۇلاڭلىتىش ئېدى. پاكارراق كەلگىنى ماڭا ئەلەڭلەپ قاراپ قويۇپ يەنىلا ئېگىزنىڭ بويىنى ئېگىپ تۇرۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇرىشىنى كۈتۈپ بېشىنى ئېگىز تەرەپكە قىسايىتتى. ئۇلار مەن ئولتۇرغان شىرەگە سۈركىشىپ دېگۈدەك ئۆتۈپ، بېرىپ تۈۋرۈكنىڭ كەينىدىكى شىرەدە ئولتۇردى. ئۇلارنىڭ بىرىنى تۈۋرۈك تۈسۈپ تۇرسىمۇ يەنە بىرىنىڭ چىرايى تۇرقىدىن باياتىنقى پارنىڭنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقانلىقىنى پەرەز قىلىش قىيىن ئەمەس ئىدى.

مەن يەنىلا يالغۇز ئولتۇرۇۋەردىم.

مېنى تونۇمايدىغانلاردىن بىر نەچچە توپ ئادەم ئۈچتىن تۆتتىن بولۇپ كىردى. زال ئىچىدە ئادەملەر خېلى كۆپەيدى. مېھمانلارغا چاي قويۇپ ئالدىراش يۈرگەن بېلى ئۇزۇن پۇتى قىسقا كەلگەن بىر قىز يېنىمىدىن نەچچە قېتىم ئۆتتى. مەن ئۇنى چاي ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇي دەپ يەنە يالتيىپ قالدىم. ئۇسساپ كەتكەن بولساممۇ لېكىن چاي ئىچكۈم يوقتەك قىلاتتى. مەن قانداقتۇر بىر نەرسىگە تەشنا بولاتتىم، لېكىن بۇ نەرسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتىم. نىمدۇر بىر نەرسە مېنىڭ ئىچىنى قۇرۇتۇپ، بوپ بوش قىلىپ قويماقتىدى.

كىمدۇ بىراۋنىڭ قەبىرە سۈپۈرۈش بايرىمىنى جەسەت سۈپۈرۈش بايرىمى دەپ تاشلىغانلىقىنى ئېسىمگە ئالدىم. بۇنداق ۋەھىملىك خىياللارنى قىلىشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ كېيىن مەن يەنە ئىشخانغا تېلىفۇننى خاتا ئۇرۇپ قالغان بىر ئايال بىلەن تېلىفۇندا سۆزلەشكىنىمۇ ۋە ئۇ ئايالنىڭ مېنى باشقا بىر ئادەم ئويلاپ قالغانلىقىنى ئېسىمگە ئالدىم. ئۇ تېلىفۇننى خاتا ئۇرۇپ قالغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىنمۇ ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى زادىلا يوشۇراي دېمىدى. بۇ ئىشنى باشتىن ئاخىر كۈزۈتىپ تۇرغان خىزمەتدىشىم، ئۇ ئايال بىلەن تېلىفۇندا سۆزلەشكەن ئادەممۇ غۇسلە قىلمىسا بولمايدۇ، دېدى.

ئەپىلىسىن رەڭلىك چاپىنىنىڭ پېشى ئاستىدىن چىقىپ قالغان توپارەڭ پوپايىكىسى كاسسىلىرىغىچە يېپىپ تۇرغان زىلۋا بىر قىز كىرىپ ئىشك تۈۋىدىكى ئايال ساھىبخانلار بىلەن يۈز يېقىشىپ كۆرۈشتى. مەن بۇ قىزنى تونۇيدىغاندەك قىلاتتىم. شۇڭا ئۇنىڭغا بىردەم قاراپ

تۇردۇم، لېكىن ئۇ مەن تەرەپكە نەزىرىنى ئاغدۇرمىدى. مەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇۋېرىشتىن زېرىكىپ، نەزىرىمنى قېنىق گىرمى چىرايغا يالغان كۈلگە يۈگۈرتۈۋاتقانلىقىنى ئاشكارىلاپ تۇرغان بىر توپ ئاياللارغا قارىدىم. ئىشىك تۈۋىدىكى ساھىبخانلار بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپلا ئۇلارنىڭ چىرايىدىكى كۈلكە غايىپ بولدى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئۇلىشىپلا بىر توپ ئەر كىردى. ساھىبخانلار قول ئېلىشىۋېرىپ چارچاپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. بۇ كىرگەنلەرنىڭ كۆپىنى تونۇيتتىم. شۇڭا ئۇلارنى ئۇدۇل مەن ئولتۇرغان شىرەگە كېلىدۇ دەپ كۈتۈپ تۇردۇم. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئىككىسى ماڭا قاراپ بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى. دە ئۇدۇل بېرىپ قولىدىن ئىش كېلىدىغانلار يىغىلغان شىرەگە بېرىپ ئولتۇردى. قىزغىن قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈشلەر، چاقچاق قىلىپ بىر بىرىنىڭ ئۇياق بۇياقلىرىغا ئۇرۇپ قويۇشلاردىن كېيىن ئۇلار جايلىشىۋالدى. دە، بىر بىرىگە تاماكا تەڭلىشىپ ھۆرمەت بىلدۈرۈشتى.

مەن يەنىلا يالغۇز ئولتۇرۇۋەردىم.

بىر توپ مەشھۇر كىشىلەر يىغىلغان شىرەدىكىلەرنىڭ پاراڭلاشقان ئاۋازى بىردىنلا يۇقۇرىلاپ كەتتى. قارىغاندا كىمدۇر بىرى قىزىق بىر تېمىنى باشلاپ بەرگەن بولسا كېرەك. ئۇلار رېستوراننى بېشىغا كېيىشىپ يۇقىرى ئاۋازدا پاراڭلىشىۋاتاتتى. ئۇلار ئەتراپىدا باشقا ئادەملەرنىڭمۇ مەۋجۇتلىقىنى تامامەن نەزەردىن ساقىت قىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە دۇنيادا پەقەت ئۆزىلا مەۋجۇت، باشقا ئادەملەر بولسا ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى مەنزىرە ياكى تام ۋەياكى شىرە ئورۇندۇقلارغا ئوخشاش ماددىلار ئىدى.

بىردىنلا ئۇلارنىڭ پارىڭىغا ئارىلاشقىم كېلىپ قالدى. لېكىن باياتىن ئۇدۇللا بېرىپ ئاشۇ شىرەدە ئولتۇرماقچا ئەمدى بېرىش تازا قاملاشمىغان ئىشتەك بىلىنىپ ئورنۇمدىن مىدىرلىمىدىم. ئۇلار مېنى مەشھۇر كىشىلەر بىلەن ئارىلىشىش خۇمارى بار بىرى بولسا كېرەك دەپ قېلىشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن ئۆزۈممۇ ئۇلاردىن داڭلىقراق بولىشىم مۇمكىن.

بىردىنلا بوراندا ئاپتاپپەرەسلەرنىڭ گۈللىرى بىر يۆنىلىشكە توغرىلانغاندەك، ھەممە ئادەمنىڭ يۈزى ئىشىك تەرەپكە بۇرالدى. مۇزىكا ساداسى بىلەن تەڭ بىر توپ ئادەم زالغا باستۇرۇپ كىردى. ئاكاردىيون چېلىۋاتقان ۋە ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ناخشا تەڭكەش قىلىۋاتقانلارنىڭ يۈزلىرى قىپ قىزىرىپ كەتكەندى. ئۇلارنىڭ پۈتۈن كۈچى بىلەن ۋارقىراپ شۇنداق قىزىرىپ كەتكىنىنى ياكى ھازاق ئىچكەچكە قىزىرىپ كەتكىنىنى بىلگىلى بولمايتتى. زالنىڭ ئىچى بىردىنلا جانلىنىپ كەتتى. قىزنى كۆچۈرۈپ كېلىشكەندى. قىز بىلەن يىگىت، قىز قولداش بىلەن يىگىت قولداش چىرايى ئىپادىسىز بىر خىل ھالەتتە كىرىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ كەيپىياتى ئەتراپتىكى كىشىلەرنىڭ كەيپىياتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما بولغانىدى.

سورۇن ئادەم بىلەن لىق تولدى. لېكىن مەن يەنىلا يالغۇز ئولتۇراتتىم. كىشىلەر بۇ شىرە تەرەپكە كېلىۋېتىپ بىردىنلا قەدىمنى باشقا تەرەپكە بۇرايتتى.

كەينى تەرەپتىن بىراۋنىڭ سۈركىشىپ دىگۈدەك ئۆتۈپ كەتكىنىنى كۆردۈم. ئۇ بېرىپ بىر شىرەدە ماڭا كەينىنى قىلىپ ئولتۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى تونۇپ قالدىم، چۈنكى ئۇ ئالدى تەرەپىدە چېچى قالمىغاچقا چوقسىدىكى چېچىنىڭ تەبىئىي ئايرىلىش چۆگىلىمىچىنى بۇزۇپ، ئارقا تەرەپىدىكى چېچىنى ئالدىغا ياتقۇزۇپ تاراپ چاچ چۈشۈپ كەتكەن جايلارنى يېپىۋالاتتى، لېكىن ئۇنىڭ چاچلىرى دائىم ئۇنىڭ رايىغا باقماي پات پات يانغا سېرىلىپ چۈشۈپ كېتىپ، ئۇنىڭ قىپ قىزىل بېشى ئېچىلىپ قالغاچقا ئۇ قولىنى بېشىدىن نېرى قىلماي بارماقلىرى بىلەن چېچىنى ئوتتۇرىغا قىلىپ تاراپ قوياتتى.

مەن ئۇنىڭ سالاملاشماي ئۆتۈپ كەتكىنىگە خاپا بولمىدىم. ئۇ ماڭا ئاداۋەت ساقلاپ يۈرگەن بولشى مۇمكىن. ھەممىسى مېنىڭ ئاشۇ قېتىملىق زۇكام بولۇپ قېلىشىمدىن بولدى. ئۇ چاغدا زۇكام بولۇپ نەپەس يولۇمدىن مەسلە چىققان بولسا كېرەك، ئاغزىمغا دائىم بەلغەم يىغىلىپ تۇراتتى، بىر ئىككى قېتىم مەن بۇ بەلغەملەرنى تۈكۈرەي دەپ تۇرۇشۇمغىلا ئۇنىڭغا قاراپ سالدىم. ئۆزىنى دائىم باشقىلارنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچراۋاتقاندا ھېس قىلىدىغان بۇ بۇرادەر كىشىلەرنىڭ بۇغدىيىكىنىڭ ھەرىكىتىنى كۈزەتتىكى بەكمۇ خۇشتار ئىدى. ئاغزىمنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان تۈكۈرۈكۈمنى يۇتۇۋېتەي دېسەم كۆڭلۈم ئېلىشتى. سورۇنلاردا تىلەمچىلەرنى مەسخىرە قىلىپ يۇمۇر سۆزلەيدىغان بۇ بۇرادەر كېيىن سېرىق يۇمۇرچى بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ يۇمۇرلىرى قانچە كۆڭۈلنى ئېلىشتۇرغىدەك بولسا كىشىلەر ئارىسىدا شۇنچە بازار تاپاتتى. مەن كىشىلەرنىڭ نىمىشقا ئۆز كۆڭلىنى ئېلىشتۇرۇشقا خۇمار بولۇپ قالغانلىقىنى چۈشىنەلمىدىم.

دېرىزە تۈۋىدىكى ئەينەك ساندۇقتىكى بېلىقلارغا كۆزۈم چۈشتى. بېلىقلار تېنىمىسىز ئۇياق بۇياق ئۈزۈپ يۈرىشەتتى. ساندۇققا «دېڭىز ئوكيان دۇنياسى» دەپ يېزىلغان خەت چاپلاپ قويۇلغانىدى. بۇ زادى بېلىقلار ئۈچۈن قىلىنغان تەشۋىقاتمۇ ياكى ئادەملەر ئۈچۈنمۇ، دەپ ئويلىنىپ قالدىم. بېلىقلار ئاشۇ خەتلەرنى كۆرۈپ ئۆزلىرىنى، دېڭىز ئوكياندا ياشاۋاتىمىز، دەپ ئويلاپ قالارمۇ ياكى ئادەملەر ئۇزۇنلىقى ئىككى مېتىردىن ئاشمايدىغان، كەڭلىكى ئوتتۇز سانتىغا يەتمەيدىغان ئاشۇ سۇ قاچىلانغان ئەينەكنى دېڭىز ئوكيان دەپ بىلەرمۇ؟

ئىلگىرى مەلۇم بىر شىركەتتە ئىشلىگەن تاقىر باش پاكىر كىشى كۈلۈمسىرىگىنىچە كېلىۋاتاتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشمەكچى بولۇپ يانچۇقۇمدىن قولۇمنى چىقىرىپ يەنە سېلىۋالدىم. چۈنكى ئۇنىڭ نەزىرى باشقا ياققا ئېدى.

مەن ئولتۇرغان شىرەدە ئىككى يېنىمدىكى بوش ئورۇندىن باشقا ئورۇندۇقلاردا ئادەم لىقلا ئولتۇرۇپ بولدى. لېكىن ئىككى يېنىمدىكى ئورۇن باشتىن ئاخىر بوشلا تۇردى.

مەن بۇ توپدا كۆرۈشۈم مۇمكىن دەپ ئويلىغان ئايال ساۋاقدىشىمۇ كەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن يەنىلا ئىلگىرىكىدەكلا ساۋاقداشلىرىمنىڭ ئۇنى تىلغا ئېلىپ چىشىغا تېگىشىنى تەقەززالىق كۈتتۈم. لېكىن ھېچكىم يېنىمغا كەلىپ ئولتۇرمىدى ھەم ئۇنىمۇ تىلغا ئېلىپ چىشىغا تەگمىدى. ئىلگىرى ئاڭلاشنى خالىمايدىغان بۇ گەپلەرنى نىمىشقا ئاڭلاشنى خالايدىغان بولۇپ قالغىنىمنى چۈشەنمەيتتىم.

ئىشىكىمنىڭ ئالدىغا ئېسىپ قويغان سۆز قالدۇرۇش دەپتەرىچكى خىيالىمغا يېتىپ قالدى. بۇ دەپتەرنى ئاسقاندىن بېرى ھېچكىم سۆز قالدۇرۇپ باقمىغانىدى.

مەن يەنىلا ئىشىكىنى ئەتكەن ئەتمىگەنلىكىم ھەققىدە خىيال سۈرۈشكە باشلىدىم. ئىشىكىنى ئەتكەنلىكىم ئىنتايىن ئېنىق ئېسىمدە، لېكىن يەنىلا كەينىمگە يېنىپ ئۇنى ئىتتىرىپ باقمىغىچە ئىشىكىنى ئەتكەنلىكىمگە جەزىم قىلالمايمەن. كىم بىلىدۇ ئىشىكىنى بۇ قېتىم ئەتكەن ئەتمىگەنلىكىمنى ئويلىغىنىمدا، چوقۇم ئەتكەندەك ئېسىمگە يەتكىنى ئىلگىرىكى قېتىمقى ئىشىمۇ تېخى. كۈندە تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان ئىشلارنىڭ قايسى بۈگۈن يۈز بەرگەن ئىش، قايسى ئىلگىرى يۈز بەرگەن ئىش، بۇنى قانداقمۇ پەرق قىلىش مۇمكىن.

بەلكىم ئىچىدىكى ئىشىكىنى ئېتىپ تېشىدىكى تۆمۈر ئىشىكىنى ئەتمىگەندىمەن. بىخەتەرلىك ئىشىكى دەپ ئاتالغان بۇ ئىشىكىنىڭ مېنىڭ تۇرمۇشىمداكى بىردىن بىر مەنىسى شۇكى، ئەگەر بىراۋ مېنى ئىزدەپ كېلىپ قالسا، چەكسە ئىشىك ئېچىلمىسا، تۆمۈر ئىشىكىنىڭ ئوچۇقلىقىنى كۆرۈپ، مېنى، ئىچىدە تۇرۇپ ئاچمىدى، دەپ تىللىشى مۇمكىن. تۆمۈر ئىشىكىنىڭ ئوچۇقلىقىنى كۆرۈپ كىملىرى قانچىلىك تىللىدى بىلمەيمەن. ئۆيگە ئوغرى كىرىشى ناتايىن. لېكىن ئىشىكىنىڭ ئوچۇقلىقىنى بىلىپ قالسا قوشنىمىز كىرىپ بېقىشى مۇمكىن. قوشنىمىز ھېچكىم بىلەن سالاملاشمايدىغان بىر ئادەم، لېكىن ئۇنىڭ باشقىلارنى كۈزىتىش خۇمارى بار. ئۇ بىر خىل پۈتۈنلەي نورمالسىز بولغان بىلىۋېلىش ئۇرۇنىشىغا گىرىپتار بولغانىدى. باشقىلارنىڭ خۇپپىيانە ئىشلىرىنى بىلىۋېلىش ھەۋىسى دائىم ئۇنىڭ ئۇيقۇسىنى ھارام قىلىپ، يۈرىكىنى چوغدەك پۇچىلايتتى. ئىشىك ئوچۇق قالسا ئۆيگە شۇ كىرىپ، مېنىڭ بارلىق نەرسىلىرىمنى ئۆزىنىڭ نورمالسىز قىزىقىشىنى قاندۇرىدىغان بۇيۇمغا ئايلاندۇرۇۋېلىشى مۇمكىن.

بەزىدە، ئۆي ئىچىدە ئۆلۈپ قالسام كىشىلەر كىرەلمەي قالمىسۇن دەپ ئىشىكىنى ئوچۇق قويۇپ يېتىشىنى ئويلايمەن. لېكىن نىمىشقىدۇر مەندىن بۇنداق خىيال كېچىشى بىلەنلا ئەكسىچە ئىشىكىنى تېخىمۇ ھىم ئېتىپلا قالماي، ئەتكەن ئەتمىگەنلىكىمنى ئونۇمدىن تۇرۇپ تىنىمىسىز ھالدا كېچىچە قايتا قايتا تەكشۈرمەن.

شەرەلەر ئادەملەر بىلەن لىق تولغان، ھەرخىل رەڭلىك چىراغلارنىڭ شولىلىرى ھەربىر كىشىلەرنىڭ يۈزلىرىنى خۇددى مەينەت بىر شامالداك دەممۇ – دەم سىپاپ ئۆتىدۇ، مەن شۇنچە

ئەسلىمۇ نىمىشقا پىرقىراپ تۇرغان نۇرلارنى مەينەت شامالغا ئوخشاتقىنىمى بىلەلمەيمەن. بەزىلەر تۇتقاقلىقى تۇتقاندەك ئوتتۇرىغا چۈشۈۋېلىپ دىسكوغا سەكرىمەكتە. ئۇلار ئۆزلىرىدە كۆرۈلگەن تۇتقاقلىقنى تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىۋاتقاندەك كۆرىنىدۇ. شىرەنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان ھەرخىل كىشىلەرنىڭ تامامەن شەكلى ئۆزگىرىپ كەتكەن، ھەجۋىي رەسىملەردىكىدەك كۆپتۈرۈۋېتىلگەن ياكى مەستلىكنىڭ خىيالىي تۇيغۇسى بىلەن بۇزۇۋېتىلگەن. ئۇلارنىڭ ئىچىدە تونۇش چىرايىلار دەممۇ دەم كۆز ئالدىمىدىن ئۆتىدۇ. مەن شۇنى پەرەز قىلالايمەنكى، كېيىنكى چاغلاردا ئاشۇ سورۇننى ئەسلىسىم، شىرە ئۈستىدىكى خىلمۇخىل قۇرۇلمىلار خاتىرەمدە چوقۇم بايرامدا يول بويلىرىغا ئۈستى - ئۈستىلەپ تىزىۋېتىلگەن تەشتەكتىكى ئوت چۆپلەر بىلەن ئارىلىشىپ كېتىدۇ.

مەن ئولتۇرغان شىرەدە ئىككى يېنىمدىكى بوش ئورۇندىن باشقا ئورۇندۇقلاردا ئادەم لىقلا ئېدى. ئۇلار مۇزىكىنىڭ زالىنى تىترەتكەن ئاۋازى ئىچىدە بېشىنى بىر بىرىگە يېقىن قىلىشىپ بار ئاۋازى بىلەن قىزغىن سۆھبەتلەرنى داۋاملاشتۇرماقتا ئېدى. پەقەت مۇزىكا بىرەر سەۋەب بىلەن تۇيۇقسىز توختاپ قالغاندىلا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ تۇرۇپ سۆزلەۋاتقىنىنى ھېس قىلىشىپ، دەرھال ئاۋازىنى تۆۋەنلىتەتتى. لېكىن ئىككى يېنىمدىكى ئورۇن باشتىن ئاخىر بوشلا تۇردى.

بىردەم شاۋقۇن سۈرەن بېسىلىپ رىياسەتچى توپىغا مۇناسىۋەتلىك بەزى رەسمىيەتلەرنىڭ ئورۇنلىنىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. شۇ چاغدا چىرايى تاتراڭغۇ، ئۆسكىلەڭ قاشلىرى كۆزىنى بېسىۋالغاچقا كۆزى ئادەتتىن تاشقىرى چوڭ كۆرۈنىدىغان بىراۋ مەن ئولتۇرغان شىرە تەرەپكە قاراپ كەلدى. شىرەدە ئولتۇرغانلار ناھايىتى يىرگىنىچ بىلەن، بىر بىرىگە، ئۇلغاغرىق كەلدى، ئۇلغاغرىق كەلدى، دېيىشىپ، ئۇنى كۆرمىگەنگە سېلىپ دەرھال باشقا ياققا قارىۋېلىشتى. ئۇلارنىڭ ئۇلغاغرىق دېگەن سۆزى قانداق ھالەتتە ئېيتقانلىقىنى ئۇنتۇشۇم قىيىن بولۇشى مۇمكىن. ئۇلارنىڭ چىرايى سەسكىنىشتىن دەققە ئارىلىقىدا ئۆزگىرىپ يەنە ئەسلىگە كەلدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرىنىڭ يۈزلىرىدىكى سەپكۈنلەر يالتىتىدە روشەنلىشىپ يەنە خۇنۇكلاشتى، بىرەيلەننىڭ ئاغزى شامال دارىغاندەك قىيىدايدى. مەنمۇ پۈتۈن نەپىسىدە ئۆپكە تۇپىر كىيۈز مىكرۇبلىرىنى ئېلىپ يۈرگەن بۇ بۇرادەرنى كۆرسەم ئۇلارغا ئوخشاشلا بىئارام بولاتتىم، بۇنىڭ ئۇنىڭ كېسىلى ھەققىدىكى سىرلىق رىۋايەتلەرنى ئاڭلاۋېرىش تۈپەيلىدىن باشقىلاردىن قوبۇل قىلىۋالغان تۇيغۇ ئىكەنلىكىنى ياكى ئۆزۈمدىكى كېسەل يۇقتۇرۇۋېلىشتىن قورقۇش تۇيغۇسى ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن. ئۇنىڭ چىرايىغا بىردەم قاراپ تۇرساملا بۇ دۇنيا يىرگىنىچلىك مىكرۇبلار بىلەن توشۇپ كەتكەندەك بىلىنىپ، مەندە بۇ دۇنياغا مۇھەببەت قالمىتتى. لېكىن مەن دائىم چاندۇرمايتتىم. ئۇنىڭدىن يىرگىنىۋاتقىنىمنى بىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئاتايتىن ئارتۇقچە

يېقىنچىلىق قىلىپ، ئۇنىڭ باشقىلارنىڭ يىرگىنىدىغانلىقىنى بىلىپ قېلىپ ئازابلىنىشىنىڭ ئالدىنى ئالاتتىم. لېكىن ئۇ مېنىڭ ئۆزىدىن يىرگىنىدىغانلىقىمنى دائىم سېزىپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئۇ بىز ئولتۇرغان شىرەگە كېلىپ ھەممەيلەن بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپ بولۇپ، مېنىڭ ئىككى يېنىمدىكى ئىككى ئورۇن بىكار تۇرسا ئولتۇرىدىغان يەر قالمىغاندەك ئورۇن ئىزدەپ ئەتراپقا قاراپ چىقتى. دەل شۇ چاغدا ياندىكى شىرەدىن بىراۋ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇسۇل ئوينىغىلى ئوتتۇرىغا چۈشكىلى كەتتى. ئۇ بۇ پۇرسەتنى غەنمەت بىلىپ، بىكار قالغان ئورۇندۇقنى تارتىپ كېلىپ، ئۇدۇل تەرىپىمگە كېلىپ سىغىۋالدى. قىزىقارلىق يېرى شۇكى، بايا ئۇنىڭ كېلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ باشقا ياققا قارىۋالغانلار ئۇ ئورۇندۇقنى تارتىپ كېلىشىگىلا ئۇنى ئىنتايىن خوشاللىق بىلەن قارشى ئېلىۋاتقانلىقىنى ئىپادىلەپ، دەرھال ئۇنىڭغا ئورۇندۇقنى سىغىدىغىدەك جاي ھازىرلىشىپ، تۇشمۇ تۇشتىن قوللىرىنى سوزۇپ، ئورۇندۇقنى جايلاشتۇرۇشۇپ بەردى.

مېنىڭ ئىككى يېنىمدىكى ئورۇندۇقلار خېلى ئۇزۇنغىچە بىكار تۇردى. مەن نىمىشقىدۇر ئەتراپتا ئولتۇرغانلارغا تەپسىلىي قاراپ كېتەتتىم. كىملىرىنىڭدۇر كېلىپ سالاملىشىشىنى ۋە قەدەھ سوقۇشتۇرىشىنى خۇددى ئۆزۈم ھەققىدىكى مەينەت بىر يۇمۇرنىڭ كىشىلەر ئارىسىغا تارقىلىپ مۇدا بولىشىنى كۈتكەندەك كۈتەتتىم. ئەزلەر دەممۇ دەم ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ قەدەھ سوقۇشتۇرماقتا. ئاياللار بولسا قوڭغۇراقتەك زىل ئاۋازلىرى بىلەن كۈلۈشۈپ ئاغزىنى بىر - بىرىنىڭ قۇلىقىغا يېقىپ، ئاللىنىمىلەرنىدۇر دېيىشىۋاتاتتى، ئۇلار مۇزىكا ساداسى ئىچىدە بىر بىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلىدىمۇ ئاڭلىمىدىمۇ بىلگىلى بولمايتتى. بەلكىم ھېچنېمىنى ئاڭلىمىسىمۇ ئاڭلىغاندەك قىياپەتكە كىرىۋېلىۋاتقاندۇ. مەن نىمىشقىدۇر ئۇلارنى مەن توغرىسىدا پاراڭلىشىۋاتىدۇ دەپ ئويلاشقا ئۆزۈمنى زورلاۋېرىشتىن توختاپ قېلىشقا كۆپ تىرىشتىم. قېرىشقاندا ئۇلار پاراڭ ئارىلىقىدا پات پات ماڭا قارىشىپ قويىشاتتى. لېكىن ماڭا ئايانكى، ئۇلارنىڭ پارىڭى مەن بىلەن قەتئىي مۇناسىۋەتسىز. ئۇلارنىڭ پاراڭ ئارىلىقىدا بۇ تەرەپكە قاراپ قويۇشى پەقەت ھېچبىرگە قارىغۇسى كەلمىگەندە بوشلۇققا قاراپ قويغان بىلەن ئوخشاشتۇر بەلكىم. مەن شۇ نەرسىگە ئىشىنىشكە باشلىدىمكى، بۇ سورۇندا ھېچكىم مېنىڭ ھەققىمدە كۇسۇرلاشمايدۇ، ھەتتا مېنىڭ ھاقارەتلىك ئىشلىرىمنى تىلغا ئېلىشىمۇ ناتايىن.

ئۇدۇل كېلىۋاتقان ئېگىز بويلىق بۇ كىشى شىرەلەرنى ئارىلاپ كېتىۋېتىپ ئولتۇرغانلارنىڭ بەزىلىرى بىلەن قول ئىشارىسى ئارقىلىق سالاملاشسا، بەزىلىرىنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ قويۇپ ئۆتۈپ كېتەتتى. ئۇ رېستوراننىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغاندا ئورۇن ئىزدەپ ئۇياق بۇياققا قاراپ توختاپ قالدى. ئۇ مېنىڭ ئىككى يېنىمدىكى بوش ئورۇنغا بىر قارىۋېتىپ، يەنە ئەتراپتىن ئورۇن

ئىزدىدى. ھېچىدە ئولتۇرغىدەك يەر قالمىغىنىنى بىلگەندىن كېيىن بۇ تەرەپكە يەنە بىر قاراپ قويۇپ، ئۇدۇللا كەلگەن بىر شىرەگە بېرىپ، ئۆرە تۇرغىنىچە چوكىدىن بىر جۈپنى قولغا ئالدى. مېنىڭ تەسەۋۋۇرۇمدا يەنىلا ئۆيۈمنىڭ ئىشىكى.

سۇس يېشىل رەڭدە سىرلانغان بۇ ئىشىكنىڭ سىرلىرى چۈشكەن. شال بىلەن شالنىڭ ئارىسىدىكى ئاق گەج زاماسىنىڭ بەزى جايلىرى ئېچىلىپ قالغان، بەزى جايلىرىدا بولسا باشقىلارنىڭ كۈزىتىشىگە ياكى ئىچى تەرەپتىكى ئاۋازنى ئوغۇرلۇقچە ئاڭلىشىغا قولاي بولسۇن ئۈچۈن زاماسىغا ئۇۋۇلۇپ چۈشۈپ يېرىق ئېچىلىپ قالغان.

ئىشىكنى ئەتكەن ياكى ئەتمىگەنلىكىمنى ئويلاۋەرمەسلىك ئۈچۈن، سۇ تۇرۇپسىنى ئەتكەن ئەتمىگەنلىكىمنى ئويلاشقا ئۈزۈمنى زورلىدىم. تەسەۋۋۇرۇمدىكى توختىماي تېمىشلىغان سۇنىڭ ئاۋازى دەسلەپ بىر سائەتنىڭ چىكىلىدىغان ئاۋازى بىلەن ئارىلىشىپ كەتتى، ئاندىن ئۇ يەنە بىر ئايالنىڭ سوزۇپ سوزۇپ چاقىرغان ئاۋازى بىلەن بىرلىشىپ كەتتى. ئاستى تەرەپتىكى قوشنامىنىڭ تورۇسىدىكى ھاكىمنىڭ ھۆل بولۇپ، ئاستا ئاستا سويۇلىشىنى ۋە ئەينەك شىرەدىكى تىزىپ قويۇلغان خىرۇستال قاچىلارغا چۈشۈشنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردۈم. مەن سۇنىڭ گەجلىنىگەن تورۇسلارغا يېيىلىشىنى كۆرۈشكە ئامراق.

قايسىدۇر بىر پەيلاسوپنىڭ ئېيتىشىچە، ئەگەر ئادەم ئېڭىنىڭ سىرتىدا تۇرغان ماددىنى ئاڭ قوبۇل قىلمىسا ئۇ نەرسە مەۋجۇتلۇققا ئايلىنمايدىكەن. مەن ئېڭىمنىڭ سىرتىدىكى نەرسىلەرنى قوبۇل قىلمايدىغان ئىقتىدارنى يېتىلدۈرگەن بولسام بەكمۇ ياخشى بولاتتى. ئىككى يېنىمدىكى ئورۇن يەنىلا بوپ بوش ئىدى.

توي باشلىنىپ كەتكىلى خېلى بولغان بولسىمۇ مېھمانلارنىڭ ئايىقى ئۈزۈلمەيۋاتاتتى. بىر بىرىنى قولتۇقلىشىپ بىر نەچچە جۈپ ئەر-خوتۇن كىردى. ئۇلار بىرەر سورۇندىن يانغاندەك قىلاتتى. چاچلىرى جىگەررەڭ، بوينى توم، قىزىل گالىستۇك تاقىۋالغان كىشىنىڭ يۈزلىرى گويىا سەھنىگە چىقىش ئۈچۈن گىرىم قىلغاندەك قىزارغانىدى. ئۇنىڭ ئايالىمۇ باشقىلارغا كۆرسىتىش ئۈچۈن رول ئېلىۋاتقاندا كىلا ئۇنى چىڭ قولتۇقلىۋالغان بولسىمۇ لېكىن ئىككىسى بىر بىرى بىلەن تامامەن مۇناسىۋەتسىز ئىككى تىياتىردا رول ئېلىۋاتقاندا بىر بىرىدىن بەكمۇ يىراق كۆرۈنەتتى. ئۇلار ئىشىك تۈۋىدىكى ساھىبخانلار بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپ، بىر بىرىدىن ئايرىلىشىپ، ئاياللار ئاياللار ئولتۇرغان شىرەلەر تەرەپكە ماڭدى. ساھىبخاندىن بىرى ئەرلەرنى باشلاپ زالىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىللە كېلىپ، مېنىڭ يېنىمدىكى بوش ئورۇنلارنى كۆرسىتىپ قويۇپ، يەنە ئىشىك يېنىغا كەتتى.

مەن ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئىككىسىنى تونۇيدىغاندەك قىلدىم، لېكىن قانداق تونۇيدىغانلىقىمنى ئەسلىيەلمىدىم. بەلكىم يېنىمغا كېلىپ ئولتۇرغاندا ئېسىمگە يېتىشى مۇمكىن،

دەپ ئويلىدىم. لېكىن ئۇلار ئوڭ تەرەپتىكى بىر شىرەگە كېلىپ، ھەممەيلەن بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، ئۆرە تۇرغىنىچە داستىخانغا داخىل بولدى.

تەسەۋۋۇرۇم پات پات مەن رېستورانغا كىرىشتىن ئاۋال چوڭ يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ۋاقىتتا بىلەن جىپسىلىشىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ چاغدا بۇ سورۇننى قانداق تەسەۋۋۇر قىلغىنىمنى ئەسلىشكە تىرىشماقتىم. لېكىن كۆز ئالدىمدىكى كىشىلەرنىڭ خىلمۇ خىل ھالەتلىرى تەسەۋۋۇرۇمدىكى نەرسىلەرنى غايىپ قىلماقتىدى.

يەنە بىر نەچچە يىلەن كېلىپ، ئىككى يېنىمدىكى ئورۇن يەنىلا بوپ بوش تۇرسىمۇ، لېكىن ئۆرە تۇرۇشاتتى. ئۇلارنى ھېچكىممۇ بۇ بوش ئورۇنلاردا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلمىدى. بىر يىلەن يېنىمدا ئۆرە تۇرۇپ قورۇملارنى چوكا بىلەن قىسىپ، مېنىڭ بېشىمدىن ۋە مۇرلىرىمدىن ئاتلىتىپ ئېلىپ يېيىشكە باشلىدى. ھەر قېتىم ئېگىلگەندە ئۇنىڭ سېمىز گەۋدىسى ئىنتايىن يىرگىنىچىلىك بىر ھارارەت بىلەن مېنىڭ مۇرلىرىمنى باساتتى. ئۇلار بىر بىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى دەپ ھەممىنى ئۇنۇتقاندەك قىلاتتى. بۇنداق ھالەتتە بۇ يەردە ئىككى بوش ئورۇننىڭ بارلىقى كىمىنىڭمۇ ئېسىگە يەتسۇن.

ھەممە ئادەم ئۆزىنى روھلۇق ۋە سالاپەتلىك كۆرسىتىش ئۈچۈن تىرىشىپ چارچىغان. كىشىلەرنىڭ چىرايى توي باشلانغان چاغدىكىدىن كۆپ دەرىجىدە نۇرسىزلاشقان دەملەرمۇ زاھىر بولۇشقا باشلىدى.

بولدى مەن بۇ يەردىن كېتەي، دەپ ئويلىغىلى خېلى بولدى، لېكىن ئورنۇمدا يەنىلا مىدىرلىماي ئولتۇراتتىم.

سورۇننىڭ ۋە مۇزىكىنىڭ رېتىمىغا ئەگىشىپ، كىشىلەر بارغانسېرى غەيرى ئەقلىيەشكىلى تۇردى. بۇ يەردىكى پاراڭلار ئونپىسكونىڭ «تاز ناخشىچى» دراممىسىغا ئوخشاپ قالدى. ئىككى يېنىمدىكى ئورۇن يەنىلا بوپ بوش ئىدى. لېكىن ساراڭلىقى ئېشىپ تېشىپ، سىرتقا ئېكسپورت قىلىشقا باشلىغان بۇ كىشىلەرمۇ مېنى ئۆزلىرىنىڭ ساراڭلىقىغا قوشۇۋېلىشنى خىيال قىلغاندەك ئەمەس ئېدى.

مەن شۇنداق ئويلايتتىم، لېكىن يەنىلا ئورنۇمدا مىدىرلىماي ئولتۇراتتىم. ئۆيگە قايتىپ كەلگەندە بىنانىڭ پەلەمپىيىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپمۇ ھەرىكەتلىرىمنىڭ رېتىمى رېستوراندىكى مۇزىكىنىڭ رېتىمىدىن قۇتۇلالمىغاندەك ھېس قىلدىم. مەن تانسا ياكى ئۇسۇل ئويناشنى بىلمەيمەن. شۇنداقتىمۇ ئادەمنىڭ بېشىنى قايدۇرىدىغان ئۇ رېتىمنىڭ تەسىراتى ۋۇجۇدۇمدىن كەتمەيدۇ.

كارىۋاتقا ئۆزۈمنى تاشلىغىنىمدىمۇ رېستوراننىڭ ئوتتۇرىسىغا چۈشۈپ تۇرغان رەڭلىك چىراقلىرىنىڭ پىرقىرىشى داۋاملىشىۋاتقاندا تۇيۇلۇۋاتاتتى. مەن رېستورنىدا ئولتۇرغاندا دائىم ئاشۇ

رەڭلىك شوللارنى جىمجىت ھېس قىلىپ، ئۇلار پىرقىرىماستىن ئۆزەمنى شىرە بىلەن قوشۇلۇپ پىرقىراۋاتقاندا ھېس قىلىشقا خۇشتار ئىدىم.

كارىۋاتتا يېتىپ ئىككى يېنىمدا باشتىن ئاخىر بىكار تۇرغان ئىككى ئورۇندۇقنى ئەسلىدىم. كۆزلىرىم ئۇيغۇغا مايىل بولۇۋاتقاندا يەنىلا ئىشكىنى ئەتكەن ياكى ئەتمىگەنلىكىم ھەققىدە خىيال قىلىشقا باشلىدىم. ئورنۇمدىن تۇرۇپ بېرىپ ئىشكىنى تارتىپ بېقىش ئورۇنۇشۇم ئانچە كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. ئاندىن ئەسلىمەمدىكى مەن ئولتۇرغان شىرەدىن ئاستا سۈرىلىپ رېستوراننىڭ ئىشكىگە باردىم، بەلكىم بۇ چاغدا مېنىڭ ئەسلىمەم سەل كەينىگە چېكىنىپ، غەرق مەست ھالەتتە ئىشكى تۈۋىدە پەيدا بولغان ۋاقىتىمغا بېرىپ قالغاندۇ. مەن بەلكىم ئۇ يەردە بىر ھازا ئورنۇمدا تۇرالماي سەنتۇرۇلۇپ، ئۇياق - بۇياققا ئالاق - جالاق قاراپ چىققاندىمەن، ئاندىن دەلدەڭشىپ مېڭىپ تانسا ئوپىناۋاتقان كىشىلەرنى ئارىلاپ ئۆتۈپ كەتمەكچى بولۇپ، كىشىلەر ئارىسىغا كىرىشىمگە، تانسا ئوپىناۋاتقانلارنىڭ جەينەكلىرى ۋە گەۋدىلىرى كېلىپ تېڭىشى بىلەن ئۇ دەلدۈگۈنۈپ مەيداندا گاھ ئۇيان گاھ بۇيان سۈرۈلۈپ قاياققا مېڭىشىنى بىلەلمەي قالغاندىمەن. ئاندىن بېشىم قېيىپ پۈتۈن رېستوران ئىچى پىرقىراۋاتقاندا كۆرۈنگەندۇ، كىشىلەرنىڭ چىرايىدىمۇ غۇۋا كۆرۈنۈپ گاھ پەيدا بولۇپ گاھ يوقاپ مەن بىلەن خۇددى شەيتانداك چاقچاقلاشقاندا.

مېڭەمنى خۇددى ئىللىق مونچا سۈيىدەك ياكى سوغاقتىكى ئوت يالقۇنىدەك بىر شىرىن تۇيغۇ ئاستا - ئاستا ئىگەللەشكە باشلىدى. كۆز ئالدىمدا پەيدا بولغان سان ساناقسىز ئابىستراكت ئۇقۇملار بارا بارا كۈنكىرتىلىشىپ، مەۋھۇم ئوبرازلار ئاستا - ئاستا گەۋدىلىنىشكە باشلىدى. باياتىن رېستورانغا بارغىچە بېسىپ ئۆتكەن يوللار، يول بويىدىكى ئايىنىمغان ھالسىز دەرەخلەر، ئەنسىز يايىمچىلارنىڭ خېرىدار چاقىرىشلىرى، سەۋەتكە تىزىپ قويۇلغان نانلار... ئۇلار مېنىڭ تۇيغۇلىرىمنى ئىگىلەپ بولغىچە لاپىدە يوقۇلۇپ يەنە بىر دەمدىن كېيىن قايتا پەيدا بولاتتى ھەم يەنە يوقلاتتى. مەن ئۇ ئوبرازلارنى يوقىتىۋەتمەسلىك قارارىغا كېلىپ، ئۇلارغا ئەگىشىپ كىرىپ كەتتىم. مەن ئاشۇ چوڭ يول بويىدا تۇراتتىم. چوڭ يول تېخىمۇ ئېنىق گەۋدىلىنىشكە باشلىدى. مەن ئۇنىڭ يىراقلىرىغا تاشلىنىپ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. مەن بۇ يوللارنى يوقىتىۋەتمەسلىك ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىچىگە ئاستا مېڭىپ كىرىپ كەتتىم.

2012 - يىلى 9 - ئىيۇن، شېنجېن

قۇياش تۇتۇلغان كەچ

(ھېكايە)

ئايىلى مۇنىياز تۈركىيە

زىيادە چېچەنلەردىن ئەمەسلىكىم ئۆزۈمگە ئايان. باشقىلارغىمۇ گالۋاڭراق كۆرۈنمەنغۇ دەيمەن. ئەقلى كالتىلىقنىڭ زىيىنىمۇ ياكى گالۋاڭلىقىمنىڭ شاراپىتىمۇ بىلىمدىم، يېقىننىڭ ياقى كىشىلەرنىڭ سۆز ۋە ھەرىكەتلىرىدە باشقىچە بىر ھالىنى سېزىۋاتقاندەك قىلىمەن. ھەممىسى نىمىگدۇر جىددىيلىشىپ، نىمىدىندۇر ئەنسىرىشىپ يۈرۈشىدۇ. خۇددى قىيامەت قايم بولىدىغاندەك، ئەمما بۇ ئۇچۇرنى بىرەرگە دېيىشكە بولمايدىغاندەك. ھەممىلا ياقتا تېنىمىز تىپىرلاش، ھەممىلا يەردە ئۈنسز ئەنسىرەش. ھەممە ئەنسىرەيدۇ-يۇ، نىمىشقا شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى بىر- بىرىگە دېيەلمەيدۇ، خۇددى ئەنسىرەشنى قىزغىنىۋاتقاندەك.....

مەنمۇ ئۆزۈمچە بىر نىمىنى سەزگەندەكمۇ قىلىمەن-يۇ، ئەمما ھېچنىمنى بىلەلمەيمەن. يەنە تۇرۇپلا قانداقتۇر بىر نەرسىنى بىلگەندەكمۇ بولۇپ قالمايمەن، بىراق، ھېچنىمنى سەزمەيمەن. كۆرۈپ تۇردۇم، بىلەلمىدىم. بىلىپ تۇرساممۇ، ھېچنىمنى سېزەلمىدىم..... گالۋاڭ دېگەن بەربىر گالۋاڭ-دە!

ھەيرانمەنكى، باشقىلار ئۇڭدا تىپىرلاپ يۈرسە، مەن چۈشۈمدە ئەنسىرەپ ئۆتمەن. ياراتقۇچى ئەقىللىققا ئەنسىرەش، گالۋاڭغا چۈشنى ھەمراھ قىلىپ بەردىمىكىن. ئەتراپىمدا ھامان ئەنسىرەشلەر. تېنىمىز ئەندىشلەر. ئەر-ئايال، ئۇششاق-چوڭ، قېرى-ياش.... ھەممىسىلا ئۆز كويىدا. تىپىرلايدۇ، شەپسىز. ئەنسىرەيدۇ، ئۈنسز. ئەمما، مەن بىچارە چۈشلا كۆرمىەن. كىم بىلىدۇ بەلكى، چېچەننىڭ ئەنسىرىشى ئىشىدىن، گالۋاڭنىڭ ئەندىشلىرى چۈشىدىن بىلىنسە كېرەك....

چۆچۈپ ئويغاندىم. قارا باسقانلىقىنى بىلىدىم. ئەمدى چۈش كۆرمەسمەن دەپ ئويلىدىم. نە ئويلاشكى، شۇنداق دەپ تىلىدىم. نەزەرىمدە، ھەممىنى بۇزغان چۈش ئىدى. چۈش كۆرمىسەملا، چېچەنلەر قاتارىغا كىرەلەيدىغانلىقىم كۆڭلۈمگە ئاياندى. ئەقىللىقلارنىڭ ئويغاق تۇرۇپ ئەنسىرەشلىرى نەقەدەر سۈيۈملۈك-ھە! قورقۇپ تۇرساڭمۇ، دىر-دىر تىترەپ ئۆتسەڭمۇ. مەن ئەقىللىق بولىمەن. مەن ئەمدى چۈش كۆرمەيمەن!.... مەن، كونا كېگىز سېلىنغان تۆشۈك كاڭدا بېشىمنى كۆتۈرمەي يېتىپ شۇنداق ئويلىدىم. گالۋاڭ دېگەن بەربىر گالۋاڭدە!

مۇشۇ ئەسەرنىڭ ئاخىرلىرى، بەلكى كىيىنكى ئەسەردۇر. كىشىلەر ئېگىسىز مال توپىدەك ئۆزلىرىنى ھەريان ئۇرۇشاتتى. بىر- بىرىنى ئىتتىرىشەتتى. دەسسەشەتتى. ئېغىزغا ئالغۇسىز سۆزلەر بىلەن تىللىشاتتى. ھېچقاچان دېيىلمىگەن ئاچچىق گەپلەر، ھېچزامان بىلىنمىگەن سەسكەندۈرگۈچ ھەرىكەتلەر شۇ تاپتا چۆۋۈلۈپ چىقماقتا ئىدى. ئۇلار قانداقتۇر بىر باسقۇندىن ئۆزىنى قۇتقۇزماقچىدەك، بىردە دۆڭگە، بىردە ئويغا مۆكۈشەتتى. كونا قۇدۇققا، قۇرۇق گۆرگە كىرىپ يېتىۋالغانلارمۇ، ئۆگزە ۋە دەرەخلەرگە چىقىۋالغانلارمۇ بارىدى. ھەممە ياق ۋەھىملىك، ھەممە يەر پاتپاراق كۆرۈنەتتى، خۇددى قايسىبىر گالۋاڭنىڭ چۈشىدەك، چۈشتىكى گالۋاڭلارنىڭ ئىشىدەك. شۇنداقتمۇ، كىشىلەر ئۆز تەقدىرىگە سەگەك ئىدى.

– قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز يەر شارىغا سۇقۇلىدىكەن. بىز تۇرغان بۇ زېمىن كۆكۈم-تالقان بولغۇدەك!

– زېمىندا ئادەم زانى قالمىغۇدەك!

– يەرنى كولاپ كىرىۋالغانلارمۇ، ئېگىز دەرەخكە چىقىۋالغانلارمۇ ساق قالمىغۇدەك!

– بىزگە جەبە قىلغانلارمۇ، جەبىنى ئۈستىگە ئالغانلارمۇ تىرىك قالمىغۇدەك!

– قىيامەت قايم! قىيامەت قايم!...!

.....

چوقان-سۈرەن، ئاللاغا نالە قىلىشلار زېمىننى لەرزىگە سالدى. سوقۇلۇش پەيتلىرى يېقىنلاپ قالغاندەك، زېمىننىڭ قات-قېتىدىن، يىراق-يىراق جايلاردىن توپا-تۇمان ئۆرلەپ كېلەتتى. سان-ساناقسىز كىشىلەر ئىختىيارسىز ھالدا، چەكسىز كەتكەن تۈزلەڭلىككە يىغىلىشقانىدى. ئۇلار، ئۆلۈمنى سەزگەن قويلار توپىدەك ئۆزىنى ھەرتەرەپكە ئۇرۇشاتتى. قان ھىدىنى پۇراپ قالغان ئوغلاق-پاقلان ياكى موزاي-تايچاقلاردەك، بار ئاۋازىنى قۇيۇۋېتىپ ۋارقىرايتتى. ئىلتىجا قىلىشاتتى. ئۇلارنىڭ يىغىسى بىر خىل مەقسەتتە، ئاۋازلىرى بىر خىل زۇۋاندا ئىدى.

– بىزنى قۇتقازغىلى ئادەملەر كېلىدۇ دەپ ئاڭلىغانىدۇققۇ، قېنى ئۇلار!؟

– قېنى بىزنى قۇتقۇزىدىغانلار!؟

– قېنى!؟

.....

بىلگەنلەر شۇنداق دەپ توۋلاشتى. بىلىمگەنلەر مانا ئەمدى بىلىشتى. چۈشىنىشتى. ھەتتا، چۈش كۆرۈپ ئويغانغان گالۋاڭمۇ، كىشىلەرنىڭ نىمىشقا جىددىيلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئەمدى تولۇق چۈشىنىپ يەتتى.

كىشىلەر قوللىرىنى سايىۋەن قىلىشىپ، ھەرياقلارغا تىكىلىشىپ تۇرغاندا، قۇياشتەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان غەلىتە بىر ئۇچقۇ شەپسىزلا يېتىپ كەلدى. «كەلدى! بىزنى قۇتقۇزىدىغانلار»

كەلدى! « دەپ ۋارقىراشتى كىشىلەر، توپنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى دەرەخ بويى ئېگىزلىكتە نۇرلىنىپ تۇرغان ئاجايىباتقا قاراپ. ھايالشمایلا، ئۇچقۇننىڭ چىرايلىق ئىشىكى ئېچىلىپ، قاڭشارلىق بىر ئادەم سىرتقا چىقتى ۋە مۇئەللىھتە ئۆرە تۇرۇپلا:

– ۋەكىل تەييار بولدىمۇ؟ – دەپ ئالدىراپ سورىدى.

كىشىلەر ھېچنەمنى چۈشەنمەي، بىر- بىرىگە ھەيرانلىق بىلەن قاراشتى. ئۇيەر- بۇ يەرلەردە گۇدۇڭشىغان ئاۋازلار ئاڭلاندى.

– ئاقساقلىڭلارغا ئۇقتۇرۇش قىلىنغان. سىلەر ئاڭلىغاندەك، قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز يەر شارىغا سوقۇلدى. بىز ياشاۋاتقان بۇ سۆيۈملۈك زېمىن ئەمدى مەڭگۈلۈك يۇقىلدى. ئىنسانىيەتمۇ تەل- تۆكۈس يوق بولۇپ كېتىدۇ. ئەمما بىز، زور تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ، يەر شارىدىكى ھەر بىر قۇۋمىدىن بىردىن ئادەمنى باشقا پېلانېتلارغا يۆتكەپ كېتىشنى، شۇ ئارقىلىق ئىنسانىيەتنىڭ نەسلىنى ساقلاپ قېلىشنى پىلانلىدۇق. شۇ قاتاردا سىلەرگىمۇ بىر سان بېرىلگەن. قېنى، تاللاپ بېكىتىلگەن ۋەكىل بۇ ياققا چىقسۇن!

كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىغا توپان بالاسى، نوھنىڭ كېمىسى كەلدى. ئۆزلىرىنى ئاشۇ دەھشەتلىك زامانغا كېلىپ قالغاندەك سەزدى. ئەھۋالنىڭ نەقەدەر خەتەرلىك ئىكەنلىكى مانا ئەمدى ئۆز- ئۆزىدىن مەلۇم بولدى. بۇنى چۈشەنمەي بولامدۇ. ئەمدى ئىشەنمەي بولامدۇ؟ راست ئىكەندە. راستتىنلا شۇنداق ئىكەندە!..... تەقەززا بولغان كىشىلەر ئەمدى ھەممىنى چۈشەندى. چۈشەندى- يۇ، ھېچبىرى ئۆزىنى باسالمدى.

– ئەسلىدە، بىزگە بېرىلگەن ساننى ئاقساقال يۇشۇرۇپتىكەن- دە!

– مەن دېمىدىمۇ، ئاقساقالدا ئىشەنچ يوق!

– بەرھەق، ئاقساقالدا ئىنساپ يوق!

– مانا مەن ۋەكىل!

– ۋەكىللىككە مەن يارايمن!

– مېنى ئېلىپ كېتىڭلار!

.....

چەكسىز كەتكەن تۈزلەڭدە بېسىقتۇرغۇسىز غەلىيان قوزغالدى. ئۇلار بار ئاۋازى بىلەن سۆزلەيتتىكى، بىر- بىرىنىڭ، ھېچبىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايتتى. تىت- تىت بولغان قاڭشارلىق مېھمان ئۇلارنىڭكىدىنمۇ يۇقىرىراق ئاۋازدا توۋلىدى:

– ھەركىم خالىغانچە بېرىشقا بولمايدۇ. ھەممە ئادەم بېرىشقا تېخىمۇ بولمايدۇ. بىر قۇۋمغا

پەقەت بىرلا سان. شۇ قۇۋمغا ھەر جەھەتتىن ۋەكىللىك قىلالايدىغان، شۇ قەۋمنىڭ ئەقىل-

پاراسىتى، مەنىۋىي كامالىتى، پىسخىكا ئۇدۇملىرى، ئەخلاقىي جەزىبىلىرى، گۈزەللىكى،

ئېرسىيىتى..... قاتارلىقلارنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان ئادەم بولۇشى كېرەك. يەنە كېلىپ، دېمۇكراتىك يوللار بىلەن سايلىنغان بولۇشى كېرەك! شۇنچە جىكىلەپ دىيىلگەن بولسىمۇ، تېخىچە نامزات كۆرسىتىلمەپتۇ. ۋاقىت قىستاپ قالدى، ئەمدى بولسىمۇ چاپسان بولۇڭلار. ھازىرلا بىر نامزات كۆرسىتىپ بېرىڭلار. بۇ يەرگە قايتا كېلىشكە ئىمكانىيەت يوق. قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز يېقىنلىشىۋاتىدۇ، تېزراق بولۇڭلار!.....

– مەن ئۆزۈمنى ۋەكىل قىلىپ كۆرسىتىمەن، – دېدى قىيامەتنىڭ يىغىسىنى يىغلاۋاتقان قۇۋمنىڭ ئاقساقىلى، قاڭشارلىق مېھمانغا تەزىم قىلغاچ يېقىنلىشىپ، – مەن، سىز ئوتتۇرىغا قويغان شەرتلەرگە تامامەن لايىق. شۇڭمۇ، قۇۋمىمنى ۋەكىل تاللاشقا تەشكىللىمىگەنمەن. تاللاپ يۈرۈشنىڭ زۆرۈرۈپىتىمۇ يوق. مېنىلا ئېلىپ كېتىڭ. مەن دېگەن – ئاقساقال. مۇشۇ قۇۋمنىڭ ئاقساقىلىمەن. شۇڭا، ساندىن بىرى بولسا، ئۆزۈمەن. ئىككىسى بولسا بىرىمەن. – بولمايدۇ! – ياڭراق ئاۋازدا ۋارقىرىدى توپ ئارىسىدىكى كىشىلەر. باشقا چاغلار بولسا، ئاۋاز ئېگىلىرىنىڭ ئاقساقالغا كىرىپكىنى كۆتۈرۈپ قارىيالىدىغانلىقىنى ھەممە بىلىپ تۇرسىمۇ، ئەمدىلىكتە يەنە ھەممىسىنىڭلا «بولمايدۇ!» دەپ توۋلىغۇسى كېلەتتى. – زېمىن تېنچ ۋاقىتلاردا، ھەممىز ئاقساقالنىڭ خوشلىقى ئۈچۈنلا ياشىدۇق. ئۇنىڭ پۇت- قولى بولدۇق. كۆزۈ تىلى بولدۇق. جېنىمىزدىن باشقا ھەممىنى ئۇنىڭغا ئۆتۈنۈپ بەردۇق. لېكىن، ئەمدى ئۆتۈنۈپ بېرەلمەيمىز. ياق! بېرەلمەيمىز!.....

– قوشۇلمايمىز! – توپ ئارىسىدىن گۈرۈلدىگەن ئاۋازلار ئاڭلاندى، – ئاقساقال دېگەن بولسىمۇ، بولمىسىمۇ بولىدىغان نەرسە. بېشى يوق قۇۋم تېخىمۇ ئەركىن بولىدۇ. ئەمدى بىزگە ئاقساقال كېرەك ئەمەس. ئۇ نېرى بارسۇن!
– ئاقساقال ئارىمىزدىن يوقالسۇن!
– ئاقساقالغا يول قويمايلى!

– توغرا، ئاقساقال بۇ سانغا مۇناسىپ ئەمەس! – دېدى، ئۆلۈم ۋەھمىسىدە تۇرۇپمۇ پەردازلىرى بۇزۇلمىغان ناخشىچى، بىر- بىرىگە گەپ بەرمەي قاينىشىۋاتقان كىشىلەردىن ئېگىزىرەك كۆرۈنۈشكە تىرىشىپ، – ئېلىپ كېتىشكە ئەڭ لايىقى مەن! ھەممە بىلىدۇ، مەن بىر ئۆمۈر ئۆز قۇۋمىمغا ناخشا توۋلاپ بەردىم. خەلقىمنىڭ دەرد-ھەسرەتلىرىنى تۈگەتتىم. غەمكىن قەلبلەرگە ئوتلۇق ناخشا بىلەن سۆيگۈ ۋە شادلىق ئاتا قىلدىم. مەن ئۆز قۇۋمىمنىڭ سەنئەت بايلىقى، مۇشۇ خەلقنىڭ مەنبۇي كامالىتى، گۈزەللىك كاپالىتى. چىراي دېسە مەندە بار. ئاۋاز دېسىمۇ مەندە بار. ئەقىل، پەزىلەت.... دېگەنلەرمۇ مانا مەندە. مەن باراي!

– كۆتەر قاسقاننى! – توپ ئىچىدىن غەزەپلىك ئاۋاز ياڭرىدى، – سەندەك غىتمەك ناخشىچىلار بۇ سانغا لايىق ئەمەس. ناخشا دېگەننى كىم ئېيتالمايدۇ؟ گۆڭۈرلاپ تىلى چىققاندىن باشلاپلا ناخشا توۋلاپ كەلگەن خەلق بىز. بىزگە ناخشىچى دېگەنلەر كېرەك ئەمەس!
– توغرا دەيدۇ! – قۇۋۋەتلىدى توپ ئىچىدىكى كىشىلەر، – ھېلىغۇ ناخشىچىكەن، ئۇسسۇلچى، سازەندە بولغان ھالەتتەمۇ بۇ ساننى ئۇلارغا بەرمەيمىز. سەنئەتكار دېگەنلەر قانچىلىك نىمىلەر ئىدى. كۆكسىنى ئوچۇق قويۇپ، ساغرىسىنى تولغاپ بەرسىلا ھىسابمۇ؟ پاقىدەك كور كىراپ، ئېشەكتەك ھاڭرىغىنىمۇ پوققا تەڭ. بىز ئەسلىدىنلا ئۇلارغا مۇھتاج ئەمەس. ئۇلار بىزدىن سان تالاشمىسۇن!

– سەنئەتكارلار كۆزىمىزدىن يۈتسۇن!

– بىزگە سەنئەتكار ئەمەس، نىجاتكار كېرەك!

– سەنئەتكار ئاتالغانلارنىڭ ھەممىنى قوغلىۋېتەيلى!

– بەك ئادىل پەتىۋا بولدى! – دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى كىشىلەر ئارىسىدىن، – سەنئەتكار دېگەننى بۇ قەدەر ئەتىۋارلاپ كەتكۈلۈك ئەمەس. ئەمەلدىمۇ تۇتۇقسىز ئادەملەر ئۇلار. ئەڭ ياخشىسى، بۇ ساننى مۇئەللىملەرگە بېرىيلى. مەنغۇ مۇئەللىم ئەمەس. تۈزۈكرەكمۇ ئوقۇيالمىغان قاراتۈرك ئادەملەردىنمەن. ھۈنەرۋەنلەردىن بولساممۇ، قۇۋمىمغا تالاي ئىشلارنى قىلىپ بەرگەن بولساممۇ، مۇئەللىم دەرىجىسىدىكى ئۇلۇغ ئۇستازلاردىن ئەمەسمەن. ئۆزۈمنى نامزات قىلىپ كۆرسىتىشتىن يەنىلا ئويلىمەن. ئۆلۈم يېقىنلاپ كېلىۋېتىپتۇ. مۇشۇ بىر سان مۇئەللىملەردىن بىرەرگە بېرىلسىلا، مەن باشقىلار بىلەن تەڭ ئۆلۈپ كەتسەم رازى. كۆپ ئويلىنىدىم، بىزگە مۇئەللىملەر بولمىسا بولمايدىكەن. ئەۋلادلىرىمىز ئۈچۈن بولسۇمۇ مۇئەللىملەردىن بىرەرى ھايات قالسۇن. ئۇ، كېيىن دۇنياغا كېلىدىغان بالىلىرىمىزنى ئوقۇتۇپ، قاڭشارلىق مېھماندەك، ئۇچقۇ ياسايدىغان ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقسۇن. ئۇلار، قۇتقۇزۇشقا مۇھتاج بولمايدىغان، ئۆزلىرىنى قۇتقۇزالايدىغان بولسۇن.

– بولمايدۇ! – نارازى بولۇپ ۋارقىراشتى كىشىلەر، – شۇنچە يوغان بىر قۇۋمغا بىرىلگىنى ئارانلا بىر سان تۇرسا، ئۆتۈپ-تېشىپ ئۇنى كوت-كوت ئەپەندىلەرگە بېرەمدۇق؟ زادىلا بولمايدۇ! مۇئەللىم دېگەنلەر، سىنىپقا بىرلا كىرىۋالسا، ھېچنىمىنى بىلمەيدىغان بالىلارنى كولدۇرلىتىپ كۈن ئۆتكۈزۈدۇ. يەنە كېلىپ، قىشتا سۇغا قۇرۇمەيدۇ، يازدا ئىسسىق كۆرمەيدۇ. بورىنى يوق، يامغۇرى يوق. پۈتۈن راھەت شۇلارنىڭ. يىل بۇيى قىلغان ئىشىنىڭ تايىنى يوق، ۋاتىلداپ يۈرگىنى يۈرگەن. راستىنى دېگەندە، بالىلىرىمىزنى كاردىن چىقارغىنى، يارىماس قىلىۋەتكىنى – دەل مۇشۇ ئەپەندى دېگەنلەر. بۇنداق ناكەسلەرنىڭ بارىدىن يۇقى ياخشى. شۇڭا، ئۆمۈرۈمىزدە بىرلا كېلىدىغان بۇ ھاياتلىق سانىنى ئەپەندىلەرگە بېرىشكە بولمايدۇ!

– ھەممىنى بۇزغان ئەپەندى!

– بىزنى ئازدۇرغان ئەپەندى!

– مۇئەللىملەرگە سان بېرىشكە قەتئىي بولمايدۇ!

– بولمايدۇ!

– مەنمۇ قارشى!

– ئەڭ ياخشىسى، بۇ ساننى ماڭلا بېرىڭلار! – شۇنداق دەپ ئالدىغا سۈرۈلۈپ كەلدى ئەدىپلەردىن بىرى، ۋاراڭ-چۇرۇڭلار ئارىسىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ، – راستىنى دېسەم، بۇ سانغا ئەڭ لايىق ئادەممۇ – دەل مەن. ئادەم تەربىيەلەشتە مۇئەللىم دېگەنلەردىن ئۈستۈن تۇرمەنكى، ھەرگىزمۇ ئۇلاردىن كەم تۇرمايمەن. كەمتەرىلىكىمگە ئېلىپ تۇرسام، ھېچبىرىڭلار مېنى ئېغىزغا ئېلىپمۇ قويمىدىڭلار. ھەممىڭلار بىلىسىلەر، سىلەر ئوقۇۋاتقان توم-توم كىتاپلارنى مەن يازغان. سورۇن-ئولتۇرۇشلاردا يادلاپ يۈرگەن شېئىرلارنى مەن يازغان. قەلبىڭلارنى لەرزىگە سېلىپ، سىلەرنى يۇم-يۇم يىغلاتقان، پىخىلداپ كۈلدۈرۈپ، كاككۇكتەك سايراتقان ئاشۇ نادىر ئەسەرلەرنىمۇ دەل مەن يازغان. مەن دېگەن ئىنسانىيەتنىڭ روھىي ئىنجىنىرى. دەۋر سۈرەتلىرىنىڭ، جەمئىيەت تىۋىشلىرىنىڭ، قەلب ئىزتىراپلىرىنىڭ... بەدىئىي تارىخچىسىمەن. ئۆتمۈشنىڭ ھەيكەلتارىشى، كەلگۈسىنىڭ رەھسەسىمەن. ھەس - ھاياجان، ئەخلاق - پەزىلەت، سۆيگۈ-مۇھەببەت، ئادەمىي سالاپەت ۋە ئاتاق - شاراپەتلەرنىڭ ھەممىسى مەندە بار. مەن، قۇۋمىمىزنىڭ ھەقىقىي ۋەكىلى. مېنى چۈشۈنىڭلار. سىلەر ئۈچۈن چەككەن رىيازەتلىرىمنى نەزەرگە ئېلىپ قويۇڭلار!.....

– ئۇنىڭ چىرايلىق گەپلىرىگە ئىشەنمەڭلار! – دەۋرەپ تۇرغان كىشىلەر ئارىسىدىن دەرھاللا شۇنداق سادا چىقتى، – سەلتەنەتلىك سۆزلەر بىلەن ئادەم قۇتقۇزىدىغان ئىش بولسا، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئۆزلىرى قۇتقۇزۇشسۇن. بىزگە قىلىپ كەلگەن ئاگاھلاندىرۇش، ئۈگۈت ۋە تەربىيەتلىرىگە ئەمدى ئۆزلىرى رىئايە قىلىشسۇن. ئىنسانىيەت رەۋەزلىك، ئادىمىي پەزىلەت... دېگەنلەرنى ئەمدى ئۆزلىرىدىن باشلاشسۇن. ئۇلار بىز بىلەن سان تالاشماي، بۇ يەردىن نېرىراق تۇرۇشسۇن. ئۇلارغا سان بېرىشكە بولمايدۇ!

– ئەدىپلەر كۆزىمىزدىن يۈتسۇن!

– شېرىن سۆزلۈك ئەدىپلەرنىڭ ھىيلە - نەيرەڭلىرىگە ئىشەنمەڭلار. ئۇلار ئاتا-بوۋىلىرىمىزنى يازمىلىرى بىلەن زەھەرلەپ كاردىن چىقارغان. ئەمدى بىزنى ئالدىماقچى. تاتلىق گەپلىرى بىلەن ئېغىزىمىزغا ئېمىزگە سېلىپ قويۇپ، بىر ساننى ئۆزلىرى ئۆلەشمەكچى. ئەدىپلەرنى كۆزىمىزدىن يوقىتايلى!

– ئەدىپلەرنى يوقىتايلى! بىزگە ئۇلارنىڭ كېرىكى يوق. ئەمدى بىزگە كىتاب ئەمەس، جان

لازم. ھاياتلىق لازم!

– يوقالسۇن ئەدىپلەر!

چەكسىز يىراقلارغا سوزۇلغان تۈزلەڭلىك ۋاراڭ-چۇرۇڭ، شاۋقۇن-سۈرەن، قارشىلىق، تاللىشىش ۋە نارازىلىقلار بىلەن گۈرۈلدەيتتى. ئەسەبىيلەشكەن توپ ئارىسىدىن ئاق كىيىملىك بىرى سۈرۈلۈپ چىقتى.

– بۇ ساننى مەن ئالسامغا ھېچكىم نارازى بولماس؟! – دېدى ئۇ ئىشەنچ بىلەن، – شاپائەتچى مېھمان، مەيلى كىمىدىنلا سورىسىڭىز، بۇ ساننى ماڭىلا بېرىدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مېنىڭ ئالدىمغا كەلمىگەنلىرى يوق. مەن بىر ئۆمۈر كىشىلەرنىڭ كېسىلىنى داۋالىدىم. ئېغىر ئاغرىقلارنىمۇ ساقايتىپ، ئۇلارغا يېڭىدىن ھاياتلىق ئاتا قىلدىم. ئەگەر مەن بولمىغان بولسام، ئۇلار ئاللىقاچان كېسەلگە يەم بولۇپ، ئۆلۈپ تۈگىگەن بولاتتى. ئۇلارنى ھاياتلىققا مەن ئېرىشتۈرگەن. كۆپۈنچىسىنىڭ يېڭى ھاياتىنى مەن بەرگەن. ئەمدى ئۇلارنىڭ شۇ قەرزىنى قايتۇرىدىغان ۋاقتى كەلدى. بۇ سان گەپ يوق، تالاش-تارتىشىسزلا ماڭا كېلىدۇ. ئىككىلەنمەڭ، مېنىلا ئېلىپ كېتىڭ، ئەزىز مېھمان!

– ئاغزىڭنى يۇم، بەدرەك!

– قايسى يۈزۈڭ بىلەن شۇ گەپنى دەيسەن، ئاق كىيىملىك جاللات؟! سېنىڭ بىزگە قىلغانلىرىڭ ئازمۇ. ئوپىراتسىيە ئۈستىلىدىلا، بىمارنىڭ قارىنى يېرىپ قويۇپ پۇل تەلەپ قىلغىنىڭ يالغانمۇ؟ پۇل تەل بولمىسا داۋالىمايمەن دەپ، بىرمۇنچە ئادەمنى ئەجەلگە تۇتۇپ بەرگىنىڭ يالغانمۇ؟!

– توغرا، ئۇ، ئادەم قۇتقۇزىدىغان دوختۇر ئەمەس، ئۆلۈم چىللايدىغان جاللات. ئاشۇ تويمىغۇر، نەپسى بالا دوختۇرلار بولغاچقىلا تالاي ئادەملەر ئۆلۈپ كەتتى. ساننى ئۇلارغا بېرىشكە بولمايدۇ!

– شۇنداق، پەقەت بولمايدۇ! ئۇلاردا ئادەم داۋالايدىغان ھۈنەر بولغاندىكىن، سوقۇلۇشتىن كېيىن ئۆزلىرىنى ئۆزلىرى قۇتقۇزۇشۇالسۇن!

– دوختۇرلار نېرى بارسۇن!

– ئاق كىيىملىكلەر كۆزۈمىزدىن يۈتسۇن!

– ئۇلارغا ھاياتلىق ساننى ئەمەس، ئۆلۈم ساننى بېرىش كېرەك!

قاڭشارلىق مېھمان نېمە دېيىشنى، نېمە قىلىشنى بىلمەي گاڭگىراپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ، ئىختىيارسىز ھالدا، ھاڭۋېقىپ تۇرغان پەجمدۇن كىشىلەر ئارىسىغا كۆز تىكتى. بۇلاردا تالاش-

تارتىش ئازدەك كۆرۈنەتتى. كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسى كۆز ئالدىدىكى ئىشلارغا مۇناسىۋەتسىزدەك، ئېغىر - بېسىق، بېپەرۋا تۇرۇشاتتى.

– چوقۇم ئاۋاز بېرىشىمىز كېرەكمۇ؟ – دېگەن سادا چىقتى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن، قاڭشارلىق مېھماننىڭ قاراشلىرىغا جاۋابەن، – بۇلارنىڭ نىمىنى شۇنچە تاللىشىپ كەتكەنلىكىنى بىز تازا چۈشەنمىدۇق. قىيامەت دەيدۇ، سوقۇلۇش دەيدۇ. يەنە ئۆلۈم دېگەن گەپمۇ بار. جاننى ئالسا خۇدا ئالىدۇ. چوقۇم كۆرسىتىدىغان ئىش بولسا، مەن ئالىملارنى كۆرسىتىمەن. ھەممىمىز شۇلارنى كۆرسىتىمىز. تالاش-تارتىشتا قالغان بۇ سان شۇلار ئارىسىدىن تاللاپ چىقىلسۇن. ئۇلار كىشىلەرگە كۆپ نەپ يەتكۈزدى. شۇلار دورا ئىجات قىلمىغان بولسا، ئۆمۈرۈمىز ھازىرقىدىن قىسقا بولاتتى. بىزلا ئەمەس، زىرائەتلىرىمىزمۇ قۇرۇپ تۈگەيتتى. كېۋەزلىرىمىزنى پىت، شاللىرىمىزنى ئوت بېسىپ كەتكەن بولاتتى. ھازىرقىدەك رادىئو، موتوسىپكىلىت، ماشىنا، تراكتور.... دېگەنلەرنى كۆرەلمىگەن بولاتتۇق. ھەممىنى دەپ بولالمايمەن، ئۇلار ياسىغان نەرسىلەر بەك-بەك كۆپ. شۇڭا، بۇ سان ئالىملارغا بېرىلسە توغرا بولىدۇ.

– قوي، ئۇنداق ئالىم-پالىمىڭنى! – گەپنىڭ قاپ بېلىڭلا تەپتى توپ ئارىسىدىكىلەر.

– كاراڭشىما، پى-پى تۇماق!

– نىمە دەپ جۆيلۈيدۇ ماۋۇ قارا قورساق، جۇلدۇر كېپەن تومپايىلار؟! ئۆزلىرىنى ئالىم دەۋالغان شۇ قورساق باقتىلارغىمۇ بېرەمدۇ بۇ ساننى؟! ۋەلسىپىت، تراكتور دېگەننى كىم ياسىيالىمايدۇ. ئادەم گوللايدىغان ساختا دورىلارنىمۇ كىم ئىشلەپ چىقىرالىمايدۇ. توپىغا ھاكىنى ئېلەشتۈرۈپ قۇبۇپلا، قۇتقا قاچىلاپ، ئۈستىگە خەت چاپلاپ كىشىلەرگە سېتىشتى. بەزىلىرى بۇغدايدىكى ئالىنى ئەمەس، بۇغداينى يۇقاتتى. بەزىلىرى، شالىنى ئەمەس، ئوتنى ئۆستۈردى. قۇرتنى يۇقۇتۇپ، كېپىنەكنى كۆپەيتكەنلىرىمۇ بار. ئىش قىلىپ، ساختا. ياسىغانلىرى ساختا. ئالىم دېگەنلەر ساختا! دېھقان خەق ياخشى-يامان، ھەق-ناھەقنى پەرق قىلالمايدۇ. ئۇلارنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق سالغۇلۇق ئەمەس. بۇ ساننى ئالىم ئاتلىق ئالدامچىلارغا بېرىشكە ھەرگىز بولمايدۇ!

– توغرا دەيدۇ. ئالىم ئەمەس، ئالدامچى ئۇلار! يوقنى بار قىلدۇق، كەشىپ قىلدۇق، دېيىشىدىكەن تېخى. نوچى بولسا، بارنى يوق قىلىپ باقسۇنا قېنى. شۇ تاپتا بىزنى قورقۇنچقا سېلىۋاتقان سوقۇلۇش ئاپىتىنى يوق قىلىپ باقسۇنا قېنى؟! قىلالمايدۇ! بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. دېمەك، ئۇلار ئالىم ئەمەس، بىر توپ ئالدامچىلار. شۇڭا، ئۇلارغا بۇ ساننى بېرىشكە ھەرگىز بولمايدۇ!

– بولمايدۇ!

– زادى بولمايدۇ!

– قەتئىي بولمايدۇ!

ھەركىم ئۆزىنى، ئاندا-ساندىكى بىرلىرى ئۆزىگىنى كۆرسىتىپ، ئەمما ھېچبىرى قۇبۇل قىلىنماي، ئەكسىچە، بىر تالاي ئەيىبلەش-جىنايەتلەرگە شېرىك بولۇپ مېڭىۋەردى. ۋاقىت ئۆتمەكتە ئىدى. پىسىرلاپ ئەمەس، پىرقىراپ؛ دۈكۈلدەپ ئەمەس، گۈلدۈرلەپ. شامالداك، بوراندەك، ئوقتەك، ئۇچقۇدەك. تىت-تىت بولىۋاتقان قاڭشارلىق مېھمان پات-پات كۆككە قاراپ قۇياتتى. خۇددى شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەك، ئۇنى ئالدىرىتىۋاتقانداك، ئالەم قاراڭغۇلاشماقتا ئىدى. زېمىن تىترەيتتى. تەڭپۇڭلۇقنى يوقاتقان كېمىدەك ھەريان تەۋرىنەتتى. يىراق-يىراقلاردىن قاراسلىغان ئاۋازلار ئاڭلىناتتى. كۆك قەھرىدە، كۆز يەتكۈسىز ئۇپۇقتا نىمىدۇر گۈلدۈرلەيتتى. قاراڭغۇلاشقان بوشلۇقتىن قانداقتۇر بىرنەرسىنىڭ كېلىۋاتقانلىقى شەپسى كۈچلۈك بوران ئارقىلىق ئىپادىلەنەتتى. بورانغا ئەگىشىپ قۇم-شېغىللار تۈكۈلەتتى. تاش-توپىلار ياغاتتى. باشتەك، ئادەمدەك، ماشىنىدەك تاشلار قاراسلاپ دومىلاپ چۈشەتتى. قانچىلىغان ئادەم قورقۇنچتىن، يەنە قانچىلىغان ئادەم تاش-بوران زەربىسىدە جېنىدىن ئايرىلدى. كىشىلەر قىيا-چىيا قىلىشاتتى. قېچىپ قۇتۇلۇشقا ئۇرۇناتتى. بىراق، ئاخىرىدا يەنە سېزىشەتتىكى، ئۇلار قاچماقچى بولغان ھەرقانداق دالدا يەر يەنىلا مۇشۇ زېمىننىڭ بىر پارچىسى ئىدى. يوقالماقچى بولغان يەر شارىنىڭ ئاجىزلىقىنى قوينى ئىدى!

– مەنچە، بۇ ساننى دېھقانلارغا بېرىلى! – بىر ھازادىن كىيىن شۇنداق بىر سادا ئاڭلاندى قىيا-چىيا قىلىشىۋاتقان توپ ئارىسىدىن. بۇ ئاۋازنىڭ يىغلاپ تۇرۇپ چىقىۋاتقىنى بىلىنىپ تۇراتتى، – ئۇلار بىر ئۆمۈر، ئەۋلادمۇ ئەۋلاد بىزگە نان بېرىپ كەلدى. لېكىن بىز بىرەر قېتىممۇ ئۇلارغا مىننەتدارلىقىمىزنى بىلدۈرۈپ قويىمىدۇق. كۆڭلى ئۈچۈن بولسىمۇ، ئۇلارنى ماختاپ قويىمىدۇق. ئۇلاردىن ساپ دىلىمىزنىلا ئەمەس، ئېغىزىمىزنىڭ يېلى بولغان تىلىمىزنىمۇ ئايدۇق. شۇنداقتىمۇ ئۇلار قىلغان ئىشىغا مىننەت قىلمىدى. بېشىنى ئىچىگە تىقىپ، غەيۋەت-شىكايەتسىز ئىشلەۋەردى. زېمىن تېنىچ بولسا ئىدى، ئۇلار ئوخشاشلا ئىشلەۋەرگەن بولاتتى. بىراق، زامان بىزگە باقمىدى. پىشانىمىزنىڭ شورلىقىدىن، تەلىيمىزنىڭ كاجلىقىدىن، ياق، ئەمدى يەنە نىمىدىن قورققۇلۇق، خۇي-پەيلىمىزنىڭ ئوساللىقىدىن، ئۆزىمىزنىڭ ئاچكۆزلىكىدىن ئاللانىڭ جازاسىغا ئۇچراش ئالدىدا تۇرىمىز. جاھان بىزنىڭ دەپ جار سېلىۋېدۇق، جاھان بىزگە باقمىدى. كۆرۈۋاتىسىلەر، ھەممىڭلار سېزىپ تۇرۇۋاتىسىلەر، ئۆلۈم بۇرنىمىزغا پۇراپ تۇرۇۋاتىدۇ. شۇ تاپتا بولسىمۇ، دېھقان قېرىنداشلارغا بىر مەرتىۋە رەھمەت دەۋالايلى. ئۇلارغا بولغان كۆڭلىمىزنى بىلدۈرۈۋالايلى. بۇ ساننى شۇلارغا بېرىلى. ھامان ئۆلۈپ كېتىدىغان بولساقمۇ، شۇلارنى بىر خوش قىلىپ قۇيۇپ كېتەيلى!

– ۋالاقلىما، ئەدەپ!

– مەن قوشۇلمەن. بۇ ساننى دېھقانلارغا بېرىلى. ئەمدى يەنە تاللىشىپ ئولتۇرغىدەك ۋاقت يوق!

– ئاغزىڭنى يۇم، سولتەك ئەپەندى! سەن قوشۇلغان بىلەن، باشقا مۇئەللىملەر قوشۇلمايدۇ. مەن قوشۇلمايمەن. بىز قوشۇلمايمىز!

– توغرا، ھەممىمىز قوشۇلمايمىز!

– بىر قۇۋمنىڭ بارلىق خىسلەت ۋە پاراسەتلىرى، گۈزەللىكى، گېنى ۋە دىنى.... قاتارلىقلارنى ئۆزىگە جەم قىلغان ئادەم بولسۇن دەۋاتسا، ئۆتەپ-تېشىپ شۇ قارا قورساقلارنى ۋەكىلىمىز دەپ كۆرسىتىپ بېرەمدۇق؟ بولمايدۇ!

– زادىلا بولمايدۇ!

– بولمىسا بولمىسۇن! – قازاندەك قايناۋاتقان كىشىلەر ئارىسىدىن يەنە بىر سادا ئاڭلاندى، – جاننى ئالسا خۇدا ئالىدۇ. بىز ھېچقايسىڭلاردىن بىرنىمە تالاشمىدۇق. ھېچنىمە تالاشمىدۇق.

ئۆزۈڭلار «دېھقانغا!» دەيسىلەر، يەنە ئارقىدىنلا «بەرمەيمىز!» دەۋاتسىلەر. ھېچ چۈشەنمىدۇق، سىلەر دېگەن ساننى ئالسا، بىز دېھقانلار ئاسمانغا چىقىپ كېتەمدۇق؟ ياق، ھېلىغۇ ئاسمانكەن، ئۇنىڭدىنمۇ يىراقراق يەر بولسىمۇ چىقمايمىز. جاننى ئالسا خۇدا ئالىدۇ. نىنى ئىشلارنى كۆرگەن بىز. بۇنداق يۈرەك ئالدى ئىشلاردىن ئانچە قورقۇپ كەتمەيمىز. بىزگە ئاسمان ئەمەس، يەر كېرەك. بىز دېگەن دېھقان. يەر تېرىيمىز، چارۋا باقىمىز.... يەردە ياشاپ، يەردە ئۆلۈمىز. ئۆلسەكمۇ يەنە يەردە ياتىمىز. بۇ زېمىندا بىز تېرىۋاتقان بىرمۇنچە يەرلەر بار، تاشلاپ كېتەلمەيمىز. بىز دېھقان خەق يەرسىز ياشىيالمىمىز!....

– شۇنداق، يەرسىز ياشىغاندىن ئۆلگەن ياخشى.

– جاننى ئالسا خۇدا ئالىدۇ!

– ياخشى، ناھايىتى ياخشى! – ۋاراڭ-چۇرۇڭلار قېتىدىن يەنە بىر سادا ئاڭلاندى، – دېھقان دېگەن مانا مۇشۇنداق ئاق كۆڭۈل خەق. بىز ساننى ئۇلارغا بېرىلى دېسەكمۇ بەربىر ئالمايدۇ.

شۇڭا، بۇ ساننى بىزگە بېرىڭلار. ئەڭ ياخشىسى، مەنلا ئالاي. مېھمان، ئەمدى يەنە دىلىغۇل بولۇپ يۈرمەڭ. تاللىشقا ۋاقت قالمىدى. قاراڭ، ئاسمان يەنە گۈلدۈرلەۋاتىدۇ. بوران چىقىۋاتىدۇ، تاشلار يېغىۋاتىدۇ.... يەنە تۇرساق كېچىكىپ قالمىز. ھەممىمىز بىراقلا ھالاك بولىمىز. مېنى ئېلىپ كېتىڭ!

– يوقسۇ، پىستەك تەقسىر، مەن تۇرغان يەردە سەن كىم ئىدىڭ شۇنچە؟

– سەنمۇ نەپىسىڭنى يىغىۋال، زەڭگى ئاكا، بۇ يەردە مەنمۇ بار!

– ھەي سېرىق ئاسلان، مەنچۇ؟!

– مەنچۇ؟!

.....

قاڭشارلىق مېھمان ئۈزۈل-كېسىل ئۈمىدسىزلەندى. ئۇ شۇنچە سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈپ تۇرسىمۇ، توختىماي دەتالاش قىلىشىۋاتقان كىشىلەر، كەسىپلەر بويىچە، ئاخىر بېرىپ يۇرت ۋە مەھەللىلەر بويىچە ئۆزلىرىنى كۆرسىتىشىپ ھەم بىر- بىرىنى رەت قىلىشىپ، زادىلا بىرلىككە كېلەلمىدى. ئەھۋال مەڭگۈ شۇنداق بولىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ ئالاھىدە سەزگۈسى خەۋپنىڭ ناھايىتى يېقىنلاشقانلىقىنى بىلدۈرۈپ تۇراتتى. زېمىن تەۋرىنەتتى. ئۇچقۇ سىلكىنەتتى. قاراڭغۇلاشقان كۆك قەھرىدىن تاش يېغىنى تېخىمۇ كۈچۈيۈپ چۈشمەكتە ئىدى.

.....

– تولىمۇ ئەپسۇس!.... – دېدى مېھمان، ئۇچقۇنىڭ ئوچۇق ئىشىكىگە بىر پۇتىنى ئېلىپ تۇرۇپ، مەيۈس ھالدا، – سىلەردىن بىرەر ۋەكىلنى ئېلىپ كېتەلمەيدىغان بولدۇق.... لېكىن، ئاخىرقى قېتىم يەنە بىر ئۆتۈنەي. ساقلىغۇدەك ۋاقىت قالمىسىمۇ، ئىنسانلىق نۇقتىسىدىن بىر ئۆتۈنەي: كەڭ قورساق بولۇپ، بىر ۋەكىل چىقىرىپ بېرىڭلار. مۇئەللىم، ئالىم.... مەيلى كىمدىن بولسا بولغاي. چىرايى قانداق، ئەقلى ۋە پەزىلەتلىرى قانداق بولسا بولسۇن. بۇ قىممەتلىك بىر سان ئۆلمىسۇن!

ئەمما، قاڭشارلىق مېھمان كۈتمىگەن جاۋابلارغا ئېرىشتى.

– بولدى، بىزگە بېرىلگەن بۇ ساندىن كەچتۇق!

– بۇ ساننى باشقا قۇۋمغا تەقسىملەپ بېرىڭلار!

– بىزگە تەگمىگەن ئۇ سانغا باشقىلارنى سايلاپ نىمە قىلىمىز. ماڭمۇ يوق، ساڭمۇ يوق!

– شۇنداق، بىز ئۆلۈپ كېتىپ، باشقا بىرى ساق قالامدىكەن؟ نىمە بولساق تەڭ بولىمىز!

– بۇ ساننى باشقا قۇۋمغا بەرسە بەرسۇن. ئەمما بىز ئۆلسەك تەڭ ئۆلۈمىز!

– نىمە كۆرسەك تەڭ كۆرۈمىز!

كىشىلەر تېخىمۇ ئەسەبىيلەشتى.

– مەن بۇ قۇۋمدىن ئەمەس! – دەپ ۋارقىرىدى بىرلىرى تولاتتىن، – بۇلار ئالمىغان ساننى

ماڭا بېرىڭ.

– مەنمۇ بۇ قۇۋمدىن ئەمەس. شۇ ساننى ماڭا!....

– مەنمۇ بۇ قۇۋمدىن چىقىپ كەتتىم!

– مەنمۇ تاندىم!

.....

ئالەم تىترىدى. زېمىن لەپىيەڭشىدى. ئۇچقۇنىڭ ئىشىكىنى ئامالسىز يېپىۋاتقان قاڭشارلىق مېھمان، قىيامەت چوقانلىرى ئارىسىدىن يەنە ھەيران قالارلىق ئاۋازلارنى ئاڭلىدى....

«ئېگىسىنى تاپالماي يۈرگەن بىر ماقالىنىڭ ھەقدارلىرىنى مانا بۆگۈن، ئاخىرى تاپتىم.» دەپ ئويلىدى مېھمان، ئۇچقۇننىڭ ئىشىكىنى ھەسرەت بىلەن يېپىپ.

ئۇچقۇ كۆزدىن يۈتكەندى. قاراڭغۇلۇق بوران بولۇپ ئۇچۇپ كېلەتتى. تاش-تۇمانلار گويىا مۆلدۈردەك ياغاتتى. ئالەم تېزگىنىدىن ئايرىلغان، زېمىن تەڭشىكىنى يوقاتقاندى. ھەممە ياقتا گۈلدۈر-قاراس، ھەممە تەرەپتە قىيا-چىيا. ئۇخلاپ ئويغانغان گالۋاڭ قايسى تەرەپكە قېچىشنى ئۇقماي يۈرەتتى. قاياقنىڭ بىخەتەر ئىكەنلىكىنىمۇ بىلمەيتتى. بىردىنلا زېمىن تەتۈر ئۆرۈلگەندەك بولدى. غايەت زور بىر بېسىم بىلەن، كىشىلەر ئۆزى دەسسەپ تۇرغان يەرگە قۇشۇلۇپلا تەگسىز قاراڭغۇلۇققا شۇڭغۇدى. باش تۆۋەن، پۇت ئۈستۈن. يۈرەكلەر تاش ئاستىدا، نە تاشكى، تاغ ئاستىدا. قىيامەت، مانا قىيامەت!.....

ۋارقىراپ ئويغۇنۇپ كەتتىم. ئەتراپ قان رەڭگىدە كۆرۈنەتتى. يەنە چۈش كۆرۈپتىمەن، ياق، قارا بېسىپتۇ. گالۋاڭنىڭ چۈشكە نىمىلەر كىرمەيدۇ. گالۋاڭ چۈشكە نىمىلەرنى كۆرمەيدۇ! – كۈن قىزارغاندا ئۇخلاش ياخشى ئەمەس، بالام، – دېدى ئانام، پىشانەمدىكى تەرلەرنى ئېرتقاچ، مەيدەمگە چۈشكەن ساقلىمىنى مېھرى بىلەن سىيلاپ تۇرۇپ، – يەنە كېلىپ، بايا كۈن تۇتۇلدى.....

كۈن تۇتۇلغاندا ئۇخلاشمۇ ياخشى ئەمەسكەندە! دەپ ئويلىدىم مەن، ئۇپۇققا پېتىش ئالدىدا تۇرغان قۇياشقا قاراپ. ئەمدى ئۇخلىمايمەن. ئۇخلىمىساملا قارىمۇ باسالمايدۇ. قارا باسمىسلا، قالغان ئىشلار ئۆز يۇلىدا بارىدۇ: كۈن تۇتۇلسا، يەنە ئېچىلىدۇ. ئولتۇرغان قۇياش چىقماي قالمايدۇ. كەچ بولىدۇ ۋە يەنە تاڭ ئاتىدۇ!.....

2008-يىلى 23-ئۆكتەبىر، ئاقسۇ.

قارا سېزىك

(ھېكايە)

ئايىلى مۇنىياز تۈركىيە

بىرقانچە كۈندىن بۇيان تولا ئىككىلىنىپ يۈرۈپ، مانا بۈگۈن ئاخىرى بىر قارارغا كەلدىم. نىمە قارار دەمسىز؟ يۇرتقا ئۆزىدىن بۇرۇن نام- تەخەللۇسى كېلىپ بولغان مەھەللىدىشىمنىڭ ئالدىغا سالامغا بېرىش قارارى!

ئاڭلىماققا، بۇ شۇنچىلىك ئاددى ئىش. لېكىن بىلىشىم، چەت ئەلدە ئۇزۇن يىل ئىلىم تەھسىل قىلىپ، مەھەللىمىزگە ئەمدىلا قەدەم باسقان ئۇ دوستۇم ئۇ قەدەر ئاددىي ئادەملەردىن ئەمەس. دېدىمغۇ، ئۇ وقۇش پۈتتۈرۈپ كېلىپ بولغىچە، ئۇنىڭ تەخەللۇسى چېگرا ئاتلاپ كېلىپ بولغان، دەپ مەھەللىدىمۇ بۇ ھەقتە گەپ تولا. « ئاشۇ شۈكۈر زەللىنىڭ كۆك پوتلا ئوغلى چەتتە ئوقۇپ سەللە كىيىپ كېلەلگەن بولسا، ئوقۇش دېگەن ئادەم تاللىمايدىغان نىمكەن » دەيتتى بەزىسى. « سەللە شۇ قەدەر ئەرزان بولسا، چەت ئەل دېگەنمۇ تايىنلىق يەركەن » دەپ قاينايىتى يەنە بىرلىرى.

مەنمۇ مۇرەككەپ ھېسسىياتتا. تەڭتۇش ئۆسكەن ئۇ دوستۇمنىڭ (كىچىك چاغلىرىمىزدا دوست ئىدۇق) ئالدىغا شۇ سائەتنىڭ ئۆزىدىلا باراي دېسەم، مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاشلا مۇشۇ مەھەللىدە چوڭ بولغان. ئۆزۈمچە كىچىك ئادەم ئەمەسمەن. زادىلا بارماي قويماي دېسەم، مەھەللىمىزنىڭ ئۇدۇمى شۇنداق: نام- ئابروي قازىنىپ كەلگەن ھەرقانداق مەھەللىدىشىمىزنىڭ ئالدىغا سالامغا بارماي قويمايمىز. كەينىمىزگە ئۆرۈلۈپلا - قايتىپ كېلىپلا، ئۇنىڭ بىزدىن ھېچقانچە ئارتۇق يېرىنىڭ يوقلۇقى ھەققىدە مۇلاھىزە قىلىشىمىز. دەپ قويۇشۇم كېرەككى، مەنمۇ مۇشۇ مەھەللىنىڭ ئادىمى. ئەمما ماڭا نىسبەتەن تېخىمۇ مۇھىم بولغىنى، ئۇنىڭ سەللە كىيىپ كەلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەر. ئۇ، راستىنلا سەللە كېيىپ كەلگەنمىدۇ؟ چەتنىڭ سەللىسى قانداق بولۇدىغانىدۇ؟ ...

گېم سەل تاققا - تۇققا چىقىپ قالدغۇ دەيمەن. كەچۈرۈڭلار، يېقىندىن بېرى كۆڭلۈم تازا جايدا ئەمەس. ئىچىمنىڭ بىر يەرلىرى مۈشۈك تاتلىۋالغاندەك، ياق، قىزىل مۇچ قويۇۋاتقانداك ئېچىشىپلا تۇرىدۇ. ئۇنىڭ سەللىسى ھەققىدىكى گەپلەرنى ئاڭلىغاندىن بۇيان چۈشلىرىمۇ باشقىچە: كۆكتە بىر ئوبدان ئۇچۇپ كېتىۋېتىپ، ھېچ گەپنىڭ تايىنى يوقلا چۈشۈپ كېتىمەن.

ئېشەككە مېنى چۈشەيمەنۇ، بىر ئوبدان مېڭىۋېتىپ يېقىلىپ چۈشۈمەن. يۈگۈرسەم، نىمىشقىكىن كەينىمگە ماڭمەن... ئۇنىڭ تەخەللۇسى نېرۋامغا تېخىمۇ بەكرىق تېڭىدۇ. خۇدابهردى شۈكۈر ئوغلى مەشھۇرى! قاراڭ، ئۇنىڭ قويۇۋالغان تەخەللۇسىنى. ئۇ نىمە قىلغىنىغا مەشھۇر بولغۇدەك؟ چەت ئەلدە بىرقانچە يىل لاغايلاپ يۈرسىلا مەشھۇر بولۇپ كېتىدىغان گەپمىكەن؟!

ئەسلى گېپىمگە كەلسەم، مەن مۇشۇنداق ئويلىدۇم. مەھەللىدىكى خېلى كۆپ كىشىلەرنىڭمۇ شۇنداق ئويلايدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل. مېنىڭ باشقا دوست- ئاداشلىرىمنىڭمۇ مۇشۇنداق ئويلىشىدا گەپ يوق. نىمىشقا شۇنداق ئويلىمىغۇدەك؟ تەڭتۇشلار بىلەن بىر قاتاردا چوڭ بولغان تۇرۇغلۇق، مانا ئەمدى مەشھۇرمەن، دەپ كەلسە، باشقىلار كىم ئىكەن ئۇنداقتا؟ مەن كىم ئىكەنمەن؟ ھېلىغۇ ئازراق بولسىمۇ ئوقۇپتىكەنمەن. ساۋاتسىز بولغان ھالەتتەمۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا مەن مەڭگۈ مەشھۇر. مەشھۇر بولۇشقا ئەڭ لايىقى مەن. ماڭا ھەممىدىن بەك تەسىر قىلغىنى، ئۇنىڭ سەللىسى توغرىسىدىكى پاراڭ. ھە-ئە، سەللى!

كىچىك ئادەم ئەمەسلىكىمنى ئۆز-ئۆزۈمگە يېنىش - يېنىشلاپ ئەسكەرتىپ كەلسەممۇ، يەنە نىمىشقىكىن يۈرۈكىم دۈپۈلدەيدۇ. شۇنداقتىمۇ، ئۆزۈمنى تۇتۇۋېسىپ، بۆگۈنكى قوياشلىق كۈنگە ئوخشاشلا چىرايمغا كۈلكە يۈگۈرتتىم. يۈز تېرىلىرىم ئەسكى پۇرۇچتەك پۇرۇشۇپ تۇرسىمۇ، ھەرھالدا ئۇچۇق چىرايى بىر ئادەمگە - ئۆزۈمگە زادىلا ئوخشىمايدىغان، مەرد- مەردانە بىر ئەر كەككە ئوخشىغاندىمەن، دەپ ئويلايمەن.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكوم!

ئۈرۈكلەر ھۈپپىدە چېچەكلەپ كەتكەن ھويلىغا شۇنداق دەپ قەدەم باستىم مەن. سۇپىدا بەدەشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان خۇدابهردىنى مېنى كۆرۈپلا چاچراپ ئورنىدىن قوپىدۇ دەپ ئويلىۋېدىم. لېكىن، ئۇ ئۇنداق قىلمىدى. چاچراپ تۇرمىسىمۇ مەيلى ئىدىغۇ، ماڭا ئىزا بولغىنى، ئۇ مىدىرلاپمۇ قويمىدى. خۇددى مېنى كۆرمىگەندەك، كۆزلىرىنى پارقاتقىنىچە نىمىگىدۇر قاراپ تۇرۇۋەردى.

« چوڭچىلىقنى قاراڭ!... »

غەزىپىم تېشىپ تۇرسىمۇ، چىداپ تۇرۇپ يەنە بىر قېتىم سالام بەردىم:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكوم، خۇدابهردى ئاداش!

— ۋە... ۋە ئەلەيكوم ئەسسالام!... ۋە ئەلەيكوم... --- دېدى ئۇ، مەڭدەپ قالغان ئادەمدەك دۇدۇقلاپ ۋە قولاشمىغان بىر ھالەتتە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇزاتقان قوللۇرىمنى مەھكەم قىستى، — كىمنى خىيال قىلسا شۇ كېلىدۇ دەپ... توۋا، شۇ تاپتا سىلنى ئويلاپ ئولتۇراتتىم. ھەيران قېلىۋاتامدىلا؟ خۇدا ھەققى راست دەيمەن ئاكا. سىلى مېنى تۇنۇمىغان بىلەن، مەن تونۇيمەن

سىلىنى. مەتتىن ھوشۇر دېگەن ئۆزلىرى بوللىغۇ دەيمەن؟ سىلى دېگەن كاتتا تارىخچى. ئەسەرلىرىنى تولا ئوقۇپ... توۋا، كىمنىڭ گېپىنى قىلسا، كىمنى ئويلىسا شۇ... خۇدا بەردى، بۈگۈن ماڭا خۇدا بەردى. قېنى، تۆرگە، ئاكا!..

---- مەتتىن ھوشۇر دېگەن تارىخچى ئەمەس، يازغۇچى — دېدىم مەن قىستاپ كەلگەن كۈلكەمنى ئاران بېسىۋېلىپ. گېپىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭدىن ئەيمىنىشنىڭ ھاجىتى يوقتەك تۇراتتى.

— ھە، بىلىمەن، --- دېدى ئۇ، ھېچنەمە سەزمىگەندەك بىر ھالەتتە، ئالدىراپ - تېنەپ داستىخان راسلاۋېتىپ، — ئۆزلىرى داڭلىق يازغۇچى. چەت ئەل تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەسەرلىرىنى قالدۇرماي ئوقۇپ چىققانمەن. ۋاي- ۋوي، «قۇم باسقان شەھەر»، «ئالتۇن چىشلىق ئىت»، «قارا قورساق سەركە» دېگەنلەر ئالامەت ئەسەرلەر جۇمۇ. لېكىن، ئاكا، بۇلارنىڭ ھەممىسى تارىخ. مېنىڭ نەزەرىمدە، يازغۇچىلارنىڭ ھەممىسى تارىخچى. بۇلۇپمۇ، سىلى يازغان ئاشۇ «مەشھۇرى»....

— مەڭدەپ قالمىغانسىلە ھە، خۇدا بەرداخۇن؟ — دېدىم مەن، تىلىمنىڭ ئۇچىغا «تولا ئوقۇپ ئىلىشىپ قالمىغانسىلە» دەپ كەلگەن گەپنى يۇمشۇتۇپ، — تونۇمدىڭلىما؟ مەن دېگەن ھاشىماخۇن. سىلى بىلەن ھېمىشە ئۇرۇشۇپ قالىدىغان ھېلىقى ھاشىم گازگۇن مەن شۇ ئەمەسمۇ؟ بىللە چوڭ بولغان، بىللە ئوقۇغان.... ئالدىڭلىغا سالامغا كەلسەمزە تونۇماسقا سېلىپ... — ھە؟!...

ئۇ شۇنداق قاتتىق چۆچۈپ كەتتىكى، چاي تولدۇرۇپ، داستىخانغا قويماقچى بولغان پىيالىمۇ قولىدىن چۈشۈپ كەتتى. شۇئان، قارا بېسىپ ئويغانغان ئادەمدەك بېشىنى سىلكىدى. ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغان ئادەمدەك يۈزلىرىنى چىمدىدى. كۆزلىرىنى چىمىلداتتى....

---- ئەستايغۇرۇللا! — مەن كىرگەن چاغدىكى ھالىتىگە يات بىر قىزغىنلىق بىلەن قۇچۇقنى كەڭ ئېچىپ ئالدىمغا كەلدى ئۇ، — يەنە بىر قېتىم ئەستايغۇرۇللا! سىلىنى باشقا بىر ئادەم دەپ ئويلاپ قاپتىمەن، ھاشىماخۇن ئاداش. مېنى ئەپۇ قىلىڭلا. يېڭىباشتىن كۆرۈشەيلى، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!....

ئۇ، مېنى قاتتىق قۇچاقلاپ، مەڭزىلىرىمگە مەڭزىلىرىنى يېقىپ كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، خىجالەتتىن قۇتۇلۇپ، ئەسلىگە كەلگەندەك بولدى. ئەمدىكى خۇدا بەردى ھېچكىمدە كۈرۈلۈپ باقمىغان قىزغىنلىق، مېھماندوستلۇق ۋە وچۇق - يۇرۇقلۇقنى ئىپادە قىلىپ ئولتۇراتتى.

---- بايازە قىزىق ئىش بوپتۇ - ھە، --- دەپ گەپنى يەنە ئۆزى تەشتى ئۇ، --- سىلى كىرگەننى تۇيغاندەك قىلدىم.... مەتتىن ھوشۇر دېگەن ئاكىمىز شۇ ئوخشايدۇ دەپ ئويلىدۇم. نىمىشقا شۇنداق ئويلاپ قالدىڭلا دەمسىلە؟ ھەي... دېسەم، بۇمۇ بىر قىزىق ھېكايە. يا

ئىشنىسىلە ، يا ئىشەنمەيسىلە . دەل شۇ چاغدا ، ئاتا - بوۋىلىرىمنىڭ تارىخىنى ، ئوچۇق ئېيتسام ، ئۇلارنىڭ چىرايىنى كۆرۈپ ئولتۇراتتىم . بىر ئۆمۈر باي - باياشاتلىقتا ياشاپ ئۆتكەن ئۇلۇق بوۋام مەغپىر خوجا دوستى ئاشىق مەشھۇرنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە كۆزۈم چۈشكەندە ، ئىختىيارسىز ھالدا مەمتىمىن ھوشۇر دېگەن تارىخچىنى (سىلىنىڭ تىلىڭلا بويۇچە ، يازغۇچىنى) ئەسكە ئالدىم . « مەشھۇرى » نى شۇ كىشى يازغان ئەمەسمىدى . ئەجدادىمنى مەسخىرە قىلغىنى ئۈچۈن ئاچچىقىم كېلىدۇ . راستچىللىق بىلەن ، شۇ قەدەر تولۇق ۋە قاملاشتۇرۇپ يازغىنىنى ئويلىسام ، ئاپىرىن دەيمەن . كۈلگۈمۈمۇ كېلىدۇ . بۇنى قانداق بىلدىڭ دېسەڭلا ، ئۇنىڭ يازغىنى مېنىڭ بايا كۆرگىنىم بىلەن . ئوپ - ئوخشاش چىقتى .

----- بايا قولۇڭلىدا كىتاپ باردەك قىلمايتتىغۇ؟ ---- ئۇنىڭ گېپىنىڭ تەكتىنى ھېچ چۈشەنمەي ، قىزىقسىنىپ سورۇدۇم مەن .

----- كىتاپقۇ يوقتى . لېكىن ، قەلب كۆزۈمدە كۈرۈپ ئولتۇراتتىم .

----- خىيال قىلىپ ئولتۇرغان ئىكەنسىلە - دە!

---- ياق . خىيال قىلىمدىم ، راستىنلا كۆردۈم ، ئاداش .

تېخىچە ئۆزىگە كېلىپ بولالمىدىمۇ نىمە بۇ ئاداش ، دەپ ئويلۇدۇم ۋە :

---- ئۇ ئالەمدىكى ئەجدادلارنى خىيال قىلىشقا بولۇدۇ ، كۆرگىلى بولمايدۇ ، ---- دېدىم ، مېھمان ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ ، « گازگۈنلۈك » بىلەن .

---- مانا بۆگۈن ، ئەجدادلار تارىخىنى ئەينەن كۆرۈشكە بولۇدىغانلىقى تولۇق ئىسپاتلاندى! ---- دېدى ئۇ ، ھاياجانلىنىپ .

---- تارىخ دېگەننى ھەركىم ئۆزى بىلگەنچە يازىدۇ . ھەممە ئادەم ئۆنگە پايدىلىق تەرىپىنى قازىدۇ . شۇڭا مەن تارىخ دېگەنگە ئۆچ . پايدىسىز ئۆتمۈشنىڭ ، يالغان تارىخنىڭ نىمە كېرىگى؟ ---- دەل شۇ تارىختىكى ساقىتلىقنى تۈگۈتۈش ھەققىدىكى نەزەرىيىنى ئوتۇرغا قويۇپ ، دوكتۇرلۇق قالىپىنى كىيىپ كېلىۋىدىم . مانا بۆگۈن ئۇ ، ئەمەلىيەت ئارقىلىق ئىسپاتلاندى . نەق ئۆز يۇرتۇمدا كەشپىيات ياراتتىم . ئەمدى نۇرغۇن ئىشلار ئاسانلىشىدۇ . تارىختىكى ساناقسىز سىر - تۈگۈنلەر تولۇق يېشىلىدۇ! ....

ئۇ بەكلا خوشال دەك قىلاتتى . ئۆزىنى تۇتالماي ، بىر جايدا پىرقىرايتتى . قوللىرىنى توختىماي ئىشقىلايتتى ....

---- سىلىنىڭ دوختۇرلۇق قالىپى دېگىنىڭلا بىز گېپىنى قىلىدىغان سەللە شۇمۇ؟ ----

ئۇنىڭ خوشاللىقىنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ ، ئۆزۈم قىزىققان ئىشتىن گەپ باشلىدىم مەن . ئەمدىلىكتە ئىككىلىمىز بىر - بىرىمىزگە ئۆزلىشىپ قالغاندۇق .

---- سەللە؟ .... ھە ، توغرا ، سەللە دېسەكمۇ بولۇدۇ . بەك مۇشەققەتتە كىيگەن سەللە .

--- سەللە دېگەن مۇسۇلمان زاتىغا بۇيرۇلغان نەرسە ئىدى.... چەتتىمۇ مۇسۇلمان

بارىكەندە، گېپىڭلچە؟

--- بار. جاھاننىڭ ھەممىلا يېرىدە مۇسۇلمان بار.

--- ئۇلارمۇ قۇرئان ئوقامدۇ ئۇنداقتا؟

--- ئەلۋەتتە. جاھاندىكى ھەممە مۇسۇلماننىڭ مۇقەددەس كىتابى بىر. ئەمما،

شەرىھىلەش، تەدبىقلاش ئۇسۇلى ئوخشمايدۇ.

--- بۇ....

مەن غىققىدە بولۇپ قالدىم. ئۇششاق ئىشلار ھەققىدە پارچە- پۇرات خەۋەر يېزىپ يۈرۈپ ،

يازغۇچى دەپ ئاتىلىپ قالغىنىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە كۆزگە كۆرۈنگەن قەلەمكەشلەرنىڭ ھەممىسىنى

ساناپ بېرەلەيدىغىنىم ئۈچۈن، مەھەللىدە داڭدار زىيالى سانلاتتىم. خىيالىمدا، مەن بىلمەيدىغان

نەرسە بولماسلىقى كېرەك ئىدى. لېكىن، بۇ ئاداشنىڭ چېكىۋېلىپ چۆيلىگەندەك گەپلىرى....

--- دوختۇرلۇق سەللىسى بەك ئېسىلمۇ؟ --- خاتا گەپ قىلىپ تاشلاشتىن ئەنسىرەپ

تۇرساممۇ، قىزىقىشىمدىن يەنىلا ۋاز كەچمىدىم.

--- ۋاي چاقچاق قىلماڭلا ھاشىماخۇن. دوختۇرلۇق ئەمەس، دوكتۇرلۇق دەڭلا... ھە،

سەللىنىڭ گېپىنى قىلدىڭلا راست، --- ئۇ، شۇنداق دېگىنىچە، جاڭگۇر- جۇڭگۇر بىرنەرسىلەر

ئېسىلغان سەت بىر باش كىيىمنى كۆتۈرۈپ چىقتى. بىر قاراشتا، ئۇنىڭ ئۈستىگە كىتاپ چاپلاپ

قويغاندەكمۇ كۆرۈنەتتى، --- سىلى دېگەن دوكتۇرلۇق سەللىسى مانا مۇشۇ شۇ. ئاددىيلا نەرسە.

--- چەتتە مۇشۇنى كىيۋالسىلا ھەممىدىن چوڭ ئادەم بولۇپ كېتىدىغان گەپمۇ؟

--- ھەممىدىن چوڭ ئەمەس، ئىش قىلىپ، ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ كۆزىگە كۆرۈنگەنلىرى

ئاساسەن مۇشۇنى كىيىدۇ.

--- مۇشۇ كېلەڭسىز سەللىنى كۈن بويى كىيىپلا يۈرۈدىغان گەپ ئىشكەندە...

--- ياق، مۇراسىمدىلا كىيىمىز. باشقا ۋاقىتلاردا ئۆيدە تۇرۇدىغان نەرسە بۇ.

--- ئۇنداق بولسا، سەللە كىيگەنلەر بىلەن كىيىمگەنلەرنى قانداق پەرق ئېتىدۇ، ئۇ خەق؟

--- پەرق قورساقتا، --- شۇنداق دېگىنىچە قورساققا بىر- ئىككىنى ئۇرۇپ قويىدى

ئۇ.

مەن تېخىمۇ گاڭگىراپ قالدىم. روھلاندىرۇش دورىسى يەۋالغان ئادەمدەك كۈلۈمسېرىپلا

ئولتۇرغان خۇدا بەردى بىردىنلا سىرلىق قارا جاڭگال دەك كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ كۈلكىسىمۇ،

گەپ- سۆزلىرىمۇ.... سىرلىق، چۈشۈنۈكسىز ئىدى.

--- پەرق قورساقتا دېگىنىم، --- پۇشۇلداپ ئولتۇرغىنىمنى كۆرۈپ، ئوڭايىسىز لانغان

ھالدا ئىزاھات بەردى بەردى ئۇ، بىر ھازادىن كېيىن، --- ئۇ يەردە كىشىلەر بىر- بىرىنى سىلى

دېگەن ھېلىقى سەللە بىلەن ئەمەس، قورساقتىكى ئوماچ بىلەن قەدىرلەيدۇ. مەسلەن، مەن دۇنيا ئانچە تونۇپ كەتمەيدىغان، نامرات بىر مىللەتنىڭ بالىسى. ئەمما، كېچە - كۈندۈز تىرىشىپ ئۆگۈنۈپ، تەتقىق قىلىپ يۈرۈپ، سىلىگە دەپ بەرگەن ھېلىقى نەزەرىيىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋېدىم، ئەنگىلىز، فىرانسۇس دېگەندەك ھەر چوڭ مىللەتلەرنىڭ ئالىملىرىمۇ ھەيران قالدى. ھەممىسى بارىكالا ئوقۇپ، شۇ مەيداننىڭ ئۆزىدىلا بايقى سەللىنى كىيگۈزدى. ھېچقايسىسى بۇ بىز بىلمەيدىغان مىللەتتىن ئىكەن، شۇڭا بۇنىڭغا بەرگەن سەللىنى ئۆزىمىزلا كىيەيلى، دېمىدى. سىلى ئوتتۇرىغا قويغان نەزەرىيە نىمە توغرىسىدا، دەپ سوراپسە ھە قاچان. بىر جۈملە بىلەن ئېيتسام، مېنىڭ ئوتتۇرىغا قويغىنىم تارىخ توغرىسىدىكى نەزەرىيە.

--- يەنە شۇ تارىخىمۇ؟ يالغان - ياۋىداق گەپ، ئۇستىخانلىرى ئاللىقاچان توپىغا ئايلىنىپ كەتكەن ئەجدادىلار ھەققىدىكى ماختاش، قاغاشلار.... بۇنى بىلسە نىمە بوپتۇ، بىلمىسە نىمە بوپتۇ. ماڭا قويۇۋەتسە، چوڭ دادامنىڭ ئىسمىمۇ بىلگۈم يوق. بۇنى بىلگەننىڭمۇ نىمىگە پايدىسى؟ شۇڭا دەيمەن، ھامان ئىجادىيەت قىلغاندىكىن، نەپ بېرىدىغان ئىشلار ھەققىدە قىلىدىغان گەپ ئىدى.

---- ھازىر دېدىڭلىغۇ، تارىخ -- يالغان - ياۋىداق گەپ دەپ. مەن نەق مۇشۇ يەرنى تۇتتۇم. مېنىڭ بۇ كەشپىياتىم تارىختىكى ھەرقانداق يالغانچىلىقلارنى ئېچىپ تاشلايدۇ. تارىختىن قىلچە خەۋىرى يوق، ھەتتا ساۋاتسىز كىشىلەرنىمۇ ئەجدادىنى ۋە ئۇلارنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىنى ئەينەن كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. چۈشەنمىدىڭلىما؟ ئاددىيلىق قىلىپ ئېيتاي، بۇ مۇنداق گەپ: بايا سىلى دېگەندەك، ھازىر تارىخنى ھەركىم ئۆزى بىلگەنچە يازىدىغان بولۇپ كەتتى. ھەتتا بىر مىللەتنىڭ تارىخىنى يەنە بىر مىللەت يېزىپ بېرىدىغان دەرىجىگە بېرىپ يەتتى. ئەسىر - ئەسىرلەر ئۆتۈۋېرىدۇ. يالغان - ئويدۇرمىلار تارىخ بولۇپ قېلىۋېرىدۇ. بۇ ئېچىنىشلىق ئىش. بەكلا ئېچىنىشلىق ئىش! مەن دەل مۇشۇنداق ساقىتا تارىخ ۋە ئۇنى قالدۇرغۇچىلارغا زەربە بېرىپ، ئىنسانىيەتنىڭ قىسمەت يولىنى كىيىنكىلەرگە ھەقىقىي ھالىتى بىلەن كۆرسىتىش ئۈچۈن، ئۈنۈملۈك بىر خىل سۇيۇقلۇق ئىشلەپچىقىش تەشەببۇسىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدىم. مانا بۈگۈن ئۇنى ئۆز نېرۋام ئارقىلىق سىناق قىلىپ مۇۋەپپەقىيەت قازاندىم. ئۆز مەھەللەمدە سىناق قىلغىنىم تېخىمۇ ئۇلۇق ئىش بولدى. مانا، مانا بۇ مۇشۇنچىلىك ئاددىي سۇيۇقلۇق، --- ئۇ، شۇنداق دېگىنىچە، دېرىزە تەكچىسىگە قويۇلغان كىچىك بىر قۇتىنى ئېلىپ ماڭا كۆرسەتتى، ---- قورساقنى ئوبدان توقلاپ ئولتۇرۇپ، بۇنىڭدىن بىر تېمىم يۇتۇمىز. پەقەت بىر تېمىملا يۇتۇمىز. بەش مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن، نەچچىنچى ئەجدادىمىزنىڭ چىرايىنى كۆرمەكچى بولساق شۇنچىنى سانايىمىز. مۇنداقچە ئېيتقاندا، دادىمىز بىرىنچى ئەۋلات بولۇدۇ. بىزنىڭ سانقىمىزغا ئاساسەن، كۆز ئالدىمىزدا ئاستا - ئاستا بىزنىڭ شۇ سانقىمىزغا توغرا كەلگەن

ئەجدادىمىزنىڭ چىرايى كۆرۈنۈشكە باشلايدۇ. ساناقنى ئالماشتۇرمىساق، شۇ ئەجدادىمىزنىڭ ھاياتىدىكى بارلىق ياخشى-يامان ئىشلىرى ئىلگىرى-كېيىنلىك تەرتىبى بويۇنچە بىر-بىرلەپ تىزىلىپ ئۆتۈدۇ. باشقا ساناق سانساق، شۇنىڭغا ماس كېلىدىغان ئەجدادىمىزنىڭ چىرايىنى كۆرۈمىز. بۇنىڭ تەركىبى... راست گەپنى قىلسام، بۇنىڭ تەركىبىنى دېسەم، بېشىڭلا ئايلىنىپ كېتىدۇ. شۇنداق بولغاندىكىن، يۈز بەرگەن ئىشىنىلا دەي. ئوقۇۋاتقان چېغىمىدىن تارتىپلا ئويلاپ كەلگەن سۇيۇقلۇقنى ياساپ، مانا بۈگۈن تۇنجى قېتىم ساناق قىلدىم. قىزىق ئىش بولدى دەڭلا. سۇپىدا بەدەشقا قۇرۇپ ئولتۇرۇپ بىر تېمىم ئىچىپ قويارمەنمۇ، بەش مىنۇت ئۆتەر. ئۆتمەيلا رەھمەتلىك دادام كۆزۈمگە كۆرۈندى. دېسەم ئىشەنمەيسىلە. ئۇنى راستتىنلا كۆردۈم. خەۋىرىڭلا بار، دادام قورسىقىغا ئامراق مەزىنى ئىدى. خەقلەر دېگەندەك، ئۇنىڭ قولىدا يەنە شۇ زەللە. بەلۋىغىدا قۇيماق، پوشكال... مانا مۇشۇلارنى ئەينەن كۆردۈم. ئۇنىڭغا قاراۋېتىپ، خۇدايا تەۋادەپ قالدىمكى، دادامنىڭ ھاياتىنىڭ تەڭدىن تولىسى نەزىر-باراۋەتلەردە ئۆتۈپتۇ. ئۇنى ياش ۋاقتىدىن تارتىپ، قېرىپ، ئۆلۈپ تۈگۈگۈچە بولغان ئارىلىقتا لوقما چايناۋاتقان ھالەتتەلا چېلىقتۇردۇم. ياسىغان نەرسەم كارغا كەلدى دەپ بەكلا خوش بولۇپ كەتتىم. سىلىگە دېسەم، خوش بولۇپ ياكى خاپا بولۇپ كەتكەن ھالەتتىمۇ بۇ دورىنىڭ تەسىرىدىن دەرھال ئاجرىغىلى بولمايدىكەن. باشقا نەرسىلەرنى ئويلاپ تۇرغان تەقدىردىمۇ كۈرۈۋاتقان كۆرۈنۈشلەر ئۈزۈلۈپ قالمايدىكەن. بىر قارىسا چۈشتەك، چۈشمىكىن دېسە راست ئىش. قەلب بىلەن كۆزنىڭ تۇتاشقان بىر يېرىدە، مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزگە چېلىقىپ تۇرۇۋاتقان بىر بوشلۇقتا راست سۈرەت... ئەجداد، ئۇنىڭ چىرايى، قىسمىتى، گەپ-سۆزلىرى، ئوي-خىيالى... خوشاللىقىمدا قانداقتۇر بىر سانىنى سانىۋەتتىم. (مەن ئوتتۇرىغا قويغان نەزەرىيىدىمۇ ساناق ساناش تەلەپ قىلىناتتى. بۇنى بايا سىلىگە دېدىم.) تۇيمايلا قالدىم، شۇئان دادام رەھمىتىنىڭ ئورنىغا باشقا بىر كىشىنىڭ چىرايى ئالماشتى. قارايمەن، قارايمەن، ھېچ مەن تونۇيدىغان ئادەملەردىن ئەمەس. بۇ كىم بولغىنىنى ئەمدى، دەپ تۇرسام، ئۇ مېڭىپ-مېڭىپ، ھەيۋەتلىك بىر ئوردىنىڭ دەرۋازىسىغا كەلدى. رەختكە يۆگەلگەن بىر نەرسىنى قولىتۇقغا مەھكەم قىسىپ، گېدىيىپ كېلىۋاتقان بۇ كىشىنى كۆرۈپلا، دەرۋازىنىڭ ئىككى يېقىدىكى ياراقلىق كىشىلەر سەپىرى بولۇپ تۇرۇشتى. كىمدۇر بىرنىڭ:

---- مەغپىر خوجا جاناپلىرى كەلدى! ---- دەپ توۋلىغىنى ئاڭلاندى.

بوۋام مەشھۇرنىڭ ئىسمىغا ئەجەپ ئوخشايدىكىنا، دېگەن خىيالىنى كاللامدىن ئۆتكۈزۈپ بولغىچە، ئۇ، تەختتە ئولتۇرغان شاھقا سالام قىلىپ بولۇپ، قولىتۇقغا قىستۇرۇپ ئەكەلگەن كىتاپتىن ئىككى ۋاراق ئوقۇپ ئۆلگۈدى... مانا مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، بۇ كىشىنى ئۇلۇغ بوۋام مەخپىر خوجا دوستى ئاشىق مەشھۇرى شۇ ئىكەن دەپ جەزىملەشتۈردۈم. بۇ ھەقتە تارىخىمۇ خېلى يازمىلار پۈتۈلگەن. «بىر مەشھۇر كىشى» دېگەن ئەسەردىمۇ بۇ زات توغرىلۇق نۇرغۇن

گەپلەر بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە، دادام رەھمەتلىكمۇ ئۇلۇغ بوۋام مەشھۇرى توغرىسىدا بوۋىسىدىن ئاڭلىغان جىق گەپلەرنى دەپ بېرىدىغان. ... شۇڭا مەن، چەت ئەلدە ئوقۇۋاتقان ۋاقتىمدىلا « مەشھۇرى» دېگەن سۆزنى ئۆزۈمگە فامىلە قىلىۋالغانىدىم. ...

---- ئۇنىڭ تەخەللۇسى ئەسلى مەشھۇرى ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بۇ تەخەللۇسنى باشقىلار قويۇپ قويغان، دەپ يازغانىكەنغۇ « مەشھۇرى» دېگەن ھېلىقى ئەسەردە. --- ئانچە - مۇنچە بىلىدىغان نۇقتىدىن گەپ چىققىنى ئۈچۈن، ھاپىلا - شاپىلا سۆز قاتتىم مەن. ---- بۇ دېگىنىڭلا راست، ---- ئالدىدىكى چايدىن بىر ئوتلىۋېلىپ، داۋام قىلدى ئۇ، --- - مەن ئوقۇغان ماتىرىياللاردىمۇ شۇنداق دېيىلگەن. دادامدىن ئاڭلىغىنىمۇ شۇ. « مەشھۇرى» دېگەن تەخەللۇسنى ئۇنىڭغا كېيىنكىلەر قويۇپ قويغانىكەن. بىراق، مەن بۇنى فامىلە قىلىۋالدىم. بۇنداق بولۇشتا، ئەجدادىمىز ئىچىدىن بۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىككىنچى بىر ئادەم چىقمىغانىكەن. ئاتا - بوۋىلىرىم دىنى ساھەنىڭ ئۆلىمالىرى، داڭلىق زاتلاردىن بولۇپ ئۆتكەن بولسىمۇ، ئەڭ مەشھۇر بولغىنى يەنىلا «مەشھۇرى» ئىكەن.

---- تارىخقا يېزىلغاندەك خوشامەتچى ئادەمىكەن زادى؟
---- بەكلا...

---- خوشامەتى بوۋاڭلىنىڭ نامىنى تەخەللۇس قىلىپ نىمە قىلاردىڭلا؟
---- زامان - زاماندىن بېرى ياشاپ كېلىۋاتقان ئاشۇ ئۇلۇغ بوۋامنىڭ مەشھۇر ئىككى يۈزلىمىچىلىكىنى ئەۋلاتلارغا بىلدۈرۈپ قوياي دېمەن.
---- بۇ كونا گەپلەردىن سىلگە نىمە پايدا ئەمدى؟

---- كونا گەپ ---- تارىخ. تارىخ. ---- كېلەچەكنىڭ يىلتىزى ۋە ئەينىكى. مەن مۇشۇ « مەشھۇر» لۇق تارىخىنى بالىلىرىمغا ئەينەك، ئەۋلاتلارغا ئىبىرەت قىلماقچى.

---- ئا... ھاي، ئادەم چۈشەنمەيدىغان گەپلەرنى قىلماڭلا ئاداشاۋاي. مۇشۇنداق مۇرەككەپ بىر ئىشلارنى قىلىپ يۈرگىچە، كەلگۈسىدە كۆرۈدىغان بالىلىرىڭلارغا ئەسقاتىدىغان ئىجادىيەتلەرنى قىلساڭلا تېخىمۇ ئوبدان بولاتتى دېمەنغۇ مەن.

---- مۇشۇ قىلغىنىم دەل بالىلار ئۈچۈن بولۇۋاتىدۇ. نىمىشقا دېسەڭلا، ئۆتمۈشى ئېنىق مىللەتنىڭ كەلگۈسىمۇ روشەن بولۇدۇ. ئىبىرەتلىك تارىخ پارسەتلىك تۆرەلىمگە ھامىلىدار. مەن، تۈنۈگۈن ئارقىلىق ئەتىگە يول ئاچماقچى. ئەجدات تارىخىغا مېھنەت سىڭدۈرۈش بەدىلىگە ئەۋلات ئىستىقبالىنى پەرۋىش قىلماقچى.

---- مۇشۇ ئارقىلىق قالتىس بالا (پەرزەنت) تاپاي دەپسىلە - دە.

---- قالتىس بولۇپ كېتىشى ناتايىن. ئەمما، بىر نەرسىگە ئىشىنىمەن: ئەجدادىنى توغرا تونۇيالىغان ئادەم ئەۋلادىنىڭ سماھىسىنى ئالدىن كۆرەلەيدۇ.

---- ھەي-ي-ي!... يەنە چۈشەنگىلى بولمايدىغان گەپلەر چىققىلى تۇردى. بىر ئېغىز

گەپ بىلەن ئېيتسام، مېنىڭ تارىخ- پارىخ دېگەن بىلەن خۇشام يوق. كۆڭۈل بۆلۈدىغىنىم، تاپماقچى بولغان بالىلىرىم كاتتا ئادەملەردىن بولسا، دەيمەن... ھە راست، بۇ گەپلەرنى قويۇپ تۇرلى. ھېلى مېنى سىلگە باشقا بىر ئادەم قىلىپ كۆرسەتكىنى سىلى ياسىغان مۇشۇ دورىنىڭ كۈچىمۇ زادى؟

---- ياق. ئالدىن پەرەز قىلغىنىمدەك، بۇ دورا كۆز ئالدىمىزدىكى ئادەمنى خاتا كۆرسىتىپ قويمايدىكەن. تۇنجى قېتىم سىناق قىلىشىم بولغاچقا، بەك ھاياجانلىنىپ كەتكەن ئوخشايەن. ئۇلۇغ بوۋام مەشھۇرنى كۆرۈۋېتىپ، ئۇ ھەقتە يېزىلغان « مەشھۇرى » ناملىق ئەسەرنى ۋە بۇنى سەمىمىيلىك بىلەن يېزىپ چىققان ئاپتورنى ئەسلەپ كېتىپتەن. زىيادە ھاياجان مېنى خىيال بىلەن چۈشكە ئوخشاپ كېتىدىغان ئاجايىپ بىر رېئاللىققا غەرق قىلىۋېتىپتۇ. شۇڭا، سېغىنغان ئادىمىمنى ---- « مەشھۇرى » نىڭ ئاپتورنى سىلگە ئارىلاشتۇرۇپ قويۇپتەن.

---- ھە، ئېيتماقچى، ---- ئەگىپ- ئەگىپ، گەپنى يەنە ئۆز قىزىقىشىم تەرەپكە يۆتكىدىم مەن...، ---- مەن ئوقۇغان ماتېرىياللاردا مەشھۇرنىڭ سەللىسىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە ھېچنىمە دىيىلمەپتۇ. ئۇ ۋاپات بولۇش ئالدىدا، رەڭگىنى ئۆزگەرتىپ تۇرۇدىغان شۇ سەللىسىنى قويۇپ كېتىپتۇۋۇلارمىدى يا بولمىسا ئۇ ئالەمگە ئۆزى بىلەن بىرگە ئېلىپ كەتكەن بولغىمىدى؟ ماۋۇ دوراڭلىنى ئىچكەندىن كېيىن كۆرگىلى بولىدىمۇ ئۇنى؟

---- دىققىتىڭلا سەللىدىن نېرى كەتمىدى- ھە؟ ---- خۇرسىنىشقا ئوخشاپ كېتىدىغان غەلىتە بىر تەلەپپۇزدا جاۋاب بەردى خۇدابهردى شۈكۈر ئوغلى مەشھۇرى، چىرايدىكى ئۆڭۈشكە ئوخشاپ كېتىدىغان تۈسنى يوقۇتۇشقا تىرىشىپ، ---- راستنى دېسەم، بۇ تەرىپى ھازىرغىچە ماڭمۇ سىر. بۇنداق دىيىشىمدىكى سەۋەپ، ئۇلۇغ بوۋام مەشھۇرنىڭ تازا مۇھىم قىسمەتلىرىنى كۆرۈۋاتسام سىلى كىرىپ قالدىڭلا. دىققىتىم چېچىلىپ كەتتى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى بۇ دورىنى سىناپ باقمىغان ئەمەسمۇ؟ شۇڭا، سىلنىڭ سەللە ھەققىدىكى سوئاللىڭىغا جاۋاب بېرىشىم تەس. لېكىن، بىر نەرسە ئېنىق، مەشھۇردىن كېيىنكى دەۋرلەردە ئۆتكەن كىشىلەرنىڭ سەللە غەۋغاسىدا ئەسىر- ئەسىرلەپ جاڭجاللىشىپ ئۆتكىنى راست. مانا كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمىز، ئۇنىڭ جىدىلى تېخى مەھەللىمىزدىمۇ تۈگۈمەپتۇ. مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا، ئۇلۇغ بوۋام مەشھۇرى ئۇ ئالەمگە ماڭار ۋاقتىدا سەللىسىنى قويۇپ كەتكەنمىدىكىن دەيمەن.

---- توغرا، مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن! ---- ئۇنىڭ پەرىزىگە ۋارقىراپ دېگۈدەك ئاۋاز قوشتۇم مەن. ئەمەلىيەتتەمۇ، ئۇنى قويۇپ كەتكەن بولسىكەن دېگەننىلا ئويلاپ يۈرەتتىم، ---- نىمىشقا دېسەڭلا، مەھەللىمىزدە ھازىرغىچە بولۇۋاتقان جىدەللەرنىڭ ھەممىسى ئاشۇ سەللىگە

مۇناسىۋەتلىك. تېخى تۈنۈگۈنلا ئۈچ ئادەم بىر بولۇپ، دادىسىغا قارىلىق تۇتۇپ سەللە يۆگۈلگەن بىرسىگە پىچاق تىقىۋەتتى....

-----ياپىرمەي!..... ئىختىيارسىز ھالدا پىشانىسىگە ۋاقىدە بىرنى ئۇرۇۋەتتى ئۇ، -
--- مەشھۇرى دېگەن سۆزنى فامىلە قىلىۋالغىنىم توغرا بولغانىكەن. بەك توغرا بوپتۇ.... ھەربىر ئادەم بۇ دورا ئارقىلىق ئاتا- بوۋىلىرىنى... مۇشۇنچىلىك چۈشۈنۈش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلسە... ۋاھا! بۈگۈن مەن بەك خوش. كېلىڭلا ئاداش، ئاتا- بوۋىلىرىڭلا زادى قانداقراق ئادەم، سىلىمۇ بىر سىناپ كۆرۈپ بېقىڭلا.

----- ياق، ياق. دېدىمغۇ، مەن تارىخقا ئۆچ. ئۆتمۈشكە دائىر ئىشلارنى زادىلا بىلگۈم يوق. بوۋىمىزنىڭ كىم ۋە نىمە بولۇشى بىلەن نىمە چاتقىمىز... تاپماقچى بولغان بالىلىرىمىزنىڭ، بولسا نەۋرىلىرىمىزنىڭ ئەھۋالىنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغان دورا بولسىدى...----- كىچىك قۇتۇدىكى دورىنى ئېلىپلا ئېغىزىمغا قۇيۇۋاتىدىغاندەك، چۆچۈپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم مەن.
---- بوپتۇ. ئۇنداقتا، سىلى ئوقۇغان مەشھۇرنى بىرلىكتە كۆرۈپ باقايلى، ---- دېدى ئۇ، مېنى سىناۋاتقاندەك بىر نەزەردە، ---- سەللىگە ئائىت ئۇچۇرلار چىقىپ قالامدۇ تېخى.

----- ھە، ھەم... ئۇنداق بولسا بوپتۇ ئەمەسە. لېكىن، ئاداش، بۇ دورا بىلەن باشقا خەقلەرنىڭ ئاتا- بوۋىلىرىنىمۇ كۆرگىلى بولامدۇ؟

---- بولىدۇ. دورىنى ئىككىلىمىز تەڭ ئىچمىز. ساناقنى مەن سانايەن، سىلى بەدىنىڭلىنى مېنىڭ بەدىنىمگە تەگكۈزۈپ ئولتۇرۇسە. قولۇمنى تۇتۇپ يۇرساڭلىمۇ بولىدۇ. ھە، باشلىدۇق ئەمەسە. ماۋۇ دورىدىن بىر تېمىم يۇتۇڭلا....

بىز ھېمىشە ئىچىدىغان ئاق ھاراق تەڭ ئاچچىق بولمىسىمۇ، لېكىن، قىرتاق ۋە قاڭسىق يۇرايدىغان بىر تېمىم سۇيۇقلۇق گېلىمنى بىلىنەر- بىلىنمەس نەمدەپ ئۆتتى. ئارىدىن بىر نەچچە دەقىقە ئۆتەر- ئۆتمەيلا دورا كۈچىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. پۈتۈن دىققىتىم كۆزۈمگىلا مەركەزلەشكەندەك بولدى. كۆرۈۋاتمەنمىكىن دېسەم، قەلبىمدە سېزىۋاتقاندەك، چۈش كۆرۈۋاتمەنمىكىن دېسەم، كۆز ئالدىمدىلا كۆرۈنۋاتقان چىرايلارنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. قەلبىمۇ، كۆزۈمۈمۇ تەڭ كۆرۈۋاتاتتى. باشقىچە ئېيتسام، كۆزۈم قەلبىمگە كۆچكەندەك ياكى قەلبىم كۆزۈمگە تۇتۇشىپ كەتكەندەك ئىدى....

----- ئەسسالامۇ ئەلەيكوم، ئاقساقال!

چۆچۈپ قولۇقىمنى تۇتۇپ قويدۇم. كۆرۈنۋاتقان بۇ ئادەمنىڭ گېپىمۇ ئاڭلىنار دەپ ئويلىمىغان ئىكەنمەن. خۇدابهردىنىڭ قايسى سانىنى سانغىنىغا ئانچە دىققەت قىلالماپتىمەن. ئەمما، مەن كۆرۈۋاتقان بۇ ئادەم تۇنۇشتەكلا قىلاتتى.

----- ۋائەلەيكوم ئەسسالام، مەخپىر خوجا جاناپلىرى!

هە، مەشھۇرى شۇ ئىكەندە، دەپ ئويلۇدۇم مەن شۇئان ۋە ئۆزۈمنى تۇتالماي :
---- نەچچە ئەسىر بۇرۇن ئۆتكەن ئادەمنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاۋاتمەنغۇ، خۇدابهردى.
كارامىتىڭلا بارىكەن جۇمۇ، --- دەۋەتتىم.

---- مەنمۇ ئاڭلاۋاتمەن. ئەنە ئاۋۇ « ۋائەلەيكوم ئەسسالام! » دەپ جاۋاپ قايتۇرغان
ساقاللىق ئادەم مۇشۇ مەھەللىنىڭ شۇ چاغدىكى ئىمامى ئىكەن. ماتىرىياللاردىن ئوقۇغانلىرىم
ئەينەن كۆرۈنۈۋاتىدۇ.

مەن ئاغزىمنى كاماردەك ئاچقىنىمچە كۆز ئالدىمدىكى كۆرۈنىشلەرگە قاراپ قالدىم.
ھاياجانلانغىنىم ئۈچۈنمۇ ياكى خۇدابهردىگە قايىل بولۇپمۇ، ئىش قىلىپ، ئۇنىڭ قولغا تېخىمۇ
بەكراق ئېسىلدىم.

----- سىلىنىڭ يانلىرىغا كېلىشىمدە ، تەقسىر، ---- « مەشھۇرى » ناملىق ئەسەردە
تەسۋىرلەنگەندەك، كۈلۈپ تۇرۇپ داۋاملاشتۇردى مەغپىر خوجا، ---- ئەجەل - پەيمانمىزنىڭ
مۆھلەت تىزگىنى ئاللاننىڭ ئىلكىدەدۇر....
---- خوش...

---- دەيمەنكىم، ۋاقت - سائىتى يېتىپ، باقىغا ئۆزلىرىدىن بۇرۇنراق يول ئېلىپ قالغۇدەك
بولسام، مۇنۇ سەللەم سىلىگە نۇمۇنە.
---- رەھمەت. مىڭ مەرتىۋە رەھمەت، ھەزرىتىم!

---- بىرلا تىلىكىم، شۇ چاغدا سۈيۈمگە سىلى كىرىپ، مېنى ئۆز قوللىرى بىلەن
كېپەنلىگەيلا.
---- بېشىم بىلەن، تەخسىر!

مەشھۇرنىڭ سەللىسى مۇشۇ ئىمامغا يادىكار قالغانمۇ نىمە، دەپ ئويلاپ بولغۇچە، يەنە بىر
كۆرۈنۈشكە كۆزۈم چۈشتى.
---- ئەسسالامۇ ئەلەيكوم، مەزىن جاناپلىرى!

لەپىلدەپ قار يېغىۋاتقان بىر قىشتا، غېرىبانە ئۆيگە شۇنداق دەپ سالام قىلىپ كىردى
مەغپىر خوجا كۈلگەن پېتىچە.
---- ۋائەلەيكوم ئەسسالام، ھەزرىتىم!

بۇ يەردىمۇ گەپ يەنىلا سەللە ھەققىدە بۇلۇندى. مەغپىر خوجا ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن،
سەللىسى مەزىنگە قالىدىغان، مەزىن ئۇنىڭ ئۈلۈم نامىزىدا ئۇن سېلىپ يىغلايدىغان بولۇپ
كېلىشتى.

لېكىن، ئىش بۇنىڭ بىلەن تۈگىمىدى. رەڭگىنى ئۆزگەرتىپ تۇرۇدىغان سەللىسىنى
بېشىغا مەھكەم ئورنىۋالغان مەغپىر خوجا، سان - ساناقسىز كىشىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ ، ، مۇشۇ

خاسىيەتلىك سەللىنى ئۇلارغا نۇمۇنە قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا ئۇلارغا ئايرىم- ئايرىم ۋەدە بەردى. ئۇلار قىن- قىنغا سىغماي قېلىشتى. تېخى قولغا چۈشمىگەن بۇ سەللىنى، ئۆزلىرى قازالاپ كەتسە كىمگە يادىكار قىلىدىغانلىقى ھەققىدە باش قاتۇرۇشۇپ، ئىلىشىپ قالاي دېدى. بەزىلەر ھەتتا، سەللىگە ۋارىسلىق قىلىدىغان يېقىن- يۇرۇقلىرىغا دىل سۆزىنى يەتكۈزۈپمۇ ئۆلگۈردى... ----- كۆرۈۋاتامسىلە، خۇدابهرداخۇن؟ ---- ئۇن- تىنىسىز ئولتۇرغان خۇدابهردىنى نۇقۇلاپ قويدۇم مەن.

----- ۋاي كۆرمەمدىغان. مانا ھازىر سەللە جېدىلى كۆرۈنۈۋاتىدۇ.

----- راست، مەنمۇ شۇنى كۆرۈۋاتىمەن.

سەللە قېنى؟

سەللە نەدە؟

سەللە مېنىڭ!....

جىدەل ئەۋجىگە چىقتى. يۈرەكلەرگە تەڭلەنگەن خەنجەرلەر. يول- يوللاردا يېپىلىپ ياتقان قانلار....

بۇ كۆرۈنىشلەر توگەيدىغاندەك قىلمايتتى. ئەكسىچە، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۇلىنىپ، ئۇزاقتىن- ئۇزاق داۋاملىشاتتى. مەغپىر خوجا بولسا، جىدەل قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈۋېلىپ توختىماي كۈلەتتى....

ئەسىر- ئەسىرلەر ئۆتۈپ كەتتى. مەغپىر خوجا دوستى ئاشق مەشھۇرنىڭ خاسىيەتلىك سەللىسى مۇخلىسلار قەلبىنى تېنىمسىز دەيدەيگە سالاتتى.

---- مەن ئۇنىڭ ئەۋلادى بولغاندىكىن، سەللە ئەلۋەتتە مېنىڭ بولىدۇ!

---- پوقنىڭ ئىسسىقنى يەپسەن. سەللىنى ئۇ ماڭا يادىكار قىلغان!

---- شۇ سەللە نەدە زادى؟

---- ئېيتە، ھەي نەفسى بالا، ئىچىدە تۇڭگۇز قاترايدىغان پوق ساقال، نەگە تىقىپ قويدۇڭ

شۇ سەللىنى؟!

خۇدابهردىگە كۆزۈمنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويدۇم. ئۇ، بوشلۇقتىكى قانداقتۇر بىر نۇقتىغا مەت قىلماي قاراپ ئولتۇرغىنى بىلەن، قوشۇمىسى چىڭ تۈرۈلگەندى. ئېزىقلىرى بولسا توختىماي كارسلايتتى.

نىمانداق ئۇزاق جېدەل، نىمە دېگەن شەرمەندە ئېلىشىشلار بۇ؟!

مېڭەم چىڭقىلىپ كەتتى. ئۈگە- ئۈگىلىرىمگە ئاغرىق ياماشتى. ئايىقى چىقماس دەتالاشلار مېنى ھاردۇرۇپ قويغانىدى. بولۇۋاتقان ئىشلارنى بىۋاسىتە كۆرۈپ، ئاۋازلارنى ئەينەن ئاڭلاۋاتقىنىمى ھېسابقا ئالمىغاندا، بۇ كۆرۈنىشلەرنىڭ مەن سەسكىنىدىغان تارىختىن

ھېچقانداق پەرقى يوق ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تارىخ دېگەنگە ئۆچ ئەمەسمۇ مەن! بىر نەرسىنى تالىشىپ ئۇرۇش بولدى دەۋاتقان، ئۇ بۇنى قىرغان، بۇ ئۇنى يوقاتقان. قارىسا ھەممىسىلا ئوخشاش گەپلەر...

پىيالىدىكى تاۋلانغان چايدىن بىر يۇتۇم ئىچىۋالدىم. تەشەنلىق سەل بېسىلغاندەك قىلىسمۇ، لېكىن، ھاردۇقم چىقىدىغاندەك قىلمايتتى. بىز تەرەپكە قىستاپ كېلىۋاتقان ئالامان مېنى تېخىمۇ ھاردۇرۇۋېتىشى مۇمكىن ئىدى. ھەتتا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئۆتمۈش ئادەملىرى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ، «سەللە قېنى؟»، «سەللىنى قەيەرگە يۇشۇرۇشتۇڭ؟» دەپ، بىزگىمۇ پىچاق تەڭلەپ كېلىدىغاندەك بىلىنەتتى.

شۇ ئارىدا، يانفونۇم جىرىڭلاپ كەتتى. كۈندە بىر - ئىككى قېتىم تېلېفونلاشمىساق چىداشمايدىغان قىز دوستۇم بىلەن خېلى ئۇزاق پاڭلىشىۋالدىم. بىر ھېسابتا، مۇشۇنداق ۋاقىتتا تېلېفون كەلگىنى بەك ئوبدان بولدى. ھەممە نەرسە چەت ئەلدىلا بولمايدۇ، بىزدىمۇ بار. چەتتە ئوقۇپ كەلگەن كىشىلەردىن قېلىشقىچىلىكىمىز يوق بىزنىڭ! ئۆزۈمنى كۆز - كۆز قىلىمەن دەپ بەك ئۇزاق سۆزلەشكەن ئوخشاي مەن. بىر چاغدا قارىسام، ئوخشمايدىغانلا كۆرۈنۈش.

----- باشقا بىر ساننى سانئۆتتىڭلىما؟ ----- دېدىم مەن، ئاۋازىمنى ئەركىن چىقىرىشقا تىرىشىپ.

---- ھە - ئە، چوڭ دادامغا توغرىلاپ ساندىم.

..... بوز ئېشەك، سەللىلىك بىر ئادەمنى ئېلىپ ئاستا يورغىلاپ كېلەتتى. ئېشەك ئۈستىدىكى كەكە ساقال ئادەم، ئارقىسىدىن بىرسى قوغلاپ كېلىدىغاندەك ياكى تۇيۇقسىز بىرەرسى پەيدا بولۇپ، بېشىدىكى كىر تۇتۇپ كەتكەن سەللىسىگە «كاپ» قىلىپ ئېسىلىدىغاندەك، ئەتراپىغا شۈبھىلىك قارايتتى. ئۆزىگىمۇ تازا ئېنىق بولمىغان ئاللىقانداق بىر گۇمان بىلەن ھەريانغا باقاتتى. ھېلىلا چىڭتىۋالغان سەللىسى يەنە بوشاپ كېتىۋاتقاندا، خۇددى ھازىرلا «پۇر» قىلىپ بېشىدىن ئۇچۇپ كېتىدىغاندەك، ئۇنى يېنىش - يېنىشلاپ تۇتۇپ قوياتتى. سىيلايتتى، باساتتى...

«مەغپىر بوۋامنىڭ شۇ سەللىسىنى بىر تېپىۋالغان بولسام - ھە!... نەدىدۇ. زادى نەگە كەتكەندۇ شۇ سەللە؟!...» ئۇنىڭ قولىلا ئەمەس، خىيالىمۇ سەللىدە ئىدى.

ئاللىقاچان ئالەمدىن ئۆتكەن بىر ئادەمنىڭ چىرايىنى كۆرۈپ، ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئولتۇرغاننى ئاز دەپ، ئۇنىڭ خىيالىنىمۇ بىلىپ تۇرۇۋاتقىنىمغا ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيتتى. ماڭا مۇشۇنداق كارامەت كۆرسەتكەن خۇدابهردى شۈكۈر ئوغلى مەشھۇرىنى دۇنيادا كام ئۇچرايدىغان سۆزلەر بىلەن ماختىغۇم كېلەتتى - يۇ، يەنە نىمىشقىدۇر، تىلىمنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان گەپلەرنى

ئېغىزىمدىن چىقارغۇم كەلمەيتتى. ئېغىزىمنى مىدىرلىتاتتىم، ئۆمەللىيتتىم... يەنە چىقىرالمىتتىم. بۇنىڭ سەۋەبىنى چاقماق تېزلىكىدە بىلىپ يەتتىمكى، بۇ، مەندىكى سەھۋەنلىك ئەمەس، بەلكى مەھەللىمىزنىڭ ئادىتى ئىكەن. ھە - ئە، مەھەللىمىزنىڭ سەھۋەنلىكى ئىكەن. شۇ تاپتا يەنە بىر ئىشىمۇ ئېسىمگە كەلدىكى، دۆڭگەشمۇ مەھەللىمىزنىڭ ئادىتى. مەن ئۈزۈمچە بۇنداق ئادەتلەرگە ئۆچ، خۇددى تارىخقا ئۆچ بولغاندەك....

----- ئېشەككە مىنىپ كېلىۋاتقان بۇ ئادەمنىڭ نىمە ئويلاۋاتقانلىقىنىمۇ بىلگەندەك قىلمەننا، خۇدابهرداخۇن؟ ----- تىلىمنىڭ ئۈچىدىكى مەدھىيە سۆزلىرىنى نەگدۇر تۈزۈتۈپتې، كۆرۈۋاتقىنىم ھەققىدە ناھايىتى تېزلا ئېغىز ئاچتىم مەن.

----- ھە - ئە، چوڭ دادامنىڭ خىيالىدىكىنى مەنمۇ بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن. ئۇنىڭ ئېسى - يادى مەغپىر بوۋامنىڭ سەللىسىدە قاپتۇ. ----- ئۇ، ماڭا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا بىر قارىۋېتىپ، ئەلىدىكى نۇقتىغا قالدالدى، ----- توۋا..... دورىنىڭ بۇنچىلىك ئۈنۈمى بولارنى زادىلا ئويلىماپتىكەنمەن. راست، بەك قالتىس ئىش بولدى. چوڭ دادامنىڭ سەللە كويىدا يۈرگىنىنى، سىلى دېگەندەك، ئۇنىڭ ئوي - خىيالىنىمۇ.... بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن مانا.

----- راست نىمە دەپ ئات قويدىڭلا بۇ دورىغا؟ ---- ئېشەكنىڭ بېقىنلىرىغا دېۋىتىپ كېلىۋاتقان كەكە ساقال ئادەمدىن كۆزىمنى ئۈزۈپ، شۇنداق سورۇدۇم مەن خۇدابهردى شۈكۈر ئوغلى مەشھۇرىدىن.

----- ئات؟ ھە، دورىغا دەمسىلە، ----- مەڭدەۋاتقانداك جاۋاپ بەردى ئۇ، ---- تېخى ئات قويمۇدۇم.

----- بۇ بولماپتۇ. بۇنداق ئوبدان، ... كارامەت نەرسىنىڭ ئېتى بولمىسا قانداق بولۇدۇ، --- تامىقىمنى قايتا - قايتا چاكىلىدىتىپ ۋە قىرىپ تۇرۇپ داۋاملاشتۇردۇم مەن، ---- ھازىرلا ئات قويۇۋېتەيلى. گۈزەل، ئېسىل ئىسىم بولسۇن. يازغۇچى بولغاندىكىن (ئۆزۈمنى مۇشۇنداق ئاتاشقا ئامراق ئىدىم) ئىسىمنى مەن قويۇپ بېرەي بولمىسا. بۇ، ئىككىمىزنىڭ ئورتاق تۆھپىسى بولۇپ قالسۇن. دورىنىڭ ئىسمىنى مەشھۇرى ھاشىم، ياكى بولمايدۇ شەرىپتى ھاشىم قويساق قانداق؟ بۇنداقتا، دورىنى ئىجات قىلغۇچىنىڭمۇ، پىتىنى قويغۇچىنىڭمۇ نامى ئوخشاشلا بىلىنىپ تۇرۇدىغان بولۇدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بەك پاساھەتلىك ئىسىملار بۇ.

----- ياق. دورىنىڭ ئىسمىنى كېيىن قويۇمەن. ... ئۇنى ھەممە تەرەپتىن سىناپ بولغاندىن كېيىن قويۇمەن. لېكىن، جەزمەن ساپ ئۇيغۇرچە ئىسىم بولۇدۇ. شەرىپتى، شىپائىي... دېگەندەك ئىسىملارنى ھەرگىز يېقىن يولاتمايمەن. ---- ئۇنداقتا، بۇ...

مەن پەقەت شۇنداقلا دېيەلدىم. خۇدابەردى شۇكۈر ئوغلى مەشھۇرى تىلىمنى ئۆمەللەپ، كۆزلىرىگە تەلمۈرۈپ قالغىنىمنى كۆرمىدىمۇ ياكى قەستەن كۆرمەسكە سالدۇمۇ (بەلكىم كۆرمىدىغۇ دەيمەن. شۇنداق بولغاي ئىلاھىم)، ئۆزى تىكىلىپ تۇرغان بايقىق نۇقتىغا مت قىلماي قاراپ ئولتۇراتتى. يېنىدا مېنىڭ بارلىقىمنى بىلمەيدىغاندەك، ھېلىلا دېگەن گەپلىرىمنى زادىلا ئاڭلىمىغاندەك (ئېھتىمال ئاڭلىغاندۇ. ئاڭلىسا نەمە بوپتۇ؟!) قىلاتتى.

يېڭى بىر ئىختىراغا شېرىك بولالمايدىغىنىم سەۋەپلىك، خىيالىم چېچىلىپ تۇرسۇمۇ، نىمىشقىكىن خۇدابەردىنىڭ قولىنى قويۇۋەتمەپتىمەن. كەشپىيات مېۋىسىدىن بىر ئۇنىڭلا ئوڭچە ھوزۇرلىنىشىنى خالىمىغاندىمەن، بەلكىم.

بوز ئېشەككە مىنىپ كېلىۋاتقان سەللىلىك ئادەمنى شۇنچە ئېنىق كۆرۈپ تۇرۇۋاتساممۇ، خۇدابەردى مەندىنمۇ ئېنىق كۆرۈۋاتقاندەك، مەن كۆرەلمىگەن بىر قىسىم يەرلەرنى كۆرۈۋاتقاندەك ... بىلىنەتتى. مۇمكىن بولسا، كۆزۈم خۇدابەردىنىڭ كۆزىگە ئايلىنىپ قالسا، سېزىلمەس ۋە كۆرۈنمەس بىر ھالەتتە ئۇنىڭ پوستىغا كېرەلسەم...

مەن ئۇنىڭ قولىنى تېخىمۇ چىڭ تۇتتۇم. سەللىلىك ئادەم ئېشەكنى بارغانسېرى تېز چاپتۇرۇپ كېلەتتى.

..... « خىت چۇ، چۇ!... قوتۇر!... »

تارىسلىداپ تېگىۋاتقان كۆك تاياق، ئۆلەر تىرىلىشىگە قارىماي چېپىپ كېلىۋاتقان ئېشەكنى يەنمۇ ئىتتىك چېپىشقا مەجبۇر قىلاتتى. بۇرۇن تۆشۈكلىرى كەرىلىپ، تىلى ساڭگىلاشقا باشلىغان ئېشەك ئەڭ زور تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتقان بولسىمۇ، ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، بېقىنلىرىغا تاپانداپ - تېپىپ كېلىۋاتقان بۇ ئادەم ھېچ رازى بولۇدىغاندەك قىلمايتتى. ئۇمۇ ئېشەك بىلەن تەڭ تەرلەيتتى، ھاسىرايتتى...

« ئەستاغپۇرۇللا!... خىت چۇ دەيمەن، تاپ گۈيىنىڭ ئېشىكى.... ھارام يەيدىغان

ئۆلەر مەن!... »

مانا ئەمدى قىقاس - چوقانلار ئېنىق ئاڭلاندى. ئېشەكلىك ئادەمنىڭ نەمە سەۋەپتىن قاچقىنىمۇ ئايان بولدى.

--- توختا ھەي، نائەھلى! رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان سەللە داداڭنىڭ ئۆيىدىكەن.

تاپالساڭ، ئۇنى ساڭا بېرەي، دېدىڭ. دادامنىڭ ئۆيلىرىنى بۇزۇپ، تۈپ - تۈز قىلىۋەتسەممۇ سەللە تېپىلمىدى. مېنى گوللاپ، سەللىگە ئۈزۈڭ ئېگە بولماقچى بوپسەن. مەغپىر خوجا سېنىڭ ئەجدادىڭ بولغىنى ئۈچۈنلا سەللە سېنىڭ بولامدۇ؟ سەللىنى ئۈزۈڭ تىقىۋاپسەن. بەلكىم، بېشىڭدىكى سەللە شۇدۇر. ئۇنىڭ رەڭگىنى ئۆزگەرتىپ، قاسماق سىياق بىر سەللىگە ئوخشىتىپ

قويغانسەن. سېنىڭ قولۇڭدىن ھەربالا كېلىدۇ. لېكىن، سەندىن دەردىمنى ئالماي قويمايمەن. تۇختا، ئوغرى. يا سەللىنى بەر، يا بۇزۇلغان ئۆيىنى ئوڭشا!....

---- قاچما، جادىگەر! قىڭغىيىپ قالغان مەسچىتتە ناماز ئوقۇسا ساۋاپ. مەسچىتتىن ساۋاپ تاپساق، رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان سەللىنى تاپماي قويمايمىز، دەپ مەسچىتتىن يېڭىلاپ سالغىلى قويماي، مەھەللىدىكى ئەر زاتىنىڭ بارىنى تام ئاستىغا --- ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەردىڭ. بۇنىڭغا تېخى مەسچىت تېمى بېسىۋېلىپ ئۆلگەن ئادەم شېھىت بولۇدۇ، دېگەن پەتۋانى چىقاردىڭ. جەننەتكە كىرگەن ئادەم بىز ئىزدەپ يۈرگەن سەللىگە جەبرى - جاپاسىزلا ئېرىشىدۇ، دېگەن يېرىڭمۇ بار. ئىمامىمىز، دەپ يۈرسەك، بىزنى ئەخمەق قىپسەن. ئېرىمنى تېپىپ بەر، ئوغرى!

---- دادامنى تۆلەپ بەر!

---- ئاكامنى تېپىپ بەر!

---- ھەي ساختىپەز ئالۋاستى، ئادەم سىياقىغا كىرىۋالغان ئىبلەس! ---- بۇ، قىقاس - چۇقانلار ئارىسىدىن ئۈنلۈكراق چىققان تۇنجى ئەرنىڭ ئاۋازى ئىدى، ---- مېنى داغدا قويۇپ، ئەمدى نەگە قاچاي دەيسەن؟ مەھەللىگە كېلىپلا مەن بىلەن ئاغىيە بولدۇڭ. قارا تۈرۈك بولغىنىم ئۈچۈن ئىلىمىڭگە ئىشەندىم. رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان سەللە ھەققىدە ۋەز ئېيتىپ، مېنى ئايلىاندۇردۇڭ. ئۇنى تاپساق تەڭ مەنپەئەت ئاللى. مېنىڭ ئىككى كۈنلىكىم قالدى. مەندىن قالسا سېلىگە قالسۇن، دېدىڭ. بېرىپ - بېرىپ، خوتۇنلىرىنىڭ قورسىقىدىكى ھامىلە بىز تاپماقچى بولغان سەللىنىڭ دۈشمىنىكەن. كىتاپ كۆرسەم شۇنداق چىقىپ قالدى. سەللىنىڭ دۈشمىنى سىلىگىمۇ دۈشمەن. جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان، دەپتىكەن. سەللىنى قولغا چۈشۈرۈۋالغاندىن كېيىن بالا دېگەننى تېپىۋالمامدىلا، دېدىڭ. نەشە چېكىپ كىرگەن بىر كۈنى خوتۇننىمى بولۇشىغا ئۇرۇپتىمەن. خوتۇننىڭ بويۇدىن ئاجراپ كەتتى. ئەمدى ئاڭلىسام، سەن يۇقارقى مەھەللىدىمۇ شۇنداق دەپ، نۇرغۇن خوتۇننى بويۇدىن ئاجراتقانكەنسەن. ئۇ يەردە ئېتىڭ مۇھەممەت ئىكەندۇق. بۇ يەرگە كېلىپ، ئېلى ئىمام، دېدىڭ. ئېيتە، بىزنى ئالداپ، ئەر ئەدبايىنى يوق قىلىپ، مەھەللىنى سەللىسىزلىرى باسسۇن دېدىڭمۇ. سەللىلىكلەر يوق بولسا، رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان سەللە مېنىڭ بولىدۇ، دېدىڭمۇ. ئۇخلاپ چۈشۈڭ. سەللە مېنىڭ بېشىڭدىكى سەللىنى تارتىۋالماي قويمايمەن!

---- يا ھەزرەت. مەھەللىمىزدە بىر ئەر بولسىمۇ ھايات قايتۇ. ئەمدى ھېچ بولمىسا سەللە جىدىلى توگەر. لېكىن، .... لېكىن، خالايىق، ئۇ ئىبلەس كېتەر چېغىدا مۇنۇ ئەركەككە : سەللىنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى خوتۇن خەقنىڭ ماتكىسى دەپتۇ.

---- بۇ نىمە دېگىنى؟

---- بالا تۇغۇدىغان بارلىق خوتۇن خەقلەرنىمۇ يوق قىل دېگىنى.

---- ئۇخلاپ چۈشى. قات- قات ئىشتان كېيىۋالايلى. يامنى كەلسە، ئۆلۈپ كەتكەن

ئېرىمىزنىڭ ئورنىغا سەللىنى بىز يۈگەيمىز.

----- شۇنداق. بىزگىمۇ يارىشىدۇ سەللە.

----- پوقنى سوۋۇتماي يېشىپسەن! ---- ئاقساق كېلىۋاتقىنىغا باقماي، گۈلدۈرمامدەك

ۋارقىرىدى ھېلىقى ۋىجىك ئەر، --- مەھەللىدە مەن بىرلا ئەر قاپتىمەن. سەللىنى ئوڭچە

يۈگەرمەن دەۋاتسام، سەنلەر نىمە دەپ چەن سوقۇشۇۋاتىسەن؟! ھەرقايسىڭ خىيالىنى خام

ئەيلەشمە، سەللە مېنىڭ!

---- ئېرىم ناھەق كەتتى، سەللە مېنىڭ!

---- مېنىڭ!

كالتەك- چۇماق، ئارا- ئاسقاقلارنى كۆتۈرۈشۈپ قوغلاپ كېلىۋاتقان كىشىلەر بىردىنلا

توختاپ، ئەر- ئايال تائىپىسى بويۇچە (ئەرلەر يوق ھېسابىدا بولسىمۇ) ئايرىلدى. ئېنىقكى، ئۇزۇن

ئۆتمەيلا «مەن» ۋە «سەن» دېگەن تائىپىگە بۆلۈنەتتى. ئەمدى ئۇلارنىڭ ئىلگىرلىشى مۈمكىن

ئەمەسدى.

«شۈكرى!...»

شۇنداق دېگىنىچە ئېغىر- ئېغىر نەپەس ئالدى سەللىلىك ئادەم ۋە ھاسىراپ كېتىۋاتقان

ئېشىكىنى ئۇرۇشتىن توختىدى. ئۇ، ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان شاۋقۇن- سۈرەننىڭ بىردىنلا ئۇزارا

جىدەل- ماجراغا ئايلىنىپ كەتكىنىنى ھېس قىلغانىدى. ئىلگىرىغۇ تالاي قېتىم شۇنداق بولغان.

بۇ قېتىم شۇنداق بولۇشنى كىم بىلىپتۇ؟

«خىخ، ئېشىكىم!...» ئۇ، چېپىشتىن يورغىلاشقا ئۆتكەن ئېشىكىنى مۇشۇ بىر ئېغىز گەپ

بىلەن ئەركىلىتىپ قويدى. ئەمدىكى ئېشەك، ئۇنىڭ مۇڭدشى ئىدى.

«نېمىشقا مەھەللىمۇ- مەھەللە چېپىپ يۈرۈپمىز؟ دەيدىغانسەن- ھە، ئېشىكىم؟ ---- بىر

خىلدا كېتىۋاتقان ئېشەككە لاپىدە قاراپ قويۇپ، داۋاملاشتۇردى ئۇ، ---- جاۋاب ئاددىي: سەللە

ئۈچۈن. سەن بىلمەيسەن، سەللە بەك مۇھىم نەرسە، جانىۋار. شۇ نەرسە بولسا، ھەممىنى

قىلالايسەن، ھەممە نەرسە سېنىڭ بولىدۇ. ئىقلىمنىڭ خۇجىسى بولغان ئاپپاق خوجا ھەزرەتنى

بىلمەيسەن؟ ھە، ئۇ ۋاقىتتا سەن تېخى تۇغۇلمىغان، بىلمەيسەن. مەنمۇ بىلمەيمەن. لېكىن، ئۇزات

خۇسۇسىدا ئاڭلىغانمەن. ئۇنىڭمۇ سەللىسى بولغانىكەن. ئۇنىڭ سەللىسىنى تۈرلۈك- تۈمەن

رەڭگە ئۆزگەرتتى دېيىشىدۇ. بىر تۈرۈپ، ئۇ زاتى مۇبارەكنىڭ شۇ خاسىيەتلىك سەللىسىنى ئۇلۇغ

بوۋام مەغپىر خوجا ھەزرەتكە نۇمۇنە بولۇپ قالغانىدىكىن دەيمەن. بوۋامدىن ئاپپاق خوجىغا

قالغان بولغىمىدى- يا؟ ھەي، كىمدىن- كىمگە قالسا ئوخشاشقۇ. لېكىن، شۇ سەللە ھازىر قېنى؟

گەپنىڭ ھەممىسى شۇنىڭدا، جاننۇر. كۆردۈڭغۇ، رەڭگى ئۆزگەرمەيدىغان مۇشۇ سەللەم بولغىنى ئۈچۈن، قايسى مەھەللىگە بارسام جامائەت ماڭا ئىشەندى. ئادەتتىكىچە بولسىمۇ بىرەر سەللىگە ئېگە بولۇپ قالارمىزىمكىن دەپ، ماڭا قىلمىغان خوشامتى قالمىدى. نان بەردى. قىز بەردى. ئاقچا بەردى. ھەتتا، خوتۇنلىرىنىمۇ بەردى. .... ئاخىرىدا، سىزنىڭمۇدىن چىقماستىن بولۇپ، بۇيرۇغان ھەرقانداق ئىشىمنى بەجا كەلتۈردى. ئۇلار سەللىگە خۇمار بولۇپ، ئۇڭۇدىمۇ سەللە چۈشەيدىغان ھالغا يەتكەندە، تېخى تېپىلمىغان سەللىنى مەندىن قىزغانغۇدەك بولدى. ئەنە شۇ چاغدا، ئۇلارنى بىر - بىرىگە سالدىم. شۇنداق قىلمىسام سەللىنىڭ قەدرى بولامدۇ؟ قەدرى يوق سەللىنى تاپقاننىڭ قىممىتى بولامدۇ؟ چۈشەنگەنەن، مۇشۇ كويىدا مەھەللىمۇ. مەھەللى قاتراپ يۈرۈمىز جاننۇر. سەللە ئىزدەپ بارمىغان يېرىمىز قالمىدى. قىلمىغان ئىشلىرىمىزمۇ ئاز.... لېكىن، جاننۇر، ھەممە يەرنى يېنىش - يېنىشلاپ ئاقتۇرۇپ، بىزنىڭ ئۆيىنى پەقەت بىر قېتىم ئاقتۇرغاندەك تۇرۇمىز. ھە - ئە، شۇنداق قىپتۇق. بىر قېتىم ئاقتۇرۇپ قويغانغا چىقىدىغان سەللىمدى ئۇ؟ يەنە ئاقتۇرايلى. يېنىش - يېنىشلاپ ئاقتۇرايلى. ئۇنى چوقۇم تاپمەن. بېشىمدىكى مۇشۇ سەللەمگە تايىنىپ، رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان ئاشۇ خاسىيەتلىك سەللىنى تاپماي قويمايمەن. ئەمدى نۆۋەت ئۆز ئۆيۈمگە!....»

----- ئۆز ئۆيۈمگە؟! ---- چۈچۈپ ۋارقىرىۋەتتى خۇدا بەردى، ---- دادامدىن ئاڭلىغىنىم راست ئوخشىمامدۇ. ... راست ئىكەن - دە!

---- چوڭ داداڭلىنىڭ ئېتى نىمە بولدى شۇنداقتا؟ ---- ئۇ گەپ قىلغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دەرھال ئېغىز ئاچتىم مەن. بايا ئۇنى خاپا قىلىپ قويدۇممىكىن، دەپ ئەنسىرەپ ئولتۇراتتىم.

---- مۇشۇنىڭ ئۆزۈم مېنى قىزىقتۇرۇپ كەلگەن ئىش ئىدى. باياتىن بېرى كۆرگەنلىرىم بۇ سىرنى يېشىۋەتتى، ---- ئۇ بىكارلىنىپ قالغان پىيالىلەرگە چاي لىقلاپ قويۇپ، سەسكەنگەندەك بىر ھالەتتە داۋام قىلدى، ---- چوڭ دادامنىڭ دادام بىلىدىغان ئىسمىدىن ئالتە - يەتتىسى بارىكەن. دادامنىڭ ھايات ۋاقتىدا دەپ بېرىشچە، چوڭ دادامنىڭ دادىسى ئەزان قىچقىرىپ قوۋىغان ئىسمى ئىبىرەتخوجا ئىكەن. ئېھتىمال، ئۇلۇغ بوۋام مەغپىر خوجىدىن ئىبىرەت ئالىلى دەپ قويغان بولغىدى. بىراق، كېيىنكى كۈنلەردە ئۇ ئۆز ئىسمىنى ئۆزگەرتىۋاپتۇ. كېيىنكى مۇقىم ئىسمى داداممۇ بىلمەيدىكەن. خەقتىن ئاڭلىشىمچە، ئۇ ئىسمىنى كۈندە بىر ئۆزگەرتىپ تۇرغانىكەن. بەزىلەرنىڭ گېپىچە، ئەتىگىنى بىر خىل، چۈشتىن كېيىن يەنە بىر خىل ئىسىم قوللانغان دېيىشىدۇ. ئاڭلىسام، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغا بارغاندا، قويۇۋالغان ئىسمى ھەددى - ھېسapis كۆپ بولۇپ كېتىپ، ئىسمىنىڭ زادى نىمە ئىكەنلىكىنى ئۆزۈم بىلمەس بولۇپ قالغانىمىش.

---- توۋا قىلدىم....

مەن بۇ قېتىم چىن دىلىمدىن ياقامنى تۇتتۇم. مەن سەسكىنىدىغان تارىخنىڭ تېخىمۇ غەلىتە يېرى مانا ئەمدى كۆرۈنۈۋاتقاندەك قىلاتتى.

« راست، ئۆيىنى تۈزۈك ئاقتۇرماپتىمىز، ئېشىكىم. » ئۇ، ئېشىكىنى سۆز بىلەن ئەركىلىتىپ تۇرۇپ، تايلاق بىلەن قاتتىق بىرنى سالدى. « خىت! تېزراق، تېزراق!.... »

نەپسى ئارامغا چۈشكەن ئېشەك يېڭىباشتىن چېپىشقا باشلىدى. چىغىر يولىنىڭ ئىككى يېقىدىكى ئارىلاپ- ئارىلاپ كۆرۈنىدىغان شالاڭ يېشىللىقلار، ئاچ قورساق ئېشەككە سۇۋارلا قېنىق ۋە يېقىملىق يېشىللىق بولۇپ كۆرۈنەتتى.

« ھەي ئېسىت، ھەي ئېسىت! نىمىشقىمۇ ئويلىمىغاندىمەن. چىراقپاي تۈۋى قاراڭغۇ دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمىدى بىزدە. يەنە كېلىپ، چوڭ ئوغلۇم دېگەن گۈپىنىڭ بىر چاغدا: «رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان سەللىنى تېپىۋالسام ماڭا بېرەمسىز» دېگەن گېپىمۇ ئېسىمگە كەلمەپتە. ئالمادىس، شۇ ئىنساپسىز گۈي تېپىۋالغان بولسىچۇ؟ ھەي!.... شۇنىڭدا بىر گەپ بار. چوقۇم!.... »

ئېشەك ئۇچقاندەك چاپاتتى. سەللىلىك ئادەم ئولتۇرالمىيالا قالدى. ئۇنىڭ قوۋۇرغىلىرى غاراسلايتتى. بېقىنلىرىغا سانجىق تۈرۈپ، ئۈچەيلىرى ئۈزۈلۈپ كېتىدىغاندەك ئاغرىيتتى. بېشىدىكى كىر سەللە خۇددى بىركىشى تارتىۋاتقاندەك پات- پاتلا چۇۋۇلۇپ كېتەتتى. بۇياقتىن يۈگەپ بولغۇچە، ئۇ ياقىتىن چۇۋۇلۇپ تۇراتتى. يەنە تۇرۇپ- تۇرۇپلا ئۇنىڭ بېشىدىن ئاجراپ چىقىپ، سەللە قېنى دەپ بولغۇچە باشقا كىيىلىپ بولاتتى.

« مەن بىلەن تولا قېرىشما، --- دەيتتى ئۇ، چېپىپ كېتىۋېتىپ، كىمدۇر بىرىگە، --- مەن قاسم، ياق، سۇلتان.... بۈگۈنكى ئىسىم نېمىدى؟ ھە، موللاخۇن. مەن موللاخۇن رەڭگىنى ئۆزگەرتىدىغان شۇ سەللىنى تاپماي قويمايمەن. ئەنە شۇ چاغدا ھەممىڭنىڭ ئەدىپىنى بېرىمەن. سەللە مېنىڭ!... »

----- ئاۋۇ قېچىپ كېتىۋاتقان قاسم دېگەن ئوغرىنى تۇتۇڭلار!

---- ياق، ئۇنىڭ بۈگۈنكى ئىسمى موللاخۇن. موللاخۇن ئاتلىق ئاۋۇ ئالدار كوسىنى تۇتۇڭلار!

---- بوش قويۇۋەتمەڭلار ئاۋۇ كازراپنى!

ئۇ، قايماقتىن دۇر كېلىۋاتقان بۇ ئاۋازنى خىرە- خىرە ئاڭلىغاندەك بولدى. قايسىبىر مەھەللىنىڭ ئادەملىرى يەنە توۋلاپ كېلىۋاتامدىكىن. ھېچ بولمىسا بېشىدىكى سەللىنى بولسىمۇ تارتىۋالسىمۇ دەۋاتامدىكىن.

« خىت چۇ! خىت!.... »

ئۇنىڭ ئاۋازلىرى پۈتۈپ كەتتى. تاياق تۇتقان ئوڭ قولى تاياق يېگەندەك ئاغرىدى. تاياق تەك قاتتى. بىراق، ئېشەك چاپمىغاندەك، بىرەر قەدەممۇ ماڭمىغاندەك بىلىنەتتى. بېشىدىكى سەللە بولسا ھامان چۇۋۇلۇپ باراتتى....

«خەپ گۈيىنىڭ سەللىسى، مەغپىر بوۋامنىڭ ھېلىقى سەللىسىنى تېپىپلا ئالسام، سەندەك سەللىنى ئەۋرەت لاتىسى قىلىمەن. ئوتقا سېلىپ كۆيدۈرمەن!»
ئۇنى قورقۇتقان ئاۋاز كۈچۈيۈپ كېلەتتى. ئاۋاز كۈچەيگەنسىرى نەس باسقان بۇ سەللىمۇ شۇنچە ئىتتىك چۇۋۇلاتتى. تۇزۇپ كېتىدىغاندەك بۇزۇلاتتى. باشتىن چىقىپ، قۇيۇندەك پىرقىرايتتى، توپتەك سەكرەيتتى. ئۇ، ئوراپ ئۆلگۈرلەمەيتتى. بېسىپ يېتىشەلمەيتتى....
بىر چاغدا، سەللە چۇۋۇلۇپ، ئېشەكنىڭ ساغرىسىدىن ئېشىپ باردى. ئېشەك چاپقانسىرى، ئۇ لەيلەپ ۋە ئۇزىراپ، ھاۋادا ئاق بايراق تەك لەپىلدەپ ماڭدى. ئەمدىلىكتە ئېشەكنىڭ چېپىشى راستىنلا ئاستىلاپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئادەممۇ بېشىنىڭ ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. قانداقتۇر بىرنەرسە ئۈنمۇ، ئېشەكنىمۇ ئارقىسىغا تارتىپ تۇرۇۋاتاتتى.
«ئەستايغۇرۇللا!...»

ئۇ، شۇنداق دېگىنىچە ئارقىسىغا قارىدى. قارىدى-يۇ، ھەيرانلىقتىن ئېشەكتىنمۇ يىقىلىپ چۈشتى.....

ئۆيگە كېلىپ ئەسلىشىچە، ئۇنىڭ سەللىسى چۇۋۇلۇپ، كۆزى تەكۈسىز يىراقلارغا ئۇزىراپ كەتكەنىدى. سەللىنىڭ بىر ئۇچى ئۇنىڭ بېشىغا باغلىنىپ تۇراتتى....
«قارا بېسىپتۇ، ---- دەپ ئويلىدى ئۇ، شۇ كۈندىكى ۋەقەنى قورقۇنچ بىلەن غىل- پال ئەسلەپ ۋە ئارقىدىنلا، ---- ياق، ئويغاق تۇرۇپ قارا باسامدۇ، چۈش كۈرۈپتىمەن. ياقەي، چۈش دېگىنىم نېمىسى، شۇنداق بىرىشىنى ئويلاپ قالغان ئوخشايمەن....» ---- دېدى يەنە مۇجىمەللىك بىلەن مۇئەييەنلەشتۈرۈپ.

نىمىلا بولمىسۇن، ئۇنىڭ سەللىسى بېشىدا تۇراتتى. بۇرۇنقىدىن بەك كىرلىشىپ كەتكەن، سەللىگە ئوخشىماي قالغان بولسىمۇ، يەنىلا بېشىدا ئىدى. بۇ تەرىپى ئۇنى سەل قانائەت تاپقۇزغاندەك قىلاتتى. لېكىن، رەڭگىنى ئۆزگەرتەلەيدىغان شۇ سەللىنىڭ غېمى....
---- دادا، ھەممە ئۆيىنى بۇزۇپ، تۈپ- تۈز قىلىۋەتتۇق. مەغپىر بوۋامنىڭ سەللىسىنىمۇ تاپالمىدۇق. ئەمدى نەدە ياتىمىز؟ ---- ئۇ، سەللىنى تولا ئويلاپ جىلى بولۇپ تۇرغان بىر ئەتىگىنى شۇنداق دەپ سوراپ قالدى چوڭ ئوغلى، ئونبىر ياشلىق سەللىبەگ.
---- ئىسمىمنى قوشۇپ دادا دە، گۈي!، ---- بوشاپ كېتىۋاتقاندا بىلىنىۋاتقان سەللىسىنى چىڭىتىپ تۇرۇپ ۋارقىرىدى ئۇ، ---- ھەممىسى سەن گۈيىنىڭ ئىشى. سەللىنىڭ

بار يېرىنى دەپ بەرسەڭلا ئىش تۈگۈمەمدۇ؟ ئىسمىڭنى سەللە نامى بىلەن --- ئۇلۇغ نام بىلەن ئاتىغىنىمغۇ رازى ئەمەسسەن. سەندەك ھارامسۇيدۈككە سەللە يارىشامتى ئەسلى.

---- سەللىنى ئاكام تىقىپ قويۇپتۇ. ھە، مەھەممەت دادا؟

---- قاشم دادا، شەللە بەگ ئاكاشنى ئۇشىڭىز، ھېلىقى نەيشىنى تېپىپ بېيىدۇ تازا.

---- نىمە دېيىشۋاتىسەن؟ بالام تۇرۇپ ئىسمىمنى بىلىشمەمسەن؟! مېنىڭ بۈگۈنكى

ئىسمىم تاپقاق قارى. بىلىشتىڭمۇ، تاپ- قاق- قا- رى!...

ئۇنىڭ كۆزلىرى قاراڭغۇلىشاتتى. مېڭىسى زىڭلىدايتتى. ئەس- يادىغا سەللىدىن باشقا نەرسە كەلمەيتتى. دۇنيا-- سەللە ئىدى. بەختىمۇ سەللە ئىدى. سەللىدىن ئۆزگە نەرسىنى كۆرمەيتتى. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچنەرسىنىڭ گېپى قولۇقىغا كىرمەيتتى. سەللىگە باغلانغان سۆزلىرىمۇ شۇ قەدەر پاساھەتلىك ئىدى.

---- بالىلىرىم! --- دېدى ئۇ، مەسچىتتە سۆزلىگەندەك تىترەك ۋە مۇڭلۇق ئاۋازدا، ----

سەللە بەك ئۇلۇغ نەرسە. مەغپىر بوۋاڭلارنىڭ سەللىسى تېخىمۇ شۇنداق. مەھەللە- مەھەللىلەرنى ئاقتۇرۇپمۇ ئۇنى پەقەت تاپالمىدىم. ئۇ چوقۇم مۇشۇ ئۆيدە. ئۇنىڭ بار يېرىنى چوقۇم بىرەرسىڭلار بىلىسىلەر. ماڭا دەپ بېرىڭلار، شۇ سەللە زادى نەدە؟ سىلەر تېخى كىچىك. ئۇنىڭ قەدرىگە يەتمەيسىلەر. ئۇنى تېپىۋالساقۇغۇ نىمە دېسەڭلار شۇ بولىدۇ. ھازىرقىدەك جاڭگالدا مال بېقىپ يۈرمەيسىلەر....

---- مەغپىر بوۋامنىڭ شۇ سەللىسى راستىنلا شۇنداق يامانما، تاپقاققارى دادا؟

---- ئۇنى شەللە بەگ ئاكاش بىلىدۇ.

تاپقاق قارى، بالىلىرىنىڭ ئۆزىنى ئالداۋاتقانلىقىغا ئەمدى رەسمىي ئىشەندى. ئۇنىڭ بار يېرىنى بىلمىسە شۇنداق گەپ قىلىشامدۇ بۇ نىمىلەر؟ تىقىپ قويغان بولۇشمىسا، ئۇ سەللە راست يامانمۇ دەپ سورامدۇ؟ يامانمۇ دېگىنى، مۇھىممۇ دېگىنى. مۇھىملىقىنى سورىغان ئادەم ئۇنى بىلمەي قالامدۇ. يەنە كېلىپ، 11 ياشقا كىرگەن بالىنى كىچىك دېگىلى بولمايدۇ. ئويىناپ يۈرۈپ بىر يەردىن تېپىۋالغان بولسا.... ئاتا- بوۋامدىن قالغان بۇ كونا ئۆينىڭ ھەممە بۇلۇڭ- پۇچقاقلرىنى ئاقتۇرۇپ بولالمىغىنىم راستقۇ. ھازىر ئادەمگە ئىشىنىدىغان جاھان ئەمەس. بالايۇۋاقا تېخىمۇ ئىشەنچسىز. مىراس تالىشىپ دادىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن بالا ئازمۇ؟ ئەدىناسى، ئۇ بارغان مەھەللىلەردىكى ئوغۇل بالىلار سەللە ئۈچۈن دادىلىرىغا نىمە كۈنى كۆرسەتمىدى؟ سەللىنىڭ خاسىيىتىنى تولۇق چۈشەنمەيدىغان بالىلار شۇنچىلىك قىلغان يەردە، سەللىدىن باشقا گەپلەرنى ئاڭلىماي چوڭ بولغان بۇ ھارامسۇيدۈكلەر نىمىلەرنى قىلمايدۇ؟

«توختا، --- دېدى ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، ئۆز- ئۆزىگە، --- سەن ئىتنىڭ

كۈچۈكلىرىنى تاپقاققا بېسىپ ئاندىن تاپتۇرمىسام....»

تاپقاق قارىنى رەللە قىلغىنى، بالىلارنى بىر- بىرلەپ تاياققا باسقانىڭمۇ ئۈنۈمى بولمىدى. ھەممىسىلا بىلمەيمەن دېيىشنىڭ ئورنىغا « ئاكام بىلىدۇ »، « ئۇكام بىلىدۇ » دەپ بىر- بىرىگە بالىلارچە دۆڭگەشتى. بۇ ھال ئۇنىڭ ئىمانىنى ئېزىقتۇردى. گۇمانىنى تېخىمۇ كۈچايتتى. ئۇنىڭ كۆزىگە ھېچنەمە كۆرۈنمىدى. پارقراپ قاراپ تۇرۇشقان بالىلار ئۇ ئىزدەۋاتقان سەللىنىڭ ئالدىدا ھېچنەمە ۋە ھېچنەمە.... ئەمەسدى.

----- كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرۇدۇ، مەغپىر بوۋاڭلارنىڭ سەللىسى مۇشۇ يەردىكەن، ----- دېدى ئۇ، تايماقتىن قورقۇپ، تاغ قايتىلىدا قاتار تىزىلىپ ئولتۇرغان بالىلارغا، ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان غايەت كۆپ توختام سۇلار يىغىلىپ قالغان تەگسىز جىلغىنى كۆرسىتىپ. بالىلار غال- غال تىترەيتتى. تاپقاق قارىنىڭ ئۆڭ- سىلى ئۆچكەن گاچا خوتۇنى ھازىرلا زۇۋانغا كىرىپ قالىدىغاندەك، بوغۇق ئاۋازدا خىقىرايتتى، قىقىرايتتى.....

----- ئۈنۈڭنى ئۈچۈر، گاچا! ----- دېدى ئۇ، بالىلارنى تولا ئۇرۇپ يېرىلىپ كەتكەن تاياقنى خوتۇنغا تەڭلەپ، ----- بالىلارنىڭ ئۆڭلىكى بارمايدۇ، سەللە ئىزدەپ بارىدۇ، سەللە! ئەمدى ئۇ، سەللە ئۈچۈن ھەممىدىن كېچىش نىيىتىگە كەلگەنىدى.

«جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان دەپتىكەن، ----- ئەسەبىيلەشكىنىدىن جالاقلاپ تىترەپ تۇرۇپ شۇنداق دەيتتى ئۇ، ----- ماڭا ھەمدەرد بولمىغان، ھالىمغا يەتمىگەن سەندەك بالىلارنى!..... تاپماي قويمايمەن شۇ سەللىنى. سەن ۋاپاسىزلارنى جىلغىغا تاشلىۋېتىپ، ئۆيىنى يېڭىباشتىن ئىزدەيمەن. ياتقان يەرلىرىڭنى، ئوينىغان جايلىرىڭنى!..... بۇ قېتىم ھېچبىر قويماي ئاقتۇرۇمەن. ئۆيىنى ئاقتۇرۇپ بولۇپ، ھە، ئۆيىنى يەنە ئاقتۇرۇپمۇ سەللىنى تاپالمىسام، باشقا مەھەللىلەرنىمۇ قايتا ئاقتۇرۇمەن. ئەمدى ئاياللارمۇ ساق قالمايدۇ.... ----- ئۇ، بىر ھازا قاينىغاندىن كېيىن، بىردىنلا ئېسىگە كەلگەندەك بولدى، ----- نېمە دېدىم؟ سەللە ئۆيدىنمۇ تېپىلماي قالسا دېدىمما؟ ياق. تېپىلمايدىغان ئىش يوق. سەللە چوقۇم مۇشۇ ئۆيگە تىقىپ قويۇلغان. مۇشۇ شۈمتەكلەر تىقىپ قويغان. بولمىسا مۇشۇنداق ۋاقىتتىمۇ بىلمەيمەن، دېمەي، بىر- بىرىگە دۆڭگەپ يۈرەمدۇ؟ زادى بۇلارنى كۆزدىن يوق قىلىش كېرەك! مۇشتۇمدەك تۇرۇپ ۋاپا قىلىمىغان ئادەمدىن غەرەز ئۇققۇدەك بولغاندا ۋاپا كېلەمدۇ؟ سەللە تالىشىپ ماڭا پىچاق تىقىدۇ بۇلار. ۋاپاسىز ئادەمدىن ئىت ياخشى!..... جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان.... ماڭا دېگەن جان بولسا جاھان، سەللە بولسا قازان. ياق، ھەممە!... سەللە بولسا يەنە ئاش، خوتۇن. خوتۇن بولسا بالا.... ھەي، يەنە شۇ ۋاپاسىز بالا!.....»

----- سەللە ئاشۇ كۆرۈنگەن سۇنىڭ قېتىدا، ----- دېدى ئۇ، ئەڭ كىچىك ئوغلىغا ۋە ھېلىغىچە لام- جىم دېمەي تۇرۇشقان باشقا ئوغۇللىرىغا بىر- بىرلەپ ئالىيىپ قويدى، ----- بىرلا

سەكرسەڭ سەللىنىڭ ئۈستىگىلا چۈشسەن. ئۇنى تاپساڭلا، بۇ يەرگە ئۆزلىكىڭدىن ئۇچۇپ چىقسەن. ھە، سەكرە!

ئاق- قارىنى تازا بىلمىگىنى ئۇچۇنمۇ ياكى باياتىدىن بېرى دېگەن چىرايلىق گەپلەرنىڭ تەسىرىدىنمۇ، كىچىك ئوغلى ھېچ ئىككىلەنمەيلا جىلغىغا سەكرىدى. --- ھە، ئەمدى سەن سەكرە! --- دېدى ئۇ، ئوتتۇرانچى ئوغلىغا، --- كۆردۈڭمۇ، ئۇكاڭ غىڭ قىلماي سەكرىدى. لېكىن، ئۇ كىچىك بولغاچقا سەللىنى تارتىپ چىقالمايۋاتىدۇ. سەن ئۇنىڭغا ياردەم قىل. سەللىنى بىرگە ئېلىپ چىقىڭلار. تېز بول!... بۇ چاغدا، 11 ياشلىق ئوغۇل سەللىبەگىنىڭمۇ سەۋر قاقچىسى توشقاندى. ئۇ، لىققىدە ياشقا تولغان كۆزلىرىنى دادىسىغا قادا تۇرۇپ:

----- ئۇنىڭدىن كېيىن نۆۋەت ماڭا كېلىدۇ. ھە، تاپقاق قارى دادا! --- دېدى. --- ئىسمىمنى يەنە ئۇنتۇپ قاپسەن بەدبەخت، بۈگۈنكى ئىسمىم راھەتباي. --- سىز بىلەن تۇرۇشقا مەنمۇ تويدۇم. خوش، راھەتباي دادا! --- دېدى بالا ۋە ھاڭۋېقىپ تۇرغان ئۇكىسىنى سۆرىگەن يېتى جىلغىغا سەكرەپ چۈشۈپ كەتتى. «ئۇھ!...» دېدى راھەتباي ۋە كەينىگە ئۆرۈلۈپلا يەنە خاتىرىجەملىكى بۇزۇلدى. قورساق كۆتۈرگىنىگە بەش ئاي بولغان گاچا خوتۇنى يۈز- كۆزلىرىنى مۇرلاپ، ئاللىنىمىلەرنى دەپ تۆ- تۆتلىگىنىچە يىغلاپ ياتاتتى.

«سەللىنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى خوتۇن خەقنىڭ ماتكىسى!...» بىردىنلا شۇنداق ئويلىدى ئۇ ۋە خوتۇنىنىمۇ جىلغىغا چۈشۈرمەكچى بولدى. ئۇ، خوتۇنغا ئەمدىلا يېقىنلىشاي دەپ تۇرۇشقا بىرمۇنچە قوي- ئۆچكىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىغا مەرەپ كەلدى. تونۇدىكى، بۇ، بالىلىرى بېقىۋاتقان ماللار ئىدى. «قوينىڭ قولىدىن نېمە كېلىدۇ؟»

ئۇ شۇنداق دېگىنىچە خوتۇننىڭ قولىغا ئېسىلدى. دەل شۇ چاغدا كۈتۈلمىگەن بىر ئىش يۈز بەردى. قوي- ئۆچكىلەر خۇددى يۇيۇنماقچى بولغاندەك، بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى جىلغىغا سەكرەشكە باشلىدى. سەكرىگەن قوي- ئۆچكىلەر ھەددى- ھېسapisز كۆپ ئىدى. ئۇلار يەنە ئۈزۈلدۈرمەي سەكرەۋاتاتتى.

ئۇ، ماللىرىنىڭ بۇ قەدەر كۆپ ئىكەنلىكىنى زادىلا ئويلىمىغاندى. توختىماي سەكرەۋاتقان قويلارغا قاراپ، ئۇنىڭ ئىچى سەل ئېچىشقاندەك بولدى. سەكرەشكە تېخى ئۈلگۈرمىگەنلىرىنى بولسىمۇ تۇتۇپ قالغۇسى كەلدى.

--- ھۇشت- ھۇشت!... نەگە بېرىشسەن گۈيىنىڭ قويلرى، توختاش!

----- ئىمام بولمەن. مە!..... ئىمام.... ----- سېمىز بىر قوشقار شۇنداق دەپ مەرگىنىچە جىلغىغا سەكرىدى.

«توۋا!» دەپ ياقىسىنى تۇتتى راھەتباي، قوينىڭ زۇۋانغا كىرگىنىگە ھەيران بولۇپ. ئارىدىن نەچچە تىنق ۋاقىت ئۆتەر. ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ھەيرانلىقىنى خۇمارى باستى. «سەكرەپ چۈشۈپ كەتكەن قوشقار ئىمام بولۇمەن دېدىما؟... راست، شۇنداق دېگەندەك قىلىدىغۇ. ئىمام؟ توغرا، ئىمام بولۇش ئۈچۈن سەللە بولۇشى كېرەك. سەللە بولمىسا ئۇلار نىمىشقا سەكرەيدۇ؟ قوي دېگەن ساق جانىۋار، بىلمەي قالمايدۇ. سەللە ئەسلىدە جىلغا ئاستىدىكىدە! بالىلارنىڭ بىرەرسىدىنمۇ ئۇنداق. مۇنداق ئاۋاز چىقىمىدى. ئاشۇ شۇمتەكلەر تېپىۋاپتۇ. دە، ئۇنى. ھەي، ۋاپاسىز كۈچۈكلەر، بىر ئېغىز تىنىپ قويۇشمىدىڭ. مېنى يەنە گوللاشتىڭ. قوي دېگەن ھايۋانچىلىك بولامىدىڭ. ھەممىنى قىلغان سەن سەللىبەگ. ئۆكىلىرىڭنى ئازدۇرۇپ... خەپ، سېنىڭ تاپقان سەللىنى تىقۋالغىنىڭنى بىر كۆرەي. پايخانلىرىڭنى ئۇشتۇۋېتىمەن. توختا، ھازىرلا كۆرسەن، سەللە مېنىڭ!...»

راھەتباي ئەسەبىي قىزغىنلىقتىن ئەس - ھۇشىنى يوقاتقاندى. ئۇ، ئۆلۈم، ئېغىر ئايغ خوتۇن... دېگەنلەرنى ئۇنتۇپ، خىيالى بىر تۇيغۇ قېتىدا جىلغا گىرۋىكىگە كەلدى ۋە «يا بىسىمىلاھ!» دېگىنىچە ئۆزىنى تاشلىدى.

جىلغا سەللىنى راستىنلا يۇشۇرۇپ ياتقاندا ئۇن - تۈنسىز تۇراتتى. قاياقتىندۇر ئاڭلىنىۋاتقان قىقاس - چۇقانلار بارغانسېرى يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدى....

----- ئاشۇ گاچا ئايالنىڭ قورسىقىدا قالغان بالا، دادام شۈكۈر ئاخۇن شۇ ئىكەن، --- ئۆز- ئۆزىگە سۆزلەۋاتقاندا دېدى، چاناقلىرى ياشقا تولغان خۇدابهردى شۈكۈر ئوغلى مەشھۇرى. مەن ھېچقانداق ئىنكاس قايتۇرمىدىم. بۇ ھەقتە گەپ قىلغۇدەك قىزغىنلىقىمۇ قالمىغاندى. پەقەت تارىخقا بولغان ئۆچمەنلىكىم تېخىمۇ ئاشتى. بىر ئامال قىلىپ، تارىختىن كەلگۈسىگە يۈزلەنمەكچى، تارىخ دېگەن بۇ نەرسىدىن ئۈزۈل - كېسىل يۈز ئۆرۈمەكچى بولدۇم. «تارىخقا لەنەت!» دېدىم مەن ۋە چۈش كۆرۈۋاتقاندا بىر تۇيغۇ قېتىدا چاچراپ قويۇپ، ھېلىقى دورىنى كاپ قىلىپ قولۇمغا ئالدىم.

----- نېمە قىلىسىلە؟ توختاڭلا، رېئاكسىيە قىلىدۇ!

خۇدابهردىنىڭ گېپىمۇ قولۇقىمغا كىرمىدى. ئۇ، يۈگۈۈپ كېلىپ بولغىچە، قۇتىدىكى دورىنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك ئىچىۋەتتىم ۋە:

----- ئەۋلادىنى كۆرسىتەلمەيدىغان بۇنداق دورىنى... ----- دېدىم. ئارقىدىنلا ئىلھامم كەلگەندەك، ئېنىقراق ئېيتقاندا، نېمە كۆرسەم كۆرەي دەپ: ----- مەنۇس بىر! دەپ توۋلۇدۇم،

خۇدابهردىنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان ئۇسۇلدا ساناشقا تىرىشىپ. مەقسىتىم، ئەجداد ھەققىدىكى ھەرقانداق گەپلەرنى ئۇنتۇپ، بۇنىڭدىن كېيىنكى ئەۋلادلىرىمنى كۆرۈپ بېقىش ئىدى. --- بىر! --- يەنە بىر قېتىم ۋارقىرىدىم مەن، مېھمان ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ، گازگۈنلۈق بىلەن.

دېگەندەك، مۆجىزە يۈز بەردى. كۆزۈمگە راستىنلا بىر نەرسە كۆرۈندى: تېخى ھېلىلا تېلىفۇنلاشقان قىز دوستۇم --- تويلاشماقچى بولغان ئايالىم يىراقتىن بىر ئوغۇل بالىنى يېتىلەپ كېلىۋاتاتتى. ئايالىمنىڭ چىرايى سولغۇن، بالا بولسا ماڭىلا ئوخشايتتى. --- مۆجىزە، خۇدابهرداخۇن، مۆجىزە! بالامنى كۆردۈم! --- دورىنى خۇددى مەن كەشىپ قىلغاندەك خوش بولۇپ كەتتىم مەن.

--- ۋاي، دورىنىڭ بۇنداق رولى بولسا تېخىمۇ ياخشىغۇ. راستىنلا مۆجىزە! --- بۇ قانداق گەپ بولۇپ كەتتى خۇدابهردى؟ --- قوپاللا سورۇدۇم مەن، بالامنى تېخىمۇ ئېنىق كۆرگەندىن كېيىن جىددىيلىشىپ، --- بالىنىڭ بېشى گەجگىسدە تۇرۇدۇ. يا، ئەستاغپۇرۇللا! ...

--- ئىككى! --- دەرغەزەپ بىلەن يەنە ساندىم مەن. ئەمدى، بېشى گەجگىسىگە ئورۇنلاشقان بىر ئادەم، بېشى ئىت، بوينىنىڭ تۆۋەن تەرىپى ئادەمگە ئوخشايدىغان بىر مەخلۇقنى يېتىلەپ كەلمەكتە ئىدى.

مەن زادىلا تاقەت قىلىپ تۇرالماي، جان - جەھلىم بىلەن ساناشقا باشلىدىم. --- ئۈچ! ... ۋاي، خۇدابهردى، بۇ نىمە گەپ، ئىت باشلىق بىر ئادەم ئۆزىدىن ئېگىز بىر ئېشەكنى بالام دەپ يېتىلەپ كېلىۋاتىدۇغۇ. خۇدايىم، بۇ ماڭا نىمە تارتقۇلۇق. تۆت! ...

مازار بالسى

(ھېكايە)

ئابىلى مۇنياز تۈركىيە

ئۇ ئاخىر مازاردىن سۇغۇرۇلۇپ چىقتى.

ئۇنىڭ ئەمدىكى ھالىتى باشقىچە ئىدى: گومۇشلۇق دورىسى يەۋالغان ئادەمدەك ئەتراپقا ئىپادىسىز ھالدا قاراپ كېلەتتى. يۇچۇن دۇنياغا كېلىپ قالغان غەلىتە مەخلۇقتەك ئۆز-ئۆزىدىن خۇدۇكسىرەيتتى. خاتا كېلىپ قالغاندەك، ھېچنىمىنى چۈشەنمىگەندەك، گوپا كۆزى ئېچىلمىغان بوۋاقتەك سەبىي، ئاددىي، روھسىز ۋە تەسىرسىز ئىدى.

«... شۇ يىلى ئاجايىپ بىر مۆجىزە يۈز بەردى. ئەسىر-ئەسىرلەردىن بېرى سۈرلۈك سۈكۈتكە غەرق بولۇپ كەتكەن مازاردىن يېڭى بىر تىنىق ئاۋازى ئاڭلاندى. بۇ يەرنى كىشىلەر نېمىشقىدۇر <مازار ئانا> دەيدىكەن. ئەمدى كېلىپ، ئۇنىڭ راستىنلا ئانا بولۇپ قالغىنىغا مەن ھەيران».

ئۇزۇن يىللاردىن كېيىن، ئالىملار، بىر تارىخشۇناسنىڭ ساياھەتنامىسىدىن مۇشۇ قۇرلارنى ئىزدەپ تېپىشتى.

تۇرقى، يۈرۈشى، ئۆڭ ۋە قاراشلىرى... ھېچكىشىگە ئوخشىمايدىغان بۇ ئاجايىپ بالا تولىمۇ ئاستا قەدەملەر بىلەن پىلتىڭلاپ كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا ھەممە نەرسە يېڭى، ھەممىسىلا ئەھمىيەتسىزدەكلا ئىدى.

- بۇ يەرنى مازار ئانا دېگەنلەر بىكار ئېيتىمىغان ئىكەندە، ئەسلى.

- ئەمما، لېكىن بۇ مۇمكىنمۇ؟

- بۇ، مۇمكىنچىلىك ئىزدەيدىغان جاھان، ئۇنىڭ ئېھتىماللىقىنى سورايدىغان جاھان ئەمەس.

- لېكىن مۆجىزە بولۇپ يارالغاندىكىن، مۆجىزىلىك خىسلەتلەر بىلەن تۇغۇلسا دەيمىنا.

- ئاللاھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر!

- ئاللاھ ئۇلۇغ!

چوڭلاردەك قوپال قەدەملەر بىلەن، گۆدەكلەرچە نەزەردە قاراپ كېلىۋاتقان بالا بىردەمدىلا يىراق-يېقىنغا تونۇلۇپ كەتتى. بازارنىڭ بولۇڭ-بولۇڭلىرىدا مۇشۇ ھەقتە مۇلاھىزىلەر قايناپ

كەتكەندى. ئۇلار، بالىنىڭ قانداق پەيدا بولۇپ قالغىنىنى، ئۇنىڭ ئۆڭ، تۇرقى . . . توغرىسىدا توختىماي تالاش - تارتىش قىلىشاتتى.

بالا، بازارغا تېخى كېلىپ بولالمىغاندى. لېكىن، ئۇ توغرىسىدىكى خەۋەر ھەتتا بازارنىڭ ئەڭ بۇلۇڭىدىكى كونا ساتىراشخاننىمۇ ئۆرە-تۆپە قىلىۋەتتى.

- ئۇنى ئاتىسىدىن بىسوراق تۇغۇپ قويغان بىرەرسى مازارغا تاشلىۋەتكەن بولمىدى، دەيمەن ئۇستام، - دەپ مۇلاھىزىدىن كېيىنكى جىمجىتلىقنى بۇزدى، سالۋاراپ تۇرىدىغان سېرىق چاچلىرى مۇرىسىنى يېپىپ تۇرىدىغان، پىستان كۆز يىگىت، ئاپتوماتىك ئورۇندۇقتا قاتۇرۇپ قويغاندەك تىك ئولتۇرغان خام سېمىز خېرىدارنىڭ قاردەك ئاق ۋە زىيادە ئۆسۈك بۇرۇتىنى ئۇنىڭ قوللىرىغا يۆگەۋېتىپ. چېچىنى تەڭ ئىككىگە بۆلۈپ، ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىنى پاكىز قىرىۋەتكەن، سول تەرىپىدىكى يېشىل چاچلىرى بولسا قۇلاقلىرىنى يېپىپ تۇرىدىغان يەنە بىر يىگىت ئۇنىڭغا ياردەملىشىپ، كۆپتۈرگۈچ بىلەن ھېلىقى خېرىدارنىڭ بۇرۇتىنىڭ قۇلقىغا يەتمەي قالغان قىسمىنى كۆپتۈرۋاتاتتى، - بۇنداق دېگىنىم، - سۆزىنى داۋاملاشتۇردى بايقى يىگىت، - ھازىر بازاردا ئون ياشقا كىرمەي تۇرۇپ تۇغۇپ قويىدىغانلار بەك كۆپكەن. تېخى قايسى كۈنى يەتتە - سەككىز ياشلارغا كىرگەن بىرسى ماڭا تەلەپ قويدى. ماقۇل دەي، دەپ ئويلىدىم. لېكىن دورا بىلەن يوغانتىمىكىن، ئەمچىكى بەك يوغان ئىكەن. كىيىملىرىگە پاتماي قاپتۇ، مانا مۇنداق، - ئۇ ئىككى قولىنى مەيدىسىگە ئايرىپ كۆرسەتتى، - مەن بۇنداق قىزلارغا ئۆچ. قىز بالا دېگەن بىر قاتلىسا «كوس» قىلىپ سۇنۇپ كېتىدىغان قودايدەك ئۇرۇق بولسا....

- ماڭ، ماڭ! مەن سېمىزىگە ئامراق، - دېدى بۇرۇت كۆپتۈرۋاتقان يەنە بىرى، - سېمىزى بەلەن بولمامدۇ، راھەت، مىلىق - مىلىق....

- مازاردىن كېلىۋاتقان ھېلىقى بالا ئوغۇلمىكەن، قىزمىكەن، ئۇرۇقمۇ ياكى سېمىزمۇ، شۇنى دېيىشمەمسىلەر بالىلار.

پاكىز قىردۇرغان بېشىغا ئالغانداق رەسىملەرنى چەكتۈرۋاتقان يەنە بىر خېرىدار، شاگىرت بالىلارنىڭ تېمىدىن يىراقلاپ كەتكەن پاراڭلىرىنى بۆلدى.

- ھېلىقى بالىنى دەيسەن - ھە؟ - دېدى شاگىرت خېرىدارنى شەنلەپ، - ئۇنى ئوغۇل بولمىكەن دەپ ئاڭلىدۇق.

- قىز بولغان بولسىغۇ، مەنلا.... دېدى يەنە بىرسى.

- ئۇنداقتا، مېنىلا ئالماسەن بالام، - ھاياسىزلارچە ھىجايىدى ئاپئاق ۋە شالاڭ چېچىنى توزغا ئوخشىتىپ يۆگىتىۋاتقان، بويۇن، ئىگەك گۆشلىرى پۇرلۇشۇپ، ساڭگىلاپ تۇرىدىغان ماخىشاق بىر ئايال چىشىسىز مىلىكلىرىنى كۆرسىتىپ.

ساتىراشخاندىكى پۈتۈن ئادەم قاھ - قاھلاپ كۈلۈپ كېتىشتى.

- ئۇنىمۇ دەيمىز، بۇنىمۇ دەيمىز،- باياتىن بېرى ئۆز ئىشى بىلەنلا بولۇپ كەتكەن قېرى ساتراش، كارىۋاتلىق ئورۇندۇقتا قورسىقنى ئېچىپ ئوڭدا ياتقان ئايال خېرىدارنىڭ كىندىكىنىڭ ئەتراپىغا ھەر خىل رەڭدە بىر نېمىلەرنى سېزىۋېتىپ ئېغىز ئاچتى،- مازارنىڭ ئۇلۇغلىقىغا بىر نېمە توغرا كەلمەيدۇ جۇمۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، كۈنلارنىڭ دېگەنلىرى تولا چاغلاردا راست چىقىپ قالىدىكەن. ھېلى بوۋامدىن ئاڭلىغان گەپنى دەپ بەرسەم ئىشەنمىدىڭلار؟ يەھۇدىي دېگەن مىللەتتىن ئەيسا ئاتلىق پەيغەمبەرنىڭ چىققانلىقىغا ھەممىڭلار ئىشەندىڭلار. مۇسۇلمانلارنىڭ مۇھەممەد دېگەن پەيغەمبىرى ئۆتكەنلىكىگىمۇ ھەممىڭلار قايىل. نېمىشقا بايقى گېپىمگە ئىشەنمەيسىلەر؟ مۇشۇ گەپلەرنىڭ ھەممىسىنى ماڭا بوۋام دەپ بەرگەن. دېگەندىمۇ، پەيغەمبەرلەر ھەققىدىكى گەپلەرگە ئۇلاپلا دەپ بەرگەن دەڭلا. پەيغەمبەرلەر ھەققىدە دېگەنلىرى راست بولغان يەردە، باشقا ھېكايىلىرى يالغان بولامتى. دەيمەنكى، كۈنلارنىڭ نەسەھەت، قىسسىلىرىدە ھېكمەت بار. بوۋام دەپ بەرگەن «مازار ئانا» ھېكايىسىمۇ چوقۇم راست ئىش.

- بوۋاڭ ياشىغان زامانلاردا، قېرىلارنىڭ قىلغىلى ئىشى يوق، ھېكايە توقۇيدىغان گەپكەن دېگىنە، ئۇستام،- دېدى شاگىرتتىن بىرسى.

- ھېكايە، پالان-پۇستان دېگەنلەرگىمۇ ئىشىنىپ يۈرگىلى بولامدۇ.

- راست، مۇشۇ زاماندىمۇ ھېكايىگە ئىشىنىپ يۈرگۈلۈكمۇ. مەن خېرىدارنىڭ بېشىنى پاكىز قىرىۋەتسە، يەنە تۈك چىقىدىغانلىقىدىن باشقىسىغا ئىشەنمەيمەن.
- مەن، مۇشۇ پەيغەمبەر دېگەنلەرنىمۇ كۈنلار ھېكايىلىرىدا توقۇپ چىققان ئادەملەرمىكىن، دەپ قالمەن.

- ياق، ياق،- ئېتىراز بىلدۈردى بايقى ساتراش،- بوۋام يەنە شۇنداق دېگەن ئىدىكى...
- قوپە ئۇ گېپىڭنى، ئۇستام،- ئۇستازىنى سېلىكشەپ تۇرۇپ گەپنى تارتىۋالدى، بىر خېرىدارنىڭ بېشىنى يۇيىۋاتقان جىرتاق كۆز شاگىرتى،- ھازىرقى بالىلار دېگەن تۇغۇلۇپلا بەش- ئالتە خىل تىل بىلىدىغان، چوڭ-كىچىك ماشىنىلارنى ھەيدىيەلەيدىغان تۇرسا، ئەمما ئۇ بالىنى گومۇش ئىكەن دەۋاتمامدۇ؟

- جىڭ گەپ،- دەپ سۆز قاتتى بۇرۇت كۆپتۈرۈۋاتقان سېرىق چاچ شاگىرت،- ئات-جونى يوقاپ كەتكەن شۇ ئادەملەرنىڭ ئىسمىنى سەندىن بۆلەك كىشىلەر بىلمەيدىغان مازاردا بىزنى ھەيران قالدۇرغىدەك قانچىلىك ئىش بولماقچىدى؟ خام خىيال قىلما، ئۇستام. سەن ئاڭلىغان ھېكايىلاردىكى ئۇ كىشىلەر ئەمدى كەلمەسكە كەتتى. نەسلى-ۋەسلى مازار بىلەن تەڭلا تۈگىدى. مازارنىڭ ئەمەس، بازارنىڭ دەۋرى بۇ. ياشايدىغىنى بازارلىقلار! باشقىسى قۇرۇق گەپ، يوق گەپ!....

- مەن دەيمەنكى.....

گومۇش سۈپەت بالا بازارغا يېقىنلاپ قالغان ئىدى. ئەتراپتىن ئاڭلىنىۋاتقان ۋاڭ-چوڭلار، شاۋقۇن-سۈرەنلەر كۈچەيگەنسېرى، ئۇ ئۆزىنى شۇنچە بىئارام سېزەتتى. قورۇنۇش، يېتىرقاش ۋە يېرىمسىراشلار ئۇنىڭ تومۇر-تومۇرلىرىغا يامشىپ كېلەتتى. ئۇنىڭ قەدەملىرىمۇ شۇقەدەر ئاستاۋە تەستە يۆتكىلەتتى. نەگە قەدەم تاشلاشنى بىلمەيۋاتقاندا، قەدەم ئېلىشقىمۇ بولمايدىغاندەك ھېس قىلاتتى....

- ئەسسالامۇ ئەلەيكوم!

بالا، غەلىتىلىك ھېس قىلىسىمۇ، ھېچنېمە كۆرمىگەندەك، ئاستا قەدەم ئېلىپ كېتىۋەردى. دېمىسىمۇ ئۇ، بۇنداق گەپ قىلىدىغان ئادەمنى، گەپ قىلىسىمۇ گەپ قىلىدىغاننى تېخى كۆرۈپ باقمىغانىدى. بۇ، ئۇنىڭ نېمە قىلغىنىكىن؟ بۇ يەردە ماڭساڭ بولمايدۇ، دېگىنىمىكىن ياكى ئۇدۇل ماڭ، دېگىنىمىكىن؟ ئۇ ئاۋۋالقىدەك مېڭىۋەردى. مېڭىشتىن باشقىسىمۇ خىيالغا كەلمەيتتى. نەدىن كەلدى؟ مېڭىپ نەگە بارىدۇ؟ بۇنى تېخىمۇ بىلمەيتتى. ئۇنىڭ كەينى قاراڭغۇ، ئالدى بولسا چەكسىز تۇمان ئىدى. «قانداق ئادەمدۇ؟ نېمە دېگىنىدۇ ئۇ؟» ئۇ بەلكىم شۇنداق ئويلىغاندۇ. كۈتمىگەندە، ئۇنى يەنە بىرسى تەمىرتىۋەتتى.

- ياخشىمۇ سىز؟!

بالا تېخىمۇ بەك خۇدۇكسىرىدى. لېكىن ئۇنىڭغا مېڭىشلا توغرا تاللاشتەك بىلىنەتتى. راست ئۇنىڭ ئېسىدە بارىمۇ، بىلىدىغىنىمۇ مۇشۇلا ئەمەسمىدى. مېڭىش كېرەك! پىنگىۋىندەك ئىغاڭلاپ، توخۇدەك توكۇلداپ، بېلىقتەك پىلتىڭلاپ...

- ئادەممىكىن دېسەم، ئېشەكمۇ نېمە ئۇ؟

بالىنىڭ ئارقا تەرىپىدىن مۇشۇنداقراق بىر غۇدۇراش ئاڭلانغاندەك بولدى. شۇغىنىسى، بۇ ئاۋازمۇ ئۇنىڭغا چۈشۈنۈكسىز ئىدى. بۇ نېمە دېگىنىدۇ ئەمدى؟ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلار ھەر نېمە دېيىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئېشەك ئەمەس ئىدى. ئۇ زامانىنىڭ ئېشەكلىرىگە مۇڭگۈز چىقىپ ئۆلگۈرگەن بولسىمۇ، ئىككى پۇتلاپ مېڭىشنى تېخى ئۆگىنىپ بولالمىغانىدى. بالىنىڭ باشقا ھالەتلىرىمۇ ئېشەككە ئوخشىمايتتى. قول سېلىپ ماڭاتتى، ساقاللىرىمۇ ناھايىتى شالاڭ (ئېشەكنىڭكىدەك قويۇق ئەمەس) ئىدى. كۆككىمۇ، بوزغىمۇ ئوخشىمايدىغان بىر جۈپ كۆزى، بىر قارىسا ماخشاقراق، يەنە بىر قاراشتا قاڭشارلىقتەك كۆرۈنىدىغان بۇرنى، قېلىن كۆرۈنىسىمۇ، گىلاستەك قىزىرىپ تۇرغان لەۋلىرى، ئەتراپقا قاراشلىرى ۋە قاراپ بولۇپ خۇدۇكسىرىلىرى.... راۋۇرۇس بىر بالىنىڭ، ھەئە، ھەقىقىي ئادەمنىڭ ئۆزى ئىدى. دېمەككى، بازاردا چىن مەنىسىدىكى بالا ئۇقۇمى يوقاپ كەتكىنىگە ئۇزۇن جاھانلار بولغانىدى. بالىلارنىڭ چوڭلاردەك، چوڭلارنىڭ بالىلاردەك بوپ قېلىشلىرى بۇنى دەلىللەپ تۇراتتى. شۇڭا، يېڭى تۇغۇلغان بالىلارنىڭ كىنو قويۇپ يۈرۈشلىرىمۇ، 90 ياشلىق بوۋايلىرىنىڭ ئىشتاننى تېقىمىغا سېرىپ قويۇپ، ئاسمانغا

قارىتىپ سېشىلىرىمۇ ھېچكىشىگە غەلىتە بىلىنمەيتتى. قىسقىسى، بالىلار ئادەم، ئادەملەرنىڭ ھەممىسى بالا ئىدى. مۇشۇ نوقتىدىن ئېيتقاندا، بازار شاۋقۇنلىرىنى ئاڭلاپ كېلىۋاتقان بالىمۇ چوپ-چوڭلا ئادەم سانلاتتى. ئادەم ئىكەن، دېمەك ئۇ، بالا ئىدى!....
قەدەملەر داۋام قىلاتتى، ئاستا، ئېنىقسىز، دېلىغۇل.

بازار قاينايىتتى. كىشىلەر تۇمان قېتىدا چېپىپ يۈرۈشەتتى.
شاۋقۇنلار ئۆرلەيتتى. مىسلىسىز زامانىۋىلاشقان قاتناش قوراللىرى تېخنىكىۋىي تومۇرلارنى بويلاپ بوراندەك ئۇچاتتى.

بۇلۇت ئۈستىگە بوي سوزغان ھەيۋەتلىك بىنانىڭ ئەڭ يوقىرىدىكى بىر خانىسىدا 5-6 ئادەم بىر نېمىلەرنى مۇلاھىزە قىلىشۋاتاتتى. بېرىپ-بېرىپ ئۇلارنىڭ سۆزلىرى بىر نوقتىغا مەركەزلەشتى.

- ماڭا قاراڭلار،- دېدى چاچ ۋە ساقاللىرى ئوخشاشلا ئاقارغان كۆز ئەينەكلىك ئادەم ئۆينىڭ بىر تېمىدىكى مىدىرلاپ كېلىۋاتقان سۈرەتكە قاراپ. قارىغاندا، تام كومپيۇتېر ئېكرانىنىڭ رولىنى ئېلىۋاتاتتى،- بىز كۆرۈۋاتقان بۇ بالا بىلەن بايا كۆرگەن ئادەمنىڭ بىرەر ئوخشاشلىقىنى بايقىدىڭلارمۇ؟

ساقاللىق ئادەمنىڭ سوئالى بىلەن تەڭلا، ئېكران توغرىسىغا قاراپ ساناقسىز بۆلەكلەرگە بۆلۈندى. ئەڭ باشتىكى بۆلەكتە، چاچلىرى مۇرىسىدە يەلپۈنۈپ تۇرىدىغان ساقاللىق بىر ئادەم يىراقلارغا كۆز تىكىپ، مەردانە قەدەملەر بىلەن كېلىۋاتاتتى. ئەڭ ئاخىرقى بۆلەكتە بولسا، بىز كۆرگەن بالا، ھېچكىشىگە ئوخشىمايدىغان چىرايى بىلەن مىسىلداپ كەلمەكتە ئىدى. قاراپ تۇرغانلار مۇشۇ ئىككى بۆلەككە كۆپرەك نەزەر ئاغدۇردى. ئوتتۇرىدىكى بۆلەكلەرنى، دەرۋەقە كۆرۈپ تۈگەتكىلى بولمايتتى.

- بۇ ئىككى چىراينىڭ ھېچقانداق ئوخشايدىغان يېرى يوقكەن،- دېدى ساقالنى مەيدىسىگىچە قويۇپ، بۇرۇتنى پاكىز قىردۇرۇۋەتكەن بىرسى كېسىپلا،- پەقەت ئوخشىمايدىكەن!
- شۇنداقمۇ؟- بۇرنىنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان كۆز ئەينىكىنى يۇقىرىغا سۈرۈپ تۇرۇپ كۈلدى ساقاللىق ئادەم.

- لېكىن، مەن بىر ئوخشاشلىقنى بايقىدىم، مۇئەللىم،- بايقى ئېكراننىڭ يان بۇرجىكىدىكى ئايرىم ئېچىلغان كۆزنەكتە كۆرۈنۈۋاتقان نۇر توچكىسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى بىر كۆزىگە ئەينەك تاقاپ، قۇلقىغا تىگىشىغۇچ تىقۇلغان تاقىرباش بىر يىگىت،- يىراقتىن تەكشۈرۈپ باقسام، كېلىۋاتقان بۇ بالا بىلەن باشتىكى ئاۋۇ ئادەمنىڭ قان تىپى ئوخشايدىكەن.

- بۇ، مەسىلىنىڭ بىر تەرىپى،- دەپ نېمىندۇر چۈشەندۈرمەكچى بولدى ساقاللىق ئادەم.
لېكىن ئۇنىڭ گېپىنى يەنە بىر يىگىت بۆلۈپ تاشلىدى:

- مەنمۇ ئوخشايدىغان يەنە بىر تەرەپنى بايقىدىم. ئىككى چەتتىكى كۆزىگە كۆرۈنۈۋاتقان ئادەملەرنىڭ قان تەركىبلىرى، بارلىق تەركىبلىرى ئوپ-ئوخشاش ئىكەن.

- قان تىپى ۋە تەركىبلىرىنىڭ ئوخشاشلىقى گېن ئىزچىللىقىنى دەلىللەپ بېرەلمەيدۇ؟

.... -

.... -

- دېمەكچى بولغىنىم،- دەپ جىمجىتلىقنى ئۆزى بۇزدى ساقاللىق ئادەم،- بىزگە ئىرقىي بىرلىكنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغان پاكىت كېرەك. شۇندىلا، بۇ يۈچۈن بالىنىڭ قانداق كېلىپ قالغانلىقى ھەققىدە توغرا يەكۈنگە ئېرىشىپ، مۇشۇ ئىشقا قىزىقىۋاتقان بارلىق كىشىلەرگە قايىل قىلارلىق جاۋاب بېرەلەيمىز. ئەپسۇسكى،- ئىككى مۇرىسىنى قىسىپ قويۇپ داۋاملاشتۇردى ئۇ،- ئىش بۇنداق ئاددىي ئەمەس. بەلكىم بۇ بالا نەچچە ئەسىرلىك يىراق جايلاردىن-تولمۇ يىراق ئۆتمۈشتىن كېلىۋاتقاندۇ ۋە بەلكىم ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ ئەسىرلىك ئۇزاقلىقلار ئۇنىڭ يولىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسىدۇر....

ساقاللىق ئادەم جىمىپ قالدى. ئۇنىڭ مېڭىسىمۇ دېرىزە سىرتىدىكى تۇمانلىق بوشلۇقتەك قاراڭغۇلۇشۇپ قالغانىدى.

- ئېكراندىكى ھەر بىر كۆزىگە يەنە يۈزدىن كۆزىگە بۆلۈڭلار،- ئۇزاق سۈكۈتتىن كېيىن، قانداقتۇر بىر نەرسىگە ئىشەنچ تۇرغۇزغاندەك ھالەتتە شۇنداق دېدى ساقاللىق ئادەم،- ئاندىن... ئاندىن شۇ چاغدا كۆرۈنگەن چىرايلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئانالىز قىلىپ باقايلى. قېنىنى سېلىشتۇرايلى، بەدەن تۈزۈلۈشىنى تەھلىل قىلايلى، ئاندىن... ھە، ئاندىن بۇنىڭدىمۇ ئىلگىرلەش بولمىسا، سۈرەتلەرنىڭ ئارىلىقىنى قىسقارتىپ، يەنە پارچىلايلى، تاكى ئېنىق بىر يەكۈنگە ئېرىشكۈچە داۋاملاشتۇرايلى. لېكىن يىگىتلەر، بىزنىڭ يەكۈنىمىز باشقا تەتقىقات ئورۇنلىرىنىڭ جەمئىيەتكە ئاشكارىلايدىغان نەتىجىلىرىدىن كېيىن قالمىسۇن. بىلىسىلەر، بۇ بىز ئۈچۈن ئۆلۈم!...

تۇمان قاپلىغان بازار يېڭىدىن-يېڭى شاۋقۇن تۇغاتتى. سانجاق-سانجاق بولۇشقان كىشىلەر تۇمان قېتىدا، شاۋقۇن بويلاپ تىپىرلايتتى. ھەممە ياق، ھەممىلا نەرسە شاۋقۇندىن يارالغاندەكلا ۋە مەڭگۈ شاۋقۇنغا ئەسىر بولۇپ ياشايدىغاندەك ئىدى...

ۋاقىت شاۋقۇنلاپ ئۆتەتتى. لېكىن، زادى قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكىنى ھېچ كىشى دەپ بېرەلمەيتتى. يۈچۈن بالا بولسا، ئۆزىگە يۈچۈن كۆرۈنگەن بازارغا قەدەم ئېلىپ ئۆلگۈرگەنىدى.

قانداق يەر بولغىنى بۇ؟ كىشىلەر نىمانداق كۆپ، نىمىشقا مېڭىشىدۇ، نەگە ئالدىرايدۇ؟ ئۇنىڭ غۇۋالاشقان تەپەككۈرىدا مۇشۇنداق شوئاللار ئويغانغاندۇر ۋە بەلكى ئۇنى ئالاقزادە قىلىۋەتكەن شاۋقۇن ۋە چىداپ بولماس دەرىجىدىكى تېز رېتىم بۇنچىلىك ئويلاشقىمۇ پۇرسەت

بەرمىگەندۇر. لېكىن نېمىلا بولمىسۇن، شۇ تاپتا ئۇنىڭ ھەر قانداق چاغدىكىدىنمۇ بەكرەك مەڭدەپ قېلىۋاتقانلىقى چىراي ئىپادىسىدىنمۇ بىلىنىپ تۇرىۋاتاتتى. راست، ئۇنىڭچە ھەممە غەلىتە ئىدى. كۆزىگە چېلىققانلىكى نەرسە غەلىتە كۆرىنەتتى. بىر-بىرىنى ئۈسمەكچىدەك، تاپ باشتۇرماي قوغلىشىپ كېتىۋاتقان ھەر رەڭدىكى ۋە ساناقسىز ماشىنىلار، ئېگىزلىكىدىن ئاسمان قېنى، كۈن قېنى، دېگۈزىۋاتىدىغان ناتۇنۇش بىنالار... ھەممىسى غەلىتە ئىدى. ئۇ ھەيران قالاتتى، ئالاقزادە بولاتتى-يۇ، نېمىشقا كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى. يېنىپ كېتىشىمۇ خىيالغا كەلمەيتتى. پەقەت مېڭىشلا كېرەكتەك، يەنە كېلىپ ئالدىغا مېڭىش ئۈچۈنلا كېلىۋاتقانداك بىلىنەتتى.

ئۇنىڭ ئۇنتۇلۇپ قالغىلى خېلى ۋاقىتلار بولغان يۈرىكى، خۇددى گاڭگىراپ قالغان ئىگىسىنى ئۇرۇپ يېقىنئۆتمەكچى بولغاندەك كۆكرەك قەپىزىگە زەرب بىلەن ئۇرۇلاتتى. بۇغۇزى ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر قىسلاتتى. پاناقتەك كۆرۈنىدىغان، قاڭشارلىققىمۇ ئوخشاپ كېتىدىغان بۇرنىنىڭ بىر جۈپ تۆشۈكى نەپەس ئالماشتۇرۇشقا يېتىشمەيۋاتقانداك ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن، ئۇنىڭ ئېغىزىمۇ ھاڭدەك ئېچىقلىق تۇراتتى. ئوپۇر كۆزلىرى ئەتراپقا ئەندىشىلىك تىكىلەتتى-يۇ، ھېچنېمىنى كۆرمىگەندەك ئىدى. شاۋقۇندىن قۇلاقلىرى يېرىلىپ كېتەي دېيىتتى-يۇ، يەنە ھېچنېمىنى ئاڭلىمىغاندەك قىلاتتى. يۈرىكى، ھەي... يەنە شۇ يۈرەك ئەنسىز دۈيۈلدەيتتى. پۈتۈن ۋۇجۇدى ئەندىشىلىك تىترەيتتى. چىرايى بولسا، قانسىز، تىنچسىز، چۈشىنىكسىز، تەسۋىرلىگۈسىز....

ھەممە ئۆز غېمى بىلەن ئالدىراش يۈرىسىمۇ، بىراق ھېچكىشى قىزىقىشىنى ئۇنتۇپ قالمىغانىدى. يوپۇن بالا توغرىسىدىكى خەۋەر ھەممىنى قىزىقتۇراتتى. بازارغا كەينى-كەينىدىن ئاڭلىنىپ تۇرۇۋاتقان يېڭى خەۋەرلەر ئىچىدە بۈگۈنكىسى ئەڭ قىزىقارلىقى ئىدى. چۈنكى، بازاردىكىلەرنىڭ ھېچبىرى ئۆزى ئاڭلىغان ئاجايىپ خەۋەرلەرنىڭ قاتناشچىسىنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدى. بىراق بۈگۈن ئەھۋال باشقىچە. تېخىمۇ قىزىقى، يوپۇن بالىنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى غەلىتە خەۋەرلەرگە ئەگىشىپ كېلىۋاتقىنى-ھە!

- ئەنە كەلدى!

- بىز تەرەپكىمۇ كەلدى!

سودىگەر-يائىمچىلار ئۆرە-تۆپە بولۇشۇپ كەتتى. قانداقتۇر بىر چوڭ سودىدا زور پايدىغا ئېرىشكەندەك، بىر-بىرىسىگە خەۋەر يەتكۈزۈشتى.

بالا، گۈرۈلدەپ تۇرغان شاۋقۇندىن باشقىسىنى ئاڭلىمايتتى. ئۇنىڭ گاڭگىراش ۋە ئەندىشىلىرىدىن پەيدا بولىۋاتقان بىر قاتار غۇۋا گۇمانلىرىمۇ قەلبىنىڭ قات-قېتىغا يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان تىنىمسىز شاۋقۇنلارغا قوشۇلۇپ كەتكەنىدى.

- بىز تەرەپكە كەلسەڭ زىيان تارتمايسەن. بۇياققا كەل، بالا، - ئۇچاقنىڭ كۈپىسىدەك قازا بىر ئادەم، سەدەپتەك ئاپئاق چىشلىرىنى ھىجايىتىپ، يېقىنلاپ كېلىۋاتقان بالغا پارقراق خالتىسىغا قاچىلانغان ئالىمدىن ئىككى تال تەڭلىدى.

بالا كەلدى. ئۆزىگە تەڭلەنگەن نەرسىنى ئالاي دەپ ئەمەس، ئىختىيارسىز ۋە تەبىئىي ھالدىلا كەلدى.

- ھە، ياخشى قىلدىڭ، ھە، - دېدى گېپىمنى چۈشىنىپتۇ دەپ ئويلىغان ھېلىقى قارا ئادەم، باشقىلار ئاڭلىسۇن دېگەندەك ئاۋازنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈپ، - ئەپتىڭدىن قارىغاندا، سەنمۇ مەندەكلا بىچارىدەك قىلسەن. يەنە كېلىپ، يىراقتىن كېلىۋېتىپسەن. ئازراق بىر نەرسە يەۋال. ئاندىن پاراڭلىشىمىز. مازاردىن تۇغۇلغىنىڭ راستمۇ، قانداق تۇغۇلدۇڭ... ھەممىنى شۇ چاغدادەپ بېرىسەن، ھە، نېمىگە قاراپ تۇرسەن، ئالە.

بالا بېشىنى ئىككى ياققا ئىرغىتتى. ئۇ ھېچنېمىنى چۈشەنمىگەندى.

نېمىدەپ ئالمايسەن، ئالە! - تېخىمۇ يۇقىرى ئاۋازدا ئەزۋەيلىدى بايقى ئادەم، - تارتىنما، پەقەت تارتىنما. ئىككىمىزنىڭ بۇرۇنلىرىنىڭ تۆشۈكلىرىمۇ ئوخشايدىكەن. يوغان، ئولتۇرۇشقان...

- ئۇنىڭكىنى ئالغۇڭ كەلمىسە، ماۋۇنى يە، - ئالدىراپ ۋارقىرىدى خېرىدارغا بىر نەرسە جىڭلاپ بېرىۋاتقان قىزىل چاچ سودىگەر، كۆپ-كۆك ۋە شالاڭ چىشلىرىنى كۆرسىتىپ كۈلۈپ.

بالا ھېچنېمىنى ئاڭلىمىغاندەك، بۇ غەلىتە كۆرۈنگەن يايىمچىنىڭ ئالدىدىنمۇ ئۈن-تىنىسىز ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ توختىماي ماڭاتتى. تۇشمۇ-تۇشتىن بىر نەرسە تەڭلەپمۇ، ياغدەك سىيلىق گەپ قىلىپمۇ، ھەتتا چاپىنىنىڭ پېشىگە ئېسىلىپ بېقىپمۇ ھېچكىم ئۇنى توختىتالمايتتى. سودىگەرلەر ئۇنى تالىشىپ قىزىرىشاتتى. خېرىدارلار سودىسىنى ئۇنتۇپ، ئۇنىڭ ئارقىسىغا توپ-توپ بولۇپ كىرىۋېلىشقاندى. شوپۇرلار بوپۇنداپ قارىشىپ، قاتناش قىستاڭچىلىقى پەيدا قىلماقتا ئىدى... ئۇ، بازارنىڭ قانداق كوچىلىرىنى بېسىپ ئۆتكەنلىكىنى بىلمەيتتى. ئۇنىڭغا گەپ قىلغان، بىر نەرسە تەڭلىگەن ۋە ئەگەشكەن ئادەملەرنىڭمۇ سانى يوق ئىدى. ئۇ پەقەتلا ماڭاتتى، ماڭاتتى...

- مازاردىن تۇغۇلغان بولساڭمۇ ئادەمگە ئوخشايدىكەنەنەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شالاڭراق بولسىمۇ ساقلىقنىڭ بارىكەن. قېنى، يېنىمغا بىر كەلگىنە ئاداش، - دېدى ساقاللىرى شالاڭ كەلگەن، پىستان كۆز بىر ئادەم، يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بالغا قولىنى ئۇزارتىپ، - قانداق كەلدىڭ، نېمە ئىش قىلىسەن، بىر پاراڭلىشىپ باقايلى. ئەگەر ماشىنا ھەيدىيەلسەڭ، سېنى يېنىمدا ئەپقالاتى. ساقلىڭغا مەستلىكىم كېلىپ قالدى مېنىڭ. شۇ ساقلىڭنىڭ يۈز-خاتىرىسى ئۈچۈن....

بالا ھېچنېمىنى ئاڭقىرمايلا، ھاڭۋاقتىنچە بىردەم تۇرۇپ كەتتى. بۇنى كۆرگەن شالاڭ ساقال ئادەم، ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ئۆزىگە ھەۋەس بىلەن قاراشلىرىغا قوشۇلۇپ تېخىمۇ خۇش بولۇپ كەتتى ۋە:

- يېنىمدا تۇرساڭ زىيان تارتمايسەن. بەك ماشىنا ھەيدىگۈڭ كەلمىسە، باشقا ئىش قىلساڭمۇ بولىدۇ. تورۇبا يولىنى رېمونت قىلسەن، تەرجىمە شىركىتىدە ماتېرىيال تەرجىمە قىلسەن .... - دېدى.

- مەندە ئىشلىسەڭ، شەخسىي ئايرۇپىلاننى ھەيدەپ بېرىسەن.

- ئات دېگەن نەرسىنى مەنلەمسەن، تىرت چۇ! قىلىپ، مۇنداق، - ئاتقا مىنگەننىڭ ھالىتىنى كۆرسەتتى پور كۆتەك يەنە بىر ئادەم، - ئەگەر مەنلەسەڭ، ئەڭ يۇقىرى مائاش بېرىپ ئىشلىتىمەن. مەندە ماشىنا، ئايرۇپىلان ھەيدەيدىغانلار تولا، ئات مەنلەيدىغانلار يوق. ئات دېگەن نەرسىنىڭ ئايرۇپىلاندا خوتى، رولى بولغان بولسىغۇ...

شۇنچە گەپ بىكار كەتتى. بالا كۆزىنى بىردەم مۆلدۈرلىتىپ قاراپ تۇرۇپتى، بېشىنى ئاۋۋالقىدەكلا ئىككى يانغا ئىرغىتتى. ئۇ، مىغىلداپ تۇرغان ئادەملەر توپى قېتىدا، قولاشمايۋاتقان پۇتلىرىنى نەگە قويۇشنى بىلمەي دېگۈدەك كېلىۋاتاتتى.

- يوچۇن بالا گاچىكەن!

تەۋرەپ تۇرغان شاۋقۇنلۇق بازاردا بىردىنلا مۇشۇنداق گەپ تارقالدى. قىزىقسىغان، ئەس-خىيالى يوچۇن بالا ھەققىدىكى ئاجايىباتلاردا قالغان كىشىلەر بۇ ئۇچۇرنىمۇ ھەممە ياققا تارتىپ ئۆلگۈردى. بالا بولسا، ئاۋۋالقىدەكلا ماڭاتتى، گاڭگىرايتتى...

- گاچا بولغان بولسا، ئەلۋەتتە ھەم گاس دېگەن گەپتە، - يوچۇن بالا سەۋەبىدىن ئادەم دېڭىزغا ئايلىنغان يەنە بىر كوچىدىكى كۆككۆز ئادەم، شاۋقۇن قېتىدا قىستىشىپ تۇرغان كىشىلەرگە ۋارقىراپ تۇرۇپ شۇنداق دەيتتى، - قارامۇق كوچىدىكىلەر بىكار ئاۋارە بوپتۇ.

- ھەي بالا، سېنى گاچا دەيدۇ، راستمۇ؟ - دېدى يوچۇن بالىنىڭ يېنىغىلا كېلىپ قالغان تاقىرباش بىر ئادەم ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، - مانا، قۇلۇڭ بىزنىڭكىدەك گۆش-سۆڭەكتىن پۈتكەن قولىكەن. ھەممىلا يېرىڭ بىزگە ئوخشايدىكەن. راستتىنلا ئادەم ئىكەنسەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق نېمىشقا سۆزلىيەلمەيسەن، تىلىڭغا نىمە بولدى؟

- گاچا بولسا، مەن ئۇنى ئىشلەتمەيمەن. تىلى يوق ئادەم يوق ھېسابىدىكى ئادەم.

- توغرا دەيسەن، گاس بولسىمۇ ئىشلەتكىلى بولمايدۇ، خەقنىڭ گېپىنى ئۇقىمىسا قانداق بولىدۇ.

- ھاي... ھاي-ي-ي... ھە، مۇشۇنداق دەپ ۋارقىراپ باق دەۋاتىدۇ، - گەپ قىستۇردى ياندىكى يەنە بىر ئادەم قاتتىق توۋلاپ تۇرۇپ.

-ئى، ئى!...

بالىنىڭ قېلىن كالىپۇكلىرى قېتىدىن تۇيۇقسىز باچكىنىڭ زەئىپ قىچقىرىشىغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئاۋاز چىقتى. بۇ ئاۋاز شۇنچە پەس ۋە ئۇقۇمسىز بولسىمۇ، بازاردىكى ھەممىلا ئادەم تولۇق ئاڭلىغاندەك بولدى.

- گاس ئەمەسكەن، گاجىكەن.

- نەدە گاجا بولىدۇ، گومۇشكەن.

- گومۇش دېگەن قانداق گەپ، سۆزلىيەلمەيدىكەن.

- ياق، ئۇنىڭ ئاۋازى بارىكەن. دېمەك، گاسمۇ، گاجىمۇ ئەمەستەك. گېلىنىڭ بىر يەرلىرىدە

تىلىنى بۇغۇپ تۇرۇۋاتقان بىرەر توسالغۇ بارمۇ قانداق؟

- ھازىر تارقىلىۋاتقان كېسەللەرگە بىر نېمە دەپ بولمايدۇ.

- گاس بولامدۇ، گاجا بولامدۇ بەربىر، ماڭا ئىشلەپ بېرىشكە ئۇنىسىلا، ئۇنى يېنىمدا

ئېلىپ قالمەن. ھېچ ئىشقا يارىمىسا، تۆمۈر قەپەسكە سۇلاپ كۆرگەزمە قىلىمەن. مۇشۇنىڭ

ئۆزىمۇ پۇل.

بازار ئەھلى مۇلاھىزە قىلىشاتتى، تالىشاتتى، گۇمانسرايتتى، ئۈمىدسىزلىنەتتى.

- ھېچنېمىنى چۈشەنمىسە، ئادەم دېگىلى بولامدۇ؟

- چۈشەنگىلى بولمايدىغان قانداق بالا ئۇ؟

بالا راستىنلا ھېچنېمىنى چۈشەنمىگەندى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ھېچقانداق بىر نەرسە ئۇنى

ئۆزىگە تارتالمايتتى. ئۇنىڭ قۇلاقلىرىغا ھامان بىر خىل ئاۋاز-مەنىسىنى بىلگىلى بولمايدىغان

ئارىلاشما گۈلدۈرلەشلەر ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كۆزلىرى بولسا ئاۋۋالقىدەكلا مۆلدۈرلەيتتى. ئالاقزادە،

چۈشىنىكسىز، تېنىچسىز، نۇرسىز....

- يوچۇن بالا ئۆلۈككەن!

- مانا دېمىدىمۇ، مازاردىن پەقەت ئۆلۈكلا تۇغۇلىدۇ!

- ئالدىنىپتۇق!

- ئۆلۈكنىڭلا سۆزلىيەلمەيدىغانلىقىنى ئۇنتۇپتۇق!

بازاردا يەنە نۇرغۇن گەپلەر بولۇنغاندۇ. كىم بىلىدۇ، تالاي كىشلەر ئېغىزغا ئالغۇسىز سۆزلەر

بىلەن ئۇنى ھاقارەت قىلغاندۇ. لېكىن، بۇلار بالا ئۈچۈن ئەھمىيەتسىز ئىدى. ھەممە بىر بولۇپ،

پەلەككە يەتكىدەك يۇقىرى ئاۋازدا توۋلىغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭغا پەقەت غۇڭۇلداش، ئاخىرىغا

بېرىپ گۈرۈلدەش بولۇپلا ئاڭلىناتتى. ماختاش، تىللاش، قىزىقتۇرۇش، قورقۇتۇش.... ھەممىسى

ئوخشاش ئىدى.

مېڭىش داۋام قىلاتتى. مەنبەسىز، مەنزىلسىز، خۇددى كونتروللىقنى يوقاتقان ماشىنا ئادەمدەك.

ئالاقزادىلىك... ۋە يەنە بىپەرۋالىق....

زىددىيەتلىك، مۇرەككەپ ۋە چۈشىنىكسىز بىر ھالەتتە كېتىۋاتقان بالا تۇيۇقسىزلا چۆچۈپ توختىدى. ھەئە، بازاردىكى ھەممىنى ھەيران قالدۇرۇپ توختىدى. بىرەر كىشىنىڭ زورى بىلەن ئەمەس، نېمىتى ۋە گېپى بىلەنمۇ ئەمەس، ئۆزى خالاپ توختىدى. بۇ ھال ھەممىنى ھەيران قالدۇردى.

- ھەر نېمە قىلساقمۇ توختىمىغان بۇ بالغا ئەمدى نېمە بولغاندۇ؟

- ھېچنېمىگە قىزىقمايدىغان گومۇشقا نېمە تەسىر قىلغاندۇ؟

كىشىلەر، تۇمانغا ئارىلىشىپ كەتكەن شاۋقۇن قېتىدىن ئۇنىڭغا يېڭىباشتىن نەزەر سالىدى. بالا، بازارغا قەدەم باسقاندىن بويان تۇنجى قېتىم بېشىنى ئېگىز كۆتۈرگەندى. ئۇ بېشىنى تىك ۋە سەل يېنىچە تۇتۇپ قانداقتۇر بىر ئاۋازغا دىققەت قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئاڭلاۋاتقىنى قانداق ئاۋازدۇ؟ قايسى تەرەپتىن كېلىۋاتقاندۇ؟ ھەممىسىنىڭ كاللىسىدا شۇ بىرلا سوئال ئىدى. ئەمما، ھېچ بىرىدىن جاۋاب چىقمايتتى.

بالا ھېچقاچان كۆرۈلۈپ باقمىغان قىزغىنلىق ۋە ئاجايىپ بىر خىل ئاڭلىقلىق بىلەن، كوچىنىڭ چېتىدىكى تارچۇققا قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ تېزلەشكەن قەدەملىرىگە، قەدەمدىن بۇرۇن تېمىسىقلاپ كېتىۋاتقان قۇلاقلىرىغا، ھۇشيارلىق كۈچىدىن ئويىناپ ۋە چىمىلداپ تۇرغان كۆزلىرىگە كەسكىن بىر مۇددىئە سىڭىپ كەتكەندى....

ئۇ، ئەمدى ئېنىق ئاڭلىدى، ئۈچ تەرىپى ئەينەك بىلەن توسۇلغان كىچىككىنە بىر ئۆيدىن مۇزىكا ئاڭلىنىۋاتاتتى!

دۇكان ئىگىسى سىرتقا ئاڭلىنىۋاتقان مۇزىكىنىڭ ئاۋازىنى بىردىنلا كۆتۈرۈۋەتتى. بازار ئەھلى ھەمىشە ئاڭلاپ تۇرىدىغان، لېكىن ھېچكىشى ئېتىبار بەرمەيدىغان قەدىمىي بىر كۆي تار كوچىنى لەرزىگە سالىدى. بالىنى جەلپ قىلىپ كەلگىنى مۇشۇ كۆي، دەل مۇشۇ كۆي ئىدى.

ئۇ، ئەتراپقا ئولتۇرۇلغان سان-ساناقسىز كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرۇپ، جۇشقۇن بىر ھالەتكە ئۆتتى. قانداقتۇر بىر كۈچ تومۇر-تومۇرلىرىدىكى ئويىغان قانلارنى قىزىتىۋاتقاندەك، ئۇنىدا تۇرالمىلا قالدى. قەدەم ئېلىشقا قولايلىقىدا قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنىۋاتقان پۇتلىرى نېمىدىندۇر قۇۋۋەت تاپقاندەك، يەڭگىل دىكىلداشقا باشلىدى. بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدا سېلىنىپ كەلگەن كۈچسىز قوللىرى پۇتلىرى بىلەن بەسلىشىۋاتقاندەك، ئۆز-ئۆزىنى دەڭسەپ كۆرمەكچى بولغاندەك ئاستا-ئاستا كۆتۈرۈلۈپ، پۇتغا ماس ھەركەتلىنىشكە باشلىدى....

مۇزىكا تېخىمۇ كۈچەيدى... شاۋقۇن مۇزىكىدىنمۇ كۈچلۈك بولسىمۇ، لېكىن بالىنىڭ سەزگۈنلىرى مۇزىكا تەرەپكە تامامەن ئېغىپ كەتكەندى. شۇڭا، شاۋقۇنمۇ بىلىنمەيتتى. تۇمانمۇ سېزىلمەيتتى. مۇزىكا زامانىۋىي ئوركېستېر بىلەن ئورۇنلانغاندى. ئۇنىڭ بىر يەرلىرى قايسى بىر ئەلنىڭ مۇزىكىسىدەك ئاڭلىناتتى، يەنە قايسى بىر مىلودىيەسى ھەمىشە ئاڭلىنىپ تۇرىدىغان مودا مۇزىكىلارنىڭكىگىمۇ ئوخشاپ كېتەتتى. قىسقىسى، بۇ، ئەبجەش مۇزىكىدەك ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭدىن سېزىلىپ تۇرىۋاتقان ئۆزگەرمەس ۋە ئۆزگىچە بىر رېتىم، مۇزىكىنىڭ ئومۇرتقا قىسمىنى تەشكىل قىلىپ تۇرغان بىر مىلودىيە بالغا بارغانسېرى ئايدىڭ بولۇپ قېلىۋاتاتتى. ئەمدىلىكتە، مۇزىكا قانچىلىك ئۆزگىرىش ياسىسۇن ۋە بۇزۇپ چېلىنسۇن، بەربىر ئىدى. جۇشقۇن، مەردانە، ئۆزگەرمەس ۋە يوقالماس بىر رېتىم ئۇنى ئۆزىگە تارتىپ باراتتى. ئۇنىڭ پوستلاق قېتىدىن ھەقىقىي، گۈزەل بىر ئودار يۈز ئېچىپ ئۈلگۈرگەندى. ئۇ ئۇدار ئېنىق، كۈچلۈك، رېتىملىق ۋە تارتىملىق ئىدى!....

بالا ئۆزىنى باشقۇرۇشقا ئامالسىز قالدى. كۈچلۈك ئۇدار تەسىرىدە، مېڭىسىنىڭ قانداقتۇر بىر قاراڭغۇ پوستى سويۇلۇپ چۈشكەندەك، چوڭقۇر بىر جايلاردىن يورۇق رېتىم بىلەن تومورداش نېرىفلار تىرىلىپ چىققۇناتقاندەك بىلىندى. ئۇنىڭ پۈتۈن بەدەنلىرى ئوت بولۇپ ياناتتى. ۋۇجۇدى ئۇچۇشقا تەييار تۇرغان قۇش قاناتلىرىدەك لىغىلداپ تىترەيتتى. قاتقان تەپەككۈرى، ئۇنتۇلغان خاتىرىلىرى، مۇزلىغان خىيال ۋە تەسەۋۋۇرلىرى... ھەممە، ھەممىسى پورۇقلاپ قايناۋاتقاندەك، چاراسلاپ يېرىلىۋاتقاندەك، كۈچ بىلەن، زەرب بىلەن قاسراق تاشلاۋاتقاندەك بىلىنەتتى. تومۇرلىرىدا ئېقىۋاتقىنى، قان ئەمەس، ئوت ئىدى. ئۇ كۆيدۈرگۈچ كەلكۈن بولۇپ تومۇر- تومۇرلارغا يامرايتتى. بەدەننىڭ ھەممىلا يېرىنى قىزدۇرۇپ، كۆيدۈرۈپ ئۆتەتتى. ھەممە ئۇيغۇنۇش، ھەممە تىرىلىش مانا مۇشۇ يەردىن باشلىناتتى....

تۇنۇش رېتىم...

تۇنۇش مىلودىيە....

- مەن گاچا!!

بالا قىزىش چېكىگە يەتكەن ئارغىماقتەك ۋارقىرىغان ۋە سەكرىگەن پېتى ئۇسسۇلغا چۈشتى. ئۇ ئۆزى ئىزدىگەن قانداقتۇر بىر نەرسىنى تېپىۋالغاندەك قىلاتتى. شۇئان، ئۇنىڭ كۆزىگە ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان تونۇش گەۋدىلەر كۆرۈنگەندەك بولدى. كۆز ئالدىدىكى ساناقسىز كىشىلەرمۇ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقاندەك ھالەتتە كۆرۈندى.

- مەن ئۇسسۇل ئوينىدىغان گاچا، سىلەرمۇ ئوينىڭلار، ھەممىمىز ئوينايلى!

ئۇ ئۆزىنى قويۇۋېتىپ ئوينىتتى. ۋارقىرايتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ كىشىلەر كۆرگەن گومۇش ھالىتىدىن ئەسەرمۇ قالمىغاندى. ئەتراپتىكىلەر كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قېلىشتى. ئاجايىپ بىر

مۆجىزە يۈز بەرگەندەك ئېغىزلىرىنى ھاڭدەك ئېچىشىپ، كۆز ئالدىدىكى كارامەتكە قاراپ بۇتتەك قېتىپ قېلىشتى. تېخى ھېلىلا ھېچنېمىنى چۈشەنمەي يۈرگەن گومۇش مۇشۇ شۇمۇ. «ئەھ-ئەھ» دىن باشقا بېرەر ئېغىزمۇ زۇۋان سۈرەلمىگەن گاچا مۇشۇ بالا شۇمۇ. دۇنيا نېمە بولۇپ كەتتى. بۇ بازار نېمە بولۇپ كەتتى ئەمدى؟

ھەممە ھەيران، پۈتۈن بازار ھەيرەتتە ئىدى. بالا بولسا، تېخىمۇ ھەيران قالسۇن دېگەندەك، زوق-شوخ بىلەن ئۇسسۇلغا تەگكەندى. ئۇنىڭ پىرقىراۋاتقىنى قانداق ئۇسسۇل ئىكەنلىكىنى ھېچكىشى بىلمەيتتى. لېكىن ئۇسسۇل دېيىلىدىغان سەنئەت ھەرىكىتى ئىكەنلىكى ھەممىگە ئايان ئىدى. يائىلا، ئۇسسۇل دېگەنمۇ ئاجايىپ چىرايلىق ئوينۇلىدىغان ھەرىكەت ئىكەن. نەدە يۈرۈپ ئۆگەنگەن بولغىدى بۇ گاچا، ياق، بۇ بالا. مۇشۇنداق چىرايلىق ھەرىكەتنى بازار ئەھلى نېمىشقا بىلمەيدىغاندۇ؟ بۇ بالا كىم ئۈچۈن، نېمىشقا ئوينىدىغاندۇ. ئۇسسۇل ئويناپ پۇل تاپقىلى بولامدىغاندۇ، يا ئۇسسۇل گاچىغا زۇۋان، گومۇشقا جورئەت بېرىدىغان ھەرىكەتمىدۇ؟

مۇزىكا ئۇدارى بارغانسېرى كۈچىيەتتى. ئۇسسۇل ئىچىگە كىرىپ كەتكەن ۋىجىك گەۋدە گويا مۆجىزىلىك ئۇسسۇل ماشىنىسىدەك تېنىمسىز چۆرۈلەتتى، پىرقىرايتتى. ئۇنىڭ تولغۇنۇشلىرى ئۇسسۇل، قول كۆتۈرۈشلىرى ئۇسسۇل، قەدەم يۆتكەشلىرى، ھەتتا سەكرەشلىرىمۇ ئۇسسۇل ئىدى. ئۇنىڭ ھەربىر ھەرىكىتى ئەتراپتىكىلەرنىڭ كۆرۈش سەزگۈسىگە ئۆچمەس سۈرەت بولۇپ سىزىلاتتى. سۈرەت سۈرەتكە ئۇلۇشۇپ كېلەتتى. سۈرەت سۈرەتنى پۈتۈنلەپ بارايتتى. ھەيرانلىق قاپلىغان ۋۇجۇدلاردىكى مۇكەممەللەشكەن سۈرەتلەر ئەمدى قانغا ئۆتۈشكە باشلىغانىدى. مۇسكۇللار غىدىقلىناتتى، تومۇرلار كۆپىيەتتى....

دۇكان ئىگىسى توختىتىپ قويدىمۇ ياكى باشقا سەۋەب بارمۇ، مۇزىكا توپۇقسىز توختاپ قالدى. ئەمما، بالا بۇنى سەزمەيتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە، مۇزىكا تېخىمۇ جۇشقۇن، ئويناق ئۇدار بىلەن ياڭراۋاتاتتى. بازاردىكى ھەممىلا ئادەم ئۆزىگە ئوخشاشلا ئۇسسۇل دۇنياسىغا كىرىپ كەتكەندى. ئادەملەر ئوينىيەتتى. بازار ئاۋۋالقىدەكلا قاينىيەتتى....

- ئوينا!....

- ئوينا!....

بالا ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا ئوينىۋېتىپ، بىردىنلا يولنىڭ چېتىدە تاشلىنىپ قالغان تاياقچىغا ئېسىلدى ۋە كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۇنى ئىككى قىلىپ سۇندۇرۇپ، يايىمچىنىڭ ئالدىدىكى كونا داسنى تاراڭشىتىپ چېلىپ ئۆلگۈردى. بىر جۈپ قاتتىق تاياق داسقا رېتىملىق، ئەمما شىددەتلىك ئۇرۇلاتتى. داس بولسا داراڭلايتتى، تاراڭلايتتى، ياق مۇزىكا بولۇپ جاراڭلايتتى!

ئۇ مەمنۇنىيەت بىلەن چېلىۋېتىپ، ئىختىيارسىز ھالدا ئارقىسىغا قاراپ قويدى. قارىدى-يۇ، ھەيرانلىق ۋە ھاياجاندىن يۈرىكى يېرىلىپ كېتىشكە تاس قالدى: مازار كىشىلىرى ئۇنىڭ ئارقىسىدا سەپ بولۇپ ئۇسسۇل ئوينىۋاتاتتى!

ئەمدى ئۇ، ناخشىنىمۇ ئۆزى توۋلاۋاتاتتى. ئىچ-ئىچىدىن ئۆرلەپ چىقىۋاتقان ھەيرانلىق ۋە بېسىۋالغۇسىز ھاياجان ناخشا بولۇپ تۆكۈلمەكتە ئىدى.

- مەن گاچا، ناخشا ئېيتىدىغان!

- مەنمۇ گاچا، ئۇسسۇل ئوينىدىغان!

- مەنمۇ گاچا، مۇزىكا تىڭشايدىغان!

نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزىلا بىلىدىغان تىلدا، تەرەپ-تەرەپتىن شۇنداق دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. لېكىن، مەزمۇنداش گەپلەرنى دەۋاتقانلىقىنى ھېچقايسىسى بىلىشمەيتتى. داسقا تەڭكەش قىلىپ ئېيتىۋاتقان ناخشىنى تېخىمۇ چۈشەنمەيتتى. ئۇلارنىڭ، ئوتتۇرىغا ۋارقىراپ چۈشۈۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئورتاق بىلىدىغان بىر تەرسىسى-ئۇدار، تونۇش، قەدىمىي، جۇشقۇن ۋە مەردانە ئۇدار ئىدى. باياتىن بېرى قانلارنى قىزىتقانمۇ، قىزىغان قانلاردىن ئۇرغۇپ چىقىۋاتقانمۇ يەنىلا مۇشۇ تۈگىمەس ئۇدار ئىدى!

- ئوينايلى!....

- ئوينا!...

مانا ئەمدى ھېچكىشىنى توسىۋالغىلى بولمايتتى. گاچا بىلەن گومۇش، بازارلىق بىلەن مازارلىق غايەت زور ئۇسسۇل قوشۇنى بولۇپ، بىر-بىرىگە كىرىشىپ كەتكەنىدى. بالا بولسا، ئۇسسۇلچىلار توپىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىدا كونا داسنى قىزغىنلىق بىلەن تاراڭشىتىپ، مازار ئەھلىگە تونۇش، ئەمما ئۆزىلا ئېيتالايدىغان ناخشىسىنى تىماي توۋلايتتى....

- تاپتىم، ئۇلارنىڭ ئوخشايدىغان يېرىنى تاپتىم، ئۇستاز!

ئەتراپنى بولۇتلار ئوراپ تۇرغان ئېگىز بىنادىكى تەتقىقاتخانىدا، كومپيۇتېرغا ئەمەس، بازاردىكى مۆجىزىلىك كۆرۈنۈشلەرگە قاراپ تۇرغان قاپ-قارا ساقاللىق بىر يىگىت شۇنداق دەپ ۋارقىرىغىنىچە پەسكە قاراپ يۈگۈردى.

«بۇ، كۈندە دېگۈدەك مۆجىزە يۈز بېرىپ تۇرىدىغان بازار ئىكەن.» ئۇزۇن زامانلار ئۆتكەندىن كېيىن، كىشىلەر ئەستايىدىل بىر تارىخچىنىڭ خاتىرىسىدىن شۇنداق جۈملىلەرنى كۆرۈشتى. «مازارنىڭ ئانا بولغىنىنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىۋىدىم. مانا ئەمدى غەلىتە بىر مۇزىكا مازار ئەھلىنى ئۇسسۇل قېتىدا تىرىلدۈردى. قانداقتۇر بىر مۇزىكا بىلەنلا، گومۇشلارنىڭ ئۇسسۇل ئوينىدىغان، گاچىلارنىڭ ناخشا ئېيتىدىغان بولۇپ كەتكىنىگە تېخىمۇ ھەيرانمەن...»

تارىخ ئوبزورچىلىرىنىڭ كېيىنكى كۈنلەردە بۇ خاتىرىگە قانداق باھا بېرىدىغانلىقىنى
ھازىرچە بىلگىلى بولمايتتى. بىلىدىغىنىمىز: بازار يېڭىچە بىر شاۋقۇندا قاينايتتى...

يەتتە قىزلىرىم

(ھېكايە)

ئايىلى مۇنىياز تۈركىستان

(1)

جەڭنامىلەر كامىلى بولغان مەدداھ بوۋىلار نىمىشقىدۇر، يېقىندىن بېرى كوچىلاردا ئۆزىنى كۆرسەتمەس بولۇۋالغان بولسىمۇ، لېكىن، ئۇلارغا بولغان سېغىنىش ئۆتمىزنى ئەتراپىمىزدىكى تارىخچى تاغىلارنىڭ قىسسىلىرى بىلەن بېسىپ كېلىۋاتاتتۇق. ھە - ئە، ئۇلار ماڭغان يولدا ئەمدى تارىخچى تاغىلار كېتىپ باراتتى. ئۇلارنىڭ بەزىسى كۆزەينەك تاقايتتى. كۆپىنچىسىنىڭ چاچلىرى كۈمۈشتەك ئاپئاق ئىدى. ئۇلار ھەممە كوچىلاردا بولغىنى ئۈچۈن، بىز ئاڭلايدىغان ھېكايىلەرمۇ بەك كۆپ ئىدى. ئېيتقانسىمۇ شاخلاپ ۋە چوڭقۇرلاپ بارىدىغان بۇ ھېكايىلەر ئېغىزدىن - ئېغىزغا، قۇلاقتىن - قۇلاقلارغا، يىراقتىن - يىراقلارغا تارايىتى...

— مانجۇلارنىڭ چەنلۇڭ خانى دەۋرىدە، شەھرى ئۈچتۇرپاندا «يەتتە قىزلىرىم» دەپ ئاتالغان قەھرىمان ھەدىلىرىڭلار ئۆتكەن. يەر - جاھاننى زىل - زىلىگە كەلتۈرگەن ئۈچتۇرپان قوزغۇلىڭىنى دەل مۇشۇ ھەدەڭلار باش بولۇپ ئېلىپ بارغان بالىلىرىم... دەپ ھېكايىلىرىنى باشلايتتى تارىخچى تاغىلار، خۇددى دېيىشىۋالغاندەكلا تۇنجى ھېكايىسىنى «يەتتە قىزلىرىم» دىن باشلاپ. ئۇلارنىڭ بۇ ھېكايىسى بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا، يىراق ئۆتمۈش زاماندا، كۈن ئولتۇرار تاماندا، پالانى ئاتلىق ماكاندا ئاجايىپ بىر باتۇر ئۆتكەنكەن... دەپ باشلىنىدىغان قىسسەلەردىن كەسكىن پەرق قىلاتتى. بولۇپمۇ، بۇ ھېكايىلەرنىڭ قىلغانىكەن، بولغانىكەن، ئۆتكەنكەن... دېگەندەك چۆچەك ئېيتىش ئۇسلۇبىدىكى جۈملىلەر بىلەن ئەمەس، قىلغان، بولغان، ئۆتكەن... دېگەندەك چىنلىق تۈسى قويۇق بولغان، ئادەمنى خۇددى كۆرۈپ تۇرغاندەكلا ئىشەندۈرۈدىغان جۈملىلەر بىلەن باشلىنىشى بىزنى تېخىمۇ ھايانغا سالاتتى. بىز گويىا جەڭگە قاتناشقان قەھرىمانلارنى كۆرۈپ تۇراتتۇق. ئۇلارنىڭ ئېغىزىدىن تەسىرلىك جەڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلايتتۇق. مۇشۇنداق چاغدا، ئويۇن دېسە بەشكۈنلۈك يەرگە چېپىپ بارىدىغان بالىلارمۇ ھەممە كەپسىزلىكلىرىنى تاشلاپ، تارىخچى تاغىلارنىڭ ئەتراپىغا ھەسەل ھەرىسى گۈلگە ئولاشقاندەك ئولۇشۇپلىشاتتى. تارىخچى تاغىلار بولسا تېخىمۇ روھلۇنۇپ

كېتەتتى، —بۇ يەتتە قىزلارنىڭ باشچىسى مايسىخان ئىدى. ئۇ، ئۇچتۇرپاننى سورايدىغان ئېلى بەگ ئاتلىق بىر تۆرەمنىڭ ئەتىۋارلىق قىزى بولۇپ، ئەقىل - پاراسەت ۋە ھۆسنى - جامالدا تەڭداشسىز ئىدى. قىلىچۈزلىق، مەرگەنلىكتە ھېچبىر كىشى ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيتتى. ناخشا - ئۇسۇل، شېئىرىيەت بابىدىمۇ تەڭتۇشلىرىغا يول بەرمەس ئىدى. زوھرا، دىلبەر، غۇنچەم، گۈلئەلىم، ئەختەرنىسا، قەمبەرنىسا... قاتارلىق ئالتە نەپەر قىز ئۇنىڭ ھەمساۋاقلرى ۋە مەخسۇس نەۋكىرى ئىدى. ئۇلارمۇ ھۆسن، پەزىلەت، پاراسەت ۋە ماھارەتتە يېتىلگەن قىزلار ئىدى. مايسىخانغا ھەمراھ بولۇپ، خۇددى ئەلەردەك، ئات مەنەتتى. ئوۋ قىلاتتى. چەۋەندازلىقتىمۇ ھەممىنى تاڭ قالدۇرۇدىغان ماھارەت ئىگىلىرى ئىدى.... ئايلا ئۆتۈپ - يىللار ئۆتۈپ، ئېلى بەگ قازا قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىنلا، ئۇچتۇرپاندا ھەق - ئادالەت قۇياشمۇ پاتتى. ئىنساپ - دىيانەتلەر كۆتۈرۈلۈپ، زۇلۇم - سىتەم چېكىگە يەتتى. ... شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، كۈنلار « جىگدە يېغىلىقى » دەپ ئاتايدىغان بىر قوزغۇلاڭ بولدى. بۇ قوزغۇلاڭغا بىز گېپىنى قىلغان مايسىخاننىڭ چوڭ ئاكىسى رەخمىتۇللا، ئۇ جەڭدە ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، كىچىك ئاكىسى ئەسمىتۇللا باشچىلىق قىلدى. مانجۇ چېرىكلىرى بىلەن بولغان بۇ ئۇرۇش شۇنچىلىك قاتتىق بولدىكى، بىر ئايغا يېقىن داۋاملاشقان ئۇرۇشتا ئەلەرنىڭ تەڭدىن تولىسى قىرىلىپ تۈگۈدى. ئۇچتۇرپان شەھىرى دۈۋە - دۈۋە جەسەتكە تولۇپ كەتتى. مانجۇلاردىنمۇ سان - ساناقسىز چېرىك ئۆلدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇچتۇرپان خەلقى شەھەرنى مانجۇ چېرىكلىرىگە بەرمىدى. چوڭلار ئۆلسە، ياشلار؛ ياشلار ئۆلسە، گۆدەكلەر قولغا قورال ئېلىپ، ئەزىز شەھىرنى جان تىكىپ قوغدىدى. ئۇچتۇرپان تارىخىدا، ياق، ئىنسانىيەت تارىخىدا ئەركىنلىك ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان بۇنداق مەردانە ئېلىشىش كام كۆرۈلدى. بەك كام كۆرۈلدى! لېكىن، لېكىن... بالىلىرىم، شۇ ئارىدا ئۆز ئىچىمىزدىن خائىن چىقتى. ئاڭلاۋاتامسىلەر، ئارىمىزدىن مۇناپىق چىقتى بالىلىرىم! ئەسمىتۇللا بەگكە ئىتتەك سۆۋۈلىنىپ يۈرۈدىغان شېرىپ، ساۋۇت دېگەن ئىككى مەلئۇن، سېپىل ئىچىدە تۇرۇپ شەھەرنى قوغداۋاتقان قېرىنداشلىرىنى، ئەڭ مۇھىمى، ئۇلارنىڭ رەھبەرلىرىنى مانجۇ چېرىكلىرىگە سېتىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن شەھەر قولىدىن كەتتى. بىر ئايدىن بۇيان سېپىل يېنىغا يېقىن يۇلىيالىمىغان چېرىكلەر بىردەمدىلا شەھەرنى ۋەيران قىلىۋەتتى. ئۆلتۈرگەنلەرنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىك قالغان ئونمىڭلىغان ئەركەكنىڭ قوللىرىنى باغلاپ، ئاتلارغا سۆرۈتۈپ، قامچا، كالتەكلەر بىلەن ئۇرۇپ، ئىلى تەرەپكە ئېلىپ ماڭدى. شۇنىڭدىن كېيىن، چېرىكلەر ئەر زاتى قالمىغان شەھەرنى خالىغانچە ئاياق - ئاستى قىلىشقا باشلىدى. دەل مۇشۇ چاغدا، جەڭ مەيدانىدىن ئاسراپ ئېلىپ چىققان قېرى - چورلار، ئايال ۋە بالىلارنى قوغداپ، يىراق تاغ ئۆڭكۈرلىرىدە مۈكۈنۈپ ياتقان مايسىخان باشلىق يەتتە قىز ئەرنەنچە ياسىنىپ جەڭگە كىردى. بۇلارنىڭ جەڭدىكى باتۇرلىقى، ۋاي بۇلارنىڭ قەيسەرلىكى!.....

ھېكايە ئېيتىلىپ مۇشۇ يەرلەرگە كەلگەندە، مايسخان باشلىق يەتتە پالۋان قىزنىڭ نۇرئە ئوبرازى كۆز ئالدىمىزدا قايتىدىن نامايان بولاتتى. بىز ئۇلارغا ئەگىشىپ، قانلىق جەڭ مەيدانلىرىغىچە كېتىپ قالاتتۇق....

(2)

ئىيۇل ئېيىنىڭ ئوتتۇرىلىرى. ھارارەتلىك قۇياش بىر خىلدا ئېسىلىپ تۇراتتى. يەر- جاھان گويا غايەت زور ئوت پۈركۈگۈچى جىسىمنىڭ تاپىنى ئاستىدا قالغاندەك يېلىنچاپ كۆپەتتى. ھەممىلا ياق لاۋۇلدايتتى. ياللىدايتتى. ئاتەش زېمىن ۋە ئۇنىڭدىكى جىمى مەخلۇقات ئوت تەپتىدىن ۋېزىلداپ ئېرىپ كېتىۋاتقانداك ئىدى. كۆپۈكلەر ئېچىشاتتى، چىداپ بولماس ئاچچىق يۇتقانداك، ئوت تىرىنىدا نىقتاپ تىلغانداك!...

ئەتىراپ دېمىق ئىدى. نەپەس بۇغۇلاتتى. يۈرەكلەر قىسىلاتتى. قېلىن سېپىللار بىلەن قورشالغان قەدىمىي ئۇچتۇرپان شەھىرى جەسەتلەر خارابىسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. شەھەرنىڭ ئۇ يەر- بۇ يەرلىرىدىن قۇيۇق ئىس كۆتۈرۈلەتتى. چىرىگەن جەسەتلەرنىڭ بەدبۇي پۇراقلىرى قېلىن سېپىل تېمىدىن ھالقىپ، يىراق- يىراقلىرىغىچە تارالغانىدى. توپ- توپ قاغا- قوزغۇنلار گويا پاراغەت مەرىكىسى بولغانداك شەھەر ئاسمىنىدا تېنىمىسىز ئەگىپ يۈرۈشەتتى....

تاغ ئۆڭكۈرلىرىدە ئەنسىزلىك بىلەن مۈكۈنۈپ يۈرۈۋاتقان بوۋاي- مومايلارنىڭ يۈرۈكى ھامان ئېغىپلا تۇراتتى. ياش قىز، جۇۋانلارمۇ خاتىرىجەم ئەمەسدى. ئۇلار شەھەرنىڭ قولىدىن كېتىشىدىن، ئوغۇللىرىنىڭ، ئەللىرىنىڭ، يىگىتلىرىنىڭ بىرەر كېلىشمەسلىكىگە ئۇچراپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىشاتتى. ھەممىنى خاتىرىجەمسىزلىككە ئۇرغۇن قىلىپ كەتسە؛ ئەلەرنىڭ نۆسەرەت خەۋىرىنى پاتراق ئاڭلىساق دەيتتى. لېكىن، كۈنلەر سوزۇلۇپ كېتىۋاتاتتى. بۇنى ئاز دەپ، قانداقتۇر بىر نامەلۇم كېسەل سەۋەبىدىن قېرى- چورلار ۋە بالىلارنىڭ بىر قىسمى ئۆلۈپ كېتىۋاتاتتى. ئاچلىق ۋە تەشەنلىق ئۇلارنى قىيناۋاتقان يەنە بىر تەھدىت ئىدى. توپغۇدەك يەيمەن، قانغۇدەك ئىچمەن دەپ، سىرتقا چىقىپ كېتىشكە تېخىمۇ بولمايتتى. ئۆڭكۈر- ئۆڭكۈرلەردىن بالىلارنىڭ يىغىسى ئاڭلىناتتى. قېرىلار نالە قىلاتتى. ... مايسخاننىڭمۇ بېشى قېتىپ كەتتى. ئۆڭكۈردىكىلەرنى باشلاپ باشقا ياقىلارغا كېتەي، دەپ ئويلايتتى- يۇ، يەنە سېپىل ئىچىدە جەڭ قىلىۋاتقان ئەلەرگە تارتىشىپ كۆڭلى ئۇنىمايتتى. باشقىلارمۇ قىياماسلىقى مۈمكىن ئىدى. ئەسلىمۇلا بەگ: بىزدىن خەۋەر بولمىسا، يىراقلىرىغا كېتىڭلار، يەنە بىزگە بۇلۇشمىز دەپ شەھەرگە كىرىپ يۈرمەڭلار دېگەن بولسىمۇ، ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇق ۋە

ھارغىنلىقلارغا چىداپ جەڭ قىلىۋاتقان ئەرلەرنى تاشلاپ كېتىشكە ھېچكىشى چىدمايتتى. پەقەت چىدمايتتى!...

خۇدا، بىزگە ئوڭ كۆزۈڭدە قارىغايىسەن. ئەرلەرگە نۆسرەت ئاتا قىلغايىسەن!... سان - ساناقسىز ئاياللار، قېرى - چۆرىلەر قاتارىدا مايسىخانمۇ شۇنداق تىلىدى ئىچىدە. لېكىن، ئۇنىڭ كۆزلىرى ھامان شەھەر تەرەپتە ئىدى. ئەتىگەندە ماڭدۇرغان خەۋەرچى قىزنىڭ تېزراق كېلىشىنى كۈتەتتى. ...

ئۇزۇن ۋاقىت، مىڭ يىلدەك ئۇزۇن بىلىنگەن ۋاقىت ئۆتۈپ كەتتى. يۈرەكلەر چاك - چاك بولۇپ، كۆزلەر تېشىلەي دېگەندە، خەۋەرچى قىزنىڭ قارىسى كۆرۈندى. قېرى - ياش ھەممۆيلەن ئۆڭكۈردىن يۈگرەپ چىقىشتى.

— مايسىخان ئاچا!... مايسىخان.... — ئاتنى بوراندەك چاپتۇرۇپ كەلگەن قىز، مايسىخاننىڭ ئالدىغا كېلىپلا، پالاقىدە يىقىلدى.

مەلۇم بولدىكى، شەھەردە بىرەرمۇ تېرىك ئەر قالماپتۇ. ئۇلارنىڭ ئۆلگىنى ئۆلۈپ، ھايات قالغانلىرى سۈرگۈنگە ئېلىپ كېتىلىپتۇ. سېپىل ئىچىدە ئەرلەرنىڭ جەسەتلىرى دۈۋۈلىنىپ كېتىپتۇ. مانجۇ چېرىكلىرى كۆرگەنلا نەرسىنى بۇلاپ، ئۇچرىغانلا يەرگە ئوت قويۇپ، جەسەتلەرنى ئۇرۇپ - تېپىپ يۈرگەندەك...

ئۇزاققا سوزۇلغان يىغا - زارە، دۇئا - تىلاۋەتتىن كېيىن، بىر موماي ئېغىز ئاچتى: — شۇ باتۇر شېھىتلىرىمىزنىڭ جەسەتلىرى بولسىمۇ خارلىقتا قالمىسۇن. مومايلار يىغىلىپ بېرىپ كۈمۈۋېتىپ كېلەيلى. سىلى قېرى - چورى، قىز - جۇۋانلارنى باشلاپ، باشقا ياقىلارغا كەتسىلە، مايسە گۈلۈم!...

— ياق، بىز بارايلى، — دېدى بىر بوۋاي دەرھال ئوتتۇرىغا چۈشۈپ، — جەسەتلەرنى كۆمۈۋېتىش بىلەنلا ئىش تاڭ ئاتمايدۇ. شەھەر بىزنىڭ. تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يەرنى تاشلاپ كەتكۈلۈك ئەمەس. ئەسلىمۇلا بەگنىڭ گېپىنى ئىلىك ئېلىپ، ئالتۇندەك يىگىتلىرىمىزنى تاشلاپ قويۇپ، ئۇرۇش مەيدانىدىن يېنىپ چىقىۋىدۇق. ئەمدى ئۇرۇشمىز. قېرىپ قالغان بولساقمۇ بىز يەنىلا ئەر. يىگىتلىك قورامغا توشمىغان ئوغۇللىرىمىزمۇ چوڭلارغا بولۇشمىز دەپ، ئۇرۇشتا شېھىت بولۇپ كەتتىغۇ. شۇ بىچارە بالىلارمۇ قورقىدىغۇ، مايسىخان بالام!... يامنى كەلسە، ھامان بىر ئۆلۈم!...

— بىز بارايلى، — دېدى يىغلاپ، كۆزلىرى قىزىرىپ كەتكەن بىر قىز، ئاۋايلاپ ساقلاپ يۈرگەن قېلىچىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، — ئەرلەر قىرىلىپ، سۈرگۈن بولۇپ تۈگىدى. سەككىز - ئون ياشلىق بالىلارمۇ قالمىدى. ئەمدى ئۇرۇشۇش نۆۋىتى بىز قىزلارغا كەلدى. يەنە نىمىدىن

قورقۇمىز. نىمگە تارتىشىمىز. ئەرلەر ئۈچۈن قىساس ئالايلى. ئۆلۈم دېگەن شۇنچىلىك بولۇدىغان ئىش ئىكەنغۇ!...

— بىز بارايلى!

— بىزمۇ بارايلى!

كىشىلەر تۇشمۇ- تۇشتىن چوقان سېلىشتى. قان- ياشقا تولغان كۆزلەردىن غەزەپ ئۇچقۇنلىرى چاقنىدى. مۇشتلار مەھكەم تۈگۈلدى. ئىمانغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر خىل بۈيۈك ۋە ئورتاق قىساس ئوتى ھەممە يۈرەكلەرنى تەكشى ئۆرتەپ ئۆتتى.

— رەھمەت، قېرىنداشلىرىم!... ھەممىڭلارغا رەھمەت!... — دېدى، باياتىن بېرى ئۈن سېلىپ يىغلىۋېتىشتىن ئۆزىنى ئارانلا تۇتۇپ تۇرغان مايسىخان، ئىككى قولىنى كۆكسىگە قويۇپ تۇرۇپ، جامائەتكە ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ، — بېشىمىزغا ئېغىر كۈنلەر كەلگەن بولسىمۇ، مەن يەنىلا خوش بولدۇم. سىلەردىن خوش بولدۇم، قېرىنداشلىرىم!... ئۆلۈمدىن قورقمىغان خەلق ھېچنىمىدىن قورقمايدۇ. ھېچنىمىدىن قورقمىغانلارنى ھېچكىم يوقۇتالمايدۇ. بىزنىڭ بۇ زېمىندا، بۇ زېمىندا كۆز ئاچىدىغان ئەۋلاتلار قەلبىدە مەڭگۈ ياشاپ قېلىشىمىزغا كۆزۈم يەتتى. ئەل رازى- خۇدا رازى. ھەق بىز تەرەپتە، خۇدا بىز تەرەپتە! — ئۇ، يورۇقشۇپ قاينۇۋاتقان قازانغىلا ئوخشاپ قالغان كىشىلەرگە بىر ھازا كۆڭۈل سۆزى قىلغاندىن كېيىن، ئۆز مەقسىتىنى بايان قىلدى، — لېكىن... لېكىن، قېرىنداشلىرىم، بىز جىگەرلىك بولغان بىلەن، ياۋ قوراللىق. يەنە كېلىپ، قوراللىرى ناھايىتى خىل. مۇشۇنى بىلىپ تۇرۇپ، قېرى- چۆرىلەرنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرگەننىڭ بىزگە ھېچ پايدىسى يوق. ھېلىمۇ ئەرلەرگە بولۇشۇپ ئۇرۇش قىلىپ، ئېغىزلىرىدىن ئانىسىنىڭ سۈتى تېمىپ تۇرغان بىرمۇنچە قىز- ئوغۇللىرىمىز شېھىت بولۇپ كەتتى. ئەسلىمۇ ئاكام دېگەندەك، بۇ يەردە تۇرغان بوۋاي- مومايلار بىزگە يەنە لازىم. قىز- جۇۋانلار كېيىنكى بالىلارغا لازىم. ھەممىمىز قېرىلىپ تۈگىسەك، بۇنىڭدىن كېيىنكى قەھرىمان ئەللىرىمىزنى كىم تۇغۇدۇ. بىزنى كىم ياد ئېتىدۇ؟!... شۇڭا، ئۆزىمىزنى زورلاپ ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرمەيلى. ئالدى بىلەن، بىر ئاماللارنى قىلىپ سۈرگۈنگە كېتىۋاتقان ئەركەكلەرنى قۇتۇلدۇرايلى. بۇنىڭمۇ ھەممىمىزنىڭ بېرىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق. شەھەرگە بىز يەتتىمىزلا كىرەيلى. پەملەپ تۇرۇپ، مانجۇلارنىڭ مۇھىم ئادىمىدىن بىر قانچىسىنى تۇتقۇن قىلىمىز. بىزنىڭ ئادىمىمىزنى قويۇپ بەرسەڭ، بۇلارنى قويۇپ بېرىمىز دەيمىز. قالغان ئىشلارنىڭ قانداق بولۇشىنى خۇداغا تاپشۇردۇق. ئەھۋالغا قاراپ ئىش قىلارمىز.... ھېلىغىچە گېپىمنى ئاڭلاپ كەلدىڭلار. بۈگۈن ئاخىرقى قېتىم بىر ئاڭلاپ قويۇڭلار، قېرىنداشلىرىم. ئۈزۈڭلارنى باسالماي قېلىۋاتقان بولساڭلارمۇ، غەزىپىڭلار تېشىپ تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، بۈگۈن گېپىمنى بىر ئاڭلاپ قويۇڭلار. سىلىدىن ئۆتۈنەي، ماڭا يول بېرىڭلار، قېرىنداشلىرىم!....

مايسخاننىڭ ياغراق ئاۋازدا قىلغان تەسەرلىك سۆزلىرى ھەممىنى قايىل قىلدى. ئاخىرقى ھېساپتا، شەھەرگە مايسخان ۋە ئۇنىڭ ئالتە نەپەر نەۋكىرى - زوھرا، غۇنچەم، دىلبەر، گۈلئايىم، ئەختەرنىسا، قەمبەرنىسالار... كىرىدىغان بولدى. باشقىلار بولسا، رەمتىل بوۋاي ۋە زورخان ئانىنىڭ باشچىلىقىدا خەۋەر كۈتۈپ تۇرۇدىغان، ئۈچ كۈنگىچە ئۇچۇر بولمىسا، باشقا يۇرتلارغا كېتىپ تۇرۇدىغان بولۇپ كېلىشتى.

ئەرەنچە ياسانغان يەتتە قىز ئوقيا، قېلىچ بىلەن قوراللىنىپ، چەبەدەسلىك بىلەن ئاتلىرىغا مىنىشتى. پۈتۈن جامائەت دۇئاغا قول كۆتۈردى.

— دادامنى ئۆلتۈپكەن دۈشمەنگە كۈچىڭىز يېتەمۇ، مايسگۈل ئاچا؟ — دەپ، مېڭىش ئالدىدا تۇرغان مايسگۈلنىڭ ئالدىغا تۇيۇقسىزلا يۈگۈردى، بەش - ئالتە ياشلار چامسىدىكى بىر ئوغۇل بالا.

— مېنىڭ كۈچۈم يەتمەسە، سەن بېرىپ ئۇرۇشسەن. سېنىڭمۇ كۈچۈڭ يەتمەسە، ئۇكاڭ ئۇرۇشىدۇ — دېدى مايسگۈل، ئاتايتەن ئاتتىن چۈشۈپ، ھېلىقى بالىنىڭ پىشانىسىگە سۈيۈپ قويۇپ، — لېكىن، خاتىرىجەم بول، يىگىت. بىز بېرىپلا ئۆزۈمىزنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرمەيمىز. بىزنىڭ ئوينىيدىغىنىمىز مۆكۈ - مۆكۈلەڭ ئويۇنى!...

ئاتلار چېپىپ كەتتى. قەلبى سۈيۈنۈشكە تولغان كىشىلەر توپا تۈزۈتۈپ كېتىۋاتقان چەۋەندازلارنىڭ ئارقىسىدىن ياشلىق كۆزلىرىنى ئۈزمەي قاراپ قېلىشتى...

(3)

— يامان بولدى، گېنىرال ئالىيلىرى.... بەك يامان بولدى!

بامدات ۋاقتى ئىدى. كۈچەپ شورىغان ئەپيۇننىڭ خاسىيىتى بىلەن كۆزى ئەمدىلا ئۇيقۇغا ئىلىنغان ئاگوي يەنە ئۇيغۇنۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇيقۇ شىرىن بولسىمۇ، بۇنداق ئەنسىزلىكتە ئۇيغۇنماي بولمايتتى. كۆز ئالدىدىكى شان - شەرەپ تاجى ئۇيقۇدىنمۇ شېرىن ئىدى. ئۇنى ئاستانىدىن تولمۇ يىراق بولغان بۇ تېنچسىز جايغا سۆرەپ كەلگىنىمۇ دەل مۇشۇ شىرىن شەرەپ تاماسى ئىدى. بۇ يەرنى چاقماق تېزلىكىدە تىنجىتسا، چەنلۇڭ خان ئۇنىڭغا قوشلاپ مەرتىۋە ۋە شان - شەرەپلەر ئىنئام قىلسا، ئۇنىڭ مۇبارەك نامى چىڭ ئېلىنىڭ ھەممىلا يېرىگە تارالسا!...

ئەمما، بۇ شېرىن خىيالىمۇ خۇددى ئۇيقۇسىدەكلا ھېمىشە يېرىم يولدا ئۈزۈلۈپ قېلىۋاتاتتى. راستىنى دېگەندە، ئۇچتۇرپان ئاتالغان بۇ غەلىتە يۇرتقا قەدەم باسقاندىن بېرى بىرەر قېتىممۇ قانغۇدەك ئۇخلاپ باقمىغانىدى ئۇ. چىلىم تارتىپ، زورغا ئۇخلىغان ھالەتتىمۇ ئەھۋال يەنىلا

بۈگۈنكىدەك بولاتتى. كۆزلىرىنى مەھكەم يۇمۇپ، خىيال سۈرۈپ ياتقان تەقدىردىمۇ، خىيالىنىڭ ئايىقىنى چۈشۈرۈشكە يەنىلا پۇرسەت يوق ئىدى!....

— ھە، نىمە ئىش بولدى؟.... نىمە يامان بولدى؟.... — ئۇيۇقسىزلىق ۋە مەستلىكتىن گاراڭلاشقان بېشى زىڭىلداپ ئاغرىپ تۇرۇۋاتسىمۇ، مۇھاپىزەتچىلىرىنىڭ ياردىمىدە كۆرىپىدىن دەرھال ئۈرە بولۇپ ئولتۇردى ئۇ. شۇئان، غاز قانتىدىن ياسالغان غايەت زور يەلپۈگۈچنى كۆتۈرۈشكەن ئىككى قىز ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدىن يەلپۈشكە باشلىدى. ئەتراپتىكىلەر، يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان خاس چاپارمەنگە ئەنسىزلىك بىلەن قاراشتى، — ھە، تىلىڭنى چاينىماي، نىمە بولسا شۇنى تېز ئېيت! — دېدى ئاگۇي، ئىشىغان كۆزلىرىنى مىڭ تەسلىكتە ئېچىپ. دېمىسىمۇ، ئېغىرراق ئىككىنى تىنىپ بولغۇچە، «يامان بولدى» بىلەن باشلىنىپ كېلىۋاتقان ئەنسىز خەۋەرلەر ئۇنىڭ ھېچ ئارامنى قويمىغانىدى.

— يامان بولدى.... ھېلىقى يەتتە ئوغرى ئېلى بەگنىڭ ئوردىسىغا تۇيۇقسىز ھوجۇم قىلىپ، كاتىخەي جاناپلىرى تۇرغۇزغان قاراۋۇللارنىڭ تەڭدىن تولىسىنى قىرىۋېتىپتۇ.... — ئەي...يا!... — چاپارمەننىڭ گېپى تۈگەپ بولغىچلا كۆڭۈلسىز توۋلىۋەتتى ئۇ، — نىمە دېگەن ئەسكى خەق. نىمە دېگەن يامان ئوغرىلار!...

— يەنە بار. تېخىمۇ يامان بولغىنى، ئېلى بەگنىڭ ئوردىسىنى ئىگىلەپ ياتقان كاتىخەي جاناپلىرىنى ئەسەر ئالماقچىكەن ئۇلار. سۈرگۈنگە ئېلىپ كېتىۋاتقانلارنى قويۇپ بەرمىسە، كاتىخەينى تۇتۇپ، ئۆلتۈرۈۋېتىمىز، بەگلەرنىڭ بىرسىمۇ ساق قالمايدۇ دېگۈدەك، گېنىرال ئالىيلىرى!...

— ھە، ئۆلتۈرمىز؟!... يەتتە ئوغرى؟!...

ئۆز-ئۆزىگە سۆزلىگەندەك، ئەمما ۋارقىراپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى ئاگۇي. شۇئان ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى. گاراڭ بېشى تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ، مەستلىك پانقىقىغا قايتىدىن مىلەنگەندەك بولدى.

«يەنە شۇ يەتتە ئوغرى!... يەتتە ئوغرى!!...» ئۆزىنى ھېچ ئارامدا قويمىغان بۇ يەتتە ئوغرىلارنى ئېزىقىغا ئېلىپ چايناۋاتقاندا بىر خىل ھالەتتە چىشلىرىنى غۇچۇرلاتتى ئۇ. مۇشۇنداق چاغدا، سەركەردە، لەشكەرلەرنىڭ دىلىغا ۋەھىمە سالغان بۇ يەتتە ئوغرى يەتتە ئەمەس، يەتتە تۈمەندەك؛ ئادەم ئەمەس، ئەزرائىلدەك بىلىنىپ كېتەتتى. بىر تۇرۇپ، بارى-يوقى يەتتە ئادەمنىڭ شۇنچە كۆپ ئىشلارنى تېرىۋەتكىنىگە ئىشەنگۈسىمۇ كەلمەي قالاتتى. لېكىن، پاكىت ئىشەنمەسلىككە يول قويمىتتى. ئىككى كۈندىن بېرى «يامان بولدى» دېگەن سۆز بىلەن قوشۇلۇپ كېلىۋاتقان دوكلاتلار ئۇنىڭ يۈرۈكىگە خەنجەر بولۇپ قادىلىپ تۇراتتى:

— يامان بولدى، يەتتە ئوغرىغا جازا يۈرۈشىگە بارغان ناشتۇڭ جاناپلىرى تۆت لەشكەر بىلەنلا قايتىپ كەلدى. باشقا يۈز نەچچە لەشكەر قىرىلىپ تۈگەپتۇ!...

— يامان بولدى، سۈرگۈندىكى ئوغرىلارنى ئېلىپ كېتىۋاتقان قوشۇننىڭ ئارقاسەپ قىسمى ھۇجۇمغا ئۇچراپتۇ. تۇيۇقسىزلا پەيدا بولۇپ قالغان ئاتلىق يەتتە ئوغرى بىر مۇنچە لەشكەرنى قىرىپ تاشلاپ، ئوزۇق - ئاۋقاتلارغا ئوت قويۇۋېتىپتۇ!...

— يامان بولدى، بىزنى ئۇچۇر بىلەن تەمىنلىگەن شىرىپ بەگ بىلەن ساۋۇت بەگ كېچىدىن نامەلۇم ئوغرىلار تەرىپىدىن دارغا ئېسىلىپتۇ!...

— يامان بولدى، كوچا چارلاپ يۈرگەن تۆت لەشكەر ئوقيا بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈرۈلۈپتۇ!...

— يامان بولدى، ئاق توقايدىكى ھەربىي ئىسكىلاتقا ئوت قۇيۇلۇپتۇ!...

— يامان بولدى!...

— يامان بولدى!...

مانا بۇلارغا ئىشەنمەي مۈمكىن ئەمەسدى. يەنە كېلىپ، بۇنداق دوكلاتلار بارغانسېرى كۆپۈيۈپ كېتىۋاتاتتى.

«كاتىخەينىڭ ئاخشامقى زىياپىتىنى رەت قىلىپ توغرا قىپتىكەنمەن، — دەپ ئويلىدى ئاگۇي، ئىچ - ئىچىدىن تىترەك باسقان ھالدا، — ئەگەر ئۇنىڭ يېڭىدىن قولغا چۈشۈرگەن قوراسىدا كەيىپ سۈرۈمەن دەپ تۇرغان بولسام، مەنمۇ ئامان قالماس ئىكەنمەن. ئەقلىمگە بارىكالا. مېنى يۆلگەن ئەجداتلىرىمنىڭ روھىغا رەھمەت!... — سەلدىن كېيىن يەنە ئويلىدى ئۇ، — لېكىن، لېكىن... شۇ يەتتە ئوغرىنىڭ ئىشىنى قانداق قىلارمىز؟ زور ھەيۋە بىلەن كەلگەن مىڭرۇي، ناشتۇڭلارمۇ كارغا كەلمىدى.... بىزنى كۆزدىن يۇقۇتۇپ بولغۇچە، يۈزى پەيدا بولغان.... باشقا ئۆلكىلەردە بۇنىڭدەك ئادەملەرنى زادىلا كۆرمەپتىكەنمەن. بۇ خەقنى تىنجىتقىلى بولغان تەغدىردىمۇ، تىز پۈكتۈرگىلى بولمىغۇدەك. ھەجەپمۇ يامان خەق ئىكەن بۇ... تېخى يېقىندىلا — ئەسمتۇللا باشلىق توپىلاڭچىلار سۈرگۈنگە ھەيدىلىشنىڭ ئالدىدىلا سۇچىڭ بىلەن ئابدۇللا بەگنى ئۆلتۈرۈشكەندى، مانا بۈگۈن كاتىخەينى ئەسر ئالسا، ئەتە ناشتۇڭنى تۇتۇۋالسا، ئۆگۈنلۈككە مىڭرۇينى، ئۇنىڭدىن كېيىن....»

ئۇ، ئاخىرنى ئويلاشقا جۈرئەت قىلالىدى. مەيلى قايسى تەرەپتىنلا ئويلىسۇن، بۇ يەتتە ئوغرى ئۇنىڭغا تەڭلىنىپ تۇرغان شەمشەر، ياق، زەھەرلىك ئوق ئىدى. مەخسۇس قوشۇن تارتىپ كېلىشكەن مىڭرۇي بىلەن ناشتۇڭمۇ بۇنىڭغا ھېچ ئامال قىلالمايۋاتاتتى. نىمە قىلماق لازىم؟ ئۇچتۇرپاندا پەقەت يەتتە ئىسيانچى ئوغرى قالدى دەپ بېرىپ، خان ئالدىدا رەسۋا بولسۇنمۇ. ياكى بۇلارنى يوق قىلىمەن دەپ، ئۆزىنى قۇربانلىققا تۇتۇپ بەرسۇنمۇ؟ سۈرگۈندىكىلەرنى قويۇپ بېرىپلا، يەتتە ئوغرىنىڭ ۋەھىمىسىدىن بىراقلا قۇتۇلسۇنمۇ يا؟ ياق، بۇنداق قىلىشقا تېخىمۇ

بولمايتتى. ئۇلارنى قويۇۋېتىش ساناقسىز بۆرنى ئالدىغا باشلاپ كەلگەنلىك ئىدى... ئۇ، ئۆزىنى قىسمەت دەرياسىنىڭ قاق ئوتتۇرۇسىدا تۇرغاندەك ھېس قىلاتتى. دەريانىڭ بىر قېشىدا خان، يەنە بىر قېشىدا يەتتە ئوغرى تۇراتتى. شەرەپ قۇچۇپ، خان ئالدىغا بېرىش مىسلىسىز شوھرەت ئىدى. يۇ، بۇ شوھرەت جان تەسەددۇق قىلىشنى بەدەل قىلىشى مۇمكىن ئىدى. ئاخىرقى يەتتە ئوغرىنى يوق قىلىشمۇ بۈيۈك خاننىڭ مۇبارەك دىدارغا شەرەپ بىلەن ئۇلاشتۇرۇدىغان يول ئىدى. يۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن قىلىنغان تەۋەككۈلنىڭ ئاقىۋىتىگە ھېچكىشى بىرنىمە دېيەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھە دېگەندىلا ئۇنى قارا بېسىپ تۇرۇۋاتاتتى. بۇ، ئۇنىڭغا بېرىلگەن بىشارەتتۇر، ۋە بەلكى ئەجداتلار روھىنىڭ ئۇنى چۈش ئارقىلىق ئاگاھلاندۇرغىنىدۇر...

چۈش ھەققىدە ئويلىسا، ئۇنى ئەسەبىي تىترەك بېسىپ كېتەتتى. گەرچە ئۇ، ئىشرەت، زىياپەتلەردىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، خاس خانىدا قاتتىق مۇھاپىزەت بىلەن تۇرۇۋاتسىمۇ، تاڭ ئاتقۇچە قارا بېسىپ، تۈزۈكەرەك ئۇخلىمايتتى. كۆزلىرىدىن قىساس ئوتى يېنىپ تۇرغان يەتتە ئوغرى (ئۇ، بۇلارنى زادىلا كۆرۈپ باقمىغان بولسىمۇ) ئورغاق، پالتا، پىچاق كۆتۈرگەن سان- ساناقسىز كىشىلەرنى ئەگەشتۈرۈپ، ئۇ ياتقان ئۆيگە باستۇرۇپ كىرەتتى. بەزىدە ئۇنى ئاتقا سۆرۈتەتتى. يەنە بەزى كەچلىرى ئەسەبىيلىك باشچىلىقىدىكى سۈرگۈنگە ھەيدەلگەن كىشىلەر قايتىپ كېلىپ، ئۇنى دارغا ئاساتتى، ئۇلۇكىنى سازايى قىلاتتى... مۇشۇنداق چاغلاردا ئۇ، چۆچۈپ ئۇيغۇنۇپ كېتەتتى. قاتتىق ۋارقىراپ قوپقان چاغلارمۇ بارىدى. «ئاستانىگە ساق- سالامەت قايتالمايدىغان ئوخشىمەن، — دەپ ئويلايتتى ئۇ، غال- غال تىترەپ تۇرۇپ، — يۈننەن، گۈيجۈدەك خەتىرى تولا يەردىن سالامەت كېلىپ، مۇشۇ چەت جايدا ئۇلۇكىم قالىدىغان ئوخشايدۇ... خان ئالىيلەرنىڭ ماڭا ئىشەنگىنىگە ھەشقاللا، دېمەي، باشقىچە بىر باھانا كۆرسەتسەم بولماسمىدى. بۇ ۋەزىپىنى خوشاللىق بىلەن ئۈستىگە ئالدىغان سەركەردىلەر كۆپ ئىدىغۇ؟...» لېكىن بىردەملىك ۋەھىمدىن كېيىن، ئۇنى يەنە ۋەسۋەسە باساتتى. شوھرەت ۋەسۋەسى، مەنسەپ ۋەسۋەسى، بايلىق ۋەسۋەسى!....

— چىقىپ كەت! — دېدى ئۇ، ھېلىغىچە تىزلىنىپ تۇرغان چاپارمەنگە، ئارقىدىن ھەممۆيلەنگە ۋارقىردى، — سەنلەرمۇ چىقىپ كېتىش. ھەممىڭ يوقۇلش!

شان- شەرەپ كۆلەڭگۈسىدە چىقىرىلغان ئەقلى خۇلاسە ئۇنى تېخىمۇ تىرىككەك قىلىۋەتكەندى. «بۈيۈك چىڭ ئېلىنىڭ ئەمەلدارلىرى مۇشۇنداق نانقېپى بولسا قانداق بولغىنى؟! — دەپ قاينايىتتى ئۇ، — بىر شەھەرنىڭ ئەمەلدارى بولسۇنۇ، ئۆز قوراسىنى قوغدىيالمىسۇن. شۇنچە لەشكىرى بىلەن يەتتە ياۋايىغا كۈچى يەتمىدى دېسە نىمە دېگەن سەتچىلىك؟!... ھارامتاماق. يارماس ئېشەك!...» ئۇ، بارغانسېرى ئۆزىنى باسالمايۋاتاتتى. ئۇنىڭچە بولسا، يارماس كاتىخەي دېگەننى ئاشۇ ئوغرىلارغا تاشلاپ بېرىپ، قىيما- چىيما قىلدۇرۇۋەتكۈسى

بارىدى. بىراق، خاننىڭ غەزىپىدىن قورقاتتى. غەلىتە مەجەز بۇ خاننىڭ چەت جايلاردىكى ئەمەلدارلارغا باشقىچە قارايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى.

ئۇ، نىمە قىلىش مەسلىسىدە بىر قارارغا كېلەلمەي بىر ھازا تۇرۇپ كەتتى. ئېلى بەگ ئوردىسىغا باستۇرۇپ كىرگەن يەتتە ئوغرىنى قورشاپ، كاتىخەينى قۇتقۇزايلى دەپ ئويلايتتى. يۇ، يەنە ئۇنىڭ نەتىجىسىنىڭ كۆڭۈلسىزلىك بىلەن ئاخىرلىشىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. كاتىخەينىڭ ئىشىنى بىلمىگەنگە سالماقچىمۇ بولاتتى. يۇ، خاننىڭ خەۋەر تېپىپ قېلىشىدىن قورقاتتى. ئۇنىڭ بېشى قېتىپ تۇرغان مۇشۇ پەيتتە، يەنە بىر چاپارمەن خەۋەر ئېلىپ كىردى. — سەركەردە ئايلىرىغا مەلۇم بولغاي! كاتىخەي جاناپلىرى ئىشك تۈۋىدە ئىجازەتلىرىنى كۈتۈپ تۇرۇدۇ. ئۇ ئېغىر يارىلىنىپتۇ. بىر قۇلۇقى كېسىۋېتىلىپتۇ. ھېلىقى يەتتە ئوغرى: سۈرگۈندىكىلەر بۈگۈنلا قويۇپ بېرىلمىسە، بېيجىندىن كەلگەن سەركەردىنىڭ ئاقبۇتىمۇ مۇشۇنداق بولۇدۇ. سەركەردە، بەگلەرنىڭ بىرىمۇ ساق قالمايدۇ، دېگۈدەك. ئۇ يەتتە ئوغرى ئەرەنچە ياسىنىۋالغان ئاياللارمىش!...

— نىمە؟ ئايال؟!...

— ھە. ئە، ھەممىسى ئاياللار ئىكەن، جاناپلىرى.

— سىڭكۇ!... — ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى ئاگۇي، — بىز شۇ كەمگىچە ئاشۇ ئاجىز يەتتە ئايالنىڭ پاراكەندىچىلىكىگە چىداپ كەلگەندىمىزمۇ؟ ھەي!... — غەزەپ بىلەن يەرنى تېپىشكە باشلىدى ئۇ، — شەرمەندىچىلىك. چىداپ تۇرغۇسىز شەرمەندىچىلىك!... — ئۇ، بىردىنلا خەۋەرچىگە ۋارقىردى، — كاتىخەي كىرسۇن!... سەركەردە، بەگلەرنىڭ ھەممىسى كىرسۇن!!!

سەركەردىدىن تارالغان سۈرلۈك كەيپىيات ھەممىنىڭ چىرايىغا يۇقتى. ئوردىغا ئوخشاپ قالغان بۇ كىچىككىنە ئۆيدە يەنە بىر جىددى پىلان تۈزۈلىدىغاندەك قىلاتتى...

(4)

كۈن چىقتى. «توققۇز بۇلاق» قا جايلاشقان مەشھۇر ئېلى بەگ ئوردىسىغا ھۇجۇم قىلىپ، كېچىنى جەڭ بىلەن ئۆتكۈزگەن مايسىگۈل مانا ئەمدى ھالىدىن كېتىۋاتاتتى. باشقا قىزلارمۇ چىداپ تۇرغۇسىز ھارغىنلىق سېزىشەتتى. راستىنى دېگەندە، جەڭنىڭ بۇ قەدەر ئۇزاققا سوزۇلۇپ كېتىدىغانلىقىنى ئۇلار زادىلا ئويلىمىغانىدى. ئۆزەم چوڭ بولغان بۇ ئوردىنى بىردەمدىلا ئېلىپ بولۇمىز، دەپ ئويلايتتى مايسىگۈل. ئوردىنىڭ ھەممىلا يېرى تونۇش بولغاندىكىن، مانجۇ ئەمەلدارلىرىنى كۆزنى يۇمۇپ. ئاچقىچە تۇتۇۋالسىمىز، دەپ ئىشەنەتتى قىزلار. لېكىن ئەھۋال ئۇلار

ئويلىغاندەك ئاددىي بولۇپ چىقمىدى. شۇنچە كۆپ چىرىكنى بىر - بىرلەپ جەھەننەمگە ئۇزاتقان بولسىمۇ، يەنە ئۇلارنىڭ قۇيرۇقى ئۈزۈلمىدى. بىرنى يوقاتسا، ئونى؛ ئونى يوقاتسا، يۈزى يۇيۇرۇلۇپ كېلىۋاتاتتى. ھەيران قالارلىقى، ئۇلار ھېچ ئويلىمىغان يەردىن چىقىپ ھوجۇم قىلاتتى. تاغ ئۆڭكۈرىدىن چىقاتتى، ئوردا ئامبىرىدىن چىقاتتى؛ باغ شورسىدىن كېرەتتى، سېپىل ئۈستىدىن كېلەتتى. يەنە كېلىپ، بارغانسېرى كۆپ، بارغانچە ئەسەبى!...

ئوردىنىڭ ئىچى - تېشى، ئەتراپى جەسەتلەر بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ھەربىي فورما كىيىشكەن چىرىكلەر تەرەپ - تەرەپتە سايىنىڭ تېشىدەك ياتاتتى. ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى تىنىقتىن قالغان. ئايرىملىرى ئاجىز ۋايىجانلايتتى. قىزلارنىڭ بۇلارغا قارىغۇدەكمۇ چۇلىسى يوق. ئۇلار، ئويلىمىغان ياقالاردىن يۇيۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان چىرىكلەرگە قېلىچ ئۇراتتى، ئوقيا ئاتاتتى... شۇنداقتىمۇ، چىرىكلەر تۈگەيدىغاندەك ئەمەسدى. قېلىچ ئۇرۇشۇش، چېپىشىش، تىرىشىش!... نەيزە، قېلىچلارنىڭ جان ئالغۇچ ئاۋازلىرى بىلەن تولغان بىر كېچە ئۆتۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن تەڭ، ئاجايىپ ماھارەت ۋە جاسارەت بىلەن جەڭ قىلغان قىزلارمۇ ھالسىزلاندى. بىراق، ئەمدى توختىۋېلىشقا بولمايتتى. كۆزلەر يۇمۇلۇپ قالغۇدەك دەرىجىدە ئۇيقۇسىراپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، ئاچلىق ۋە تەشەنلىققا ھارغىنلىق قوشۇلۇپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ!....

ئۇلار بىر تەرەپتىن، تۇيۇقسىز بېسىپ كىرىۋاتقان چىرىكلەر بىلەن ئېلىشقاچ، يەنە بىر تەرەپتىن، ئوردىنىڭ بارلىق ئۆي - خانىلىرى، بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىنى ئالا قويماي ئاخشۇرۇۋاتاتتى. شۇنداقتىمۇ، ئاگۇي، مىگرۇي، كاتىخەي دېگەنلەرنى ھېچ تاپالمايۋاتاتتى. ئۇ دەيۈزلەر تۇيدۇرماي قېچىپ كەتكەنمىدۇ. ياكى ئاللىقاچان قېلىچ ئاستىدىن ئۆتۈپ بولغانمىدۇ؟ ئۇلارنىڭ چىرىكلەرچە سالاھىيەت بىلەن قېلىچ كۆتۈرۈپ جەڭگە چىقىدىغانلىقىغا قىزلار زادىلا ئىشەنمەيتتى. جەڭگە چىقمىغانىكەن، دېمەك ئۇلار ھايات. ئۇنداقتا، ئۇلار زادى نەدە؟ مۆكۈۋالدى دېيىلسە، زادى نەگە مۆكتى؟...

ئوڭ قولىدا قېلىچنى مەھكەم تۇتۇپ، سول قولى بىلەن ئوردا تاملىرىنى سىپىياشتۇرۇپ، ئەتراپنى ھۇشيارلىق بىلەن قىدىرىپ كېتىۋاتقان مايسىگۈل بىردىنلا، ئاخشامقى ئەسىر چىرىكنىڭ ئىقرارىنى ئەسكە ئېلىپ قالدى. چىرىك: بۆگۈن كەچتە، كاتىخەي ئاگۇي بىلەن مىگرۇي، ناشتۇڭلارغا ئوردىدا زىياپەت بېرىدۇ، دېگەنىدى. شۇ نېچىس جېنى ھەلقۇمىغا كەلگەندىمۇ يالغان ئېيتقانمىدۇ؟ بۇلارنى ئوردىغا ھۇجۇم قىلدۇرۇپ، قىلتاققا ئىلىندۇرماقچى بولغانمىدۇ؟ ياكى بۇ قانخورلار ئوردىدا راستىنلا بار بولۇپ، بۇلارنىڭ شەپسىنى ئاڭلاپ قېچىپ كەتكەنمىدۇ؟... تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ ئويلاشقا پۇرسەت يوق ئىدى. قېدىرىش، توختىماي قېدىرىش، ھۇشيارلىق بىلەن قېدىرىش... ئۇلار پەقەت شۇنىلا ئويلايتتى. شۇنىڭغىلا ئالدىرايتتى.

ئۇيغۇ ۋە تەشئالقتا بەكلا ھالسىزلىنىپ كەتكەن مایىسگۈل، ئۆزىگە تونۇش ئايۋاننىڭ ھەشەمەتلىك تۈۋرۈكىگە ئېسىلىپ بىردەم تۇرۇپ قالدى. دەل شۇ چاغدا، شاھانە ئىشكاپ كەينىدىن قېرى بىر چىرىك قېلىچ كۆتۈرۈپ ئاستا چىقىپ كەلدى. ئۇ، مایىسگۈلنىڭ نەق بويىنى چەنلەپ كەلمەكتە ئىدى. بۇنى مایىسگۈل زادىلا سەزمىدى. ئەمما، بىر چەتتە مایىسگۈلنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرغان زوھرا ھەممىنى ئېنىق كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇ، ئەھۋالنىڭ جىددىيلىكىنى بىلىپ، چاقماق تېزلىكىدە ئوقياسىنى توغرىلىدى ۋە قېرى چىرىك قېلىچنى كۆتۈرۈپ بولغۇچە، ئۇنى ئوقىغا يەم قىلىۋەتتى. چىرىك ئا-ئا-ئا... دەپ ۋارقىرىغىنىچە، مایىسگۈلنىڭ ئارقىسىغا يىقىلدى. چۈچۈپ كەينىگە ئۆرۈلگەن مایىسگۈل ئاۋۋال چىرىكنى، ئاندىن يىراقتىن ئۆزىگە قاراپ تەبەسسۇم قىلىپ تۇرغان زوھرانى كۆردى. ئۆزىنى يەنە بىر قېتىم ئۆلۈم ئېغىزىدىن قۇتقۇزغان بۇ چىچەن قىزنىڭ كۆزلىرى پۈرۈلۈپ، كالىپۇكلىرى گەز باغلاپ كەتكەن بولسىمۇ، يەنىلا سەگەك ۋە جۇشقۇن كۆرۈنەتتى. مایىسگۈل ئۇنىڭغا قاراپ سۈيۈنۈش بىلەن كۆزىنى قىسىپ قويدى. شۇن، ئۆزىگىمۇ قايتىدىن جان كىرگەندەك بولدى. ئاچلىق، تەشئاللىق... دېگەنلەرنى بىراقلا ئەستىن چىقاردى.

چىرىكلەر يەنە يۇپۇرۇلۇپ كەلدى....

توختىماي قېلىچ ئۇرۇۋاتقان مایىسگۈل، كېچىدىكى يەنە بىر چىرىكنىڭ ئىقراىنى خىرە-شېرە ئەسكە ئالدى.

— مەن كاتىخەي ئەمەس... كاتىخەينى مەن تونۇيدۇ. ئۇ، قاچتى... — دېگەندى، زەردار سۈپەت بىر چىرىك، بويىغا تەڭلەنگەن قېلىچتىن غال-غال تىترەپ.

— ئاگۇيچۇ، ئاگۇي نەدە؟! — چىرىكنىڭ ئۇزۇن چىچىنى مەھكەم قاماللىغان مایىسگۈل، قېلىچنى ئۇنىڭ كېكىردىكىگە تەڭلەپ تۇرۇپ، زەردە بىلەن ۋارقىردى.

— ئاگۇي بۇ يەرگە كەلمىگەن... ئۇنىڭ ھازىر نەدىلىكىنى مەن بىلمەيدۇ...

— سەن نىمە ئادەم؟! —

— مەن كاتىخەينىڭ پۈتۈكچىسى... خەت يازىدۇ، بۇيرۇق يازىدۇ... — تىترەپ تۇرغان قولى

بىلەن خەت يازغان ھەرىكەتنى كۆرسەتتى ئۇ.

— ئۇنداقتا، سېنى كاتىخەي، مىگرۇي، ئاگۇيلارغا خەۋەرچى قىلىپ ئەۋەتىمەن. ئۇلار سۈرگۈندىكىلەرنى بۆگۈندىن قالدۇرماي قويۇۋەتسۇن. بولمىسا، ئۇلارنىڭ بىرىمۇ ساق قالمايدۇ.

نۇچى بولسا، بۇلۇڭغا مۆكۈنۈۋالماي، ئۇرۇش مەيدانىغا ئۆزى چىقسۇن. ئۆزىنى ئەر ساناپ يۈرگەن شۇ قانخورلار بىز قىزلار بىلەن يەكمۇ يەك ئۇرۇشۇپ باقسۇن!...

— مەن دەيدۇ... دەيدۇ!... — تىترەپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى چىرىك، سۈرگۈندىكىلەرنى قويۇۋەتسۇن، قىزلار بىلەن ئۆزى چىقىپ ئۇرۇشسۇن دەيدۇ!... مەن مىگرۇيىنىمۇ، ئاگوۋىنىمۇ تونۇيدۇ. مەن ئۇنىڭغا ھەممىنى دەيدۇ. چوقۇم دەيدۇ!...

ئىبرەت ۋە بىشارەت بولسۇن ئۇچۇن، بىرمۇنچە جەڭ بىلەن قولغا چۈشكەن بۇ يارىدار چىرىكنىڭ بىر قولۇقنى كېسىپ تاشلاپ، بىرمۇنچە دوق - ھەيۋىلەر بىلەن يولغا سالغانىدى. مانا ئەمدى شۇ چىرىك كاتىخەينىڭ دەل ئۆزىدەك بىلىنىۋاتاتتى. كېچىدە ئۇنى تونۇماي قاچۇرۇپ قويغاندەك قىلاتتى. مايسىخان بۇنىڭ ئۈچۈن سەل ئەپسۇسلانغاندەك قىلدى. يۇ، يەنە دەرھاللا بوپتۇغا چىقىرىۋەتتى. چۈنكى، قولۇقى كېسىلگەن شۇ كاتىخەي ھېچبولمىسا ئاگوۋىغا خەۋەر ئېلىپ باراتتى....

مايسىگۈلنىڭ پەرىزىنىڭ توغرىلىقى ئىسپاتلاندى. تولۇق قوراللانغان چىرىكلەر ئۇۋۇسى چۇۋۇلغان ھەرىلەردەك يوپۇرۇلۇپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئەندىشىسىز ھالدا ئېتىلىپ كېلىشلىرى ۋە تۇرقىدىكى مۇغەمبەرلىكىدىن سىرتتىن يۆتكەپ كېلىنگەن چىرىكلەر ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى.

ھەش - پەش دېگۈچە سېپىل سىرتى، ئوردا ئەتراپى مانجۇ چىرىكلىرى بىلەن قاتمۇ قات قورشالدى. پەقەت توققۇز بۇلاق ئوردا بېغىنىڭ يان تەرىپىگە تۇتۇشۇپ كەتكەن مۆلچەر تاغلا ئادەمسىز، پەرۋاسىز ھالدا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى.

قىزلار چۈشەندىكى، ئەمدى ئۇلارغا جان تىكىپ ئېلىشماقتىن باشقا يول قالمىغانىدى. تىرىك قولغا چۈشۈشكە ئەسلا بولمايتتى. بەتبەشەرە دۈشمەننىڭ ئۆزلىرىنى ئاياغ - ئاستى قىلىشلىرىغا يول قويۇشقا زادىلا بولمايتتى! گۈلھەسەلخاننىڭ كۈنىگە قېلىشقا تېخىمۇ بولمايتتى!! بۇنىڭ ئۈچۈن ئېلىشىش، جېنى تېنىدىن جۇدا بولغۇچە توختىماي ئېلىشىش كېرەك ئىدى!... قانلىق جەڭ ئۇن - تۇنسۇزلا باشلىنىپ كەتتى. تۈنۈگۈن كەچتىن باشلاپ تېنىم تاپماي ئېلىشىۋاتقان قىزلار، مانا ئەمدى تېخىمۇ كۆپ ۋە كۈچلۈك دۈشمەنگە دۈچ كەلگەندى.

دۈشمەنلەر چەمبەر شەكلىدە قورشاپ، دائىرىنى بارغانسېرى تارايىتىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئاللىنىمىلەرنى دېيىشىپ، بېزەڭلەرچە كۈلۈشەتتى. كۆرەڭلىك بىلەن قېلىچ ئۇراتتى. يەتتە قىزنىڭ قايسىدۇر بىرىنى ئەڭ دەسلەپ قولغا چۈشۈرۈشنى بىر - بىرىدىن قىزغىنىشىۋاتقاندا، بەس - بەستە، ئەسەبىيلىك بىلەن ئۆزىنى ئۇلارغا ئاتاتتى....

ئېلىشىش، چېپىشىش... داۋام قىلاتتى. تەشەببۇسكارلىق بىلەن قېلىچ ئۇرۇپ كەلگەن سان - ساناقسىز چىرىك بىر - بىرلەپ يەر چىشلىدى. ئارقىدىن ئېتىلىپ كېلىۋاتقانلارمۇ قىساس شەمشەرلىرىدىن قېچىپ قۇتۇلمايۋاتاتتى. بۇنداق كېتىۋەرسە، يۆتكەپ كېلىنگەن چىرىكلەرمۇ خۇددى يەرلىك چىرىكلەردەك ئۈمىدسىزلىك پاتىقىغا پېتىپ قېلىشى مۈمكىن ئىدى.

شۇ ئارىدا، مىگرۇي يېنىدا تۇرغان ناشتۇڭغا غەزەپلىك كالدېرلىدى. شۇ ئان، ناشتۇڭمۇ قېلىچنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ، ھۇجۇم سېپىنىڭ ئالدىغا ئۆتتى. سەركەردىسىنىڭ پەيلىدىن چۆچىگەن چېرىكلەر ئۆلەر- تىرىلىشىگە قارىماي ئالغا ئىنتىلدى...

ھەرياندىن قاپساپ كەلگەن قانلىق قېلىچلارنى چاققانلىق بىلەن توسۇپ، ئۆزىگە ئەڭ يېقىن دۈشمەننى ئاۋۋال يەر چىشلىتىۋاتقان مايسىگۈل، ھەمراھلىرىغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويدى. ئۇلار، تولۇق بىر كېچە ئارام ئالماي جەڭ قىلغان پىداكار قىزلار خۇددى ھازىرلا جەڭ مەيدانىغا كىرگەن باھادىرلاردەك كۈچ بىلەن قېلىچ ئۇراتتى. چۈشەرلىك بىلەن سانجىتتى. ئەجەللىك جايغا چاپتتى. .. «ياشاپ كەت، سىڭلىم زوھرا! ياشاپ كەت، ئەختەرنىسا!... ھەممىڭلار ياشاپ كېتىڭلار. ھەممىڭلارغا بارىكالا!...» مايسىگۈل شۇلارنى ئويلاۋېتىپ، ئىككى ياندا ئۆزىنى (مايسىگۈلنى) مۇھاپىزەت قىلغۇچ قېلىچۋازلىق قىلىۋاتقان قىزلارغا توۋلىدى:

— جانغا بەكمۇ ئەسقاتتىڭلار... سىلەرنى قىيناپ قويدۇم. مەندىن رازى بولۇڭلار!
ھەممىڭلار رازى بولۇپ كېتىڭلار، قىزلار!!

— سىلىمۇ بىزدىن رازى بولۇپ كەتسىلە، مايسەم خېنىم!

قېلىچ ئۇرۇۋېتىپ، بىر ئېغىزدىن توۋلاشتى قىزلار. شۇنىڭ بىلەن تەڭلا، ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىغا سۈرگۈنگە ھايدالغان قېرىنداشلىرى كەلدى. يېقىندىلا شېھت بولغان ئاتا، ئاكىلىرى؛ يار ۋە ئىنىلىرى كەلدى. تېخى بالاغەت بولماي تۇرۇپلا جەڭگە كىرىپ، گۈدەك بېشى خام سويىمىدەك ئۈزۈپ تاشلانغان ساناقسىز مەسۇم بالىلار ھەم كەلدى. ئۇلار ئۆلۈپ كەتسىمۇ ئارقىغا زادىلا يانمىغانىدى. قارنى قېلىچ بىلەن يېرىۋېتىلگەن بىر ئەر دۈشمەننىڭ ئۈزۈۋېلىنغان قولۇقىنى تۇتقان پېتى جان ئۈزگەنىدى. قىزلار يەنە كۆرگەن ئىدىكى، قورسۇقىغا قېلىچ سانجىلغان بىر بوۋاي ياش بىر چېرىكنىڭ گۈرەن تومۇرىنى چىشلەپ ئۈزگەن ھالدا شېھت بولغان. 12 - 13 ياشلار چامىسىدىكى بىر ئوغۇل بالا، دادىسىنى ئاستىغا بېسىۋالغان چېرىكنىڭ كۆزىنى تاش بىلەن ئۇرۇپ قۇيۇۋاتقان، ئۇنىڭ كاللىسى باشقا بىر چېرىك تەرىپىدىن كېسىپ تاشلانغانىدى.... ساناقسىز، سان - ساناقسىز مىساللاردىن يەنە قايسىبىرىنى سانغۇلۇق، قايسىبىرىنى ئەسلەپ بولغۇلۇق! شۇلارنىڭ ھەممىسىنى مۇشۇ نېچىسلار يوق قىلغان ئەمەسمىدى؟ ئۇچتۇرپان كۆچىسىنى جەسەت ئازگىلىغا، قان دەرياسىغا ئايلىنىۋاتقانلار يەنە مۇشۇ قانخورلار ئەمەسمىدى؟! ... مايسىگۈلنىڭ ئېسىگە بىردىنلا ئاكىسى ئەسمىتۇللا بەگ باشلىق قوزغۇلاڭچىلار توۋلىغان ياڭراق بىر شوئار كەلدى. ئۇ، ئويلىنۇپ تۇرمايلا خۇددى ئەرلەردەك جاراڭلىق ئاۋازدا ۋارقىرىدى:

— ئاخىرغىچە ئېلىشايلى قىزلار. ئۆلسەك شېھت، قالساق غازى! ...

— ئۆلسەك شېھت، قالساق غازى!! ...

ئوردا سەيناسىنى ھە - ھۇ!... ئەييا!... دېگەن ئاۋازلار بىر ئالغانىدى. ھەممىلا ياقىتىن قېلىچنىڭ بىر - بىرىگە ئۇرۇلغان، جاراڭشىغان ئاۋازلىرى كېلەتتى. بىر - بىرىگە زەرپ بىلەن تەگكەن قېلىچلار بىسىدىن كۆكۈش ئوتلار چاقنايتتى. ...
— يامان بولدى! يامان بولدى!... خان ئامبىلى ناشتۇڭ جاناپلىرىنى ئاۋۇ پىستەك چەنتۇ چېپىۋەتتى!

بىر چېرىكنىڭ بۇغۇزلانغان چوشقىدەك چىرقىرىغىنىنى ئاڭلىغان مایىسىگۈل دەرھال يانغا قارىدى. قارىدى - يۇ، ۋارقىراپ تاشلىغىلى تاسلا قالدى. يېشى ۋە جۇغى ھەممىدىن كىچىك غۇنچەم، قانخور ناشتۇڭنىڭ بېشىنى قاق مۇرۇسىدىنلا چېپىپ تاشلىغانىدى!
مايسىگۈل پۇخادىن چىققاندا بولدى. ئۇ، بىر تەبەسسۇم بىلەن غۇنچەمنى مۇبارەكلەپ قويماقچى بولۇپ، ئۇنىڭغا قارىدى. ئەپسۇسكى، ھەممە پېشكەللىك دەل مۇشۇنىڭدىن باشلاندى. ئۇنىڭ دىققىتىنى يانغا سەل بۇرغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئالدىدىكى چېرىك ئۇنىڭ سول بېلىكىنى تۇۋىدىنلا چېپىپ تاشلىدى! تۇيۇقسىز كەلگەن زەربىدىن مایىسىگۈل يەرگە يىقىلدى ۋە دەرھاللا قوپۇۋالدى. بىراق، ئۇ يەنە يىقىلىپ چۈشۈدىغاندەكلا قىلاتتى. ئەس - ھۇشى، كۈچ - قۇۋۋىتى كېسىلگەن قولى تەرەپكە ئېغىپ ۋە ئېقىپ كېتىۋاتقاندا بىلىنەتتى. شۇنداقتىمۇ تىرىك قولغا چۈشۈشكە بولمايتتى. تاكى بويىنى كېسىلگىچە ئېلىشىش، شۇنىڭغىچە بەرداشلىق بېرىش كېرەك ئىدى!...

— مایىسىگۈل ئاچام بولالمدى... مایىسىگۈل ئاچا!...
قىزلار بىر تەرەپتىن ئېلىشقاچ، بىر تەرەپتىن مایىسىگۈلنى ئارىغا ئالدى. ئەمدى ئۇنى يۆلۈۋالمىسا تۇرالمىدىغان دەرىجىگە يەتكەندى.
— تاغقا چىقىپ كېتەيلى، — دېدى مایىسىگۈل، ئاران - ئاران تىنىپ. ئۇنىڭ پۈتۈن بەدەنلىرى قانغا بوپۇلۇپ كەتكەندى.

— قوغلاڭلار! — دەپ ۋارقىردى، يىراقتا قاراپ تۇرغان مىڭرۇي دەرغەزەپ بىلەن، — ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى قايسى قىزنى كىم تۇتۇۋالسا، قىز شۇنىڭ. سەركەردە ئاگۈي جاناپلىرىنىڭ نامى بىلەن ۋەدە بېرىمەنكى، تىرىك تۇتۇۋالغۇچىلارغا، تۇتۇلغان قىزنى سوۋغا قىلىمەن! ئالغا!!...
قىزلارنىڭ ئىككىسى مایىسىگۈلنى يۆلەپ، قالغانلىرى ئۇلارنى قوغداپ مىڭ تەستە تاغقا چىقۇۋالدى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن چېرىكلەرمۇ يامشىپ چىقىشقا باشلىدى.

— چېپىڭلار! — دېدى مایىسىگۈل، قايتا جانلىنىپ قالغاندەك بولۇپ، — بىزنى تېرىك تۇتۇۋالمىسۇن. گۈلھەسەلخاننىڭ كۈنى بىزگە ئىبەرەت بولسۇن. ماڭا قاراپ تۇرماڭلار. بىر قوشۇق قېنىمىز قالغۇچە ئېلىشايلى!

قىزلار، ئۇدۇل يامشىپ چققان چېرىكلەرنى ئۇدۇل چېپىشقا باشلىدى. ئۈزۈلگەن باشلار پەسكە خام تاۋۇزدەك دومىلاپ چۈشكىلى تۇردى. يامشىپ چىقىدىغان يەر تار بولۇپ، دۈشمەنگە ئەپسىز، قىزلارنىڭ قوغدۇنۇشىغا ناھايىتى ئەپلىك ئىدى. ھايالدىمايلا، تاغ باغرى جەسەتلەر بىلەن تولۇپ كەتتى. بۇلارنى كۆرۈپ تۇرغان مىگرۇي تۇرالمىيلا قالدى. ئۇ، ئاچچىقنى بېسىۋېلىپ تۇرۇپ، تاغ باغرىغا مېڭىپ كەلدى ۋە ئۈستىدىكى قىزلارغا قاراپ :

— ھەي ياتۇلار! مەندە سىلەر تونۇيدۇ. مەن ئىلى جاڭجۈنى مىگرۇي بولۇدۇ. مەندە يۈرەك چوڭ- چوڭ يۇمشاق. تەسلىم بولساڭلار ، مەن سىلەرنى ئۆلتۈرمەيدۇ. سىلەرنى ئەتىۋارلاپ، خان ئالىلىرىغا، ئاگۇي جاناپلىرىغا سوۋغا قىلىپ بېرىدۇ. ئەگەر جاھىللىق قىلساڭلار، مۇشۇ چېرىكلەرمگە خوتۇن قىلىپ بېرىدۇ!... مەن بىلىدۇ، سىلەر دۆت ئەمەس، مەندە گەپ ئاڭلايدۇ... ياتۇلار! ھەي، ياتۇ!!... — دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان قىزلارنىڭ چىشلىرى كاراسلاپ كەتتى. ئىككىۋىلەننىڭ يۈلىشى بىلەن ئارانلا تۇرۇۋاتقان مايسىگۈل كۈچۈنۈپ تۇرۇپ ئېغىز ئاچتى:

— ئۆز رازىلىقى بىلەن سوۋغات بولۇدىغان قىزلار بىزدىن مەڭگۈ چىقمايدۇ. خانىڭغا ئاچاڭنى ئاپىرىپ بەر! ئاگۇي دېگەن جاللانقا پىت كۆز سىڭلىڭنى ئاپىرىپ بەر!!
قىزلار ئەگىشىپ توۋلىدى:

— ئاچاڭنى سوۋغا قىل! سىڭلىڭنى سوۋغا قىل!!...

يامشىش، چېپىشلار يەنە ئۇزاقتىن- ئۇزاق داۋام قىلدى. گەرچە دۈشمەن تاكتېكىسىنى ئۆزگەرتىپ، ھەرياقلاردىن يامشىشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ بەزىسى قېلىچ بىلەن ، بەزىسى دومۇلۇتۇلغان تاشلار بىلەن يوق قىلىندى. شۇنداقتمۇ، ئۇلار تەن بەرمەيتتى. بىرى يىقىلسا ئونى، ئۇنىنىڭ كاللىسى كېسىلسە يۈزى يامشىپ چىقىۋاتاتتى....

كۈن يانغا قايرىلدى. لېكىن ھېلىغىچە بىرەر مۇ چېرىك تاغ ئۈستىگە تىرىك چىقالمايۋاتاتتى. گازىر كۆزلىرىنى مەھكەم يۇمۇپ، بىر ھازا ئويلىنغان مىگرۇي بىردىنلا ئامال تاپقان دەك بولدى ۋە چېرىكلىرىنى قايتىشقا بۇيرۇپ، تەق بولۇپ تۇرغان زەمبىرەكچىلەرگە ئەسەبىيلەرچە ۋارقىردى:

— دا!!... دا!!!...

ھەرياقتىن ۋە توختىماي ئېتىلغان زەمبىرەك ئاۋازىدىن يەر- جاھان زىل- زىلىگە كەلدى. مۆلچەر تاغدىن تاش بورانلار كۆتۈرۈلدى. ئاسمان- پەلەك ئۆرلەپ چۈشۈۋاتقان غايەت زور تاشلار قېتىدىن قىزلارنىڭ ئاداقىي ئاۋازى ياڭرىدى:

— ئەلۈندا!! ئەلۈندا!!!....

بىر كېچە - كۈندۈز داۋاملاشقان گۈمبۈرلەشتىن يىراق - يېقىندىكى كىشىلەرنىڭ يۈرەكلىرى ئاغدى. كۆڭلى ھەممىنى تۇيۇغان سەزگۈر ئانىلار بولسا ئۆزلىرىنى زادىلا باسالمدى:
— ۋاي بالىلىرىم، ئون گۈلدىن بىرى ئېچىلمىغان بالىلىرىم! قىساس ئالىمىز دەپ شېھىت بولغان بالىلىرىم!

— ئەرسىز قالغان شەھەردە ئەر بوپ يۈرگەن قىزلىرىم! قېرى جېنىمىزنى قالدۇرۇپ، ئۆزى كەتكەن گۈللىرىم!.....

— بۆرە - قاۋان قوينىدىن پاكىز كەتكەن بالىلىرىم!... يېشىڭغا ئوق تەگكەندە ئاپام نەدىدۇ دېگەنسەنمۇ قىزلىرىم! تاشنىڭ ئاستىدا قالغاندا دادام نەدە دېگەنسەنمۇ قىزلىرىم!... ۋاي چىرايلىق مايسىگۈلۈم، ئوماق زوھرا قىزىم، كۈلگۈنچەك ئەختەر بالام!... شېھىت قىزلىرىم، باتۇر قىزلىرىم!... ۋاي مېنىڭ يەتتە قىزلىرىم!!.....

* * * * *

ھېكايە ئېيتىلىپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ھەممىمىز ئىختىيارسىز ھالدا مىشىلداپ يىغلايتتۇق. تارىخچى تاغىلارنىڭ قىزارغان كۆزلىرىمۇ ئوخشاشلا پارقىراپ كېتەتتى. شۇئان، تومۇرلىرىمىز كۆپۈشىپ، قانلىرىمىز قاينايتتى. قولۇمىزدىكى قېلىچنى — بويۇمىزدىن ئوزۇن ئاشۇ كۆك تايىقىمىزنى ئاجايىپ بىر كۈچ بىلەن مەھكەم قاماللايتتۇق. كۆزىمىزدىن غەزەپلىك ئۇچقۇنلار ياناتتى. خۇددى ھەممىمىز دېيىشىۋالغاندەكلا، مۆلچەرتاغنىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىسىغا — دىلىمىزغا ئورنۇشۇپ كەتكەن مۇقەددەس ئېگىزلىككە ھۆرمەت بىلەن قارىشاتتۇق. دەل شۇ چاغدا، ئاشۇ يوقالماس ئېگىزلىكتىن يەتتە قىزلىرىمىڭ جاراڭلىق ساداسى ئاڭلانغاندەك بولاتتى:
— ئۆلسەك شېھىت، قالساق غازى!.....

قارچىغا بالىسى (ھېكايە)

ئەختەم ئۆمەر

قىشتىكى سوغۇق ھەم ساپ ھاۋا يۈزگە ئۇرۇلۇپ، ئۇنىڭدىن ئالغان نەپەس، شەھەرنىڭ بۇزۇلغان ھاۋاسىدىن زەئىپلەشكەن ئۆپكىنى ئۇيىقىدىن ئويغاتقاندا بولدى؛ روھلار كۆتۈرۈلۈپ قۇشتەك يەڭگىل، سەگەك بىر راھەتلىك ئېقىم تومۇرلاردا ئۇيۇشقا باشلىغان قانلارنى ئۇرغۇتتى. سۈبھى بىلەن تەڭ شايار بازىرىدىن چىقىپ كەتكەن ماشىنىغا، ئەمدىلەتنى ئورنىدىن تۇرۇپ ئوچاققا ئوت قالاشقا تۇتۇنغان ئاشپەز كۆزىنىڭ چاپىقىنى ئۇۋىلاپ ئەسنىگىنچە قاراپ قالدى. يولدا مەسچىتكە ئالدىراپ ماڭغان كىشىلەر بىر - ئىككىدىن ئۇچرىدى. قويۇق مەھەللە ئاخىرلىشىپ، چەكسىز دالا، سوك - سوك، يۇلغۇنلار ۋە ئۇيەر - بۇيەردە موماينىڭ ئاق لېچىكىدەك پارچە قارلار كۆرۈندى. كېچە بولسىمۇ قاراڭغۇ ئەمەستەك زەڭگەر بىلىنىدىغان ئاسمان سەبىينىڭ كۆڭلىدەك سۈزۈك ئىدى. ئۆچۈش ئالدىدىكى خىرەلەشكەن يۇلتۇزلار يىراقلاپ كېتىۋاتقان قىزغا كۆزى قىياماسلىق بىلەن تەلمۈرگەندەك، كۆز قىسقاندەك كۆرۈندى. ئالدىمىزدا قارا كۆرۈنگەن مەھەللىدىن ئاندا - ساندا ۋاخ قالغان خورازنىڭ چىللىشى ئاڭلاندى. قويۇق يۇلغۇن چاتقاللىرى ئارىسىدىكى يول بالا ۋاقتىمىزدا سامانلىقنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ سامانغا سەكرەپ ئوينىغان چېغىمنى ئەسكە سېلىپ، بىردە ئېگىزگە ئەپچىقىپ، بىردە يەرگە تاشلاپ ئىلگىرىلىدى.

تاڭ سۈزۈلدى. پايانسىز دالا چىرايلىق جۇۋاندەك يېقىملىقلاشتى. قويۇق يۇلغۇننىڭ قىش سوغۇقىدىن قاتقان ئىنچىكە قىزىل ياپراقلىرى مەڭزىدىن قان تېمىپ تۇرغان پەردازسىز سەھرا قىزىدەك يېقىملىق ئىدى. ئۇنىڭ ئۇششاق تال چىۋىقلىرى قىرىق كوكىلىلىق قىزنىڭ ئۆرۈمە چېچىغا ئوخشاسا، ئاراشلىرىدىن كۆرۈنىدىغان ئاق قارلار قىز ۋىلىقلاپ كۈلسە كۆرۈنىدىغان چىشلىرىدەك، ئادەمگە لەززەت بېغىشلىدى. ھۆركىرەپ يۈگۈرەۋاتقاندا ماڭغان يوغان ماشىنىدىن ھۈركىگەن چۆل تورغايلىرى چاتقاللار ئارىسىدىن قاڭقىپ، ئېگىز - پەس ئۇچۇپ ئەنسىز سايىسا، ياۋا توشقانلار ھەر تەرەپكە پەرتىلدەپ قاچتى. يىراقتىن يەنە توغراقلار كۆرۈنۈشكە باشلىدى. - توشقان تولا ئىكەن، مىلتىق بولسا تازا بىر پۇخادىن چىققۇدەك ئوۋ قىلغىلى بولغۇدەك، - دېدى بىرى.

- خەقنىڭ مىلتىقى بولسا، بۇنداق جىق توشقان نېمە قىلىدۇ، ئاكيچا؟ - دېدى بىزنى چۆلگە باشلاپ ماڭغان دوستىمىز ئابلەت.

- نېمە دېدىڭىز؟ يەنە بىر دەڭگە !

– ئاكيچا، – دېدىم.

– «ئاچا» دېگەندەك ئاڭلىنىپ كەتتى. «ئاكيچا» دېگەن نېمە دېگىنىڭلا؟

– «ئاغىنە» دەيلى دېسەك، سىلى مەندىن چوڭ؛ «ئاكا» دەي دېسەم، مەنمۇ ئانچە كىچىك ئەمەس؛ «ئادىشوي» دېسەم قوپال ئاڭلىنىدۇ. ھەم ئاغىندەك، ھەم ئاكىدەك، ھەم يېقىن تۇغقان دەك ئادەمنى ئاكيچا دەيمىز، – دەپ چۈشەندۈردى ئابلەت.

ئۇ يەر - بۇيەردىكى قېرى توغراقلار قويۇق ياش توغراقلارغا ئارىلىشىپ، كۆز ئالدىمىز بارغانچە قويۇق ئورمانغا ئايلاندى. ھەر خىل سۈرلۈك شەكىلدە تۇرغان قېرى توغراقلار ئادەمنى ئەيمەندۈرسە؛ قويۇق، تۈز ئۆسكەن ياش توغراقلار ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا گويا قېرى سەرگەردىنىڭ لەشكەرلىرى ئەتراپىدا سەپراس بولۇپ تىك تۇرغاندەك كۆرۈندى. بۇغداي ئۈندىن يۇمشاق ئاق توپا ماشىنا چاقىدا سۇدەك ئېقىپ، خۇمدانىڭ تۈتۈندەك ئاسمانغا كۆتۈرۈلەتتى. تىلسىماتتەك جىمجىت توغراقلىقتا ھۆركرەپ مېڭىۋاتقان ماشىنا بىلەن توغراقلار ئارىسىغا بىراۋنىڭ ئاي شەكىللىك ئۇزۇن قىلىچىنى تاشلاپ قويغاندەك سوزۇلۇپ، ئاستا ئېقىۋاتقان تارىم دەرياسى بويىدىكى كېچىككە كەلدۇق ...

بىنادىن ئىككىنى سالغۇدەك يەرنى ئىگىلەپ، سۇ ئۈستىدە لەيلەپ تۇرغان كېمە ھازىر تۆمۈر قوزۇققا باغلىنىپ لەيلىمە كۆۋرۈك بولغانىدى. ئىلگىرى تارىم دەرياسىنىڭ ئۇماچتەك لاي سۈيىنى كۆرگەندىم. ھازىر بۇ سۈزۈك سۈنى كۆرۈپ، رەھمەتلىك چوڭ ئانام ئېسىمگە كەلدى. چوڭ ئانام مۇشۇنداق سۈزۈك ئېقىن سۈنى كۆرسە «ئەجەب چۆچۈرە سالغۇدەك چىرايلىق سۈكەن» دەپ جېنى سۆيۈنۈپ كېتەتتى. دېمىسىمۇ بۇنداق مۇلايىم سۈزۈك سۈنىنىڭ ئاققىنىنى كۆرمىگىنىمگە ئۇزاق بولغانىدى. سۇ ناھايىتى ئېغىر سۈكۈنات بىلەن، پاكلىق، ئېغىر بېسىقلىق ۋە سالماقلىق بىلەن ئاقاتتى. ئېقىپ - ئېقىپ تارىم ۋادىسىدىكى بارلىق جانلىق - جانسىزلارنىڭ تەشنىلىقىنى قاندۇرۇپ، ئاخىرى توغراقلار ئارىسىغا — تەكلىماكان قۇملۇقىغا سىڭەتتى. ئەمەلىيەتتە مۇشۇ ۋادىنىڭ بارلىق خۇشاللىق - خاپىلىقلىرىنى قارىغىغا سىغدۇرۇپ سۈكۈت ئىچىدە سىڭىپ ئاققىلى قانچە مىڭ يىللار بولغانىدى ...

ساپ ھاۋا، سۈزۈك سۇ، بىپايان قۇملۇق، چەكسىز توغراقلىق روھىمغا سىڭىپ كەتكەن بۇرۇقتۇرمىلىقنى شوراپ كەتتى. بولۇپمۇ تارىم دەرياسىنىڭ سۈيى ئىچىمدىكى لەختە - لەختە روھىي زەرداپلىرىمنى بىردىنلا تارتىپ كەتكەندەك يېنىكلەپ كەتتىم. ئۇيغۇر خەلقى «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار» دېگەن چۆچەكنى بىكار توقۇماپتىكەن. ئۇ مۇنداق چۆچەك: ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بارلىقىنى سېزىپ، بىرسىگە تىنالىماي كۈندىن - كۈنگە قورسىقى ئېسىلىپ ماڭالماي قالغان ساتىراش ئاخىرى چۆلگە چىقىپ ئىنس - جىن يوق يەردىكى كونا قۇدۇققا دۈم يېتىپ تۇرۇپ «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دەپ ئۈچ مەرتەم ۋارقىرىغاندىن

كېيىن قورسقى بوشاپ كېتىپتۇ. ساتراش كەتكەندىن كېيىن بۇ كونا قۇدۇقتىن ئاجايىپ چىرايلىق بىر قومۇش ئۈنۈپ چىقىپتۇ. پادىچى مال باققاچ قۇدۇق بېشىغا كەپتۇ ۋە ھېلىقى قومۇش كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنۈپ، ئۇنىڭدىن بىر نەي ياساپ چاپتۇ. نەينىڭ ئاۋازى خۇددى ئادەم گەپ قىلغاندەك «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار» دەپ چىقىپتۇ. نەيچى بۇ ئىشتىن ھەيران قېلىپ ئەتراپقا قارىسا، ئادەم تۈگۈل ئىنىس-جىن يوق. خاتا ئاڭلىغان ئوخشايەن دەپ، نەينى يەنە پۈۋىلىگەنكەن، نەيدىن يەنە «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دېگەن كۈي تارقاپتۇ. پادىچى قورقۇپ كېتىپ نەينى يەنە قۇدۇققا تاشلىۋېتىپتۇ. ئەمدى ئۇھ دەپ تۇرسا، نەي ياساش ئۈچۈن كەسكەن قومۇشنىڭ قۇلاقلىرىنى يەپ قالغان قوي، ئۆچكە، كالا مەرسە ۋە مۆرسە «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دەپ مەرىگۈدەك، مۆرىگۈدەك. پادىچى تېخىمۇ قورقۇپ كېتىپتۇ. ئاشۇنداق مەرىگەن، مۆرىگەن قوي، كالىنى تاشلىۋېتەي دېسە، كۆپ زىيان بولىدىكەن؛ باقاي دېسە، «سەن كالا، قويلرىڭغا قانداق مەرەش، مۆرەشنى ئۆگەتتىڭ» دەپ ئەيىبلەنپ، كالىسىنىڭ ئېلىنىشىدىن قورقىدىكەن. پادىچى ئاخىرى بىر ئەقىل تېپىپ ئاشۇنداق مەرەپ، مۆرىدىغان كالا، قويلرىنىڭ ئاغزىنى بوغۇپ بازارغا ئەكىرىپ ساتماق بوپتۇ. خېرىدارلارمۇ ئالماق بوپتۇ ۋە ئاغزىدا كېسەل بارمۇ - يوق كۆرۈپ باقاي، دەپ قوي، كالىنىڭ ئاغزىدىكى بوغۇچىنى يەشكەنكەن، شۇئان قويۇمۇ، كالىمۇ ھېلىقى قورقۇنچلۇق گەپنى دەپ مۆرەپ - مەرىشىپ كېتىپتۇ. بازاردىكى خالايق بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بازارنىمۇ، قوي، كالىسىنىمۇ تاشلاپ ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي قېچىپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىچىمۇ قوي، كالىسىنى تاشلاپ قېچىپتۇ. لەشكەرلەر بۇگەپنى ئاڭلاپ بازارغا باستۇرۇپ كىرسە، مال بازىرىدا بىرمۇ ئادەم يوق. مال - چارۋىلار ئىگىسىز قالغۇدەك. بۇنى كۆرگەن زىندان بېگى ئىگىسىز قالغان بارلىق ماللارنى قاسسايقا سېتىپ پۇلنى يانچۇققا سېلىپ بېيىپ كېتىپتۇ. قاسساپ ئەرزان ئالغان مالنى ئۆلتۈرۈپ گۆشنى سېتىپ باي بوپتۇ. ئەمما ھېلىقى مالنىڭ گۆشنى يېگەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دېگەن گەپنى دېگۈسى كېلىپ، ئىچى تىتىلدايدىكەن. دېسلا ئىچىنىڭ سىقىلىشى بوشايدىكەن. يەنە بىردەمدە دېگۈسى كېلىپ جىم تۇرالمىدىكەن. ئۆزئارا دېيىشسە، «ۋاي دېمىسەڭمۇ ھەممە ئادەم بىلىدىغان گەپ بۇ» دەپ بىر - بىرىدىن خاپا بولۇشىدىكەن، يەنە ھەممە ئادەم بىلىدىغان شۇ گەپنى يەنە دېيىشمەسە تۇرالمىدىكەن. شۇ گەپنى دېگەنلەرنى دېمىگەنلەر زىندان بېگىگە چىقىپ قويىدىكەن. بۇنى ئاڭلاپ قالغان زىندان بېگى ئۇلارنى ئۇدۇللۇق تۇتۇپ كالىسىنى ئالدۇرۇپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ كالا كېسىشتىن زېرىككەن، قىلىچىنىڭ بېسى ئۆتمەس بوپكەتكەن جاللاتلار بەش تەڭگە بەرسە جىنايەتچىنى قويۇۋېتىدىغان بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شۇنداق دېگەنلەردىن زىندان بېگى بىلەن جاللاتلار پۇل ئېلىپ باي بولۇپ ئىشىكلىرى ئالتۇندىن، تاملىرى كۈمۈشتىن، ھەتتا ئىتلىرىنىڭ يالاقلرىمۇ ئالتۇندىن بوپتۇ. خەقلەر كەمبەغەللىشىپ

كەتسىمۇ قورساق كۆپىدىغان كېسەلدىن ساقىيىش ئۈچۈن ئاۋۋال بەش تەڭگە تەييارلاپ قويۇپ، قورساق كۆپۈپ، تىنالماي، ماڭالماي قالغان چاغدا شۇنداق گەپنى دەيدىكەن. دەرھال قورسقى بوشاپ كېسەلدىن خالاس بولىدىكەن ... شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر قوغۇنچى قوغۇنلۇققاسۇ قويۇۋېتىپ، قورسقى كۆپۈپ بولالماي قېلىپ شۇنداق دەپ ساپتىكەن. پىشقان قوغۇنلارنىڭ ھەممىسى ھېلىقى گەپنى تەكرارلاپ ئېيتىلىپ كېتىپتۇ ... قوغۇنچىنىڭ كاللىسىغا بىر ئەقىل كېلىپ، پىشقان قوغۇنلارنى ئۈزۈپ زىندان بېگى ھەم جاللاتلارغا، ئاندىن خان ئوردىسىغا كىرگۈزۈپ بېرىپتۇ. زىندان بېگى قوغۇننى يەپلا «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دەپ قايتۇ. جاللاتلار زىندان بېگىگە قىلچىلىرىنى تەڭلەپ ھەيۋە بىلەن كېلىپ ئۆزلىرىمۇ شۇنداق دەپ قايتۇ. زىندان بېگى جاللاتلارنى ئۆلۈمگە بۇيراي دەپ تۇرسا ياساۋۇل، لەشكەرلەر، مۇختىيارسىز شۇ گەپنى دەپتۇ. ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق؟ دەپ تۇرسا، پادىشاھ مېزىلىك پۇرىغان قوغۇننى يەپ بولۇپلا قورسقى كۆپۈپ كېتىپتۇ ۋە «ئىسكەندەرنىڭ مۇڭگۈزى بار!» دېسە قورسقى بوشاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرۈپ قورسقى كۆپۈپ ئاران تۇرغان ئوردا ئەھلىمۇ تەڭلا تەكرارلاپتۇ. پادىشاھ ئۆزىدىن باشلاپ ھەممە ئادەمنى ئۆلۈمگە بۇيراي دېسە، تازا ئەقىلگە سىغماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بېشىدىكى تاجىنى ئېلىپ تاشلاپ، مۇڭگۈزىنى ئاشكارىلاپتۇ ھەمدە ئۆلتۈرۈش پەرمانىنى بىكار قىپتۇ ... سۈزۈك سۇغا قاراپ ئېسىمگە كەلگەن، مومام سۆزلەپ بەرگەن بۇ چۆچەك مېنى نەلەرگىدۇر ئەكەتتى. مېنىڭمۇ يەڭگىلەپ كەتكىنىم راست. ئاشۇ چۆچەكتىكىدەك، تارىمنىڭ سۈيى ئىچىمىدىكى ئەكەتتى. زۇۋان كىرسە ئۇلار نېمىلەرنى دەر دېگۈم كېلىپ، بالىلارچە خىيالىمدىن كۈلگۈم كەلدى.

– ئۇخلاۋاتامسەن، ئويغاقمۇ سەن؟ ئابدۇقېيىۋمنىڭ كىشىلەر ئامراق ھېيتلىق ئاۋازى مېنى ئۇيقۇدىن ئەمەس، ساماۋى چۆچەكلەرنىڭ خىيالىدىن ئويغاتتى، ھەتتا مەن ماشىنا ماڭالماي پىيادە تىزغىچە توپىنى كېچىپ چاتقاللارنى قايرىپ مېڭىۋاتقانلىقىمىزنىمۇ سەزمەي مەستتەك مېڭىپتەمەن. ئاپلا نېمىشقا توۋلىغاندۇ ماۋۇ بەغەرەز ئاغىنەم؟ ئاشۇ گۈزەل چۆچەك دۇنياسىدا بولغان بولسام، ماۋۇ جاپالىق ھەم سۇر باسىدىغان توغراق، چاتقال ئارىسىدا پىيادە مېڭىۋاتقىنىمنى بىلمەي كېتىۋەرگەن بولار كەنەمەن. ئەسلىدە ئاچا يولغا كەلگەندە، يول باشلىغان ئاغىنىمىز ئابلەتمۇ يولنى پەرق ئېتەلمەي «قايسى يولدا ماڭىمىز» دېگەننى دەتالاش قىلىپ مەندىن سورىسا، مەن ئۈندىمەستىن مېڭىۋەرگۈدەكمەن. شۇڭا مېنى توۋلىغانىكەن ئۇلار.

سەپرايم ئۆرلەپ، تېخىمۇ سۈرلۈك ھەم سىرلىق، ئاراشلىرىدىن قۇش ئۆتەلمەس توغراقلار بار ھارۋا يولغا ماڭدىم.

– ئاھاي. ماڭامسىلەر. يول بولغاندىكىن چوقۇم بىر مەھەللىدىن چىقىمىز. بىرى بارسا كەلمەس يول، بىرى بارسا كېلەر يول بولمىغاندىكىن، – دېدىم تېرىكىپ.

– يا قەي ئاكىچا. ئۇنداق ماڭغان بىلەن بىزدە يا يەيدىغان نان، يا ئىچىدىغان سۇ يوق. بىرقانچە كۈنلۈك يولغا چۈشۈپ قالساق، سىلنى جاڭگالدا قويغاننىڭ ھۆددىسىدىن مەن چىقالمايمەن. مایەردە يېڭى ئىز – موتسىكلتنىڭ ئىزى بارىكەن. مانداق ماڭىلى!! – ئابلەت مەن تاللىغان يولنى ئەمەس، باشقا بىر يولنى تاللىدى ۋە ھەممىسى ماڭا قارشى چىقىپ شۇنداق مېڭىشتى. ئامالسىز ئەگەشتىم... ماڭدۇق. «ئەمدى يەنە ماڭىدىغان بولسا مەن ئىزىمغا يېقىلىپ ياتمەن» دېگەن خىيالغا كەلگەن چېغىمدا، يىراقتىن ئادەمنىڭ ۋارقىرىغان، ئىت قاۋىغان ئاۋاز ئاڭلاندى.

ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇق كۈچەيدى. شەھەردە بوشاپ كەتكەن، بەل، پاچاق بۇ يولغا چىدىمىدى. بىردەم ئولتۇرۇپ بېقىپ، چىدىماي يەنە ماڭدۇق. ئابدۇقېييۇمنىڭ بايا چىرايلىق كۆرۈنگەن رامبۇچە دالا كىيىمى ئەمدى كۆزۈمگە سەت كۆرۈندى. «مۇشۇنداقمۇ ماڭدۇرامدۇ ئادەمنى؟ يا بىر توغرام نان، يا بىر قاپاق سۇ يوق، چۆلگە چىققىنى كۆر. تاماكا بولسلا ھەممىگە قاندىغان ئاداشكەن ئۇ» ئىچىمدە غوتۇلدىم. كۆزۈمگە توغراقسىز دالا كۆرۈندى. بايىقى توغراقلارنى يەر يۇتۇپ كەتكەندەك، كۆز ئالدىمدا كېۋەز ئېتىزلىرى، ئېتىزلاردا ئاسماندىكى بارلىق ئاق بۇلۇتلار كۆچۈپ چۈشكەندەك ئۆچكىلەر پادىسى كۆرۈندى. پۈتكۈل ئۆچكىلەر سۈتتەك ئاق، پاكىز، بىرسىمۇ باشقا رەڭدە ئەمەس ئىدى. يۈگۈرگەندەك ماڭدىم. قېرى جۇۋاز كالىسىدەك لوپۇلداپ ماڭغان بولۇشۇم چوقۇم، ھەمراھلىرىم كۈلۈشۈپ كەتتى. بىر ئۈستەك، ئۈستەڭدە قەدىمقى سېپىل تېمىدەك قېلىن ئۇيۇغان مۇز. سۇ ئالدىغان كاكچۇل، كاكچۇل بويىدا ناۋاتتەك مۇز پارچىلىرى تۇرۇپتۇ. كۆزۈمگە جەننەتنىڭ شولسى كۆرۈنگەندەك بولدى. مۇز پارچىلىرىنى گويا ئايغىر ئات قوناق چاينىغاندەك يەپلا كەتتىم. ئۇسسۇزلۇققا قانمايمەن. كۆۋرۈك بويىدىكى يالغۇز ئۆيىدىن نەچچە بالا چىقىپ بىزنى يىراقتىنلا كۆرۈپ ئۆيىگە قېچىپ كىرىپ كەتكەندى، ھەمراھلىرىم گەپ سوراپ يالۋۇرسا، ئىشىكىنى تاقىۋېلىپ بىر ئېغىز مۇ جاۋاب بەرمىدى. ئۇلار بىلەن پەرۋايىم پەلەك. كاكچۇل بېشىدا ياتىدىغاندەك ئەلپازدا مۇز چاينايەن.

– ئۇھ، قوڭالچاق مەھەللىسىگە راست كەپتۇق، تاپالاپتۇق – ئەسلىي مەنمۇ كەپ باقمىغان، – دېدى ئابلەت.

ئۆزىڭىز كېلىپ باقمىغان يەرگە بىزنى باشلاپ كەلگىنىڭىز قىزىق، ھەرھالدا ئادەم بار، سۇ بار مەھەللىگە ئۇلاشتۇق. توغراقلىق يەنە بىردەم داۋام قىلسا «ئاھ خۇدا» دەپلا توغراق تۇۋىدىكى توپىغا چۆكۈپ ياتاتتىم، – دېدىم مەن مۇز چايناۋېتىپ.

ئۇسسۇزلۇق بېسىلغان بىلەن ئاچلىق بىلەن ھارغىنلىق جاننى قىينايدۇ. كۆزۈم خاتىرجەم ئوتلاۋاتقان بىر - بىرىدىن چىرايلىق سېمىز ئۆچكە ھەم شوخ ئوغلاقلاردىن ئۈزۈلمەيدۇ. گاچچىدە بىرنى تۇتۇپ بوغۇزلاپ كاۋاپ قىلساق، قورساق توپىسا ئاندىن ئۇھ، دەيتتىم. بالا چاغلارمدا

قورسقىم تويمسا خەقنىڭ توخۇسى بولامدۇ، تۇخۇمى بولامدۇ، خورنىزى بولامدۇ، سويمىسى بولامدۇ، ئىشقىلىپ يېڭىلى بولىدىغانلا نەرسىسى بولسا ئوغرىلاپ يەپ قورسقىم تويغاندا، قوشۇقتەك يۈزۈمدىكى پىيالىدەك پىلدىرلاپ چەكچىيىپ كەتكەن كۆزلىرىمگە شوخلۇق يامشاتتى. قورسقىم ئاچقانچە تەلۋىلىشىپ «مۇشۇ پۈتۈن ئالەم بىر نان ياكى بىر قاچا لەغمەن بولسا...» دەپ ئويلايتتىم.

خۇدا ھەممە جاندارغا نەپسىنى بەرگەن. ھېكايەت: خوراز ئاچلىققا چىدىماي دەريانىڭ ئۇ قىرغىقىدا پارقىراپ تۇرغان بىر باش سېرىق قوناققا قاراپ چىدىيالماي قاپتۇ ۋە غاز بىلەن بىرنېمىسىنى قوناققا تېگىشىپتۇ. غاز دەريادىن ئۈزۈپ ئۆتۈپ، سېرىق قوناقنى خورازغا بېرىپتۇ. دە، خوراز پۈتۈن ئەس - يادى بىلەن قوناق چوقۇلاشقا باشلىغاندا خورازنىڭ ھېلىقى نەرسىسىنى ئۈزۈۋاپتۇ. خورازنىڭ ئەس - يادى قارىدا قېلىپ، نېمىسىنى يوقاتقىنىنى بىلمەپتۇ. شۇندىن باشلاپ «غازنىڭ ئەركىكى بار، خوراز ئۇسارغاق» بوپ قاپتۇ. غاز جۈپلەشسە ھۇزۇرلىنىپ، قانات قېقىپ ئەتراپقا ھۇررا توۋلاپ يۈگۈرەيدىكەن؛ خوراز جۈپلەشسە ئۇسۇرۇپ سېلىپ مېكيانىنى ئايلىنىپ خۇشامەت قىلىپ، يالۋۇرۇپ، قانتىنى پۇتلاپ، نېمىشقا شۇنداق «جابدۇقسىز ئېرىك» بوپ قالغىنىنى چۈشەندۈرمەن دەپ دائىلىنىدىكەن ... نەپسى ئۈچۈن بىچارە خورازدەك رەسۋا بولۇپ بىراۋ ئالدىدا تىل قىسلىقى بوپ قېلىشتىن خۇدا ساقلىغاي! نەپسىمگە سەۋر - تاقەت بەرگەيسەن، دەپ ئاللادىن تىلەيمەن. «نەپسىنى يېڭەلگەن ئادەمنىڭ يېڭەلمەيدىغان دۈشمىنى بولمايدۇ» دەيدۇ لوقمان ھەكىم.

بىز ئۆيىگە چۈشمەكچى بولغان، بىزنى كۈتمەكچى بولغان كىشىنىڭ ئىسمىنى ۋە ئۆيىنى سورىدى ئابلەت، ئىشكى ئالدىدا تۇرغان ياش يىگىتتىن.

– ئۆيى ئاۋۇ. شاياردىن مېھمان كېلىدۇ، ئالدىغا چىقىمەن دەپ سەھەردە كەتكەن، ھازىرغىچە كەلمىدى.

– ھە، بىز شۇ مېھمان.

– ئۇچراشماپسىلەر - ھە؟

– ئۆيىدىكىلەر ... ئۆيدە ئادەم يوقمۇ؟

– خوتۇن - بالىلىرىمۇ تەييارلىق قىلغىلى بازارغا كەتتى. – ئۇ شۇنداق دەپ قويۇپ ئۆيىگە كىرىپ كەتكىلى ماڭدى.

– قانداق قوشنا سەنوي؟ قوشناڭنىڭ ئۆيىگە مېھمان كەلسە، قوشناڭ ئۆيىدە بولمىغاندىكىن، ئۆيۈڭگە باشلاپ بىرەر پىيالى چاي بېرەي دېمەيسىنا؟ بۇ يەردە باشقا ئۆي بولمىسا

...

– ۋاي ئۇ دېگەن سىلى ئىزدەپ كەلگەن ئادەمنىڭ ئىنسى، – دەپ قويدى باغچىدىكى مایمۇنى كۆرۈشكە توپلانغاندەك بىزگە ئەگىشىپ ئولشۇالغان بالىلاردىن بىرى.
– ھە تېخى مانداق گەپمۇ! ئاكاڭ بولمىغاندىكىن، ئاكاڭنىڭ مېھمىنى – سېنىڭ مېھمىنىڭ. ئاچە ئىشكىڭنى، بىزنى باشلا. كۆرۈڭ بۇ گەپنى، – دېدىم مەن يىگىتنى قايرىپ قويۇپ ئۆيگە ئاۋۋال كىرىپ. ھەمراھلىرىم كۈلۈشۈپ كېتىشتى.
– مانداق مۇتتەھەم مېھماندىن خۇدا ساقلىسۇن، – دەپ كەينىمدىن كۈلكە قىلدى ئابدۇقېييۇم.

– مۇشۇنداق مۇتتەھەم مېھمان بولمىسا، ئەخلاقلىق مېھمانلار نان، سۇسىز چۆلدە تېنەپ قالدۇ، – دېدىم مەن ئارقامغا قارىماستىن. لېكىن ئىچىمدە ئۆزۈمنىڭ ھېلىقى خورازغا ئوخشاپ قېلىۋاتقىنىمدىن؛ ئەخلاقتىن ئايرىلىپ قېلىۋاتقىنىمدىن نومۇس قىلدىم. ئەمما نەپسىم ئەخلاققا ھېچ يول بېرەر ئەمەس. ئىچكىرىگە كىرىپ ياغاچ سۇپىدىكى قارا كىگىزگە ئۆزۈمنى تاشلىدىم.
– ھە قېنى، يەيدىغان نەرسەڭنى ئالە. نېمە يېسەڭ شۇنى ئال، بولە چاققان، – دېدىم مەن ئۆيىنىڭ نەرىدىن يەيدىغان نېمە چىقار دەپ قاراپ.
ئۆي قاراڭغۇ ھەم غورىگىل ئىدى.

– شۇ... شۇ... خىجىل بوپقالدىم. قېتىپ قالغان نان بار ئىدى... ئايالىم قوشنىلارنىڭ ئۆيىگە نان ياققىلى كەتكەن. كېلەر چاغ بولدى. ئىسسىق ناندان ئالاي.
– ئادىشوي تولا بەغەرەزلىك قىلماي، بارىنى ئال دېگەندىكىن، ئالە. بىز تۈنۈگۈن تاماق يېگەنچە...
...
شۇنداق قىلىپ بالا سۇلياۋ پەتنۇستا قېتىپ قالغان پارچە ناندان ئەكەلدى. نان كونا خۇمداننىڭ چالمىسدەك قاتتىق بولسىمۇ، بالا چاغلىرىمدا چوڭ دادام بازاردىن بەلۋېغىغا تۈگۈپ ئەكىلىدىغان ئەدرەكتەك تېتىپ كېتىپ، چىشىم ئۆتمىگەنچە غاچىلاپ ھۇزۇرلاندىم. قورساق ئاچماس، كۆڭۈل تارتىماس ئۈرۈمچى غۇۋا چۈشتەك ئېسىمگە كەلدى.

بىردەم ئارام تاپقاندىن كېيىن يىگىتتىن سورىدىم:
– ئۇكام مەنمۇ ئەدەپ - ئەخلاقتىن چىقتىم. ئەمما سەنمۇ مەندىن كەم ئەمەس. سەن نېمىشقا ئىشكىڭنىڭ ئالدىغا كەلگەن مېھماننى ئۆيگە باشلىمايسەن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاكاڭنىڭ مېھمانلىرىكەنمىز. ھېچ بولمىسا «ئۆيگە كىرىڭ» دەپ يالغاندىن بولسىمۇ دەپ قويمىدىڭا؟
– ئەمدى شۇ، قارىسام ئېسىل سۈپەت مېھمانلار كەنسىلەر. ئۆزۈمدىن، ئۆزۈمدىن نومۇس قىلىپ...
...
تېخى سىز زورلاپ كىرىۋالمىغان بولسىڭىز، ئۆيگە كىرىپ بالامنى ئەپ ئىشكىگە قۇلۇپ سېلىپ قاچماقچىدىم، – دېدى راست گەپ قىلىپ بالا.

– ئاڭلىدىڭلما، ئەخلاقلىق مېھمانلار؟ بۇ يەردە مېنىڭ يۈزى قېلىن مۇتتەھەم مېھمانلىقىمنىڭ پايدىسىنى كۆردۈق.

– ھازىرغۇ كىمنىڭ يۈزى قېلىن بولسا، راھەت شۇنىڭ. كىم مۇتتەھەم بولسا، جاھان شۇنىڭ بوپ كەتتى، – دېدى ھەمراھلىرىمدىن بىرى.

بىر چاغدا يىگىتنىڭ ياش ئايالى ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ كىرىپ خېجىللىقتىن تەمتىرەپ بىزگە داستىخان سالدى. بار ناننى داستىخانسىز يەپ بولغىنىمىز ئۈچۈن داستىخانغا قۇرۇق مېۋە - چېۋە، خاسىڭ دېگەنلەرنى تىزدى. چوكان پىيالىسىنى يۇيۇپ چاي قويۇپ بولغۇچە، داستىخاننى قۇرۇقداپ بولدۇق.

– قېنى بېقىشىلا، – دەپ چاي تۇتقان چوكان قۇرۇق قىلىپ قالغان داستىخانغا قاراپ قىزىرىپ كەتتى. بىز تەڭلا ھىجايىدۇق، ئۇ قىزاردى. ئۇ بىزنىڭ نومۇسىزلىقىمىز ئۈچۈن خىجىللىقتىن قىزارسا، بىز ئاچ كۆزلۈكىمىز ئۈچۈن كۈلدۇق. ئۇ قىزارغاندا ئاشۇ ئۆزى ياشىغان ساپ ھاۋالىق توغراقلىق دالدىكى يۇلغۇن چېچىكىدەك قىزارسا، بىز كىيىمنى سېلىۋېتىپ كوچىدا يالىڭاچ يۈرگەن بىر توپ ھاياسىزنىڭ كىيىمنى سالماي يالغۇز ماڭغان يولۇچىغا قاراپ كۈلگىنىدەك كۈلدۇق. شۇ تاپتا گۈزەللىك سەھرادا ئادەملەرنىڭ روھىغا، دەل - دەرەخلەرگە سىڭگەن بولسا؛ شەھەردە تاملاردا، ئادەملەرنىڭ تېرىسىدە، ئاياللارنىڭ پەردازلىرىدىلا قالغاندەك تۇيۇلدى. دېمەك گۈزەللىك سەھرا ئادەملىرىنىڭ روھىدا، شەھەر ئادەملىرىنىڭ سىرتقى بىر قەۋەت پوستىدا جۇلالايتۇ.

بىزنى كۈتمەكچى بولغان، بىز كۈتكەن ئادەم كۈن چۈشتىن قايرىلغۇچە پەيدا بولمىدى. – مەقسەت ئوۋ تاماشاسى كۆرۈش بولغاندىكىن، ئوۋچىلارنىڭ ئۆيىنى تاپمامدۇق؟ – دېدىم.

مەن.

– بىزنىڭ ئۆيىگە چۈشۈڭلار.

– بولدى ھېساب ئاداش. ئۆيۈڭدە ئوغلاق بارما؟

– بار.

– قانچە پۇل ئالساڭ ئېلىپ دەرھال بىر ئوغلاقنى بوغۇزلاپ پىشۇر. كاۋاپ قىل. ئاندىن ئوۋ تاماشاسى قىلىپ بەر بىزگە، – دېدى ئابلەت.

شۇنداق قىلىپ ئىسمى ئېسىمدە قالمىغان ئوۋچىنىڭ ئۆيىگە يۆتكەلدۇق. شۇنداق بولدى. قورساقمۇ تويدى. پۇت - قولغا جان كىردى. ئۇ دۆڭدىن، بۇ توغراق ئارىسىدىن، يىراقتىكى مەھەللىدىن ئادەملەر بىردىن - ئىككىدىن پەيدا بولۇپ، مەھەللە كالتا بازارغا ئايلىندى. بالىلار كاۋاپ قىلىۋاتقان گۈلخان ئەتراپىدا ئايلىنىپ قوغلاشتى. ئوۋچىلار يىغىلىپ ھەر خىل ئوۋ پاراڭلىرىنى قىلىپ بەردى. ئۆزئارا چاقچاقلاشتۇق. ئۆزۈم ئۇلار بىلەن چاقچاقلاشمامۇ، كۆزۈم

لەمپە ئاستىدىكى بالداققا قوندۇرۇلۇپ پۇتلىرى تاسمىدا چاتقا قىلىپ باغلانغان، بوينغا چىرايلىق كىچىك قوڭغۇراق ئېسىلغان قارىغىدا ئىدى. ئۇنىڭ بىزگە تىكىلگەن كۆزلىرىدىن بىر خىل تەننى شۈركەندۈرىدىغان قورقۇنچلۇق نۇر چىقماقتا ئىدى. بوينىدىكى ئالتۇنرەڭ قوڭغۇراقتەك سېرىق كۆزلىرىدىن يىرتقۇچلاردا بولىدىغان سۈرلۈك چەكچىيىش بار ئىدى. ئۇنىڭ كۆزىگە ئۇزاق تىكىلىپ قاراپ چىداپ بولغىلى بولمىدى ياكى كۆزىنى ئەپچاققاندا ياكى چىمىلداقتاندا ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاق «كۆزۈزلىق» قىلغىلى بولىدىكەن. ئەمما ئۇنىڭ ئۇزاققا سوزۇلغان چەكچىيىپ قاراشلىرىدىن «سەن بىر پارچە گۆش، مەن سېنى قاماللاپلا بېسىپ يەيمەن» دېگەن مەنىدىن باشقىنى ئۆزۈمچە تەسەۋۋۇر قىلالىمىدىم. ئۇ بىزگە قاراپ نەچچە قېتىم ئېتىلىپ ئۇچتى. باغلاقلق تاسما ئۇنى بىزگە، قولىمىزدىكى گۆشكە ئېتىلغىلى قويماي رەسۋا قىلىپ، بالداققا ئېسىلدۈرۈپ قويدى. ئۇنىڭ بالداققا ئېسىلىپ تۇرغان ھالىتى بازارغا ساتقىلى ئېلىپ ماڭغان مېكيانىنىڭ پۇتىدىن بالداققا ساڭگىلىتىپ قويغان ھالىتىگە ئوخشاپ قالدى. ئۇ يەنە پالاقلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى باغلاپ تۇرغان قونداققا قايتا قونۇشقا مەجبۇر بولدى. بالداققا قوندى - يۇ، ھېلىقى بىچارە مېكيان قىياپىتىدىن يەنە بايقىق سۈر ھەيۋىلىك قارىغىغا قىياپىتىدە ئۆزىنى ئوڭشاپ سۈرلۈك قاراپ تۇردى. شۇ تاپتا ئۇنىڭغا ئىچىم ئاغرىپ قالدى. بىردە ئالدىمدا خاتىرجەم دانلاپ يۈرگەن توخۇلارغا قارايمەن، بىردە ئۇنىڭ باغلاقتىكى ھالىتىگە قارايمەن. بىچارە جانىۋار. سەنمۇ توخۇ بولغان بولساڭ، باغلاققا چۈشمەي ئەركىن دانلاپ يۈرگەن بولار ئىدىڭ.

– ئاۋۇ قارىغىغا نېمانداق توختىماي پالاقلايدۇ؟ – دەپ سورىۋېدىم، ئوۋچى قارىغىغا قاراپ پەرۋاسىز جاۋاب بەردى:

– ئۇ گۈيىنىڭ قورسىقى ئاچتى. ئىككى كۈن بولدى ھېچنېمە بەرمىدۇق.

– نېمىشقا؟

– قورسىقىنى توق باقساق، ئوۋلىمايدۇ.

– ھەممە قارىغىغا شۇنداقمۇ؟

– ياق، ماۋۇ بۇ يىلقى بالىسىكەن. قارىغىغا بالىسىمۇ ئادەم بالىسىدەك، تەنتەك بولىدىكەن.

قورسىقى ئاچ بولسا، ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي توشقانغا ئۆزىنى ئاتىدۇ. توق بولسا خوش ياقماي ئۇچۇپ قويۇپ، ئوۋنى قاچۇرۇپ قويدۇ.

– ياقەي بۇ دېگەن كۆندۈرۈشتىكى گەپ. بۇنى كۆندۈرگەنلەر يامان كۆندۈرۈپ قويغان

گەپ. ئەگەر چىداپ راۋۇرۇس كۆندۈرىدىغان بولسا قورسىقى توق بولسىمۇ، ئاچ بولسىمۇ ئوۋنى قاچۇرمايدۇ، دېدى بىرى.

– سېنىڭ گېپىڭ راست ئوخشايدۇ ھوي. بۇ ناھايىتى ياش، چىرايلىق قارىغىغا بالىسىكەن.

كاساپەت چالا باخشىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىپ يامان ئۆگىنىپ قاپتۇ. بولمىسا قورسىقى توق

بولامدۇ يا ئاچ بولامدۇ ئوۋغا سالدىغان بولسا، كۆزىگە ئىلىنىشقانلىكى جانلىقنى ئوۋلىماي قويمايدۇ.

– توشقان ياكى قىرغاۋۇلنى كۆرسەڭلا قولۇڭلاردىكى قارچىغىنى قويۇۋېتىسىلەر، شۇنداقمۇ؟
– قىزىقىپ سورىدىم.

– ھەئە.

– ئۇ ئۇچۇپ بېرىپ، ئوۋنى تۇتۇپ سىلگە ئەكىلىپ بېرەمدۇ؟
– ھا... ھا... ھا، ياقەي... قىزىق گەپ قىلىدىغان ئاكىچىنا. ئوۋنى تۇتۇپ چىڭ قاماللاپ بېسىپ تۇرىدۇ. بىز قوغلاپ بارغۇچە ساقلاپ تۇرىدۇ. بىز بېرىپ پەم بىلەن توشقاننى ئۇنىڭ چاڭگىلىدىن ئاجرىتىمىز.

– قانداق ئاجرىتىسىلەر؟

– توشقاندىن بىر لوقما گۆشنى ئاۋۋال كېسىپ ئۇنىڭغا بەرگەندىن كېيىن ئۇمۇ قولدىكى پۈتۈن توشقاننى بىزگە بېرىدۇ.

– بىر لوقما گۆش بەرمەي ئالساڭلارچۇ؟

– قاماللىۋېلىپ، چىڭ باستۇرۇپ بەرگىلى ئۇنمايدۇ.

– بەرمىسەچۇ.

– بەرمەي قۇتۇلالامدۇ؟ ئۇ بىزگە باغلانغان تۇرسا؟

– ئۇنى سىلە قويۇۋەتكەندىكىن قېچىپ كەتسە، ھەتتا ئوۋنىمۇ تاشلاپ قېچىپ كەتسە بولمامدۇ؟ سىلگە ئوۋ ئوۋلاپ سىلگە باغلىنىپ ياشىغۇچە، سىلگە باغلاغقا چۈشۈشتىن بۇرۇنقىدەك ئۆزى خالىغانچە قورسىقى ئاچقاندا ئوۋ ئوۋلاپ يەپ، بولمىسا مۇشۇ توغراقلىق ئارىسىدا بۇرۇنقى ئەسلىي پەدىسىدە ياشىسا بولمامدۇ. قاننى تۇرۇپ، ئۆزى ئوۋچى تۇرۇپ، سىلە قويۇۋەتسەڭلار، ئوۋ ئوۋلاپ يەنە سىلگە بېرىدىكەنۇ، ئۆزى ئوۋلىغان بىر توشقاندىن سىلەر ئۇنىڭغا بىر لوقما بەرسەڭلار شۇنىڭغا ماقۇل دەپ سىلگە باغلىنىپ، سىلگە ئىشلەپ ياشايدىكەن

...

– بىر توشقاندىن بىر لوقما گۆش بەرمەي ئوۋنى پۈتۈن ئېلىۋالسا، ئۇمۇ قېيىداپ قالىدۇ. ئوۋغا سالسا، ئالماي تۇرۇۋالىدۇ. بىر لوقما بېرىپ ئاجراتسا، شۇنداق خۇشال ئوۋ ئوۋلايدۇ. ئەقىللىق جانىۋار بۇ...
– ياق... ياق... قاتتىق دۆت نەرسىكەن بۇ. سىلە توشقاننى قوغلاپ مىڭ يىلدىمۇ تۇتالمايسىلەر. قارچىغا بولمىسا ھەرگىز تۇتالمايسىلەر.

– ئۇ راست.

– ئۇ نېمىشقا ئۆزى سىلەرگە تۇتۇپ بېرىپ، يەنە سىلەرنىڭ قولۇڭلاردىن تىلەپ يەيدۇ؟
بەرسەڭلار يەيدۇ، بەرمىسەڭلار مانا مۇشۇنداق باغلاقتا تەلمۈرۈپ تۇرىدۇ؟ نېمىدېگەن
ئەقىلسىزلىك بۇ؟

– چۈنكى بىز ئۇنى باغلاقتا كۆندۈرۈۋالغان ئەمەسمۇ ئاكيچا!
– ھەممە قارىغىغا شۇنداقما؟ ھەممىنى كۆندۈرۈۋالغىلى بولامدا؟
– ياق.

– ئىككى يىل ئاتلاپ قالغان قارىغىنى تۇتساقمۇ كۆندۈرگىلى بولمايدۇ. بىزنى ئالداپ
قويۇپ ئۇچۇپ كېتىدۇ. مانا مۇشۇنداق بالىلارنى كۆندۈرۈپ ئۆزىمىزگە باغلىۋالساق، قېرىپ
ئۆلگۈچە بىزگە گۆش تېپىپ بېرىپ، بىزنىڭ خىزمىتىمىزنى قىلىپ ئۆلىدۇ.
– ئۇنى قانداق تۇتسۇن؟

– تور قويۇپ، تورغا كەپتەر قويۇپ قويساق، قېرى قارىغىغا بىكاردىن بىر يەردە جىمىدە
تۇرغان كەپتەرگە تەگمەي كېتىپ قالىدۇ. كەپتەر دېگەن ئۇچماي جىم تۇرسا بىر چاتاق بار، دەپ
ئۇنى ئوۋلىماي ئۇچۇپ ئۆتۈپ كېتىدۇ. يېڭىدىن ئۇچۇرما بولغان مانىڭدەك قارىغىغا بالىلىرى
«تەييار ئولجا ئىكەن» دەپ قاراپ، ئۆزىنى ئۇرىدۇ - دە، تورغا چۈشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن
ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشىدۇ ۋە ئادەملەر بەرگەن تەييار نەرسىگە كۆنۈپ قالىدۇ.
– ھەي... بىكارلىق نەرسىنىڭ، ئەجىر قىلماي ئېرىشكەن نەرسىنىڭ زادى چاتقى بار - دە
– تەييار ئوۋغا ئۇچرىدىم دەپلا، بىر ئۆمۈر ھاياتىنى باغلاقتا تۇتۇپ بېرىدىغان گەپكەن - دە. گال
دېگەن يامان مۇناپىق جۇما... ھەي گال... ھەي گال.

– شۇنداق قىلىپ تورغا چۈشكەن قارىغىغا بالىسىنى قانداق كۆندۈرسۇن؟
– قارىغىغا بالىسىنى تۇتماق ئاسان بولغان بىلەن كۆندۈرمەك تەس. شۇڭا ئوبدان قارىغىغا
بالىسىنىڭ يېڭى تۇتقىنىنى بەش يۈز كويغا ئالغىلى، ساتقىلى بولسا، كۆندۈرۈلگىنىنىڭ نەرخى
ئىككى مىڭ كويىدىن يۇقىرى.

– ئىككى مىڭ كويغا قارىغىغا ئېلىپ نېمە كەپتۇ؟
– ھاي يېڭىلىشتىلا ئاكيچا. بىر ئاي ئوۋ قىلسىلا سىلى ئالغان پۇل تىرىلىپ ئاندىن كېيىن
سىلىگە بىكارغا ئىشلەيدىغان مەدىكار دېسىلە ئۇ. قوڭلىرى چىداپ ئوۋغا چىقسىلا، ئايدا سىلىگە
ئۈچ مىڭدىن بەش مىڭغىچە كىرىم قىلىپ بېرىدۇ.
– قانداق دەيسىز؟

– بىر توشقان سەككىز كويىدىن ئون كويغىچە. بىر قىرغاق ئون بەش كوي. خەق
ئۆپلىرىگە كېلىپ ئۆزى ئەكىتىدۇ. خەقنىڭ دائىم قوي گۆشى يېيىشكە پۇلى يوق. بىر كىلو قوي

گۆشىنىڭ پۇلغا ئۈچ كىلو توشقان گۆشى يەيدىغان گەپ. خەق مانى ھېسابلايدۇ. تېخى قارچىڭىز ئوبدان چىقىپ تۈلكە ئالسا، بىر تۈلكە بەش يۈز كويىدىن يۇقىرى دەڭە.

– بۇ گەپنى قويۇپ قارچىغا بالىسىنى قانداق كۆندۈرىدىغانلىقىڭلارنى دەپ بېرىڭلا.
– بىر ئۆيدە تۆت - بەش ئادەم قارچىغا بالىسىنى توختىماي قۇشلاپ قولىمىزغا بىر لوقما گۆشىنى ئېلىۋېلىپ «گاھ... گاھ... ئالە... كەل» دەيمىز. قورسىقىنى ئاچ قويۇپ تاكى قولىمىزدىكى گۆشىنى ئالمىغۇچە ھېچنېمە بەرمەيمىز. قاراڭغۇ ئۆيدە ئاچلىققا چىدىمىغان قارچىغا بالىسى ئاخىرى قولىمىزغا ئۇچۇپ كېلىپ بىر لوقما گۆشىنى چوقۇلايدۇ. بىر چوقۇغاندىن كېيىن قارچىغا بالىسىنى پىرقىرتىپ تاشلىۋېتىپ، يەنە توۋلايمىز؛ قارچىغا قېيىداپ، ئاچچىقلاپ ئۆيدە بىردەم پالاقلاپ ئۇچقاندىن كېيىن، قورسىقىنىڭ ئاچلىققا چىدىماي يەنە قولىمىزغا كېلىدۇ. بىر چوقۇلا - چوقۇلماس يەنە پىرقىرتىپ چۆرۈۋېتىمىز... ئاشۇنداق قىلىۋەرسەك ئاخىرى بىزنىڭ قولىمىزدىن بىر لوقما گۆش بەرمىگۈچە يېمەيدىغان ھالغا كېلىدۇ. ئۆزىگە بىر پارچە گۆش تاشلاپ بەرسەكمۇ، بىز قولىمىزغا ئېلىپ بەرمىگۈچە يېمەي بىزگە قاراپ تۇرىدۇ. بىز بەرگەندە ئاندىن يەيدۇ... مانا شۇ ھالغا كەلگۈچە ئۇنى ئاشۇنداق ئاچ قويۇپ قولغا ئۆگىتىمىز. يەنە بىرسى، قىرىق كېچە - كۈندۈز تۆت ئادەم ئۇنى نۆۋەت بىلەن قولىدىن - قولغا ئېلىپ دەم ئالدۇرماي، ئۇخلاتماي، ئۇ قولىدىن بۇ قولغا پىرقىرتىپ تاشلاپ ئۇچۇرمىز. قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۇخلايماي، قولىدىن - قولغا تاشلانسا، ئاندىن بىزگە كۆنىدۇ.

– ئەگەر ئۇخلىسىچۇ؟

– ئەگەر بىرەر قېتىم قارچىغا بالىسىنى كۆندۈرۈۋاتقان ياخشى مۈگدەپ قېلىپ ياكى ھېرىپ قىلىپ قارچىغا بىردەم ئۇخلىۋالسا، ياكى جىمىدە ئويلاش پۇرسىتىگە ئېرىشۋالسا، چۈشىدە بۇرۇنقى تۇرمۇشى، ئاتا - ئانىسىنى كۆرىدۇ - دە، ئۆلىسىمۇ كۆنمەيدۇ. قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۇخلاتماي قولىدىن - قولغا پىرقىرىغاندىن كېيىن ئۇ بۇرۇنقى تۇرمۇشى، ئاتا - ئانىسىنى تولۇق ئۇنتۇپ: «مەن ئەقلىمگە كەلسەم مۇشۇنداق ياشايدىكەنمەن» دەپ، ئادەمنىڭ قولىغا كۆنىدۇ.

– بۇرۇنقى كۈنلىرى قىرىق كېچە - كۈندۈز لوك ئۇيغىسىزلىقتا پۈتۈنلەي ئۇنتۇلمايدۇ؟

– ئەمەس، ئادەمنىڭ قولىغا كۆنەمتى؟

– جاڭگالدا ئۇچۇش جەريانىدا ئەركىن قارچىغىنى ياكى ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپ قالسا

ئېسىگە كەلمەمدۇ؟

– بۇرۇنقى كۈنلىرىنى، ئەسلىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كەتكەن بولغاچقا، ئاتا - ئانىسىنى

تونۇيالمايدۇ...

*****

قونداقتا ئولتۇرغان قارچىغا بالىسىغا قاراپ قورقۇنچلۇق بىر تۇيغۇ قۇلىقىمىدىن كىرىپ
ئىچىگە شۇڭغۇپ ئۆزۈمنى تەكتى - ئەسراغا سۆرەپ كېتىۋاتقاندا بۇپ قالدى.
ئادەملەر نېمانداق ئەقىللىق، ھىيلىگەر يارىتىلغان - ھە! قارچىغىنىڭ مۇشۇ ئاجىزلىقىنى
قانداق بىلىۋالغاندۇ؟ نەپسىگە ئامراقلىق ماۋۇ قارچىغىدىلا ئەمەس، مەندە تېخىمۇ بارىكەن.
ئۆزۈمنى بىردىنلا ئاشۇ قونداققا باغلىنىپ، ئاچلىق ئازابىدىن ئادەملەرگە تەلمۈرۈپ قاراپ
تۇرغان قارچىغا بالىسىدەك ھېس قىلىپ قالدىم.

2004 - يىل 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

(ئاپتونوم رايونلۇق ئوپېرا ئۆمىكىنىڭ كەسپىي يازغۇچىسى)
جۇڭگو مىللەتلەر ژورنىلى 2004.5 - ساندىن ئېلىندى

تەكلىماكاندىكى ياۋا ئادەم

ئەختەم ئۆمەر

بۇ ھېكايە ئەقلىمگە كەلسەم تۈمەنتالدا ئېيتىلىپ يۈرەركەن ...
مىلادى 1868 - يىلى قارا قىش، مەكىتنىڭ تۈمەنتال توغراقلىقى. قېلىن ياغقان قار بۈككىدە ئۆسكەن توغراقلارنىڭ شاخلىرىغا ئاق بۇلۇتتەك قونۇپ سامان باسقان ئۆگزىدەك ئويۇپ كەتكەن.

ئادەم بويى كەلگۈدەك توغراقلارنىڭ تۈۋىدىكى دەسلەپ ياغقان قارلار ئېرىگەن، قومۇش، ئەمەن، كۆك تىكەن، تۆگە تاپىنى دېگەندەك ياۋا ئوت - چۆپلەر ئارىسىدا سالما، پاتمىچۇقلار يۈگۈرۈشكەندە، قۇرغان ياۋا ئوت - چۆپلەر شىلدىرلىشىپ توغراقلىققا ئازراق بولسىمۇ جان كىرگەندەك بولۇپ قالاتتى. بەزىدە توغراق شاخلىرى تۇيۇقسىز مىدىرلاپ، ئۈستىدىكى قېلىن قارلار شاررىدە تۆكۈلۈپ كېتەتتى.

بىردىنلا قويۇق قومۇشلار شالدىرلاپ قېرى يۇلغۇننىڭ بولجا چىۋىقلىرى ئارىسىدىن بىر قوڭۇر ئېيىق بالىسى قۇرۇپ قېلىن كۆرپىدەك بولۇپ كەتكەن توغراق غازاڭلىرىنى پۇراپ تەمتىلەپ چىقىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۈۋىسىدىن تۇنجى چىقىشى بولسا كېرەك، ھەممىگە بىر خىل قىزىقىش بىلەن تىمىسقاپ ئىسقىرتىپ، پىسىلداپ ئۆمىلەيتتى.

ئۇ توغراقلىق ئارىسىدا يەنە بىرەر يۈز چامىدا ئۆمىلە - ئۆمىلمەيلا «كۈلدۈر» قېلىپ بىر ئورەككە چۈشۈپ كەتتى ۋە يەرنىڭ تېگىدىن ئۇنىڭ غىڭشىپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. بىر ھازادىن كېيىن ئۇنىڭ يىغىن ئاۋازى تۇيۇقسىز توختاپ قالدى. چاپاق باسقان قارا كۆزلىرى چەكچىيىپ ئازناپلىق بىلەن ئەسەنەپ، ئېڭەكلىرىدىن قاس چىقىپ كەتتى. پۇراپ تىمىسقاپ يۈرۈپ، ئوۋچى تاشلاپ قويغان توشقاننىڭ گۆشىدىن بىر تويغۇچە يەپ خوشاللىقتىن ئاغزى - بۇرىنىدىكى قانلارنى ئۇزۇنغىچە يالاپ تاتلىق ئۇخلاپ قالدى.

بىر چاغلاردا بۇ قاپاتا تەرەپتىن ئوۋ ئىتلىرىنىڭ بەس - بەس بىلەن قاۋىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەي ئورا بېشىدا توپاقتەك بىر - بىرىدىن يوغان سەككىز - ئون تاغىل ئىت ئورغا قاراپ يەۋىتىدىغاندەك چەكچىيىپ قاۋىغىلى تۇردى. ئىتلارنىڭ قاتتىق قاۋىشىدىن شېرىن ئويقىسى بۇزۇلغان ئېيىق بالىسى قورقۇپ غال - غال تىترەپ كەتتى.

ئىتلار ئېيىق بالىسىغا تازا قاۋاۋاتقاندا بېشىغا تۈلكە سالۋا، ئۇچىسىغا ئۆڭ جۇۋا كىيگەن، مۇرىسىگە مىلتىق ئاسقان بۇسۇغا باي قارا ئارغىماقتىن سەكرەپ چۈشۈپ، ئىتلارنىڭ ئۈنىنى پەس

قىلدى. ئاندىن قوينىدىن قىل ئارغامچىنى چىقىرىپ سالما تاشلاپ ئېيىق بالىسىنى تارتىپ چىقاردى ۋە ئۇنىڭ گەدىنىدىن تۇتۇپ بوينىدىكى قىلتاقنى چىقىرىۋېلىپ قارىدى.

- ھە، ئىنجىمارۇق، ھالىڭغا باقماي ئەركەككەنسەن تېخى. بۇنىڭدىن كېيىن بەگباشلىق قىلما، سەن تېخى گۈدەك ئىكەنسەن، ساڭا كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرسىتەي. ماڭە، ئۆيۈڭگە كەت. تېرەك، تاپىنىڭ يوغىناپ بوينىڭ ياققا تولغاندا ئاندىن بىزنىڭ كولىغان ئورغا چۈشەرسەن. ئىتلار قۇيرۇقلىرىنى شىپاڭلىتىپ، ھاسراپ، بوسۇغا باينىڭ ئايغىنى يالاپ جىم يېتىشتى. بوسۇغا باي ئېيىق كۈچۈكىنى يەرگە قويۇشىغا قۇلا ئات مىنگەن ئون بىر ياشلىق ئوغلى ئارا باي ئېتىنى چاپتۇرۇپ يۈگۈرۈپ كىلىپ ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپلا ئېيىق كۈچۈكىنى قۇچىقىغا ئېلىۋالدى.

- ئۇنى قويىۋەت، ئۇ تېخى ئۇكاڭ نەيزە بايدىنمۇ كىچىك، جېنىنى جان ئەتسۇن. بىزنىڭ رىسالىمىزدە يېشىغا توشمىغان ھەر قانداق جان - جانىۋارغا چېقىلمايمىز. ئۇنى قويىۋەت.

- پوندەك ئاتا، خۇش بولاي، ئۇنى ماڭا بېرىڭە.

- قانداق قىلسەن، ئۇ پىچاققا يارمايدۇ.

- ئۇنى باقمەن، ھويلىدىكى كۈچۈكلەردەك باقمەن.

- ئۇنى ئىتلار يەپ كېتىدۇ.

- ئۇنى ئېغىلدا ئايرىم قورمىغا سولاپ باقمەن. مېنىڭ باققۇم كېلىۋاتىدۇ ئاتا.

- ئۇنى باقمەن دەپ ئۆلتۈرۈپ قويسەن. ئۇ تېخى ئانىسىنى سۈتىدىن ئايرىلمىغان كۈچۈك ئىكەن.

- ياق، تۈكىگە قارىسام سۈت ئۇرۇقى بوپ قالغان بىرنىمىكەن. ئانىسى ئۆلدىمۇ ياكى

ئانىسىدىن سۈت چىقىمىدىمۇ، ئەمچەكتىن ئايرىلىپ قالغانلىقى مانا مەن دەپ تۇرمامدۇ.

- باقمەن دەپ ئۆلتۈرۈپ قويساڭ قىساسغا قالسىن. نۆۋەي جاندارلارنى ئۆلتۈرگەن ئادەم

ئوۋچى بولالمايدۇ. بىر ئۆمۈر ئوۋ ئوۋلىيالمايدىغان رۇۋۇك، ئىشى ئىلگىرى باسمايدىغان، ئولجىسى يوق ئاجىز ئوۋچى بولۇپ قالىدۇ.

- مەن سىزگە قەسەم بېرەي ئاتا. ئۇنى نېزەمۇللا ئۆلتۈرۈپ قويمايمەن. مېنى باققىلى قويىڭە.

بۇسۇغا باي قىزىل سىمدەك بومبۇر ساقلىنى سىلاپ، چوڭقۇر، كۆكۈش ئور كۆزلىرىنى بىر

ئوغلىغا، بىر ئۇنىڭ قۇچىقىدا بىغەم ئۆلتۈرۈغان ئېيىق بالىسىغا تىكىپ قېلىن كالىپۇكلىرىنى چىشلەپ قويۇپ دېدى:

- بوپتۇ، رايىڭغا باراي. ئۆلتۈرۈپ قويدىغان بولساڭ پۈتۈڭدىن باغلاپ توغراققا بىر كېچە

ھاۋا تاپان قېلىپ ئېسىپ قويمەن.

- خوپ ئاتا، ئوبدان ئاتا، پوندەك ئاتا، قاپاق توغراقتەك ئاتا... سەگۈ تېرەكتەك ئاتا...

بۇسۇغا باي قارا ئارغىماققا مىنىپ توغراقلىق ئىچكىرىسىگە ئات سالدى. ئوۋ ئىتلىرى ئېيىق كۈچۈكىنى جۇۋىسىنىڭ قوينىغا سېلىۋاتقان ئارا بايغا غىشىپ قاۋاپ قويۇپ، خوجىسىنىڭ كەينىدىن چېپىپ كىتىشتى. ئارا باي ئېيىق كۈچۈكىنىڭ ساغرا تاسما بىلەن يىنىك بوغۇپ بېشىنى قوينىدىن چىقىرىپ قويۇپ، ئاتىسىنى كەينىدىن ئات سېلىۋىدى، ئېيىق بالىسى ئۇنىڭ مەيدىسىنى تاتلىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ توختاپ، ئېيىق بالىسىنى ئاستىدىكى قىل خورجۇنغا بېشىنى چىقىرىپ سېلىپ قويدى دە، ئېتىنى چاپتۇرۇپ كەتتى.

ئالاھەزەل بىرەر ئاش پىشىمدىن كېيىن بىر ئانا ئېيىق پاتمان خاپىلىق بىلەن ھۆركرەپ يىغا - زارا قىلىپ بالىسىنىڭ ئىزىنى پۇراپ ئۈرەك بېشىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭ ھىدىنى ئېلىپ قاتتىق نالە قىلىپ ئالەمنى مالەم قىلىپ يىغلاپ كەتتى. لەخمە بېشىدا ئۇزۇندىن ئۇزۇن ئايلىنىپ ئىككى پۇتلۇق بولۇپ ئۆرە تۇرۇپ تۆت تەرەپكە قاراپ بالىسىنىڭ پۇرىقىنى ھىدلاپ غەزەپ بىلەن ھۆركىردى. ئۇ بىر تۈپ توغراقنى قۇچاقلاپ قاتتىق نەرە تارتىپ بىر ئۈسۈۋىدى، قاتتىق سىلكىنىشتىن توغراق ئۈستىدىكى قارلار تاغ سېپىرىلغاندەك سېپىرىلىپ چۈشۈپ ئېيىقنىڭ ئۈستىباشلىرىنى باستى. قوڭۇر ئېيىق ئاق دۆڭگە ئايلىنىپ گويا قارا باسقان دۆڭ يۆتكەلگەندەك بالىسىنى ھىدلاپ ئوۋچىلار كەتكەن تەرەپكە - قېلىن قار باسقان توغراقلىق ئارىسىغا كىرىپ كەتتى...

قوڭۇر ئېيىق بۇسۇغا بايىنىڭ دەريا بويىدىكى سالمىلىق دۆڭگە جايلاشقان توقسان پاتمانلىق كەڭ قورۇقنىڭ ئالدى - كەينى، ئۆي - ئېغىل قوتانلىرىنىڭ ئۆگزىسىگە ئاسمان - پەلەك بېسىۋەتكەن كۆك قومۇش، مەڭگەن، پاتاق، كۆك شاخ دۆۋىلىرى ۋە باغنىڭ ئەتراپىنى بىر ئاي ئايلىنىپ يىغلاپ يالۋۇردى، قاقشىدى. بۇسۇغا بايدىن كۆزى سۈزۈلمىگەن نارەسىدە بالىسىنى قايتۇرۇپ بېرىشىنى تىلەپ جىق يالۋۇردى. دەسلەپ بۇسۇغا باي ئېغىلنىڭ بۇلۇڭىدىكى ئاستىغا قېلىن ئۆزۈمە شېلى ئورنىتىپ ئۈستىنى قېلىن كالا پاتىكىدىن زەي سېلىپ ياسالغان باسماققا باستۇرۇپ قويغان ئېيىق بالىسىنىڭ ئانىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ مېيىڭلاپ، غىشىشىغا، باسماقنىڭ ھەرىپىگە ئۆزىنى ئۇرۇشىغا، باسماقنىڭ قېتىپ چۈيۈندەك بولۇپ كەتكەن پاتاق شۇاقلرىنى چاينىشىغا، ئۆزىنى قورمىغا ئۇرۇپ، ئاستىدىكى قاتتىق ئۈجمە ياغىچىنى تاتىلاپ يىغلاشلىرىغا، بولۇپمۇ ئانا ئېيىق بىلەن بالا ئېيىقنىڭ تەڭ يىغلاشلىرىغا ئىچى ئاغرىپ ئېيىق بالىسىنى قويۇۋەتمەك بولدى. ئەمما ئۆگزىگە چىقىپ يىراق دەريانىڭ ئوقىتىدىكى ئەيسانىڭ ئاۋىتى، ئات چاپار، سېرىق بۇيا تەرەپلەرگە نەزەر سېلىۋىتىپ بىردىنلا ھەپتە - ئون كۈننىڭ ياقى ئاۋازىنىلا ئاڭلاپ قارىسىنى كۆرەلمىگەن ئانا ئېيىقنىڭ ئاچقاش دۆڭ تۆپىدىكى يالغۇز قېرى توغراقنىڭ تۈۋىدە ئىككى پۇتلۇق بولۇپ ئۆزىگە زەن سېلىپ قاراپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇنىڭ يىگىرمە - ئوتتۇزچە ئوۋ ئىتلىرى ھەپتە - ئون كۈننىڭ ياقى بۇ ئېيىق بىلەن تولا

ھەپلىشىپ قاۋاپ ئەگىشىۋېلىپ يۈرۈشەتتى. ئاخىرى قوڭۇر ئېيىق بىر قانچە ئىتتى بوغۇپ قارىنى يېرىپ، پۇتلىرىنى تۆت پارە قىلىپ تاشلىۋەتكەندىن كېيىن ئوۋ ئىتلىرى ئۇنىڭدىن قورقۇپ يېقىن بارالماس بولۇپ كەتكەن ئىدى. بۇسۇغا باي دەسلەپ ئوۋ ئىتلىرىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۈچۈن توزاق قۇرۇپ، لەخمە كولاپ، قىلتاق قۇرۇپ باقتى. ئەمما، ئانا ئېيىق توزاققىمۇ چۈشمىدى. ياكى مىلتىق، نەيزە، چۇماققا قارىسىنى كۆرسەتمىدى. مانا ئەمدى ياۋا جانىۋارلارنى كۆرسىلا ئوۋ خۇمارى تۇتۇپ كېتىدىغان بوسۇغاباينىڭ ئانا - بالا ئېيىققا ئىچى ئاغرىپ ئېيىقنى قويۇپ بەرگۈسى كېلىۋىدى، ئەمما ئانا ئېيىقنى كۆرۈپ قالدى. تۈمەنتال، بۆرە ئېغىزى ھەتتا تەكلىماكاننىڭ ئىچكىرىسىدىكى كەندىكان، خېيا، ئەختەمباينىڭ نۇرسى دېگەن مەشھۇر توغراقلىقلاردىمۇ ئاغزىغا چىش چىقىپ، ئەقلىگە كېلىپ مۇنداق تامدەك يوغان ئېيىقنى كۆرۈپ باقمىغانىدى. ئۇنىڭ تېرىسى ئون كالىنىڭ پۇلىغا، يېغى ئوتتۇز ئاتنىڭ پۇلىغا، تاپىنى ئىككى يۈز قويغا، بىر ھارۋا كەلگۈدەك سۆڭىكى يۈز ئۆچكىگە يارايدىكەن. ئىگەم بۇسۇغامغا ئەۋەتكەن بۇنداق پۈتۈن سۈزۈك ئولجىنى ئوۋلىۋالسام مەن ئوۋچىمۇ ياكى قوڭچىمۇ... بۇنداق ئوۋ ساقلىم ئاقىرىپ ئەللىق بىر ياشقا كىرگىچىمۇ نېسىپ بولمىغان، ئەمدىيەنە نېسىپ بولامدۇ - بولمامدۇ، خۇدانىڭ ئۆزىگە ئامانەت، ئوۋلىغىنىم ئوۋلىغان، بالىسىنى قويۇۋەتمىسەم مەھەللەمدىن كەتمەيدۇ. ھامان بىر كۈنى يا تاپان توزاققا، يا مىلتىققا توغرا كېلىدۇ. بۇسۇغا باي تاپقان ئەقلىدىن ئالا كۈچۈكلىرى تارقاپ، ئۆگزىدىن ئالدىراپ چۈشتى.

ئېيىق بۇسۇغاباينىڭ قورۇسىنى توقسان ئۈچ كۈن ئايلىنىدى. بەزىدە يالۋۇرۇپ يىغلاپ ئايلىنىدى. بەزىدە غەزەب بىلەن ھۆركىرەپ يىغلاپ ئايلىنىدى. بۇسۇغا باينىڭ قۇرغان قىلتاقلارغا ئېيىق چۈشمىدى. ئاتقان ئوقلىرى تەگمىدى. ئېيىق بۇسۇغا بايلارغا ئارام بەرمىدى. مەھەللىگە ئېيىق كەلسە ئانىسى تالادا ئالەمنى مالەم قىلىپ يىغا - زار قىلسا، بالىسى قورمىغا ئۆزىنى ئۇرۇپ يىغلاپ ھويلىنى بىر ئالاتتى. ئانا - بالا ئېيىقنىڭ نالە - زارىغا چىدىمىغان، تىرىككەن ئوۋ ئىتلىرى بەس - بەس بىلەن قاۋىسا، توخۇلار قاقاقلاپ، قويلار مەرەپ، جىم ياتقان ئېشەكلەر ھاڭراپ، ئېغىلدىكى كالىلار مۆرەپ، بۇسۇغاباينىڭ مەھەللە - قورۇسى قىيامەتنىڭ نالە - زارخانىسىغا ئايلىنىدى. بۇ غەۋغادىن تىرىككەن بۇسۇغاباينىڭ ئۆيىدىكىلەر قوي - كالا، ئىت، توخۇلارغا ۋارقىراپ قولغا چىققان نەرسىلەر بىلەن ئۇرۇپ، تىللايتتى. ئەمما، توختىتالمايتتى. تالادا چەكسىز قاراڭغۇلۇق ئىچىدىكى توغراقلىققا قارىتىپ ئوق ئېتىپمۇ ئانا ئېيىقنىڭ ئاۋازىنى ئۆچۈرەلمەيتتى. ئانا ئېيىق ھېلى كۈن چىقىش تەرەپتىكى توغراقلىقتا ھۆركىرسە، ھېلى كۈن پاتار تەرەپتە نەرە تارتتى.

بۇ قىش يا ئانا ئېيىق قىشلىق ئۈچەك ئۇيقۇسىنى تاپمىدى. يا بۇسۇغا بايلار ئائىلىسى ئارام تاپمىدى. ئېيىق بۇسۇغا بايغا ئارام بەرمىدى. بۇسۇغا بايمۇ يا ئېيىققا بالىسىنى بەرمىدى، يا

ئېيىقنى ئوۋلاپ مۇرادىغا يەتمىدى. دەل توقسان كۈن بولغان باش ئەتيازنىڭ بىر كېچىسى ئانا ئېيىق خۇددى ئۆيىنىڭ ئىچىدە ھۆركىرىگەندەك بىر نەره تارتىۋىدى، بوسۇغا باينىنىڭ يېنىدا ئۇيىقىغا كەتكەن خوتۇنى ئاغچىخان «ۋايىجان، ئېيىق يەپ كەتتى، مېنى ئېيىق يەپ كەتتى» دەپ ۋارقىراپ چۈچۈپ كىتىپ، ئۆندەرەپ سۇپۇدىن دومىلاپ پەسكە ئوچاقنىڭ كۈلگىغا يىقىلىپ قويۇپ مۇرىغا ئۈسۈۋىلىپ بېشىنى يېرىۋالدى. ئاغچىخاننىڭ يېنىدا بوراندەك خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقان بوسۇغا بايمۇ ئۆندەرەپ تۇرۇپ ساپال چىراقنى ياققاندا، ئايالى ئاغچىخان بىر قولىدا يېرىلغان بېشىنى، بىر قولىدا سەككىز يېرىم ئايلىق بولغان قورسىقنى تۇتۇپ، «ۋاي بېشىم، ۋاي قورسىقىم» دەپ ۋايساپ ئۆيدە خامان ئايلانغىلى تۇردى. ئاغچىخاننىڭ بېشىدىن ئاققان قان يۈزلىرىنى بويلاپ، شەبنەم كاۋىسەدەك كۆكسىگە تامچىلىغان ئىدى. بېشىدىكى چىگىپ ياتىدىغان ياغلىقى مۆرىسىگە چۈشۈپ چاچلىرى چوۋۇلۇپ كەتكەن ئىدى. «ۋاي قورسۇقۇم، ۋاي بېشىم، مەن ئۆلىدىغان بولدۇم، ۋاي قورسۇقۇمدىكى بىچارە بالام، چالا تۇغۇلۇپ قالارمۇ، ۋاي قارنى تويىسىمۇ كۆزى تويمايدىغان ئازناپلار... ئېيىق سەندىن جاھىل، سەن ئېيىقتىن جاھىل، ئىككى جاھىل بەدبەخلەر ئاخىر مېنىڭ بېشىمنى يەيدىغان، قورسۇقۇمدىكى سەككىز يېرىم ئايلىق بولغان بالامنىڭ بېشىنى يەيدىغان بولۇشتۇڭ!».

يېغا - زارە، داد پەرىياتىدىن ياندىكى ئۆيلەردە ياتقان بالا - چاقىلار چۆچۈپ كىتىشتى. بوسۇغا باي ئەر - خوتۇن ياتقان ئۆيگە كىرىپ ئاغچىخاننىڭ بېشىغا قوناق پۇخۇنى تۈكۈپ ياغلىقى بىلەن تېڭىشتى. بەزىلەر تەسەللى بەردى. دەرغەزەبەكە كەلگەن بوسۇغاباي قورودا توختىماي ھاۋىشۋاتقان ئوۋ ئىتلىرىنى ئېيىقنى قوغلاشقا بۇيرۇپ ۋارقىرىۋىدى، ئىتلار ھويلىدا تۇرۇپ ئېيىق ھوۋلىغان تەرەپكە ھاۋىش قىلىپ قويۇپ، قۇيرۇقلىرىنى ئىچىگە تۈگۈپ چىققىلى ئۈنىمىدى. تىرىككەن بوسۇغاباي شىراق مىلتىقىنى ئېلىپ يالاڭئاياق پېتى كىيىپ ياتىدىغان كۆرەك تۇماق، كالتا تامبال بىلەن توغراقلىق ئىچىگە ئېيىق كەلگەن تەرەپكە يۈگۈردى. تاپانلىرىغان پاتقان پاتاس، تىكەنلەرنىڭ زەھەرلىك سانجىلىشى ئۇنىڭ ئۈششۈك ھەرىسىدەك غالجىرلاشقان ئاچچىقىغا ئارا تۇرالمىدى. تويۇقسىز «گۈلدۈر» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئاستىغا يۇلغۇن قۇزۇقى قېقىلغان ئورنىغا چۈشۈپ «ۋايىجان» دەپلا بىر ئۈنى ئاسمانغان، بىر ئۈنى تەكتى ئەسراغا يەتتى - دە، ھۇشىنى يوقاتتى.

بوسۇغا باي كۆزىنى ئاچقاندا ئۆزىنى تۈمەنتال بازىرىدىكى جەرراھ يۈسۈپ قارىمىنىڭ ئۆيىدە كۆردى. يۈسۈپ قارىم ئۇنىڭ پۇتلىرىدىن يۇلغۇن قوزۇقنىڭ سۇنۇقىنى تارتىپ چىقىرىپ، قۇزۇق تەشكەن كامارنى كۈمۈش خەنجەرنى ئوتتا قىزىتىپ داغلاپ، تىرىك يىلاننىڭ قارىنىنى يېرىپ تۈشۈككە چاپلاپ مانانى تۇخۇمدا شاقىداپ تېڭىپ ئۇنى ئوغلاق تېرىسىگە يۆگەپ قويغان ئىدى. - ئۇھ خۇداغا شۈكرى ئاتا، ھەنىم بولسا ھۇشۇڭغا كەلدىڭ؟

– ئاناڭ قانداق بولدى؟

– ئانام ئوغۇل توغدى.

– نىمە؟

– بىر ئايغا يېقىن بالدۇر تۇغۇپ قويسا، چالا تۇغۇلغان بالا ساقمۇ؟

– خۇدا ساق قىلغاننى كىم ساقسىز قىلالايتتى بۇسۇغاخۇن. ئون ئۈچۈنچى بالاڭلارمۇ ساق تۇغۇلۇپ، بالدۇر تۇغۇلغان ئاچچىقى كەلگەندەك ئاچچىقى يامان، يىغلاپ ئۆيىنى بېشىغا كېيىدىكەن.

– سېنىڭ قارا كۆرپە تۇمۇقىڭغا سېلىپ قويساق تاغىل مۇشۇكتەك ئۇخلايدۇ ئاتا. بۇۋىخان قۇشناچىم: «بالا ئۈچ كۈنلۈك بولىۋالسا ئەي بولىدۇ» دىگەن ئىدى. بۈگۈن يەتتە كۈن بولدى.

– نىمە، مەن قانچە كۈن ياتتىم؟

– توققۇزىنچى كۈنى كۆزىڭنى ئاچتىڭ ئاتا.

– ھېلىقى بېشىمىزغا بالا ئېيىق بالىسىنى...

– ئېيىق بالىسىنى يۈسۈپ قارىكامغا بىر موزايلىق ئىنەككە بەردۇق. قالغىنىغا سېنى داۋالاپ قويغانغا پۇل ئالمايدىغان بولدى.

– ئۇنى نىمە قىلارسىلەر يۈسۈۋاخۇنباي؟

– ئېيىقنىڭ ھەممە نىمىسى دورا، دورا ياساپ سېلىدەك ھاجاتمەننىڭ ھاجىتىدىن چىقىمىز بوسۇغاخۇن.

شۇنداق قىلىپ ئونبىر كۈن بولغاندا بوسۇغاباينى بالىلىرى ئات ھارۋىسىغا ياتقۇزۇپ ياندۇرۇپ ئەكەلگەندە، توغراقلىقمۇ، مەھەللىمۇ تىنچىپ قالغان ئىدى. تۇغۇتلۇق ئايالىمۇ بىر ئوبدان ياتقان ئىدى. مەھەللەكوي بۇرۇنقىدەك جىمجىت ئىدى.

– ئېيىق يەنە ئادا سالمىغاندۇ؟

– بۇ ئۆيىدىن بالىسى يوقالغاندىن كېيىن ئۇ دەيۈز ئېيىق يوقالدى. دۈرۈن شوۋىنچى بالامنى بالدۇر تۇغدۇرۇۋەتتى. تاس قالدى بالامنىڭ بېشىنى يىگىلى، ھە بالام. ھە ئەركەك قوزام، – دەپ ئۇخلاۋاتقان ئوغلىنىڭ باش – كۆزىگە سۆيۈپ قويدى ئاغچىخان. بوسۇغا باي ئون ئۈچۈنچى بالىسىغا ھەۋەس بىلەن چوڭقۇر تىكىلىپ قارىدى.

– بىرەر يېرى ھەيۋىناق تۇغۇلمىغاندۇ؟

– ئاغزىڭغا تاش، ھەممە ئەزاسى بېجىرىم...

شۇنداق قىلىپ ئون بەش بالىلىق بولغان بوسۇغاباي ھايات قالغان ئون ئۈچۈنچى بالىسىغا ئېيىق پالۋان دەپ ئات قويدى. ئېيىق پالۋاننىڭ قىزىقى توشۇپ بۆشۈك تويى بولغاندا ئۈچ كالا، توققۇز قوي سويۇلۇپ، قىزىق چارەك گۈرۈچ بىلەن يۇرت جامائىتىگە ئات تويى قىلىپ بەردى.

ئەمما بالا دەل توقسان ئۈچ كۈنلۈك بولغاندا ھويلىدىكى ئۈژمە تۈۋىدىن بۆشكى بىلەنلا غايىپ بولدى. ئاغچىخان بالىسىنى ئۈژمە سايىسىدىكى سۇپىدا بۆشكىگە بۆلەپ ئۇخلىتۇپ قويۇپ، ئېغىلغا ئېنەك ساغقىلى كىرىپ كەتكەندە ئىتلار قاتتىق ھاۋۇشىپ كەتتى. بوۋاقتىڭ قىرغىرىپ يىغلىغان ئاۋازىمۇ ئاڭلاندى. ئاغچىخان يېرىم سوغا سۈتىنى تاشلاپ ئېغىلدىن يۈگۈرۈپ چىققاندا تامدەك يوغان بىر نەرسىنىڭ قارىسى دەرۋازىدىن چىقىپ كەتتى. ئاغچىخان دەرۋازىدىن ئەس - ھۇشىنى تېپىپ چىققاندا قوڭۇر ئېيىق قويۇق توغراقلىق ئىچىگە شۇڭغۇپ كۆرۈنمەي قالدى.

— ۋايجان، ۋاي بالام، بالامنى نەگە ئاپىرسەن بېشىڭنى يەيدىغان ئوغرى ئېيىق، بالامنى بەر... ۋاي مەن ئۆلدۈم... ۋاي بالام، - ئاغچىخان ئېيىقنى قوغلاپ توغراقلىققا يۈگۈردى. تۆت - بەش ئوۋ ئىتى ئىگىسىنىڭ كەينىدىن غىڭشىپ قاۋاپ ئەگەشتى. ئەمما يۈگۈرۈپ ئالدىغا ئۆتۈشتىن كەينىدىن يۈگۈردى. ئاغچىخان ئېيىقنى قوغلاپ توغراقلىققا كىرىپ بىر چاغدا ھۇشىدىن كىتىپ يىقىلدى. ئوۋ ئىتلىرى غىڭشىپ نەچچىسى ھۇشىسىز ئاغچىخاننىڭ بېشىدا ئۇنى قورۇغداپ قالدى. بىر نەچچىسى قاۋاپ - ھۇۋلاپ مەھەللىگە قاراپ يۈگۈردى. ئۆرە - تۆپە بولۇپ كەتكەن بۇسۇغا باي ئائىلىسىدىكى ئەر - ئايال، قېرى - ياش ھەممىسى قولغان چىققانلىكى نەرسىلەرنى ئېلىپ ئوۋ ئىتلىرىنىڭ كەينىدىن داد سېلىپ يۈگۈرۈپ كېلىپ ھوشسىز ياتقان ئاغچىخاننى تاپتى ۋە خېلى ئۇزۇندا ئۇنى ھۇشىغا كەلتۈردى. ئاغچىخان ھۇشىغا كېلىپلا ئاللا توۋا سېلىپ بالىسىنى ئېيىق ئەپچاقچان ئىشىنى سۆزلەپ بەردى ۋە ئېرىنىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپ ھۆ تارتىپ يىغلاپ تاپا - تەنە قىلدى.

— ئېيىقنىڭ بالىسىنى بېرىش، قويۇۋېتىش، ساق بېشىمنى ئاغىرىتىشما دېسە ئۇناشمايسەن. مانا بولدىمۇ، ۋاي يۈرەك پارەم، بالام. ۋاي ئېيىق پالۋان بالام. سىنى ئېيىق يەپ كەتتى، ۋاي بالام... ۋاي بالام، ۋاي بىگۇناھ بالام. ۋاي نارەسىدە بالام، ۋاي غۇنچە بالام، ۋاي سەرگە بالام... ئاغچىخان ئۇزۇندىن - ئۇزۇن قوشاق ئېيتىپ يىغلاپ ئۇنى پۈتۈپ زۇۋانى ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى. ئۇنى كېلىن - قىزلىرى ھارۋىغا ياتقۇزۇپ يىغا - زارە بىلەن مەھەللىگە ياندۇرۇپ كەلدى. ئەرلەر تۆت توپقا بۆلۈنۈپ ئېيىقنى ئېتىپ ئەنتىنى ئېلىش ئۈچۈن، ياراقلىرىغا يىلان زەھىرى سۇۋاشتى ۋە ئېيىق پالۋاننى يەتتە كۈن ئىزدەشنى بىتىم قىلىپ ئاتلىق توغراقلىققا سىڭىپ كەتتى. ئەتىسى ئەتتىگەن غىزا ۋاقتىدا ئىنجىقلاپ ياتقان، كۆزلىرى ئىشىپ قىزارغان ئاغچىخاننىڭ ئالدىغا خوتۇن - قىزلار ئۇ ئامراق سۈت يارمىسى ئىتىپ داستىخان سالدى. لېكىن، ئاغچىخان ئەڭ يامان تىللار بىلەن ھەممىسىنى تىللاپ ۋارقىراپ ئاۋازى بۇغۇلۇپ كەتتى. ئاغچىخاننىڭ قىز - كېلىنلىرى تاماققا زورلىغان ئاغىزلىرىنى تۇتۇشۇپ، خىتىلداپ، مىشىلداپ يىغلىشىپ قول باغلاپ تۇرۇشتى. دەل شۇ چاغدا تالادىن بوۋاقتىڭ يىغا ئاۋازى، ئىتلارنىڭ قاۋىشى، توخولارنىڭ ئەنسىز قاقاقلىشى ئاڭلاندى. ھويلىدا قىيا - چىيا كۆتۈرۈلدى. «ۋاي بالام... ئېيىق پالۋان» دەپ

ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ تالاغا ئېتىلدى ئاغچىخان. شۇ دەقىقىدە ھويلىدا كالا سېغىۋاتقان سېكىنخاننىڭ «ۋاي، ئېيىق كەلدى» دەپ ئاللا چۇقان سالغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ قالدى. ئاغچىخانلار ئۆندەرەپ ھويلىغا چىققاندا، دەرۋازىدىن چىقىپ كىتىۋاتقان ئېيىقنىڭ كەينىدىن كۆرۈپ قالدى. بوۋاقنىڭ قېقىلىپ بوغۇلۇپ، قىر قىراپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىۋاتاتتى. «ۋاي بالام، ۋاي ئېيىق بالامنى بەر، خۇش بولۇپ قالاي» ئاغچىخان يالۋۇرۇپ دەرۋازىغا يۈگۈرۈپ چىققۇچە، ئېيىق توغراقلار بىلەن بوي تالىشىپ ئۆسكەن قۇمۇشلۇق، يۇلغۇنلۇق دۆڭ ئارىسىغا كىرىپ كۆزدىن غايىپ بولدى. بوۋاقنىڭ يېغا ئاۋازىمۇ ئاڭلانمىدى.

خوتۇن – قىزلار قولغا چىققان ئارا كالتەكلەرنى ئېلىپ كەينىدىن قوغلاپ قۇمۇشلۇق ئارىسىغا ئېتىلىپ مېڭىشتى.

– توختاش، قوغلىما... قوغلىما توختاش، بالام ساقكەن، بالامنى ئېيىق يەۋالماپتۇ... بالامغا چىقىلماپتۇ. توختاڭلار، سىلەرمۇ ئېيىققا چىقىلماڭلار، قوغلىماڭلار... – خوتۇن خەقلەر ھاڭۋېقىپ توختاپ قېلىشتى. ئوۋ ئىتلىرىمۇ ئېيىقنىڭ كەينىدىن قوغلاشقا پېتىنالمى ئادەملەردەك توختاپلا قاۋاپ قېلىشتى.

– ھوي سېكىنخان، نىمە بولدى، ئېيىق نىمىگە كەپتۇ، قانداق كەتتى؟

ئەس – ھۇشنى يوقىتىپ ئوڭ يېنىنى بېسىپ تۈگۈلۈپ ياتقان سېكىنخاننى ئاخچىخان ئالدىراپ كېلىپ بوغۇشلاپ ئۆرە قىلدى.

– گەپ قىلىڭ سېكىنخان، نىمە ئىش بولدى؟

– كالا ئېغىلىدىن ئىنەكنى سېغىپ يېرىم سوغا سۈتىنى كۆتۈرۈپ ئېغىلىنىڭ ئىشىكىدىن شۇنداق ئوڭ پۈتۈمنى ئالغانى بىلىمەن. تامدەك بىرسى ئالدىمدا بالا كۆتەرگەن پېتى تۇرۇپتۇ. قالغىنىنى بىلمەيمەن.

– كۆرگىنىڭىز نىمە؟ ئادەممۇ، تاممۇ؟

– تاممىكىن دىسەم ئادەمدەك، قولتۇقىدىكى يۇڭلار ئارىسىدىن بوۋاقنىڭ بېشىنى كۆرۈپ قالدۇم...

– بالام شۇ... ئېيىق... ئېيىق شۇ. ئۇ سىزگە گەپ قىلدىمۇ...

– كۆزۈمنى ئاچسام سىز گەپ قىلىۋاتىسىز ئانا. قالغىنىنى بىلمەيمەن.

– بالامنى ئېلىپ قاچقان ئېيىق... شۇ ئېيىق.

– يۈز – كۆزىگە قارىسام ئېيىقتەك تۇرىدۇ... ئەمما مەن ئۆمرۈمدە ئۇنداق يوغان ئېيىقنى

كۆرۈپ باقمىغان... ئۇھ خۇدايىم، ئېيىقىمكىن دىسەم تەتۈر جۇۋا كىيىۋالغان ياۋا ئادەمدەك ئۆرە تۇرىدۇ.

– قوللىڭىزدىكى سوغا قېنى؟

– قولۇمدىكى سوغىنى تارتىپ ئالغىنى يادىمدا. راست، سوغا قېنى؟
ئۇلار ھەر تەرەپكە قارىشىپ سوغىنى ئاقتىمۇ، كۆكتىمۇ كۆرىشىمدى.
– مانا... مانا... سۈت تۆكۈلۈپ مېڭىپتۇ...

ئۇلار ئېيىق ئىزىنى بويلاپ تامچىپ تۆكۈلۈپ ماڭغان سۈتنىڭ ساقىندىلىرىنى كۆردى.
سۈت تۆكۈلگەن ئىزلار ئېيىق ئىزى بىلەن تەڭ توغراقلىق، قۇمۇشلۇق ئارىسىغا كىرىپ كەتكەن ئىدى.

– توۋا خۇدايىم، توۋا... شۇنداق قىلىپ ئېيىق بالامنى بالا قىلىپ بېقىۋالدىمۇ نىمە. ئۇنىڭ بىزدىن سۈت ئېلىپ كەتكىنى بالامنى بېقىش ئۈچۈن ئىكەندە... ئۇھ توۋا، توۋا، بالا ئېيىققا نىسب بولدىمۇ ئەمدى... ۋاي بالام... ۋاي ئىسىت بالام، ۋاي بىچارە بالام. تۇغۇلا - تۇغۇلماي ئاتا – ئاناڭدىن ئۆلمەي تۇرۇپ ئايرىلىپ ئېيىققا بالا بولدۇڭمۇ بالام... ۋاي ئاتا – ئانا مېھرىگە قانمىغان بالام... ئېيىق بېقىپ سېنى ئەي قىلالارمۇ بالام...

– ئىسىت ئېيىقنىڭ بالىسى بولغان بولسىمۇ بالىسىنى بەرگەن بولساق...

– ئىم... ئۇمۇ بىزدەك...

– ئاغزىڭغا بىر زەمبىل پوق... – ئاغچىخان شۇنداق دەپلا ھۇشۇدىن كەتتى.

كېيىن ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ ھەر كۈنى ئېيىق كېلىدىغان چىغىر يولغا بىر سوغا سۈتىنى قويۇپ قويىدىغان بولدى. قاچانلاردا ئېيىق كېلىپ ئەپكەتتى سوغا يوقاپ كېتەتتى. ئوۋچى ئەرلەر سوغا ئەتراپىغا لەخمە كولاپ، قىلتاق، توزاق قۇرۇپ قويىۋىدى، ئېيىق سۈتىنى ئالمىدى. سۈت توڭلاپ قالدى ياكى سېسىپ كەتتى. توزاق قاپقانسىز، لەخمىسىز يەرگە قويغان سۈتىنى ئەپكىتىپ ئالدىنقى دورەم ئەپكەتكەن سوغىنى قويۇپ قويدى. بەزىدە تۇيۇقسىز بوۋاقنىڭ قىر قىراپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ قېلىپ يۈگۈرۈپ چىقسا بالا كۆتەرگەن ئېيىق سوغىدىكى سۈتىنى كۆتۈرۈپ ئالدىراپ توغراقلىق ئارىسىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتەتتى. ئاغچىخانلار ئۆگزىدىكى شادا – پاتاق ئارىسىغا مۈكۈنۈپ بالىنى كۆرۈشكە تەشنا ياتتى. ئېيىقنى يىراقتىن كۆرەتتى. بالىنىڭ ئېيىقنىڭ يۇڭ – چۈپۈرلىرى ئارىسىدا مىدىرلاۋاتقان بېشىنى كۆرگەندەك بولدى. ئەمما، يۈز – كۆزلىرىنى ئۇچۇق كۆرەلمىدى شۇڭا سۈت قويغان يەرگە يېقىن مۈكۈنۈپ يېتىۋىدى، ئادەمنىڭ ھىدىنى ئالغان ئېيىق سۈتكە كەلمىدى. قارىسىنىمۇ كۆرسەتمىدى. شۇنىڭ بىلەن يىراقتا ئۆگزىدە مۈكۈنۈپ ئېيىقنىڭ قارىسىنى كۆرۈش بىلەن قانائەت ھاسىل قىلىشقا مەجبۇر بولدى. كېيىنچە سوغىنىڭ يېنىدا ياغاچ ئاياقتا پىشۇرۇلغان پاخان گۆشى، كاۋاپ، نان قويۇپ قويدى. ئېيىق ئۇلارنى سوغىدىكى سۈتكە تاشلاپ «رەھمەت» دېگەندەك ئۆيىنىڭ يوغان قورشاقلىق سىڭايان دەرۋازىسىغا قاراپ بوش ھۇۋلاپ قويۇپ كېتىدىغان بولدى. بۇ ئىش تەخمىنەن بىر يىل داۋام قىلغاندىن كېيىن ئېيىق كەلمەس بولۇپ يوقاپ كەتتى. بوسۇغا بايلار ئائىلىسىدە يەنە بىر

ھازا كۆتۈرۈلۈپ يىغا - زار قىلىشتى. ئۇلار ئېيىق خۇددى بىزگە ئوخشاش بالىنى بىر مەزگىل بېقىپ، ئاندىن خۇددى بىزدەكلا ئۆلتۈرۈپ بىزدىن ئۆچ ئېلىپ خالاس قىلىپ تۈگەتتى دىگەن خۇلاسگە كېلىشتى - دە، ياغ پۇرۇتۇپ بىر تۈگە ئۆلتۈرۈپ نەزىر - چىراق قىلىپ ئەلھۆكىمىللا دېيىشتى.

قۇش ئۇچۇپ ئۆتەلمىگۈدەك بۈك - باراقسان گىرەلىشىپ كەتكەن توغراق ، يۇلغۇن ۋە ياۋا ئۈسۈملۈكلەر ھەم قېلىن ھەم ئېگىز ئۆسكەن بۇ ئورمانلار ئارىسىدا ئادەم شۈركىنىدىغان بىر ئۆڭكۈر ئېغىزى بار . بۇ ئېغىز دەسلەپ بىر - بىرى بىلەن گىرەلىشىپ ، چىرمىشىپ كەتكەن قېلىن چاتقال ئارىسىدىن باشلىنىپ ، ئاخىرى ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا كەتكەن توغراق ، يۇلغۇن ، سۆك - سۆك ، جىغان ، ئازغان يىلتىزلىرى ئارىسىغا تەشمە بولۇپ يەر ئاستىغا كىرىپ كىتىدۇ . يىلتىزلىق لەخمە يولى بىلەن بىر ئۈن يىتىم ئارلىقتا ماڭغاندەپش غۇلاچ كەڭلىكتە ، ئىككى گەز چوڭقۇرلۇقتا بىر يەر ئاستى ئۆڭكۈر بار . مانا بۇ ئەۋلادتىن - ئەۋلاد مۇشۇ جاڭگالنىڭ ئوۋچىسى بولۇپ كەلگەن بۇسۇغاباي جەمەتى تاپالمىغان ئېيىقنىڭ ئۆڭكۈرى ، ئۆڭكۈردە قېلىن پاخال ، پاخال ئۈستىدە ھەر خىل ھايۋانلارنىڭ پارچە - پارچە ، تىتما - كاتاڭ بولغان تېرىلىرى ئۈستى - ئۈستىلەپ تاشلانغان . ئانا ئېيىق مانا مۇشۇ ئۆڭكۈردە ياشايدۇ . ئوۋ ئىتلىرىنىڭ پۇراق سېزىمىنى ئازغاننىڭ پۇرقى ئازدۇرۋەتكەچكە بۇ يەردىكى ئېيىق ئىزى ، پۇرقى ئوۋچىلارنى ئۆمۈرلۈك ئازدۇرغانىدى . بۇ جاڭگالدا دەسلەپ شىر ، كېيىن يولۋاس ، ئاندىن بۆرە ، مانا ئەمدى ئېيىقنىڭ نەسلى قۇرۇپ مانا مۇشۇ ئانا ئېيىق قالغانىدى . ئانا ئېيىق ئاخىرقى بىر ئەركەك ئېيىق بىلەن جۈپلىشىپ بوغاز بولۇپ ئاي ئۆتمەيلا ئەركەك ئېيىق مەخپى لەخمىدىكى يۇلغۇن قۇزۇقغا سانجىلىپ قېلىپ ئۆلۈپ ، ئانا ئېيىق قورسىقىدىكى بالىسى بىلەنلا يالغۇز قالغانىدى .

ئاخىر پۈتۈن ئەسلى - نەسلىنى قۇرۇتۇۋەتكەن بۇسۇغابايدىن ئۆچ ئېلىپ ئۇنىڭ قىرقى توشمىغان ئوغلى ئېيىق پالۋاننى ئەكىلۋالدى . ئۇ بوۋاقنى قۇچىقىغا ئېلىپ باغرىغا باستى . بوۋاقنىڭ قەيىرى توڭلىسا شۇ يەرنى يالاپ ئىستىتى . قورسىقى ئاچسا ئۆز يىلىنى ئەمدۈردى . بالا ئۇسساپ يىغلىسا تىلىنى ئەمدۈردى . ئۇنىڭغا قانمىسا توغراق ، يۇلغۇن ، سۆك - سۆكلەرنىڭ يىلتىزنى چايناپ سۇ چىقىرىپ شۈمۈپ بالىنىڭ ئېغىزىغا تېمىتتى . بالا تەرەت قىلسا تەرىتىنى يالاپ ، بالىنىڭ تېگىنى پاكىزلىدى . بالا يەنە تويمىسا قۇۋۋەتلىك تاپىنىنى بالغا يالاتتى . دەسلەپ بوۋاق ئۆزىنىڭ سۈتىگە كۆنۈپ بولغىچە بوۋاقنىڭ ئۆيىدىن كالا سۈتى ئەكىلىپ باقتى . كېيىنچە بالا ئېيىق سۈتىگە كۆندى . ئانا ئېيىقنىڭ سۈتى تۈگىگەندىن كېيىن بالغا تاپىنىنى يالىتىپ تويغۇزدى .

بالا ئانا ئېيىقنىڭ تاپىنىغا شۇنداق كۆندىكى ، ئانىسىنىڭ قويۇق يۇڭلۇق قۇچىقىدا ياتسا ئاغزى ئېيىقنىڭ تاپىنىدا بولدى . بالىنىڭ بەدىنى تۈكسىز بولغاچقا ، ئانا ئېيىق بالىنى

ئىستالمايلا ئاۋارە ئىدى . پاخالغا ، تېرىلەرگە يۆگەپمۇ ئىسسىتىپ بولالماي بالىنىڭ قەيىرى مۇزلىسا ئوتتەك تىلى بىلەن يالاپ ئىسسىتتى . ئاندىن توشقان گۆشنى يالاپ شۇمۇشنى ، كېيىن يېيىشنى ئۆگەتتى . ئانا ئېيىق بالىنى توختىماي يالاپ ، بالا ئانا ئېيىقنىڭ تاپىنى يالاپ تويىمسا ، خام گۆش يەپ ، بارا - بارا يۇمشاق ھەم سىلىق بەدىنىدە مويىلار ئۆسۈپ چىقتى . ئۇ ئانا ئېيىق بىلەن تەڭ ئۆمىلەپ ، تەڭ ھۆركىرەشنى ئۆگەندى . كېيىن ئۆرە بولۇپ يۈگۈرەيدىغان ، يۈگۈرسە ئانا ئېيىقنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كىتىدىغان بولدى . ئانا ئېيىق توشقاننى مۆكۈنۈپ يالاپ تۇرۇپ تۇتسا بالا يۈگۈرەپ قوغلاپ بېرىپ تۇتۇۋالدىغان ، ئانا ئېيىق بىر توشقاننى يەپ بولغىچە ئۇ ئىككى توشقاننى يەپ بولىدىغان بولدى . ئانا ئېيىق دەرەخ ئۈستىدىكى قۇش ئۇۋىسىنى سىلكىپ باچكا ياكى چۈجە ، تۇخۇملارنى يەرگە چۈشۈرۈپ يىسە ، بالا دەرەخكە يامشىپ چىقىپ قۇش بالىلىرىنى ، تۇخۇملىرىنى ماچلىدىتىپ يەيدىغان بولدى . ئوۋ ئوۋلاشتا بالا ئېيىق بارغانچە ئانا ئېيىقتىن كۆپ ئوۋلايدىغان ، تېز يۈگۈرەيدىغان ، ئانا ئېيىق چىقالمايدىغان دەرەخكە چىقالايدىغان ، ئانا ئېيىق پۇراپ تاپالمىغان ئوۋلارنى پۇراپ تاپالايدىغان بولدى . ئانا ئېيىق ئاستا - ئاستا ئاجىزلاپ قېرىپ ماغدۇردىن كەتتى . بۇنىڭ ئەكسىچە بالا ئوۋغا تېخىمۇ ئۇستا بولۇپ ، ئانىسىنىڭ ئالدىغا ئوۋ گۆشلىرىنى دۆۋلەپ قويىتتى . ئانا ئېيىق ئوۋگۈردىن چىقالماي بارغانسىرى ماغدۇردىن كەتتى . بالا ئون بەش ياشقا كىرگەن يىلى كۈزدە ئانا ئېيىق بالىنى ئەگەشتۈرۈپ بۇسۇغا باينىڭ دەرۋازىسىغا يېقىن بىر يەرگە كەلدى ۋە بالىنىڭ قۇلىقىغا بىردەم ھۆڭرەپ ، پىچىرلاپ بالىنىڭ چاترىقىنى ئۇزاق يالاپ قويدى . بالا ھازىرغىچە ھېس قىلمىغان شۇنداق بىر تاتلىق سېزىمغا ئىگە بولدىكى ، ئانا ئېيىق يەنە يالاپ قويۇۋىدى . ئىسسىق تىلىنىڭ ھارارىتىدىن بالىنىڭ بوشاشقان تەنلىرىگە جان كىرگەندەك بولدى . شۇ چاغدا بۇسۇغا باينىڭ دەرۋازىسى ئېچىلدى - دە ، قاپاق يۇدىگەن بىر چوكان چىقىپ ئۇلارغا يېقىن يەردىكى كۆل بويىغا كەلدى ۋە قاپىقىنى سۇغا چۆكۈرۈشكە ئانا ئېيىق بالىنى تاشلاپ چوكانغا قاراپ ھۆركىرەپ يۈگۈردى . بالا ئانا ئېيىقنىڭ ھاياتىدا ھېس قىلدۇرمىغان تاتلىق يالىشىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا گائىگىراپ جايدا ئولتۇرۇپ قالدى . ئەمما ، ئانا ئېيىقنىڭ بويۇنداشلىرىدىن ئىشارەتلىرىدىن ، ھۆركىرەشلىرىدىن ، «ئۇنى ئەچقاچ» دېگىنىنى ئاڭقىرىدى . ئەمما ، دەرھاللا سىدىرلىيالىماي ئولتۇرۇپ قالدى . ئانا ئېيىق يېرىم يولغا بارغاندا كۆلگە چۆكۈرۈپ سۇ ئېلىۋاتقان چوكان ئېيىقنى كۆرۈپ چىرقىرىغىنىچە ئۆي تەرەپكە قاچتى . ئانا ئېيىق چوكاننى تۇتۇۋالاي دېگەندە دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ قالدى . ئاڭغىچە نەيزە كۆتۈرۈپ يۈگۈرۈپ چىققان نەيزە باي ، ئانا ئېيىقنىڭ مەيدىسىگە نەيزە تىقىپ ئۆلگۈردى . ئېيىق قاتتىق ھۆركىرەپ سەنتەرەكلەپ يىقىلدى . ئانا ئېيىقنىڭ ھۆركىرىشىدىن بالا چاچراپ قويۇپ ئانىسىغا يۈگۈرۈۋىدى ، بىر توپ ئادەم بالىغا قاراپ ئېتىلدى . ئانا ئېيىق يەنە بىر ھۆركىرىدى - دە ، بالىغا چوكاننى ئىما قىلىپ بىر نىمىلەرنى دېدى

ۋە قېچىشنى شەرەت قىلدى. بالا دەرھال ئازابلانغاندەك ھۆركىرەپ ئۇچقانداك توغراقلىققا كىرىپ كەتتى. ئادەملەر ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كەتتى.
– بالام سارىخان ساقمۇسىز؟ – دېدى قېرىپ مۇكچىيىپ كەتكەن ئاغچىخان دەرۋازىدىن چىقىپ.

– مەن ساق ئانا، – دېدى سارىخان
– ئۇھ، كاساپەت ئېيىق ... ئوغلۇم ئېيىق پالۋاننى ئەپقاچقان قېرى قانجۇق ئېيىق شۇدەك قىلىدۇ. بۇ مۇناپىقنى كىم ئۆلتۈردى؟
– ئى ئادەم كەينىدىن چىقىۋاتقان، شۇ ئۆلگۈردى، بولمىسا...
– ھە، ئوغلۇم نەيزە باي... مۇرادىڭغا يەت ئوغلۇم، «ئاخىرى بىر كۈن ئۇكامنىڭ قىساسىنى ئېلىپ، ئەنتىڭنى ئېلىپ بېرىمەن ئانا» دەيتتىڭ. ئۇھ، خۇداغا شۈكرى، قىزىم، ھەنىم بولسا ئېرىڭىز نەيزە باي سىز بىلەن بىللە ئىكەن، بولمىسا تويۇڭلار بولۇپ ئۈچ ئاي بولغاندا سىز بىلەن كېلىنىمدىن ئايرىلىپ قالسام قانداق قىلار ئىدىم – ھە، ئوغلۇ بالا دېگەن خوتۇنغا مۇشۇنداق ھېزى بولۇش كېرەك. مانا ئەمدى دەردىم چىقتى...

سەرلىق ساندۇق

(ھېكايە)

تۇردى سامساق

ئىلاۋە:

مەرھۇم تۇردى سامساق يازغان «سەرلىق ساندۇق» بۇندىن كۆپ يىللار بۇرۇن يېزىلان بولسىمۇ ئەمما يىللاردىن بۇيان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا بارلىققا كەلگەن ئەڭ نادىر ئەسەرلەرنىڭ بىرى سۈپىتىدە ھېكايىچىلىق زىمىنىنىڭ تۆرىدىن ئورۇن تۇتۇپ كەلمەكتە... چوقۇم ئوقۇپ بېقىشقا تېگىشلىك ئەدەبىي ئەسەر قاتارىدا كۆپچىلىككە ھاۋالە قىلىندى.

ئەل قىساسى مەنەل ھەق - خەلق ماقال - تەمسىلى

«سامۇق خوتۇنغا كۆڭۈلسىز ئىكەن...» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانكى كىشى "ۋاي سولاش، ھالىغا باقسىچۇ؟ ئىلىدىن بىر قوتۇر ئاتنى مىنىپ، بىر قۇر چىبەر قۇت چاپان كىيىپ كېلىپلا شۇ قاتارلىق گۈلدەك خوتۇندىن چانغۇسى كەپتىمۇ ئۇ ياغاقتىكى... " دەپ نەپرەتلىرىنى بىلدۈرۈشەتتى.

كامالخان راستىنلا گۈلدەك خوتۇن ئىدى. بوي - تۇرقى، رەڭگى - رۇخسارىغۇ بىر ياقتا تۇرسۇن، ئادەمگە رەپىلىكى، ئىنساپ - دىيانىتى، كۆپچىلىك ئارىسىدا: ئەرنى ئەزەز قىلىدىغان خوتۇن... دېگەن يۇقىرى ئېتىبارغا ئىگە ئىدى.

سامۇق كامالخاننى ئون بەش ياشلىق قىز چىغىدا ئالغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىككى بالىسى بار ئىدى. ئۇ ئىلىدىن ئۈچ يىلدا كەلدى. شۇنىڭغىچە كامالخان ئاز جاپا تارتمىدى. ئۆيىنىڭ، بالىلارنىڭ پۈتۈن جاپالىرىنى تارتقاننىڭ تاشايىنىدا، تا ئەتىيازدىن كۈزگىچە باغ - ۋاران ۋە ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىغا ئاساسلىق كىشى سۈپىتىدە قاتناشتى.

قول - پۇتلىرى چاڭ - چاڭ يېرىلغانلىقىغا قارىماي، كىم ئىلىدىن كەپتۇ، ياكى ئىلغا بارىدىكەن دېسە، كامالخان شۇ يەرگە ئۈنەتتى. ئېرىنىڭ ھالىدىن ئۇچۇر ئۇقمىغۇچە كۆڭلى ئارامغا چۈشمەيتتى، ئەنسىرەشلىرى پەسەيمەيتتى. ئۇ ئېرى سامۇق ئاخۇنغا ئاتاپ قۇرۇتۇلغان يەل - يېمىشلەردىن خالىتلار ئەۋەتىپ تۇراتتى. شۇنداق قىلىشلىرىغا چۈشلۈك ئېرى سامۇقنىڭ ئۈچ

يىل مابەينىدە پوتلا ياغلىق قاتارى بىر نەرسە بىلەن ياد ئەتمىگىنىنى ئاز دەپ، مانا ئەمدى كېلىپ بۇ خوتۇندىن چېنىشى كامالخانغا ئۆلۈمدىن ئېغىر چۈشتى. ئۇنىڭ ئاچچىق ياشلىرى قانچە قانچە باغ كۆچەتلىرىنى سۇغرىپ، قايغۇلۇق كېچىلەردە مۇڭلۇق تەكپىلەرنىڭ سامىنىنى نەملەيدىغان بولدى. سامۇق بولسا ھېچ ئىشقا قولنى ئەگرى قىلماي ئىلچە تۇمىقىنى سىڭارىيان كىيىپ يۈرگىنى يۈرگەن ئىدى.

ئىلچە تۇماقنى،
قىرلايمۇ بۇزۇپ كەتمە.
ئۆلمىسەك كۆرۈشەرمىز،
ئۈمىدىنى ئۇزۇپ كەتمە.

دەپ غەزەل چىقتى. سامۇق كامالخاننى قويۇۋېتىپ ئېلىش ئۈچۈن ئاللىكىمىلەرنىڭ قىزلىرىغا ئەلچى قويۇپ ھەممىسىنىڭ دەككىسىنى يېسىمۇ، ئەمما نىيىتىدىن يانمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ كامالخاندىكى خوتۇنىنى قويۇۋېتىشىگە پۈتۈن ئەۋلادى نارازىلا ئەمەس، بەلكى ھەننىۋاسى قاتتىق قارشى بولغىنى ئۈچۈن ئوي بۇزۇلماي بىرنەچچە يىللار كۆڭۈلسىزلىكتە ئۆتتى. «كۆڭۈلسىز كۈنلەر» نىڭ ئەڭ ئېچىنىشلىق ۋە ئەڭ ئېغىرى سامۇق سەھرادىن شەھەرگە كۆچكىنىدىن كىيىن تېخىمۇ ئەۋج ئالغىلى تۇردى. بۇ كۈنلەردە بىچارە كامالخان شۇنچە ئىزا-ئاھانەت، دەككە-دەشنامىلار ئۈستىگە ئەمدى تاياق-تېپىكىنىمۇ ئاز يېمىدى. ئۇنىڭ شەھەردىكى ئىككى-ئۈچ يىلى سامۇققا چۈشكەن ئون قانچە يىلدىنمۇ نەچچە ھەسسە ئېشىپ كەتتى. ئاخىر چىدىماي خېتىنى ئېلىپ تۈگەشتى.

سامۇق قاقتى-سوقتى قىلىپ، ئۇ بۇغا چاڭموزا كىيدۈرۈپ يۈرۈپ شەھەردە بىر دۇكان ئېچىۋالغان ئىدى. ئۇنىڭ دۇكىنى كونا شەھەرنىڭ ئوردا ئالدىدىكى بىر خالتا كوچا دوقمۇشىدا بولۇپ، ئۇنىڭدا ئەرزان باھا نەرسىلەرنىڭ تولا تۈرلىرى دېگەندەك بار ئىدى، ئۇ، سودا-سېتىق قىلىش ئەسناسىدا ئاياللارغا ئالاھىدە مۇئامىلە قىلىش ئۇسۇلىنى ھېچقاچان يادىدىن چىقارمايتتى. ياخشى كۈنلەرنىڭ بىرىدە سامۇقنىڭ دۇكىنىغا بىر خوتۇن كېلىپ تارىشا گۇگۇت سېتىۋالدى. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن بۇ ئىككىسى تونۇشۇپ قالدى. ئۇ خوتۇن «خەلپە جىن» نامى بىلەن پۈتكۈل قەشقەرگە مەشھۇر بولغان بىر دەللال بولۇپ، شەيتانغا دەرس بېرەرلىك مەككارلىق ئىقتىدارىغا ئىگە يېيىلسىمۇ لاپ بولمايتتى. سامۇق كۆڭۈلدىكىدەك ياخشى لايىق بولسا ئۆزىنىڭ ئويلىنىش نىيىتى بارلىقىنى خەلچىخان ئاچىسىغا ئېيتتى. ئۇ كەسپكە ئىش تاپقىنى ئۈچۈن خوش بولۇپ كەتتى. ئەتىسى ئۆگىنى خەلچىخان پەرەنجە چۈمبەللىك ئايالنى باشلاپ كەلدى.

ھەر ئىككىسى دۇكاندىكى نەرسىلەردىن كۆڭلىگە ياقىنىنى ئالدى. سامۇق بولسا «مەردلىك مەيدانىنىڭ سىنىقىدىن ئۆتۈش» ئۈچۈن ئۇ نەرسىلەرگە پۇل ئالغىنى ئۈنمىدى. ناھايىتى كېتىش ۋاقتىدا ھېلىقى ئايال چۈمبەلنى لەپىدە قايرىپ پىسىڭىدە بىر كۈلۈپ قويدى. دە، كەتتى.

ئايال دېگۈدەكلا چىرايلىق، ياش چوكان ئىكەن، سامۇق، ئۇنىڭ ھۆسن-جامالىنى قانغۇدەكلا كۆرەلمىگىنى، كۆز خۇماردىن چىقمىغىنى ئۈچۈن پايىپتەك بولۇشقا باشلىدى. شۇنىڭدىن كېيىنمۇ كېلىش-كېتىش، سودا-سېتىقلار يەنە نەچچە تەكرارلانغان بولسىمۇ، ئەمما سامۇققا ئاشۇ دەسلەپكىسىدىن ئوشۇق ھەسرەت ھارارىتى بېرىشتىن باشقا، ھۇزۇر-ھالاۋەت پۇرسىتى نېسىپ بولمايلا كېتىۋاتاتتى. ئۇ ھەر كۈنى بولمىسىمۇ كۈن ئارىلاپ دېگۈدەك «خەلچىخان ئاچا» نىڭكىگە سوڭۇلدايدىغان بولدى. لېكىن ئۇ گۈزەل جانانىڭ سۆزىدىن بۆلەك ئۆزىنى، يا كوزىنى كۆرەلمەي كۆڭلى پاراكەندە ئىدى.

بىر كۈنى كەچقۇرۇنلۇقى سامۇق شۇ شەرتلىك دەرۋازا ئالدىدىن ئۆتمەكچى بولۇپ كەلگەندە ئۇ چىرايلىق چوكان بوسۇغىدىن چىقىۋاتقاندا ئۇچراشتى. دە، شۇ ئان ئارقىسىغا يانغىنچە كۈلۈپ قاچتى. سامۇق بۈگۈنمۇ ئارماندا قالدى. ئۇ، ئەھۋالنى خەلچىخان ئاچىسىغا ئېيتىپ بېرىۋىدى، ئۇمۇ كۈلدى ۋە:

ئاشق-مەشۇقلىقنىڭ لەززىتى مانا شۇنىڭدا. كۆپ كۆرۈشۈۋەرگەندە ئېتىبارى بولمايدۇ ئەمەسمۇ؟ سىلى ئەر كىشىلەر بەك تاقەتسىز بولسىلەر، كېيىن تونۇشۇۋالمامسىلەر؟ توي تەييارلىغىنى پاتراق ئۆتكۈزسەك، شۇنىڭدىن كېيىن ھەممە ئىش كۆڭۈلدىكىدەك ھەل بولىدۇ ئەمەسمۇ؟- دېدى.

مەشۇقنىڭ گۈزەللىكىدىن مەمنۇن بولغان سامۇق ۋاي "تويۇق" دېگەنگە كەلگەندە ئۆزىنىڭ پىخسىق-پىششىقلىغىنىمۇ يادىدىن چىقىرىپ قويدى ۋە تويۇق ئالغان نەرسىلىرىنى خەلچىخان ئاچىسىغا ساقلىغىنى بېرىپ تۇردى. بۇنىڭدىن مەقسەت، بىرىنچىدىن، ئىگىسى كۆرسۈن دېمەكچى بولسا، ئىككىنچىدىن، نەرسىلەر بىلەن كۆڭلىنى ئوتۇپ، ھازىرچە بولسىمۇ ئارزۇسىنى قاندۇرۇپ تۇرۇش، توي قىلىش-قىلماسلىقنى كېيىنكى ۋاقتىدا كۆرۈش ئىدى.

بىر كۈنى پېشىن مەزگىلى ئىدى. خەلچە جىن خۇشال كەلدى. -خوش خەۋەرگە كەلدىم، سۆيۈنچىگە نېمە بېرىلا؟- دەپ ئاز چىشلىق ئېغزىنى بولۇشىغا ئېچىپ ھىجايىدى ئۇ.

-خالىغانلىرىنى ئالسا،- دېدى سامۇقمۇ ھىجىيىپ.

-بىر كىيىملىك تاۋار.

-ۋاي-ۋوي، تاۋار ئايلىانسۇن سىلدىن خەلچىخان ئاچا...

-ئۇنداق بولسا،-دېدى خەلچىخان جىن «بولسا» دېگەن سۆزنى سوزۇپ،-ئەتە ئاخشاملىققا بىزنىڭ ئۆيگە بارىلا،مۇرات-مەقسەتلىرىگە يېتىلا!-جىن ئۇچقاندەك كەتتى.

«ئەتە ئاخشام..» ئارىلىقىدىكى بىر كۈن سامۇققا قىيامەتنىڭ بىر يىلىدەك بىلىنىپ كەتتى. ئۇ، يېڭى كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىپ، ساقال-بۇرۇتلىرىنى ياستىۋىدى، كونا مەسىنىڭ قونجىدەك قورۇلۇپ كەتكەن يۈزلىرىگە خېلى ئىسكەت كىردى. ئۇنى ئاخشامنىڭ خىرە-شىرە گۇگۇمىدا خەلچە جىن ئۆزى يالغۇز كۈتۈۋالدى. خەلچىخانمۇ بۇ ئاخشام ئۈچۈن سامۇق ئاخۇندىن ئوشۇق بولمىسا، كەم ئەمەس دەرىجىدە ياسانغان ئىدى. بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئالۋاستىنىڭكىدەك جىڭگەلەك چېچى يىلىم بىلەن شۇنچە شىلمەنگەن بولسىمۇ، ئەمما بۇرۇل ئاقلرى مانا مەن دەپلا چېنىپ تۇراتتى. ئەزاھنىڭكىدەك رەڭسىز شىرداقلشپ كەتكەن يۈزلىرىمۇ ئۇن تاغرىدىن يېڭىلا سۇغۇرۇۋالغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ، پۈتى-پۈتىغا، قولى-قولىغا تەگمەي يورغىلاپ ئاجايىپ خوش تەۋەزۇلار بىلەن سامۇق ئاخۇنى كۈتمەكتە ئىدى. بۇ ئىشلارغا سامۇق ئانچىۋالا ھەيرانمۇ قالماي، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ھېلىقى چىرايلىق چوكان بىلەن ئىككىمىزنىڭ بۈگۈنكى تويىمىزنىڭ شەرىپى ئۈچۈن دەپ ئىچ-ئىچىدىن خوش بولاتتى، بەلكى، بۇ ئىلتىپاتلارمۇ تېخى ئاز دەپ قارايتتى. يېڭى ئۆتۈك پۇتلىرىنى ئاغرىتىۋاتقان بولسا سىلىۋەتسىلە،-دېدى تۈزۈك ئولتۇرالمىۋاتقان سامۇققا جىن،-ئەكەلسىلە، مەن تارتىۋېتەي،-ئۇ ئالدىنقىغا تۈگۈرۈپ سامۇقنىڭ ئۆتۈكىنى تارتتى، توپىلىرىنى تازىلاپ ئاپىرىپ ئېگىز تەكچىدىكى چىنە-قاچىلاردىنمۇ ئۈستۈنگە ئېلىپ قويدى..- يېتىپ ئارام ئالسىلا،-دەپ قوش ياستۇقنى جۈپلەپ سامۇقنىڭ بىقىنىغا يۆلدى. سامۇق بولسا ئۆيىنىڭ تۆرىدە، مورنىڭ تۈۋىدە خۇددى ھەلەپكە تويغان بۇقىدەك ئېغىناپ ياتاتتى. خەلچەك بولسا ھېلىدىن-ھېلىغا تالاغا يورغىلاپ، يەنە كىرىپ، ھەر قېتىم كىرگىنىدە بىرەر يېڭى خەۋەر بىلەن سامۇقنىڭ كۆڭلىنى ئويىنىتىپ تۇراتتى. كېيىنكى خەۋىرىدە ئۇ مۇنداق دېدى:

-كىرىمەن دەۋاتقىنىدا ئاكىسى بازاردىن كېلىپ قالدى. ھازىر ئاكام خۇپتەنگە چىكەتسىلا كىرىمەن دېدى...چاي دەملەپ بېرىمۇ؟ چاي ئىچكەچ تۇراملا؟ ئۈسسلىمۇ؟ قەنچاي ئۈسسۈزلۈقنى باسدۇ.

-ياق، -بېشىنى چايقىدى سامۇق، چۈنكى گېلىدىن ئۆتمەيتتى. بىردەمدىن كېيىن سالامنىڭ يوغىنىنى بېرىپ بىر توپ جامائەتنىڭ كىرىپ كېلىشى سامۇقنى ھاڭ-تاڭ قالدۇردى. خەلچىخاننىڭ يورغىلىشى بولسا تېخىمۇ قىزىپ كەتتى. مېھمانلارغا دەرھال داستىخان سېلىنىپ، كەينى ئۈزۈلمەي كەلگەن يېمەكلىكلەر تولۇپ كەتتى ۋە ئاخىرغا ئۇلاپلا تۆت لېگەن گۈرۈچ ئاشمۇ ئۈلگۈرۈپ كىردى. ئاش ئاخىرلىشىشقا يېقىن قالغاندا تۇزغا ئىككى پارچە نان چىلانغان چىنىمۇ يېتىپ كىردى-دە، تۆردە ئولتۇرغان سەللىلىك كىشىنىڭ ئالدىغا قويۇلدى. بۇ نىكاھنىڭ بەلگىسى ئىدى. بۇنى كۆرۈپ ئالاقزادە بولغان سامۇق چەكچەيگەن كۆزلىرى بىلەن ئىشىك تەرەپكە

قارىغىنىدا، ئىشكىنى يېرىم ئېچىپ، گىجىم رومانغا پۈركەنگەن يۈزىنىڭ يېرىمىنى كۆرسىتىپ سىڭارىيان تۇرغان خەلىچە جىندىدىن بۆلەك جاننى كۆرمىگەندىن كېيىن ئالاقزادىلىكى ئەسەبىيلىككە ئايلانغىلى، سەپراسى ئۆزلىكىلى، ئەرۋاھى ئۇچقىلى تۇردى. بۇ چاغدا ھېلىقى ئىمام دېگىنىمىزنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇرغان كەكە ساقال، پاكىنەك كىشى ئاغزىدىكى لوقمىنى چايناپ ئولتۇرۇپ سۆزگە كىرىشتى.

-خەلىچەخان...- دەپ بىر توختىۋالدى ئۇ كىشى، خەلىچەخان ئاچام دېمەكچىدى، ئەمما بۇلۇڭدا دۈگىدىپ ئولتۇرغان قارا ساقال يىگىتنىڭ يۈز-خاتىرىسى ئۈچۈنلا "خەلىچەخان" دەپ ئاتاشنى لايىق كۆردى،- ئون بەش-يىگىرمە يىلنىڭ مابەينىدە بىزگە تونۇش، ئوبدان مەزلۇم، سامۇق ئاخۇن بولسىمۇ ئەھلى سودىگەر ئىكەن. بۇ ئىككىيلەن ئوي-ئوچاق بولۇشقا كۆڭۈل تېپىشىپ ۋاجىپاتى ئىمان نىكاھ قىلىپ قۇيۇشقا جامائەتنى بۇ يەرگە...

-ۋاي تەقسىر نېمە دەۋاتىلا؟!...- دەپ ۋارقىرىۋەتتى سامۇق ئورنىدىن خۇددى چايان چاققاندىك چاچراپ تۇرغىنىچە بېرىپ تەكچىدىن ئۆتۈكنى ئالدى -دە، قوڭالتاقلا ساپتى، ئۇ ئەمدى ھەقىقى ئەھۋالنى جامائەتكە ئۇقتۇرغىلى تۇردى.

-ھە، تېخى گەپ مۇنداقكەن -دە...- دەپ يىغا دېگەننى بولۇشقا قۇيۇۋەتكەن خەلىچە جىن ئىشكىنى توغرا توسۇپ جاۋىلداشقا باشلىدى،- پىچاققا نىكاھ قىلىپ ئىش ئاللىقاچان پۈتۈپ بولغان يۇرت-جامائەتنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈش ئىشىمىزلا قالغان. بىز ئاللىقاچان ئەر-خوتۇن بولۇپ بولغان، ھازىر گۇماندىمەن، ئۈچ ئايلىق بۇيۇمدا بار، بالىنى ئۈندۈرۈپ قويۇپ ئەمدى مۇنداق دېسە بۇلامدىكەن...ھۇ...ھۇ...-يىغلايتتى ئۇ.

توي مەرىكىسى بىر دەمنىڭ ئارخىپىدا ماتەم مەرىكىسىگە ئايلىنىپ كەتتى. ئون-بەش يىگىرمە يىلنىڭ مابەينىدە ھەممىدىن خەۋەردار جامائەت...بۇ شۇم خوتۇننىڭ رايىغا قويمىدى. -...ۋە يەنە ھەر ئىش بولسا گەپ بىلەن سوز بىلەن...-دېدى ئىمام-مەزىنلەر، سامۇق ساراڭنىمۇ بۇ ساختىلىق سارىيىدا قويماي ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ چىقىشتى، ئۇلار ئۇزاق ماڭاردا قاتتىق قارغاشنى باشلىغان خەلىچە جىن ۋاقىراپ-چاقىراۋاتتى.

-خەپ توختاپ تۇر كاززاپ ئوغرى، ئەدبىگىنى بەرمەيدىغان بولسام، ئاناڭدىن تۇغۇلغىنىڭغا مىڭ توۋا دېگۈزمىسەم، خەلىچە خوتۇن بولماي قالاي...-

شۇنىڭدىن ئۈچ كۈن كېيىن قەشقەر بازىرى راسا قىزىغان پەيشەنبە كۈنى چۈش مەزگىلىدە، سامۇق دۇكىنىڭ پۇكىيىدە سالاپەتلىك بىر نەچچە كىشى بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى. ئاسماندىن چۈشكەندەكلا ئۇ يەرگە خەلىچە جىن پەيدا بولۇپ قالدى، ئۇ گىجىم رومىلىنىڭ پېشىنى يېرىم قارىغان ھالدا ئاۋۋ ئولتۇرغانلارغا مۇلايىم تەزىم بىلەن سالام

بەردى. ئاندىن قولىدىكى نىمدۇر يۆگەلگەن ياغلىقنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا - پۈكەيگە قۇيۇۋېتىپ سۆزلەيتتى:

- نەچچە كۈندىن يا ئۆزلىرى ئۆيگە بارمايلا بيا گېلىمدىن بىر نېمە ئۆتمەيدۇ، ئەر دېگەن شۇنداق بۇلامدۇ؟ نېمىشقا ئۆيگە...

سامۇق ياغلىقنىڭ ئۇچىدىن تۇتۇپ بىر سىلكىۋېدى، قىزىل بويالغان تۇخۇملار يولىنىڭ نە - نەلىرىگە غىلىدىرلاپ كەتتى، ئۇ «يوقال ساراڭ، كۆزۈمدىن يۇت» دەپ ياغلىقنى خەلىچە جىننىڭ بېشىغا ئاتتى. جىن بولسا ۋايىجانلاپ، ۋارقىراپ بىشەملىك بىلەن كوچىنى بېشىغا كىيدى. ھاڭ - تاڭ قالغان ھېلىقى كىشىلەر ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن خەلىچە جىننى ئالداپ - سالداپ ئاران كەتكۈزدى.

ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟ ئۇنىڭدىن كېيىن بۇ خىل ئەھۋاللار سامۇق ساراڭ بىلەن خەلىچە جىننىڭ ئادەتتىكى ئىشى بولۇپ، ئولاشقان ئۇششاق بالىلار ۋە بىكارچىلىقتىن زېرىككەنلەرنىڭ ھۇيت - ھۇيتلاپ، چاۋاك چېلىپ ئوينىغان «كوچا كومېدىيىسى» گە ئايلىنىپ قالدى. ئىزا - ئاھانەت چېنىغا بەك ياتقان سامۇق بىر كۈنى خەلىچە جىن ياقىسىغا ئېسىلغاندا «كېتە ساراڭ جىن» دەپ مۇنداقلا ئىتتىرىۋېدى، خەلىچە جىن ئۆزىنى يەرگە يۈزچە ئاتتى - دە، بۇرنىنى مۇشتلاپ قاننىپ، يۈز - كۆزىگە سۈركەپ، ئاۋازىنىڭ بارىچە ۋايىجانلاپ ئالەمنى مالەم قىلىۋەتتى. ئولاشقان كىشىلەر ساللاھ - سۈلھ بىلەن ئاز - تولا نەرسە ئېلىپ بېرىپ جىننى يەنە يولغا سالدى. ئۇ، ھەممە قېتىملىقلىرىنى قوشقاندا بۇ ئىشتىن ئاز تاپاۋەت قىلمىدى. شۇڭا قانداق چارە، ئۇسۇل ۋە ئىشلار قىلغىنى بىلەنمۇ خەت ئېلىشقا ئۇنىماي «بويۇمدا بار» دەپ تۇرۇۋېلىپ، سامۇقنى «ئالدىم» غا كۆندۈرۈشنى قەستلەيتتى. ئۇ بولسا «ئىقرار» دىن ئۆلۈمنى ئەۋزەل كۆرەتتى. بارا بارا سامۇقمۇ بۇ ماجىراغا كۆنۈپ قالدى. بەزىدە ئۇ «قېلىن دورىسى» ئىچىۋېلىپ زاڭلىقلار، كۈلكىلەرگە ئۆزۈمۈ قېتىلىپ كۈلىدىغان ۋە ھەتتا قوللىرىنى ئاجايىپ پۇلاڭلىتىپ ئۇسۇلمۇ ئوينىيدىغان بۆلۈۋالدى. لېكىن شۇنداقتمۇ خەلىچە جىن ھېچ بىر زېرىكمەيتتى، يا ھازا زۇللۇقنى قويمايتتى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە سامۇقنىڭ دۈكىنىغا پەرەنچە - چۈمبەلىك بىر جۇۋان كەلدى. ئۇ، مەشنىڭ كانىنى كۆردى ۋە:

- نىمانداق جانسىز، ئېزىلەڭگۈ كانايىلار بۇ... - دەپ كۈلدى.

- جېنى بار - يوقلىقنى كېيىن بىلىپ قالسا خېنىم...، - دېدى سامۇق جۇۋاننىڭ كۆزىگە قارىلاپ، - قورقماي ئېلىۋەرسە، ئۇتتۇرۇۋەتمەيلا... بۇلار باھادا ئوڭايلا كېلىشىپ قالدى.

- ئېلىشىغۇ ئالدىم، ئەمدى بۇنى قانداقمۇ ئېلىپ كېتەرمەن؟... - دېدى ئايال.

- كىرا ھەققىدە رازى قىلالسىلا ئۆزۈم ئايرىپ بېرەتتىم...

- رازى بولالا... دەپ جۇۋانمۇ ناز بىلەن تولغىنىپ، ياسالغان قارا قېشىنى بىر ئويىنىتىپ قويدى. سامۇق دۇكاننى غاچ-غۇچ تاقىدى. دە، ئەسكى تانا بىلەن تۆت تال كانايىنى باغلاپ يۈدىگىنىچە جۇۋاننىڭ كەينىدىن كوچىنىڭ كۈچىكىدەك ئەگىشىپ ئەگلەكچى كوچىسى تەرەپكە كەتتى.

مەس - كانايىلار تېپىشقاندىن كېيىن سامۇق خۇددى نەچچە كۈنلەپ يامغۇردا قالغان ئەسكى تاسمىدەك سوزۇلۇپ سىم كارۋاتتا جاق ئوڭىدىسىغا ياتاتتى. ئۇنىڭ كۆزى تورۇسنىڭ قايسى يېرىگىدۇر قانداق بولسا، خىيال كۆۋرۈكىدىن يەر ۋە تامدىكى چوغدەك زىلچە - گىلەملەر، مېھراپتىكى چايشاپ ۋە قاتمۇ قات ئورۇن كۆرىپلەر، ھەر يوغان سۆلەتلىك ساندۇقلار، كۆزنى چاقىتىدىغان جاھاز - جابدۇقلار گويىكى يۈكۈك كارۋان تۆگىسىدەك قاتارلىشىپ بىر بىرلەپ كۆتمەكتە ئىدى. ئۇ، ئۆزىچە پىچىرلايتتى ۋە ئويلايتتى.

«باي خوتۇن ئىكەن، ئېرىم يوق دېدۇ. ئەپلەپ سەپلەپ بۇ خوتۇننى قولغا چۈشۈرسەم تەييار دۇنياغا چۆكۈپلا قالسەن - دە خۇدايىم بەردى دېگەن مانا شۇ. ئۇ چاغدا ئوردا ئالدىدىكى كۆرۈمسىز - مەينەت كوچىدا، قاپ قارا ئىسلىق تار دۇكاندىمۇ ئولتۇرمايمەن. رەستىدىن چوڭ دۇكان ئېچىشقا بولىدۇ. ئۇ چاغدا بۇ چەكمەن چاپانلارمۇ كېلىشمەيدۇ - دە، ئۆز لايىقىدا كېيىنىش كېرەك بولىدۇ. تازا كېشىتۈرۈپ سارجا كاستۇم، دىراپ پەلتو، خۇرۇم ئۆتۈك، قاما تۇماق... ياق... ياق، ئۇ قاملاشمايدۇ، كەمچەت... ياق، ئۇمۇ بولمايدۇ... سوسەر تۇماق... ھە بۇ بولىدۇ، بۇ قاملىشىدۇ. بۇ چاغدا سامۇق بايۋەچچە بولۇپ سەھراغا مەپە بىلەن چىقىدىغان بولسام، ھېلىقى ماڭا تەككىنى ئۇنىمغانلارنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىپ كېتىدۇ - دە، تازا پۇشايمان قىلىشىدۇ. نىمە بولسا بولمامدۇ، لاي سۇ ئىچكەن كالامپاي سەھرايىقلار...

«ناۋادا ماۋۇ خوتۇن ئۆلۈپ - تارتىپ قالىسچۇ؟ ئۇ چاغدا ئامەتنىڭ تېخىمۇ ئوڭىدىن كەلگىنى ئەمەسمۇ؟ تازا تىرناققا توختايدىغان قىز ئالمەن - دە، قىز... قىز...»

«ھەي... ھەممىدىن يامنى ھېلىقى جىن. بېشىمغا بىر بالا بولىدىغۇ؟ پەس كۆڭلۈمنىڭ كەينىگە كىرىپ شۇ كۈنى ئۇ قېرى ئالۋاستىغا چېپىلىپ قويمسامغۇ شۇ بالا يوق. خەيىر... مەيلى، نىمە بولسا بولار، قانچە ئالسا ئالار، ماۋۇ دۇنيا قولغا كىرىدىغان بولسا، ئۇ ئىشمۇ ئوڭايلا تۈگەپ كېتىدۇ، ئۇنچىلىك ئىش... قانچىلىك ئىش...»

خېنىم بولسا نازۇ - نازاكەت بىلەن دەھلىزگە، ئاندىن نېرىقى مېھمانخانىغا چىقىپ كەتكەن ئىدى. مانا ئەمدى بۆلەكچىلا ياسىنىپ كىرىپ كەلدى. ئۇ، سامۇققا شوخ چاقچاق ئارلاش ئەركىلەپ يېقىنداۋاتاتتى، ئۇشتۇمتۇتلا دەرۋازىنىڭ قاتتىق تاقىلىدىغىنى ئاڭلاندى. خېنىم ئالدىراپ ئوتتۇرا ئىشىككە باردى. ئاز تىڭشاپلا سامۇققا يۈگۈردى - دە:

- ۋاي جېنىمەي، ئېرىم كېلىپ قالدى ئەمەسمۇ؟ ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ - پايپاسلىغان سامۇق ئۆدەكتەك تايىناڭلىماقتا، ئۇنىڭغا چاشقان تۆشۈكى ساراي كۆرۈنمەكتە ئىدى. ئۇ دۇدۇقلاپ:

- ئا... ئا... ئابىيام ئېرىم يوق دېگەنلىرى...

- ئۇنداق گەپنى قويسىلا، ھازىر جاننى قۇتقۇزۇش ۋاقتى...

خېنىم يورغىلىغىنىچە بېرىپ، ئۈچ زەنجىرلىك يوغان ساندۇقنى ئاچتى - دە:

- بولسىلا، مانىڭغا كىرسىلە، - دېدى. سامۇق دوڭقاسلاپ كەلگىنىچە ساندۇققا چۈشۈپ

دوڭغىيىپ ياتتى. ئايال ئۇنى قاپلاپ ياتقۇزۇپ ساندۇقنى قۇلۇپلىدى - دە، تالاغا چاپتى.

ھويلىدىن ئايالنىڭ يىغا ئاۋازى كېلەتتى. تاراق - تۇرۇقلار ئارىسىدىن ئۇ ھە دەپ سۆزلەپ

كىرۋاتاتتى:

- يامان ئەسكى ئوغرىكەن. مەن نامازغا ئالدىراپ دەرۋازىنى ئېتىشىنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن.

جەينامازدا ئولتۇرسام كىرىپ ماڭا باسقۇنچىلىق قىلماقچى بولدى، سىلە يەنە بىر پەس كەلمىگەن

بولساڭلار، مېنىڭ پاك نومۇسۇم بولغىنامىكىن تاڭ، يامان ئوغرىكەن. - ئايال ھۆر ھۆر يىغلايتتى.

- قېنى ئۇ ئوغرى؟

- ئاۋۇ چوڭ ساندۇقتا.

- سۇلايمان ئاخۇن، داۋۇت قارى كالتەكنى ئېلىپ كەل، قايناق سۇ بارمۇ؟ نوڭاي نەدە؟

چوڭ پىچاق تاپ...

ساندۇق غەزەپ بىلەن ئېچىلدى. تىترەپ ئاران ئۆرە بولغان سامۇق كاللىسى ئۈستىدە يوغان

قىشغىراق ۋە قوش كالتەكنىڭ تۇرغىنىنى كۆرگەندە جېنى چىقاي دەپلا قالدى. ئۇنىڭ

تىترەۋانقىنى بولمىسا، تەلەتى بەئەينى مۇردىغا ئوخشايتتى.

- ھە ئوغرى، ساڭا جان كېرەكمۇيا؟...

- بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەيمەن. ب... بەندە دېگەن خام سۈت ئەمگەن نىمە، ئازماس

ئاللا... مە... مەن... شە... شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ...

- ھەي ئوغرى، شەيتان كەينىگە سەن كىردىڭمۇ، يا سېنىڭكىگە كىردىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن

بىزنىڭ كارىمىز يوق، - دەپ قاتتىق گۆر كىرەيتتى گەۋدىلىك شاپ بۇرۇت ۋە يەنە تەكرارلايتتى: -

ئېيتتە ئوغرى! زادى ساڭا جان كېرەكمۇ، يا پۇل كېرەكمۇ؟

ما... ما... ماڭا... جا... جا... جان كېرەك، - دېدى سامۇق.

- قېنى قەلەمنى ئالسىلا داۋۇت قارىم، كېلىشتۈرۈپ بىر ھۆججەت يازسىلا... - دېدى ھېلىقى

شاپ بۇرۇت يېنىدىكى ئېگىز بوي چېقىر كۆز كىشىگە، ئۇ يېزىشقا باشلىدى.

ھۆججەت

«تارىخ بىر مىڭ ئۈچ يۈز ئاتىش ئالتە ماھى جامادىيەل ئەۋۋەلنىڭ ئون ئىككىسى ئىردى.
مەنكى...»

- ئېتىڭ نىمە ئوغرى؟

- ئى... ئېتىمما؟ ئېتىم سامۇق ئاخۇن.

- دادىڭنىڭ ئېتىچۇ؟

- رە... رەھىم ئاخۇن.

«مەنكى سامۇق ئاخۇن ۋەلىدى رەھىم ئاخۇننىڭ ئوغلىدۇرمەن. بېرىمەن ئۇشبۇ

ھۆججەتنىكىم...»

قىممىتى ئالتۇن ۋە بۇغدايغا سۇندۇرۇلغان بىر مۇنچە «قەرىز» نىڭ ئەدىدى ۋە سېتىلغان «ئېسىل مال» لارنىڭ تۈرلىرى تەپسىلى يېزىلغان «ھۆججەت» مۇكەممەل پۈتتى. ئاندىن ئۇشبۇ ھۆججەتنى كىمكى ئېلىپ كېلىپ قاچان تەلەپ قىلسا، تەخىرسىز بىرۇردۇرمەن. بۇنىڭغا شاھىت سۇلايمان ئاخۇن، داۋۇت قارى دۈرلەر... دېگەن سۆزلەر يېزىلغاندىن كېيىن ۋاقىتقا بىر يېرىم يىل بۇرۇنقى چىسلانى قويۇپ ئاندىن سامۇقنىڭ بارمىغىنى ئۈچ يېرىگە باسقۇزدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇن ئالدىلىرىغا سېلىپ ھەيدەپ ماڭدى. دە، بېرىپ، ئوردا ئالدىنىڭ خالتا كوچا دوقمۇشىدىكى دۇكاننى پاك- پاكىز ئۆتكۈزۋالدى. ھېساپلاپ كۆردىكى: يەنە بىر مۇنچە «قەرىز» سامۇقنىڭ گەدىنىدە ئېشىپ قاپتۇ.

گاڭسا - جىسا بولغان سامۇق شۇ كېچىنىڭ ئۆزىدىلا خۇددى سۇغا چۈشكەن تاشتەك قەشقەردىن غايىپ بولدى. ئارىدىن ئانچە كۈنلەر ئۆتكەندىن كېيىن شۇنداق بىر سۆز پەيدا بولدى:

«سامۇق ئىلىدا يۈرەرمىش»

شۇنىڭدىن بىر ئاز كۈن كېيىن يەنە بىر مىش- مىش گەپ تارقالدى. «خەلچە جىن ئېرى سامۇقنى ئىزدەپ ئىلىغا كېتىۋىتىپتۇ، ئاقسۇدا كۆرۈپ كەلگەن كىشى بار.»
ئاخىرى شۇنداق بىر خەۋەر ئېنىق بولدىكى، «خەلچە جىن ئېرى سامۇقۋاينىڭ يېنىغا - ئىلىغا كېتىۋىتىپ مۇز داۋاندا مۇزلاپ قاپتۇ...»

ھەي!..... شۇنداق بىر مۇزات داۋان بولسىدى، ئەخلاق دۈشمەنلىرىنىڭ ھەممىسى شۇنداق مۇزلاپ پۈتسىدى.

1962 - يىلى، ئۈرۈمچى